

6

3- e

11

7 4

4

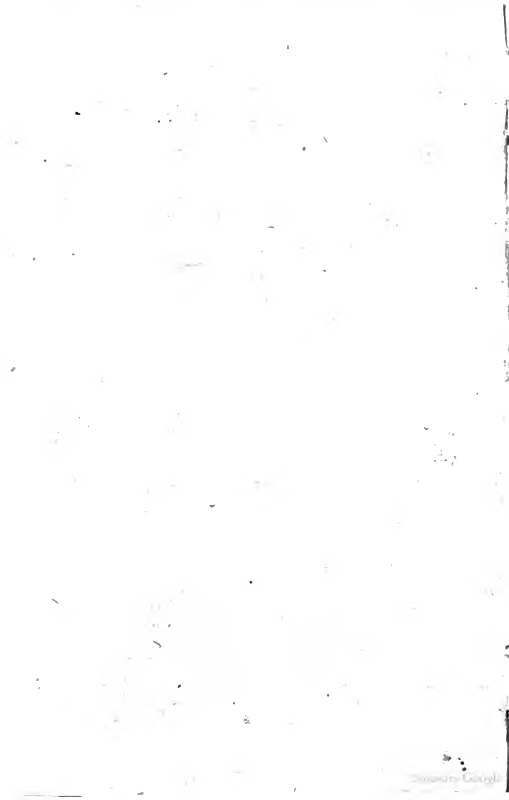
7

6-3-e-11

COMPENDIARIA
GRÆCÆ
GRAMMATICES
INSTITUTIO

IN USUM
SEMINARII PATAVINI

*Suprema hac editione cura, atque studio
castigata, et adaueta.*

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCXXXV.

Apud Joannem Manfrè Superiorum Permissu.

GRÆCORUM

LITERÆ

VIGINTI QUATUOR.

<i>Nomen.</i>	<i>Figura.</i>	<i>Potestas.</i>
Alpha	A α	a
Beta	B β	b
Gamma	Γ γ	g
Delta	Δ δ	d
Epsilon	E ε	e
Zeta	Z ζ	z
Iota	H η	i
Theta	Θ θ	th
Iota	I ι	i
Kappa	K κ	c, k
Lambda	Λ λ	l
My	M μ	m
Ny	N ν	n
Xi	Ξ ξ	x, cs
O micron	O ο	o parvum
Pi	Π π	p
Rho	P ρ	r
Sigma	Σ σ	s
Tau	T τ	t
Ypsilon	Υ υ	y
Phi	Φ φ	ph
Chi	Χ χ	ch
Psi	Ψ ψ	ps
O mega	Ω ω	o magnum

*De quarumdam literarum
pronunciatione.*

β pronunciatur ut *b* latinum, tametsi quidam malint pronunciare ut *v* consonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, sed aliquanto blafius.

ε a Græcis nostris pronunciatur ut *i* latinum; sed revera magis accedere debet ad sonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronunciatione non distinguuntur; sed tamen credibile est, ω apud veteres Græcos aliquanto sonantius, ac plenius fuisse.

υ pronunciari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad sibilum pressis; sed Græci nostri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronunciari deberent; sed jam usus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *ει*, *οι*, *ου* tamquam simplices vocales proferantur. Itaque *αι* valet *e*; *ει* & *οι* valent *i*; *ου* valet *u*.

γ ante γ sonat perinde ut *v*, ut ἄγγελος, *nunci*; item ante λ, ut πέφραγα, *appari*; ante ξ, ut λυξ, *singultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *hasta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ, modo *v*.

NEXUS LITERARUM.

αι valet αι.	θρ valet θρ.	σπ valet σπ.		
ἀπο	ἀπο.	καί	οὐ	σς.
ἀν	ἀν.	καί.	ς	στ.
αρ	αρ.	καί	χ	σχ.
ας	ας.	κατά.	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν.	τ	ταῖς.
αυτῶ	αυτοῦ.	λλ.	τε	τε.
αὐτῶ	αὐτοῦ.	μα.	τ	ταί.
γὰρ	γάρ.	μεθ.	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν.	τ	τῆς.
γρ	γρ.	μετά.	τ	τὴν.
δε	δε.	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου.	τ	τον.
ει	ει.	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ.	τ	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	τ	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ.	ς	τῶ.
ἐν	ἐν.	περι.	υ	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ.	υ	υρ.
ἐπι	ἐπι.	ρι.	υ	υπ.
ἐστ	ἐστ.	σθ.	χ	χρ.
εὐ	εὐ.	σθαί.	ω	ω.
ην	ην.	σι.	ω	ω.

De Divisione Literarum .

Septem sunt Vocales , α , ε , η , ι , ο , υ , ω .

Reliquæ omnes sunt Consonantes .

De Divisione Vocalium .

Vocales	{	Longæ , η , ω ,
		Breves ε , ο .
		Ancipites , α , ι , υ .
		Mutabiles , α , ε , ο .
		Immutabiles , η , ι , υ , ω .
		Præpositivæ , α , ε , η , ο , ω .
		Subjunctivæ , ι , υ .

Dicuntur *longæ* , quia suapte natura producuntur : *Breves* , quia corripuntur : *Ancipites* , quia modo producuntur , modo corripuntur : *Mutabiles* , quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur . *Immutabiles* , quia non mutantur : *Præpositivæ* , quia præcedunt in componendis diphthongis ; *Subjunctivæ* , quia in componendis diphthongis subsequuntur .

De Diphthongis .

Diphthongi	{	Propriæ , αι , αυ , ει , ευ , οι , ου .
		valent , æ , av , i , ev , i , u ,
		Impropriæ , æ , η , ω , ηυ , υι , ωυ .
		valent , a , i , o , iv , yi , ou .
		Mutabiles , αι , αυ , οι .
		Immutabiles , ει , ευ , ου .

Appellantur *Propriæ* , quia , si recte pronuntientur , ut veteres pronuntiabant , duplicem sonum reddunt :
Im-

Grammatices.

Impropria, quia simplicem efficiunt sonum: Mutabiles; quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Divisione Consonantium.

Consonantes { Mutæ.
Semivocales.

Mutæ { Tenues, π, κ, τ.
Mediæ, β, γ, δ.
Aspiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Media, quia mediocri; Aspirata, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutæ inter se affines { π, β, φ, propter idem Labiorum.
κ, γ, χ, instrumentum Palati.
τ, δ, θ, Dentium.

Semivocales { Liquidæ, seu Immutabiles.
Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquida, quia post Mutam posita quasi liquefcunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut alia consonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ σδ, vel δσ.
ξ valent, κσ, γσ, χσ.
ψ πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis est suæ potestatis: nec Liquida, nec Duplex; credita non verâ litera, sed potius sibilus.

De Accentibus.

Accentus sunt tres : Acutus ' : Θεός, *Deus* : Gravis ` : τιμή, *honor* : Circumflexus ~ : ποίω, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima : Circumflexus in ultima, & penultima : Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam; Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem : ut Θεός ἡμῶν : sed τίς interrogativum semper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt : Lenis, sive Tenuis, ' : ut ἱς : Asper, sive Densus, ` : ut ὄ :

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio : ut ὄρϑος, *mons* : ἑκατὼν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὀ, vel ρ aspirantur. Sed si in medio ρ geminetur; prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut ἐρρώσο, *vale*.

De Apostropho.

Apostrophus ' est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι : ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν : βέλομ' ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγὼ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas : ut ἀρ' οὖ, pro ἀπὸ ὄ : νύχ' ὅλην, pro, νύκτι ὅλην.

De Partibus Orationis .

Octo sunt partes Orationis : Articulus , Nomen , Pronomen , Verbum , Participium , Adverbium , Conjunctio , Præpositio .

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis .

Casus sunt quinque : Nominativus , Genitivus , Dativus , Accusativus , Vocativus .

Genera sunt tria : Masculinum , Femininum , Neutrum .

De Articulo .

Articulus duplex est : Præpositivus , ὁ , ἡ , τὸ , hic , hæc , hoc : *apud Italos* , il , la , lo : Subjunctivus , ὅς , ἡ , ὅ , qui , quæ , quod .

Articulus Præpositivus .

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Masc. ὁ , τῆ , τῶ , τὸν .	τῶ , τοῖν .	οἱ , τῶν , τοῖς , τῆς .
Fœm. ἡ , τῆς , τῇ , τὴν .	ταῖ , ταῖν .	αἱ , τῶν , ταῖς , τὰς .
Neut. τὸ , τῆ , τῶ , τὸ .	τῶ , τοῖν .	τὰ , τῶν , τοῖς , τὰ .

Articulus Subjunctivus .

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Masc. ὅς , ὅ , ὅ , ὅν .	ὅ , οἷν .	οἱ , ὧν , οἷς , ὧς .
Fœm. ἡ , ἡς , ἡ , ἡν .	αἶ , αἷν .	αἱ , ὧν , αἷς , αἷς .
Neut. ὅ , ὅ , ὅ , ὅ .	ὅ , οἷν .	αἶ , ὧν , οἷς , αἶ .

De

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem : Quinque nominum Simplicium : Quinque nominum Contractorum . Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parasyllabæ , idest non crescentes in genitivo : Quinta vero est imparisyllaba , in genitivo crescens ; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum .

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes , *ας* , & *ης* , generis tantum masculini , ut , *ὁ αἰνείας* , Æneas , *ὁ χρύσης* , Chryses : sed *ὁ* , *ἡ* ληστῆς , latro , communis generis , ut aliqui volunt .

Sing. Nom. *ὁ αἰνείας* , Gen. *τῷ αἰνείᾳ* , Dat. *τῷ αἰνείᾳ* , Acc. *τὸν αἰνείαν* , Voc. *ὦ αἰνεία* .

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ αἰνεία* , Gen. & Dat. *τοῖν αἰνείαιν* .

Plural. Nom. *οἱ αἰνείαι* , Gen. *τῶν αἰνείων* , Dat. *τοῖς αἰνείαις* , Acc. *τὲς αἰνείας* , Voc. *ὦ αἰνείαι* .

Sing. Nom. *ὁ χρύσης* , Gen. *τῷ χρύσει* . Dat. *τῷ χρύσει* , Acc. *τὸν χρύσην* , Voc. *ὦ χρύση* .

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ χρύσα* , Gen. & Dat. *τοῖν χρύσαιν* .

Plural. Nom. *οἱ χρύσαι* , Gen. *τῶν χρυσῶν* , Dat. *τοῖς χρύσαις* , Acc. *τὲς χρύσας* , Voc. *ὦ χρύσαι* .

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuo in *ων* .
In

In prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen foeminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἀγία, τῶν ἀγίων.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, α, η, ω, punctulo subjecto.

Quaedam nomina in ας, Dorice declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμάς, τῷ Θωμᾷ.

De Vocativo.

Attice Vocativus est idem cum nominativo, & Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in τῆς, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in τῆς, ut κυνῆς, impudens; Composita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρώ metior, ut γεωμέτρης, terræ mensor, a τείβο tero, ut παιδοτεΐβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτι, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτής, iudex, Gen. τῷ κριτῇ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν. Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τῷ κριτᾷ, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταί, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτάς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μῦσα musa, ἡ πηλή, honos.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσῃ, Acc. τὴν μύσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μύσα, Gen. & Dat. ταῖν μύσαιν.

Plural. Nom. αἱ μύσαι, Gen. τῶν μυῶν, Dat. ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μύσαι.

Sing. Nom. ἡ πηλή, Gen. τῆς πηλῆς, Dat. τῇ πηλῇ, Acc. τὴν πηλὴν, Voc. ὦ πηλή.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ πηλά, Gen. & Dat. ταῖν πηλαῖν.

Plural. Nom. αἱ πηλαί, Gen. τῶν πηλῶν, Dat. ταῖς πηλαῖς, Acc. τὰς πηλαίς, Voc. ὦ πηλαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finite in δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto singulari α. Itaque Genitivus est in ας; Dativus in α: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μινᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνᾶα, Ναυσικᾶα, μινᾶα. His adde Θέκλα, Thecla, Genit. ας, Dat. α. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῦν φιλίαιν.

Plur. Nom. αἱ φίλαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φίλαις, Acc. τὰς φίλας, Voc. ὦ φίλαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nomin. Accus. Vocat. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῦν γεφύραιν.

Plural. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quaedam nomina secunda Declinationis in Dativo, & Accusativo singulari patiuntur Metaplasium, ut ἀλλὴ pro ἀλλῇ robori, & plurima augentur syllabis φι, & φιν, ut θύρα janua, θύρηφιν.

Declinatio Tertia

Duas continet terminationes : *ος*, & *ον* . *ος* masculini, *ων* feminini, & communis generis ; *ον* neutrius : ut ὁ καρπός fructus ; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπός, fructus . Gen. τοῦ καρπῆ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπόν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Accus. Vocat. τὰ καρπῶ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποί, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τὰς καρπές, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, sermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Accus. Vocat. τὰ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τὰς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἀμπέλω, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου,
Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἀμπέλων, Voc. ὦ ἀμπέλε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιιν.

Plural. Nom. αἱ ἀμπέλοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις. Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἀμπέλοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀνδρῶπις, hic, & hæc homo,
Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀνθρώπων, Voc. ὦ ἀνθρώπε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀνθρώποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους.
Voc. ὦ ἀνθρώποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ,
Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Accus. Vocat. τὸ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιιν.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

*Poetice Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasimum, ut πυθέ-
νι pro πυθένῳ, ἄσρασι, pro ἄσροικ, σάββασι pro σαββά-
τοις. ραυσα παύσσιντ' Ἀποκορην, ut ἔρι pro ἔριον, la-
να : & nonnullis φι, & φιν adiungitur, ut στρατόφι, pro
στρατὸς, exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ὡς & ὄν· ὡς masculini,
feminini, & communis generis, & ὄν neutrius : ut
ὁ μενέλαος, Menelaus, τὸ εὐγύνον fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τῷ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεω, Acc. τὸν μενέλεω, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεω.

Plural. Nom. οἱ μενέλεω, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεω, Acc. τὰς μενέλεω, Voc. ὦ μενέλεω.

Singul. Nom. τὸ εὐγεω, Gen. τῷ εὐγέω, Dat. τῷ εὐγεω, Acc. τὸ εὐγεω, Voc. ὦ εὐγεω.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ εὐγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὐγεω.

Plural. Nom. τὰ εὐγεω, Gen. τῶν εὐγεω, Dat. τοῖς εὐγεω, Acc. τὰ εὐγεω, Voc. ὦ εὐγεω.

Quinque nomina huius Declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄσως, ἄθω, Ἀθω mons, ἔως. ἔω, ἀντορά, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγῶς, λαγῶ, λεπῶς.

Veteres Attici v finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγῆρω pro ἀγῆρων. Unicum est nomen huius Declinationis in ωs neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτῶν, Titan. Gen. τῷ πτῶν, Dat. τῷ πτῶνι, Acc. τὸν πτῶνα, Voc. ὦ πτῶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ πτῶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτῶνιν.

Plural. Nom. οἱ πτῶνες, Gen. τῶν πτῶνων, Dat. τοῖς πτῶσι, Acc. τὰς πτῶνας, Voc. ὦ πτῶνες.

Sing.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς , lucerna , Gen. τῆς λαμπάδος , Dat. τῇ λαμπάδι , Acc. τὴν λαμπάδα , Voc. ὦ λαμπάς .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε , Gen. & Dat. ταῶν λαμπάδων .

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες , Gen. τῶν λαμπάδων , Dat. ταῖς λαμπάσι , Acc. τὰς λαμπάδας , Voc. ὦ λαμπάδες .

Sing. Nom. τὸ σῶμα , Gen. τοῦ σώματος , Dat. τῷ σώματι , Acc. τὸ σῶμα , Voc. ὦ σῶμα .

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ σώματε , Gen. & Dat. τοῖν σωμασιν .

Plur. Nom. τὰ σώματα , Gen. τῶν σωματων , Dat. τοῖς σώμασι , Acc. τὰ σώματα , Voc. ὦ σώματα .

Accusativus definit in α .

Exceptiones .

Nomina in ις , & υς pura in genitivo , formant Accusativum in ιν , & υν : ut ὁ ὄφις serpens , τὸν ὄφιν , ὁ βότρυς racemus , τὸν βότρυ .

Gravitona in ις , & υς non pure declinata , utramque retinent terminationem , α , & ν : ut ἡ ἐρις , contentio , τὴν ἐριδα , & ἐριν . ὁ νέηλυς , advena , τὸν νέηλυδα , & νέηλιν .

Nomina in ας , & ους , formant accusativum in αιν , & ουν , ut ἡ αἰς , anus , ἡ αἶν . βῆς , bos , βοῦν , poetice βόα . Sed πῆς , pes , habet πόδα , & ὀδὸς , dens , ὀδόντα .

Vocativus similis est Nominativo .

Exceptiones .

Nomina , quæ declinantur in Genitivo per *αντος* , ut *ὁ Θόας* , *Θόαντ* , Thoas : per *εντ* , ut , *ὁ χαρίεις* , *χαρίεντ* , gratiofus : per *οντ* , ut *ὁ γέρον* , *γέροντ* , senex , formant Vocativum ablato *τος* Genitivi : ut *ὦ Θόαν* · *ὦ χαρίεν* · *ὦ γέρον* . Adjectiva tamen in *εις* habent Vocativum etiam in *ει* , ut *ὦ χαρίει* .

Excluduntur ab hac regula omnia Participia , itemque nomina propria in *ης* : horum enim Vocativus similis est Nominativo : ut *ὁ τύψας* , *τύψαντ* , *ὦ τύψας* , *ἑ τυφθεῖς* , *τυφθέντος* , *ὦ τυφθεῖς* , *ὁ τύπων* , *τύπωντ* , *ὦ τύπων* : *ὁ Κλήμης* , *εντ* , *ὦ Κλήμης* , Clemens : *ὁ Ουάλης* , *εντ* , *ὦ Ουάλης* , Valens .

Adjectiva in *ην* ; ut *ὁ* , *κ* *ἡ τέρην* , *τέρεντ* , tener , & Gravitona in *ωρ* , ut *ὁ παντοκράτωρ* , *παντοκράτορ* , omnipotens : & in *ος* , *αν* , ut *ὁ μέλας* , *μέλαντ* , niger ; & in *ων* , *ον* , ut *δαίμων* , *δαίμοντ* , formant Vocativum ablato *ος* Genitivi : ut , *ὦ τέρεν* · *ὦ παντοκράτορ* · *ὦ μέλαν* · *ὦ δαίμον* .

Gravitona in *ηρ* formant vocativum in *ερ* , ut *ἡ μήτηρ* , mater , *ὦ μήτηρ* : & quatuor acutitona , *ὁ πατήρ* , pater , *ὁ δαήρ* , levir , *ὁ ἀνὴρ* , vir , *ὁ σωτήρ* , salvator , *ὦ πάτερ* , *δάερ* , *ἀνερ* , *σῶτερ* .

Nomina in *ους* , & *ους* abjiciunt *σ* : ut *βασιλεὺς* , rex , *ὦ βασιλεῦ* : præter *πῦς* pes , *ὦ πῦς* : (ambiguum id tamen in *δύπης* , & cæteris compositis) & *ὁ δᾶς* , dens , *ὦ ὁ δᾶς* , & participia *δᾶς* , & *γνᾶς* .

Gravitona in *ις* , & *ις* , ut *ὁ ὄφις* serpens ; *ὁ βότρυς* , botrus ; & adjectiva acutitona in *ις* ; ut *ὁ ξύς* , acutus ; itemque monosyllaba in *ις* , ut *ὁ μῦς* , mus : amittunt *σ* in Vocativo : ut *ὦ ὄφι* · *ὦ βότρυ* · *ὦ ξύ* · *ὦ μῦ* . Substantiva acutitona , in *ις* , & *ις* ; ut *ἡ πατρίς* , patria ; *ἡ χλαμύς* , chlamys ; retinent *σ* in Vocativo : ut *ὦ πατρίς* · *ὦ χλαμύς* .

Nomen ὁ, ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus composita retinent σ: ut ὁ, ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ ἡ εὐπαις, prole felix, ὦ εὐπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari addendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, γ, τ, vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἀραψ, Arabs, Ἀραψι. βασιλῆς, rex, βασιλέσι. κέραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο; ita ut, quæ habent in Dativo Singulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι. quæ vero ενσι, habeant επι: ut πιδένσι, πιδέσι. λένσι, λένσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατήρ, πατῆρς, πατράσι. μήτηρ, μητῆρς, μητράσι. Sed in Accusativo singulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativis pluralibus in σι, & personis verborum desinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ personæ singulari verbi εἰμι, additur ν, cum vocalis, vel diphthongus subsequitur: ut λέουσιν ἐκείνους: ἔτυπεν αὐτὸν: τύπυσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando Θ in εσι, vel εσσι: ut ἦρωΘ, ἦρωεσι, ὦ ἦρώεσσι, heros. ἐπέΘ, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba, φι, ὦ φιν: ut τὸ σῆνΘ, pectus, σῆδεσφι. τὸ ὄρΘ, mons, ὄρεσφι. τὸ ὄχΘ, curvus, ὄχεσφι. In femininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδὼν, coxa, κοτυληδόνι, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, cithara, μελεδόνι.

Apoco-

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo, τῆ αἴαν, pro αἴαντος. In Dativo, τῇ δαί, pro δαίδι, pugna: παρακοίπιδι, uxori: τῷ ἰδρῶ, pro ἰδρῶτι, sudori: In Accusativo, τὴν Ἀπίλλαν, pro Ἀπίλλαντα. τὴν ἰδρῶ, pro ἰδρῶτι, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἴα, pro Αἴαν, Ajax.

Nomina

Ad confirmandum usum

Declinationum Simplicium.

Prima.

ὁ τιμίος, <i>quaestor.</i>	ὁ μελιτοπώλης, <i>vendor mellis.</i>
ὁ μεσσίας, <i>Messias.</i>	ὁ ἵπποπώλης, <i>equorum venditor.</i>
ὁ ἀγχίσης, <i>Anchises.</i>	ὁ στομέτρης, <i>ensor frumenti.</i>
ὁ ἀκινάκης, <i>acinaces.</i>	ὁ χανικόμετρος, <i>qui channice metitur.</i>
ὁ ποιητής, <i>poeta.</i>	ὁ οἰκοτεΐβης, <i>verna.</i>
ὁ μαθητής, <i>discipulus.</i>	
ὁ ἀντιγωνιστής, <i>adversarius.</i>	
ὁ προφήτης, <i>propheta.</i>	
ὁ δεσπότης, <i>dominus.</i>	

Secundae.

ἡ δόξα, <i>gloria.</i>	ἡ σελήνη, <i>luna.</i>
ἡ τράπεζα, <i>mensa.</i>	ἡ λήδα, <i>Leda.</i>
ἡ ἀρετή, <i>virtus.</i>	ἡ μάριθα, <i>Martha.</i>
ἡ ἀκανθα, <i>spina.</i>	ἡ μάχαιρα, <i>gladius.</i>
ἡ χυρά, <i>gaudium.</i>	ἡ σοφία, <i>Sapientia.</i>
ἡ θύρα, <i>janua.</i>	ἡ εὐσέβεια, <i>Pietas.</i>

Tertia.

ὁ θυμός, *animus*.
 ὁ φόβος, *timor*.
 ὁ διδάσκαλος, *magister*.
 ὁ, ἢ ἐνδοξός, *gloriosus*.
 ἡ ὁδός, *via*.
 ἡ παρθένος, *virgo*.
 ὁ, ἢ ἰσόμετρος, *aqualis*
mensura.

ἡ συνάγωγος, *conventus*.
 ὁ, ἢ ἄτομος, *individuus*.
 τὸ καλόν, *honestas*.
 τὸ ἔργον, *opus*.
 τὸ πρόβατον, *ovis*.
 ὁ, ἢ ἡ χήσιμος, ἢ τὸ
 χήσιμον, *utilis*, & *mi-*
le.

Quarta.

ὁ ναός, *templum*.
 ὁ λεώς, *populus*.
 ὁ ἀνεώς, *tacitus*.
 ὁ ῥινόκερος, *rhinoceros*.
 ὁ νικόλαος, *Nicolaus*.
 ὁ ἀνδρόγειος, *Androgeos*.
 ἡ ἀλως, *area*.

ἡ γάλας, *glos*.
 ὁ, ἢ βαθύγεις, *profundus*.
 ὁ, ἢ δίκερος, *bicornis*.
 ὁ, ἢ ἀνάπλεως, *plenus*, &
 τὸ ἀνώγειον, *canaliculum*.
 τὸ ἀνάπλεον, *plenum*.

Quinta.

In qua, ut varia sunt terminationes nominativi;
 ita etiam varia vocales, & consonantes sunt ante os
 Genitivi.

α. τὸ γράμμα, τοσ, *litera*.
 ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*.
 υ. τὸ γόνυ, υος, *genu*.
 τὸ ἄστυ, εος, *urbs*.
 ω. ἡ λητώ, όος, *Latoia*.
 αν. ὁ παιάν, ανος, *Paan*.
 τὸ τύψαν, αντος, *quod*
verberavit.
 εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*.
 τὸ χαλεπὸν, εντος, *gratiosum*.
 ιω. ὁ ἑλλη, ιωος, *Græcus*.
 ὁ ποιμὴν, ενος, *pastor*.
 ιν. ἡ ἀκτὴν, ιντος, *radius*.
 ον. τὸ μείζον, οντος, *maius*.
 τὸ τύπον, οντος, *verbe-*
rans.
 υν. τὸ δίπουν, υντος, *bipes*.
 τὸ τυκοῦν, ουτος, *ver-*
beratum.
 ωω. ὁ μόσσω, ωωτος, *curvis*,
 τὸ ζάω

- τὸ ζῳῆν, γένος, *jungens*.
 οὐ, ὁ κλαῖν, γένος, *ramus*.
 ἡ χελιδὼν, ὄντιον, *hirundo*.
 ὁ ξινοφών, ὄντιον, *Xenophon*.
 ὁ δράκων, ὄντιον, *draco*.
 ξ, ὁ θώραξ, ἀκτιον, *thorax*.
 ὁ ἀναξ, ἀκτιον, *rex*.
 ὁ ἀρπαξ, ἀκτιον, *raptax*.
 ἡ θειξ, τευχος, *capillus*.
 ἡ πέρυξ, υκτιον, *ala*.
 ὁ ὄνυξ, υκτιον, *unguis*.
 ἡ ἀλώπηξ, εκτιον, *vinipes*.
 ρ, ἡ δάμωρ, ὑκτιον, *hepar*.
 τὸ ἥπαρ, ἀκτιον, *hepar*.
 ὁ φτεῖρ, εἰρος, *pediculus*.
 ἡ χεῖρ, εἰρος, *manus*.
 ἡρ, ὁ σῆρ, ὑρος, *vermis*.
 ὁ σωτήρ, ἡρτιον, *servator*.
 ὁ αἰθήρ, ἐρτιον, *ather*.
 ὁ ἀνὴρ, ἐρτιον, ὁ ἀνδρὸς, *vir*.
 ὁρ, τὸ ἥτορ, ὀρτιον, *cor*.
 υρ, ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, ὑρτιον, *testis*.
 ωρ, ὁ φῶρ, ὠρος, *fur*.
 ὁ Ἑκτωρ, ὀρτιον, *Hector*.
 τὸ ὕδωρ, ἀκτιον, *aqua*.
 ας, ὁ Αἴας, ἀκτιον, *Ajax*.
 ὁ μέλας, ἀκτιον, *niger*.
 ἡ μονάς, ἀκτιον, *unitas*.
 τὸ γῆρας, ἀκτιον, *senectus*.
 αἰς, ἡ δαῖς, αἰτος, *convivium*.
 ὁ, καὶ ἡ παῖς, αἰδος, *puer*, *puella*.
 αἰς, ἡ ναῦς, *vel*, ἡ ναῦς, αἰος, *vel*, ἡ ναῦς, *navis*.
 εἰς, ὁ κτεῖς, ἐνός, *pecten*.
 ὁ χαλκίς, ἐντιον, *gramus*.
 ἡ κλεῖς, ἐνός, *clavis*.
 αἰς, ὁ βασιλεὺς, ἐντιον, *rex*.
 ης, ἡ ἐστὴν, ἡντιον, *vestis*.
 ὁ πμῆς, ἡντιον, *honora-*
tus.
 ὁ Κλήμης, ἐντιον, *Clemens*.
 ὁ Δημοσθένης, ἐντιον, *Demosthenes*.
 ις, ὁ ὄφις, ικτιον, *serpens*.
 ὁ Πάρις, ιδτιον, *Paris*.
 ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ιδος, *avis*.
 ος, τὸ τέχον, εἰρος, *munus*.
 τὸ τετυφός, ὅτις, *quod*
verberavit.
 υς, ὁ, καὶ ἡ βῆς, οὖς, *bos*.
 ὁ πλακίς, οὔτως, *placenta*.
 ὁ ὀδὺς, ὄντις, *dens*.
 ὁ πῆς, ὀδός, *pes*.
 τὸ ἔς, ὠτος, *auris*.
 υς, ὁ μῦς, μῦος, *mus*.
 ἡ πέλεκυς, ἔως, *securis*.
 ἡ χλαμὺς, ὕδος, *chlamys*.
 ὁ ζῳγνός, ὠτος, *jungens*.
 ἡ γόρυς, ὕδος, *galea*.
 αἰς, ὁ γέλας, ὠτος, *rifus*.
 ἡ αἰδώς, ὀδος, *rudor*.
 ὁ Τρῶς, ὠδος, *Trojanus*.
 λς, ὁ ἅλς, λὸς, *sal*.
 ἡ ἅλς, λὸς, *mare*.
 νς, ἡ ἔλμυς, ὕδος, *tinea*.
 ρς, ὁ, καὶ ἡ μακάρις, ῥτος, *beatus*.
 ψ, ὁ ὦψ, πός, *vultus*.
 ὁ Ἀραβ, βοός, *Arabs*.
 ἡ κατήλιψ, φος, *scala*.

CONTRACTORUM

Hæc oriuntur ex *Quinta Simplicium*. Appellantur autem *Contracta*, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel *Synaresi*, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut amba servantur, ut τεῖχεῖ, τεῖχει, vel *Crasi*, cum mutatur vel utraque vocalis; ut τεῖχέα, τεῖχῃ vel altera; ut τεχέων, ὄν.

Declinatio Prima

Tres continet terminationes, in *ης* masculini, *æ*minini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τεμῆρης, triremis: ὁ, & ἡ ἀληθής, verus, vera: in *ες*, & *ου* neutrius: ut τὸ σαφές, manifestum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, *νης*, Dat. τῷ Δημοσθένει, *ναι*, Acc. τὸν Δημοσθένα, *νι*, Voc. ὦ Δημοσθένης.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθέнес, *νι*, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθένεοιν, *νοῖν*.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθέнес, *νεις*, Gen. τῶν Δημοσθένέων, *ῶν*, Dat. τοῖς Δημοσθέнесι. Acc. τὰς Δημοσθένας, *νεις*, Voc. ὦ Δημοσθέнес, *νεις*.

Sing. Nom. ἡ τεμῆρης, triremis, Gen. τῆς τεμῆρεος, *ρης*, Dat. τῇ τεμῆρει, *ρει*, Acc. τὴν τεμῆρα, *ρι*, Voc. ὦ τεμῆρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τεμῆρες, *ρι*, Gen. & Dat. ταῖν τεμῆρεοιν, *ροῖν*.

Plural. Nom. αἱ τεμῆρες, *ρεις*, Gen. τῶν τεμῆρέων, *ῶν*, Dat. ταῖς τεμῆρεσι. Acc. τὰς τεμῆρας, *ρεις*, Voc. ὦ τεμῆρες, *ρεις*.

Sing.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἀληθής, verus, vera. Gen. τοῦ, τῆς ἀληθείας, θεός. Dat. τῷ, ἡ τῇ ἀληθείᾳ, θεῷ, Acc. τὸν, ἡ τὴν ἀληθεῖα, θεῖν, Voc. ὦ ἀληθές, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, ἡ τῇ ἀληθείᾳ, θεῷ, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν ἀληθείοιν, θεοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ ἀληθείες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθείων, θεῶν, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς ἀληθείσι, Acc. τὰς, ἡ τὰς ἀληθείας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθείες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφές, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, φῆς, Dat. τῷ σαφεί, φῆ, Accus. τὸ σαφές, Vocat. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χῆς, Dat. τῷ τείχεϊ, χῆ, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῶ τείχεε, χῆ, Gen. & Dat. τοῖν τείχεοιν, χοῖν.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, χῆ, Gen. τῶν τείχεων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Accusat. τὰ τείχεα, χῆ, Vocat. ὦ τείχεα, χῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nunquam terminationem primæ Simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τὰς Ἀριστοφάνους, & τὴν Σωκράτην, ὁ Σωκράτης. unde latinum, o Socrate. Item composita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἐπταέτης, septennnis, τὰς ἐπταέτους.

Nomina, quæ desinunt in ἠ purum, contrahuntur Attice in Accusativo in α, ut ὁ, ἡ εὐφυής, ingeniosus, Accusat. τὸν, ἡ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda

Duas habet terminationes, *is*, masculini, & foemini generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ λέξις dictio: & i neutrius, ut τὸ σίνηπι finapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιου, Dat. τῷ ὄφιι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὄφιοιν.

Plural. Nominat. οἱ ὄφεις, ὄφεις, Gen. τῶν ὄφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Accusat. τὰς ὄφιας, ὄφεις, Vocat. ὦ ὄφεις, ὄφεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, λέξι, Acc. τὴν λέξιν. Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ λέξει, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, λέξεις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξεις, ξις, Voc. ὦ λέξεις, λέξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινηπίου, Dat. τῷ σινηπίι, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινηπίε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plural. Nom. τὰ σινηπία, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινηπίσι, Acc. τὰ σινηπία, πι, Voc. ὦ σινηπία, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

*Casus Attici accentum habent in antepenultima ;
quamvis ultima sit longa.*

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, φει,
Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ ὄφεε, φη, Gen. & Dat.
τοῖν ὄφέοιν, ὄφεων.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς
ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφρας, φεις, Voc. ὦ ὄφεις, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει,
ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὴ λέξεε, ξη, Gen. & Dat.
ταῖν λεξέοιν, λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat.
ταῖς λέξεσι, Acc. τοὺς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεις, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σῖνχι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σῖ
νήπει, νήπει, Acc. τὸ σίνχι, Voc. ὦ σίνχι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat.
τοῖν σινήπεοιν, νήπεων.

Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat.
τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, νή

Declinatio Tertia

Unicam habet terminationem in *eus*, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Att. ἐως, Dat. τῷ βασιλεί, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῦ βασιλέων.

Plur. Nom. οἱ βασιλεῖς, λῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλεῖς, λῆς, Voc. ὦ βασιλεῖς, λῆς.

Exceptio.

Genitivus in *eis*, non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante *εως*, vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραεὺς, Piræus, τοῦ πειραέως, πειραέως. ὁ σερειεὺς, Stiriæus, τοῦ σερειέως, σερειῶς. ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in *α*: τὸν πειραᾶ, τὸν σερειᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta

Duas habet terminationes, in *ω*, & *ως*: generis tantum feminini: ut, ἡ λητώ, latona: ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητώ, Gen. τῆς λητόω, τῆς, Dat. τῇ λητοῖ, τοῖ, Acc. τὴν λητώα, τῶ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῇ λητώ, Gen. & Dat. ταῦν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοῖ, Gen. τῶν λητώων, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητέας, Voc. ὦ λητοῖ.

Sing.

Sing. Nom. ἡ αἰδώς, Gen. τῆς αἰδέου, αἰδέως, Dat. τῇ αἰδέοι, αἰδέοι, Acc. τὴν αἰδέα, αἰδέω, Voc. ὦ αἰδέοι.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὴ αἰδέω, Gen. & Dat. ταῖν αἰδέοιν.

Plur. Nom. αἱ αἰδέοι, Gen. τῶν αἰδέων, Dat. ταῖς αἰδέοις, Acc. τὰς αἰδέας, Voc. ὦ αἰδέοι.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ est in ατ, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contrahitio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem casibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τὸ κρέατ, κρέα, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέατι, κρέα, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ κρέατε, κρέατε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρέατιν, κρέατιν, κρέων.

Plural. Nom. τὰ κρέατι, κρέα, κρέα, Gen. τῶν κρέατων, κρέων, κρέων, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατι, κρέα, κρέα, Voc. ὦ κρέατι, κρέα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τὸ κέρατ, κέρα, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, κέρα, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ κέρατε, κέρατε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κέρατιν, κέρατιν, κέρων.

Plural. Nom. τὰ κέρατι, κέρα, κέρα, Gen. τῶν κέρατων, κέρων, κέρων, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατι, κέρα, κέρα, Voc. ὦ κέρατι, κέρα, κέρα.

Ad

Ad confirmandum usum

Nominum Contractorum.

Prima.

ὁ καλλισθένης, Callisthenes.	ὁ, καὶ ἡ διωρεπής, excellens.
ὁ σοσιγένης, Sosigenes.	τὸ διωρεπές, decorum.
ὁ σωκράτης, Socrates.	τὸ ἵππομανές, Hippomanes.
ο, καὶ ἡ διτεβής, pins, pia.	τὸ ἄλγος, dolor.
ἡ δαίρης, biremis.	τὸ μέρος, pars.
ἡ τετρήρης, quadriremis.	τὸ πέλαγος, pelagus.

Secunda.

ὁ φύντις, anriga.	ἡ γνώσις, cognitio.
ὁ πρύτανις, praefectus.	ἡ αἵρεσις, electio.
ὁ, καὶ ἡ νῆσις, jejunus.	ἡ ἀποκάλυψις, revelatio.
ἡ πόλις, civitas.	ἡ γένεσις, generatio.
ἡ κρίσις, iudicium.	ἡ ἀνάστασις, resurrectio.
ἡ φύσις, natura.	τὸ νῆσι, jejunum.

Tertia.

ὁ γονεὺς, parens.	ὁ φονεὺς, homicida.
ὁ πομεὺς, sector.	ὁ συγγραφεὺς, scriptor.
ὁ νομεὺς, pastor.	ὁ γραμματεὺς, scriba.
ὁ χαλκεὺς, excusor.	ὁ ἀνατροπεὺς, eversor.
ὁ κλοπεὺς, fur.	ὁ ἀρχιερεὺς, Pontifex.
ὁ φορεὺς, bajulus.	ὁ κραμανὸς, fignus.

Quat.

Quarta.

ἡ ἥρῳ, <i>Ero.</i>	ἡ σαπφῳ, <i>Sappho.</i>
ἡ ἀκκῳ, <i>Acco.</i>	ἡ διδῳ, <i>Dido.</i>
ἡ σαρδῳ, <i>Sardinia.</i>	ἡ κοτυτῳ, <i>Cotyto.</i>
ἡ κλωθῳ, <i>Clotho.</i>	ἡ ἐρατῳ, <i>Erato.</i>
ἡ κλειῳ, <i>Clio.</i>	ἡ καλλισῳ, <i>Callisto.</i>
ἡ ἰῳ, <i>Io.</i>	ἡ καλυψῳ, <i>Calypso.</i>

Quinta.

τὸ πᾶγκρεας, <i>Pancreum.</i>	τὸ τέρας, <i>signum.</i>
τὸ ἀρνόκρεας, <i>Arctocreas.</i>	τὸ γῆρας, <i>senectus.</i>
τὸ γέρας, <i>præmium.</i>	τὸ πέρας, <i>terminus.</i>
τὸ κτέρας, <i>res possessa.</i>	τὸ πῆρας, <i>finis.</i>

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur : Alia habent tres articulos, & tres terminationes ; alia tres articulos, & duas terminationes ; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum

Habent masculinum in	{	ος	femini- num in	{	η	neu- trum in	{	ος
		ας			α			ας
		εις			εσσα			εις
		υς			εια			υ

Sing.

Masculin. Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ κα-
 λόν, Gen. τῷ καλῷ, τῆς καλῆς, τῷ καλῷ, Dat. τῷ
 3. *f. simplie.* καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλόν, τὴν
 2. *feminin.* καλὴν, τὸ καλόν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλῷ, τὴ καλῇ, τὸ κα-
 λῷ, Genit. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν κα-
 λοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαί, τὰ καλὰ, Gen. τῶν κα-
 λῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς
 καλούς, τὰς καλαάς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαί, καλὰ.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν,
 3. *f. simplie.* Gen. τῷ παντός, τῆς πάσης, τῷ παντός, Dat. τῷ
 2. *feminin.* παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντι, τὴν
 πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντι, τὴ πάσα, τὸ πᾶν-
 τε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πᾶσαι, τοῖν παν-
 τοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν
 πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς
 πᾶσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντις, τὰς πᾶσας, τὰ πᾶν-
 τι, Acc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratiofus, ἡ χαρίεσσα,
 3. *f. simplie.* τὸ χαρίεν, Gen. τῷ χαρίεντος, τῆς χαρίεσσης,
 2. *feminin.* τῷ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαρίεσσι,
 τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντι, τὴν χαρίεσσαν,
 τὸν χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὴ χαρίεσσα,
 τὸ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαρίεντοιν, ταῖν χαρίεσ-
 σαι, τοῖν χαρίεντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσαι, τὰ χαρίεντι,
 Gen. τῶν χαρίεντων, τῶν χαρίεσσων, τῶν χαρίεντων,
 Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαρίεσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc.
 τοὺς χαρίεντις, τὰς χαρίεσσας, τὰ χαρίεντι, Voc. ὦ χα-
 ριέντες, χαρίεσαι, χαρίεντι.

Sing.

Masculin. Sing. Nom. ὁ ὀξύς, acutus, ἢ ὀξεία, τὸ ὀξύ;
Gen. & neut. τῷ ὀξείῳ, τῆς ὀξείας, τῷ ὀξείῳ, Dat. τῷ
3. Sim- ὀξείῳ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξείῳ, Acc. τὴν ὀξύν, τὴν ὀ-
phic. femin- ξείαν, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ, ὀξεία, ὀξύ.
est 2.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ὀξείῳ, τῷ ὀξείῳ, τῷ ὀξείῳ,
 Gen. & Dat. τοῖν ὀξείοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξείοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξείες, αἱ ὀξείαι, τὰ ὀξεία, Gen. τῶν
 ὀξέων, τῶν ὀξείων, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀ-
 ξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξείας, τοὺς ὀξείας, τὰ ὀξεία,
 Voc. ὦ ὀξείες, ὀξείαι, ὀξεία.

Exceptiones.

Adjectiva in *ος* purum, & *φος*, formant femininum
 per *α*: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus: ὁ ἀνθη-
 ρός, ἡ ἀνθηρά, τὸ ἀνθηρόν, floridus; præter ὁ ὀγδοός,
 ἡ ὀγδόη, τὸ ὀγδοόν, octavus: ὁ ἀπλόος, ἡ ἀπλόη, τὸ ὀ-
 πλόον, simplex; & quæ huic affinia sunt, διπλόος du-
 plex, τετραπλόος triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c.
 Quorundam neutra sunt in *ο*, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ
 ἄλλο, alius; ὁ τηλικῶτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικῶτο, tan-
 tus; ὁ ποσῶτος, ἡ ποσαύτη, τὸ ποσῶτο, tam magnus, vel
 tam multus; ὁ ποιῶτος, ἡ ποιαύτη, τὸ ποιῶτο, talis: &
 tria pronomina, εἷς, αὐτή, τῷτο, hic: αὐτός, αὐτή,
 αὐτό, ipse: ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam pas-
 siva etiam neutra sunt τηλικῶτον, ποσῶτον, ποιῶτον, τα-
 πόν, pro τὸ αὐτό, τετονὶ pro τῷτο.

Adjectivum ὁ μέγας *magis*, variat alicubi:

Masculin. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen.
Gen. & neut. τῷ μεγάλῳ, τῆς μεσάλῃς, τῷ μεγάλῳ, Dat. τῷ με-
3. Sim- γάλῳ, τῇ μεσάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὴν μέγαν,
phic. femin- τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη,
est 2. μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ μεγάλῳ, τῷ μεγάλῳ, τῷ
 μεγάλῳ, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλῳιν, ταῖν μεγάλαιν,
 τὴν μεγάλοιν.

Plural.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τῶν μεγάλων, Acc. τὰς μεγάλας, τὴν μεγάλην, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia passiva, & activa in εις, habent femininum in εῖσα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν, verberatus: ὁ πιθεὶς, ἡ πιθεῖσα, τὸ τιθέν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibusdam casibus peculiarem habet inflexionem.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, Gen. τῷ πολλῷ, τῆς πολλῆς, τῷ πολλῷ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλήν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλή, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ πολλῷ, τὴν πολλήν, τὸ πολὺ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλῶν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλά, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τὰς πολλὰς, τὴν πολλήν, τὰ πολλά, Voc. ὦ πολλοί, πολλαί, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Prima Classis.

ὁ ἀγαθός, ἡ ἀγαθή, τὸ ἀγαθόν, *bonus*, *na*, *num*.

ὁ κακός, ἡ κακή, τὸ κακόν, *malus*, *la*, *lum*.

ὁ χαλεπός, ἡ χαλεπή, τὸ χαλεπόν, *difficilis*, *le*.

ὁ κενός, ἡ κενή, τὸ κενόν, *vacuus*, *cia*, *cium*.

ὁ καινός, ἡ καινή, τὸ καινόν, *novus*, *ua*, *um*.

ὁ κοινός, ἡ κοινή, τὸ κοινόν, *communis*, *ne*.

ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cauus*, *ua*, *um*.

ὁ λίθινος

- ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, *lapideus, a, um*.
 ὁ ἕκαστος, ἡ ἐκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quaque, quodque*.
 ὁ αὐτόματός, ἡ αὐτομάτη, τὸ αὐτομάτον, *spontaneus, a, um*.
 ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum*.
 ὁ τάλαις, ἡ τύλαινα, τὸ τάλαν, *miser, ra, rum*.
 ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, *omnis, omne*.
 ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum*.
 ὁ τύψας, ἡ τύψατα, τὸ τύψαν, *qui, quae, quod verberavit*.
 ὁ λέξας, ἡ λέξατα, τὸ λέξαν, *qui, quae, quod dixit*.
 ὁ πημής, ἡ πημέσση, τὸ πημῆν, *honestus, a, um*.
 ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, *mellens, a, um*.
 ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνήεν, *laureus, a, um*.
 ὁ φοινήεις, ἡ φοινήεσσα, τὸ φοινῆεν, *purpureus, a, um*.
 ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um*.
 ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθέν, *scriptus, a, um*.
 ὁ μερισθεὶς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθέν, *divisus, a, um*.
 ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θεῖν, *qui, quae, quod posuit*.
 ὁ εἶς, ἡ εἶσα, τὸ εἶν, *qui, quae, quod misit*.

- ὁ βρεὺς, ἡ βρεῖα, τὸ βρυ, *gravis, ve*.
 ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ, *profundus, a, um*.
 ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, *suavis, ve*.
 ὁ δασύς, ἡ δασεῖα, τὸ δατύ, *densus, a, um*.
 ὁ βραδύς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ, *iardus, a, um*.
 ὁ βραχύς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχύ, *brevis, ve*.
 ὁ πλατύς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατύ, *latus, a, um*.
 ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχύ, *parvus, a, um*.
 ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίση, τὸ ἡμισυ, *dimidius, a, um*.

- ὁ ἰδιῶ, ἡ ἰδίᾱ, τὸ ἰδιον, *privatus*, *a*, *um*.
 ὁ δημόσιῶ, ἡ δημοσίᾱ, τὸ δημόσιον, *publicus*, *a*, *um*.
 ὁ ἀξιῶ, ἡ ἀξία, τὸ ἀξιον, *dignus*, *a*, *um*.
 ὁ ὄσιῶ, ἡ ὀσία, τὸ ὄσιον, *iustus*, *a*, *um*.
 ὁ τέλειῶ, ἡ τελείᾱ, τὸ τέλειον, *perfectus*, *a*, *um*.
 ὁ ἀρχαῖῶ, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus*, *a*, *um*.
 ὁ ὅμοιῶ, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *similis*, *le*.
 ὁ ἀσείῶ, ἡ ἀσείᾱ, τὸ ἀσείον, *urbanus*, *a*, *um*.
 ὁ δίκαιῶ, ἡ δικάια, τὸ δίκαιον, *iustus*, *a*, *um*.

- ὁ ἱερός, ἡ ἱερᾱ, τὸ ἱερόν, *sacer*, *cra*, *crum*.
 ὁ λαμπρός, ἡ λαμπρά, τὸ λαμπρόν, *splendidus*, *a*, *um*.
 ὁ μικρός, ἡ μικρά, τὸ μικρόν, *parvus*, *a*, *um*.
 ὁ μακρός, ἡ μακρά, τὸ μακρόν, *longus*, *a*, *um*.
 ὁ πονηρός, ἡ πονηρά, τὸ πονηρόν, *malignus*, *a*, *um*.
 ὁ φοβερός, ἡ φοβερά, τὸ φοβερόν, *formidabilis*, *le*.
 ὁ πῖειρῶ, ἡ πῖειρα, τὸ πῖειρον, *pinguis*, *e*.
 ὁ ἕτερῶ, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter*, *ra*, *rum*.
 ὁ πρότερῶ, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, *prior*, *prins*.
 ὁ ὕστερῶ, ἡ ὑτέρα, τὸ ὕστερον, *posterior*, *us*.

*Adjectiva trium Articulorum, et
duarum terminationum*

Habent masculi- num, & fe- mininum in	} neu- trum in	ος	ον
		ως	ων
		ας	αυ
		ις	ι
		ιν	εν
		υς	υ
		υς	υν
		ων	ον
		ωρ	ορ
		ης	ης

Ma. culin. Singul. Nomin. *ο*, & *η* ἐνδοξος, & τὸ ἐνδο-
& neutr. ξον, gloriosus, Gen. *τῆ*, & *τῆς*, & *τῆ* ἐνδοξου,
3. Simplif. Dat. *τῷ*, & *τῇ*, & *τῷ* ἐνδοξῷ, Acc. *τὸν*, & *τὴν*,
feminin. & τὸ ἐνδοξον, Voc. *ὦ* ἐνδοξε, & *ὦ* ἐνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ*, & *τῶ*, & *τῶ* ἐνδοξῶ, Gen.
 & Dat. *τοῖν*, & *ταῖν*, & *τοῖν* ἐνδοξοῖν.

Plur. Nom. *οἱ*, & *αἱ* ἐνδοξοί, & *ταῖ* ἐνδοξα, Gen. *τῶν*
 ἐνδοξων, Dat. *τοῖς*, & *ταῖς*, & *τοῖς* ἐνδοξοῖς, Accus. *τούς*,
 & *ταῖς* ἐνδοξάς, & *τὰ* ἐνδοξα, Voc. *ὦ* ἐνδοξοί, & *ὦ* ἐνδοξα.

4. *Simpli-*
cium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατύπλεως, καὶ τὸ κατύπλεον,
expletus, a, um, Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς κα-
τύπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατύπλεω, Acc.
τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατύπλεον, Vocat. ὦ κατύπλεως, καὶ ὦ
κατύπλεον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὴ, καὶ τὼ κατύπλεω,
Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατύπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατύπλεω, καὶ τὰ κατύπλεω,
Gen. τῶν κατύπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατύ-
πλεωσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατύπλεωσι, καὶ τὰ κατύπλεω, Voc.
ὦ κατύπλεω, καὶ ὦ κατύπλεω.

5. *Simpli-*
cium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ δέινας, καὶ τὸ δέιναν, perpe-
tuo fluens, Genit. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς δέιναντῃ,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ δέιναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν
δέιναντι, καὶ τὸ δέιναν, Voc. ὦ δέιναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ δέιναντε,
Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν δέιναντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ δέιναντες, καὶ τὰ δέιναντα, Gen.
τῶν δέιναντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς δέινασι, Acc.
τοὺς, καὶ τὰς δέιναντας, καὶ τὰ δέιναντα, Voc. ὦ δέιναντες,
καὶ ὦ δέιναντα.

5. *Simpli-*
cium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πῆς, καὶ τὸ πῆ, aliquis, Ge-
nit. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς πνός, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ
τῷ πνί, Acc. τὸν, καὶ τὴν πνὰ, καὶ τὸ πῆ, Voca-
tivo caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ πνέ, Gen. &
Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πνῶν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ πνές, καὶ τὰ πνὰ, Gen. τῶν π-
νῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πνοί, Acc. τοὺς, καὶ τὰς
πνάς, καὶ τὰ πνά. Sic Interrogativum τίς, τίς, quis,
quæ, quod?

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀδάκρυς, καὶ τὸ ἀδάκρυ, nom.
 5. Simpli- lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ ἀδάκρυ, Gen.
 cium. Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυι, Acc. τὸν, καὶ
 τὴν ἀδάκρυ, καὶ τὸ ἀδάκρυ, Voc. ὦ ἀδάκρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὴ, καὶ τῷ ἀδάκρυε;
 Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδάκρυοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen.
 τῶν ἀδάκρυων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc.
 τὰς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες,
 καὶ ὦ ἀδάκρυα.

Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπῃς, καὶ τὸ τετρά-
 5. Simpli- πυν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ τετρά-
 cium. ποδι, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc.
 τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπυν, Voc. ὦ τετράπῃς,
 vel τετράπῃ, καὶ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὴ, καὶ τῷ τετράποδε;
 Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετράποδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα;
 Gen. τῶν τετράποδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετρά-
 ποσι, Acc. τὰς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc.
 ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σῶφρων, καὶ τὸ σῶφρον, mo-
 5. Simpli- deratus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ σῶφρον, Gen.
 cium. Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σῶφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σῶ-
 φρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὴ, καὶ τῷ σῶφρονε, Gen.
 & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σῶφρονοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ σῶφρονες, καὶ τὰ σῶφρόνα, Gen.
 τῶν σῶφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σῶφροσι, Acc.
 τὰς, καὶ τὰς σῶφρονας, καὶ τὰ σῶφρόνα, Vocat. ὦ σῶφρονες,
 καὶ ὦ σῶφρόνα.

Sing. Nom. ὁ, ἡ μεγαλήτωρ, ἡ τὸ μεγαλήτωρ, *magnanimus*, Gen. τῷ, ἡ τῆς, ἡ τῆ μεγαλήτωρ, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ μεγαλήτορι, Accus. τὸν, ἡ τὴν μεγαλήτορα, ἡ τὸ μεγαλήτορ, Vocat. ὦ μεγαλήτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, ἡ τῆ, ἡ τῶ μεγαλήτορες, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν, ἡ τοῖν μεγαλήτορων.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ μεγαλήτορες, ἡ τὰ μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλήτορων, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς, ἡ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τὰς, ἡ τὰς μεγαλήτορας, ἡ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ἡ ὦ μεγαλήτορα.

Sing. Nom. ὁ, ἡ νημερτής, ἡ τὸ νημερτές, *verus*, Gen. τῷ, ἡ τῆς, ἡ τῷ νημερτέ, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ νημερτέϊ, τῇ, Acc. τὸν, ἡ τὴν νημερτέα, τῇ, ἡ τὸ νημερτές, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τῶ, ἡ τῆ, ἡ τῶ νημερτέες, τῇ, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν, ἡ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ νημερτέες, τῆς, ἡ τὰ νημερτέα, τῇ, Gen. τῶν νημερτέων, ὦν, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς, ἡ τοῖς νημερτέσι, Acc. τὰς, ἡ τὰς νημερτέας, τῆς, ἡ τὰ νημερτέα, τῇ, Voc. ὦ νημερτέες, τῆς, ἡ ὦ νημερτέα, τῇ.

Exempla Adjectivorum

Secunda Classis.

ὁ, ἡ αἰμύλος, ἡ τὸ αἰμύλον, *blandus*, a, um.

ὁ, ἡ αἰσιος, ἡ τὸ αἰσιον, *faustus*, a, um.

ὁ, ἡ ἀτακτος, ἡ τὸ ἀτακτον, *inordinatus*, a, um.

ὁ, ἡ ἀτάλαντος, ἡ τὸ ἀτάλαντον, *aqualis*, le.

ὁ, ἡ ἀχετος, ἡ τὸ ἀχετον, *intolerabilis*.

ὁ, ἡ ἀπίσθαλος, ἡ τὸ ἀπίσθαλον, *perniciosus*, a, um.

ὁ, καὶ ἡ ἰλεως, καὶ τὸ ἰλεων, *propitius, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ πολύκρεως, καὶ τὸ πολύκρεων, *habens multa cornua*.

ὁ, καὶ ἡ ἡδύκρεως, καὶ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes suaves sunt*.

ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa passus, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ πολυδειράς, καὶ τὸ πολυδειράν, *casciminosus, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ δ'πλοκαμῖς, καὶ τὸ δ'πλοκαμί, *pulchre cinctus*.

ὁ, καὶ ἡ ἄχαρς, καὶ τὸ ἄχαρς, *inimicus, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ ἀπολις, καὶ τὸ ἀπολι, *extorris, re*.

ὁ, καὶ ἡ ὄνις, καὶ τὸ ὄνι, *orbis, a, um*.

ὁ, καὶ ἡ δ'κνημις, καὶ τὸ δ'κνημι, *bene ocreatus*.

ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum*.

ὁ, καὶ ἡ ἄρσιν, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, re*.

ὁ, καὶ ἡ πολύρρην, καὶ τὸ πολύρρεν, *multos agnos habens*.

ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans*.

ὁ, καὶ ἡ πολύδακρυς, καὶ τὸ πολύδακρυ, *admodum lacrymans*.

ὁ, καὶ ἡ ταχύδακρυς, καὶ τὸ ταχύδακρυ, *cito lacrymans*.

ὁ, καὶ ἡ ἐνδακρυς, καὶ τὸ ἐνδακρυ, *cui lacryma oborinatur*.

- ε, καὶ ἡ ἄπυς, καὶ τὸ ἄπυν, *pedibus carens*.
 ε, καὶ ἡ πολύπυς, καὶ τὸ πολύπυν, *multipes*.
 ο, καὶ ἡ οἰδίπυς, καὶ τὸ οἰδίπυν, *tumidos pedes habens*.
 ο, καὶ ἡ πλατύπυς, καὶ τὸ πλατύπυν, *latos pedes habens*.

- ε, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημυν, *damna multa inferens*.
 ε, καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ πάντλημυν, *omnino miser, a, um*.
 ο, καὶ ἡ δύσλήμων, καὶ τὸ δύσλημυν, *arummosus, a, um*.
 ο, καὶ ἡ πολυτλήμων, καὶ τὸ πολυτλημυν, *multum patiens*.
 ο, καὶ ἡ ἀχήμεων, καὶ τὸ ἄχημυν, *indecorus, a, um*.

- ο, καὶ ἡ αὐτοκράτωρ, καὶ τὸ αὐτόκρατερ, *sui juris existens*.
 ο, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατερ, *omnipotens*.
 ο, καὶ ἡ ἀκράτωρ, καὶ τὸ ἄκρατερ, *impotens*.
 ο, καὶ ἡ δύσητωρ, καὶ τὸ δύσητερ, *tristis, te*.

- ο, καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ἀσφαλές, *inutus, a, um*.
 ο, καὶ ἡ ἀσθενής, καὶ τὸ ἀσθενές, *infirmus, a, um*.
 ο, καὶ ἡ ἀσελγής, καὶ τὸ ἀσελγές, *perulans*.
 ο, καὶ ἡ ἀσεβής, καὶ τὸ ἀσεβές, *impius, a, um*.
 ο, καὶ ἡ ἀτρεκής, καὶ τὸ ἀτρεκές, *certus, a, um*.
 ο, καὶ ἡ λυσιτελής, καὶ τὸ λυσιτελές, *utilis, te*.

*Adjectiva trium articulorum,
& unius terminationis.*

defi- nunt in {	iv	τετρώχιν	τετρώχινος, tricuspis.
	ξ	ἄρπαξ	ἄρπαγος, rapax.
	ρ 5. simpl.	μάκαρ	Gen. μάκμω, felix.
	ut ο, ι, η, ι, γλ, τὸ	λαλόκρας	τῆ, ι, γλ, τῆς, ι, γλ, τῆς, λαλόκρατος, albi capitis.
	ς	μάκαρς	μάκμωτ, felix.
	υρς	αἰδοϋ	αἰδοπος, subfuscus.

Exempla Adjectivorum

Tertia Classis.

Simul observanda proponuntur quorundam varia terminationes in Nominativo, & Genitivo.

- ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ δάκτυλιν, pulchros habens radios.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ δ'γλώχιν, pulchras habens cuspides.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ περὶ γλώχιν, cuspidibus munitus, a, um.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ πολυγλώχιν, multos habens angulos.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ τανυγλώχιν, extensos habens aculeos.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ εὐρεῖν, sagax.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ καμπυλόρριν, aduncum habens nasum.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ πλατύειν, nares latas habens.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ παχύειν, nasum habens crassum.
 ὁ, ι, γλ, η, ι, γλ, τὸ ρολοβόρριν, mutilas nares habens.

- ὁ, κς ἡ, κς τὸ πᾶξ, κς, *pavidus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ χειρῶναξ, κτθ, *qui manibus operatur*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ὀπίτεξ, εκθ, *parturiens*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ αἰνοπληξ, ηγθ, *graviter ferens*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ αἰολοθώραξ, ηκθ, *varium habens thoracem*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ κυναλώπηξ, εκθ, *canis, & vulpe natus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ πολυαῖξ, κθ, *valde impetuosus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ὕσσειξ, χθ, *suos pilos habens*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ὁμηρομάσιξ, γθ, *Homeri flagellum*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ἔμφλοξ, γθ, *ignitus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ἀφόρμιγξ, γθ, *pulchram habens citharam*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ πᾶνδοξ, κθ, *hospes publicus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ πῶξ, κς, *timidus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ἀπὸρῶξ, γθ, *abruptus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ σύζυξ, χθ, *conjunctus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ δίπυξ, χθ, *duplex*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ χρυσάμπυξ, κθ, *aureum reticulum habens*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ καλλιγυνάιξ, αικθ, *pulchras habens mulieres*.

- ὁ, κς ἡ, κς τὸ μιξόθην, ηρθ, *semiferus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ πλατυγάσθην, ερθ, *latum habens ventrem*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ἑξάχειρ, ειρθ, *sex habens manus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ὀπιδάρτυρ, υρθ, *testis*.

- ὁ, κς ἡ, κς τὸ πολυθεράς, ἀδθ, *cacuminosus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ φιλόπαις, αιδθ, *puerorum amans*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ ἀβρόδαις, αιδθ, *delicatus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ μυελόναυς, έως, *per multis navibus instructus*.
 ὁ, κς ἡ, κς τὸ δονακδής, έως, *arundinosus*.

ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ πολὺς, ἀγνῶ, *multos agnos possidens.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ κατῶβλεψ, πῶ, *deorsum respiciens.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ αἰγίλις, πῶ, *relictus a capris.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ χοιρόφιλις, βῶ, *libidinosus.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ γλαυκῶς, ὦπ, *castos habens oculos.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ δρύς, ὀπ, *late sonans.*
 ὁ, ὃ, ἡ, ἥ, τὸ ἐλίκωψ, ὤπ, *volubiles habens oculos.*

De Adjectivis Numeralibus.

Quadam sunt Cardinalia, quadam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

ἓς, unus.

Mas. Nom. ἓς, Gen. ἐνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἕνα.
 Sing. } Fem. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
 } Neut. Nom. ἓν, Gen. ἐνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἓν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur composita: ἕδεις, ἕδεμιά, ἕδεν: μηδεις, μηδεμιά, μηδεν: nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. } N. A. δύο, & Attice δύνω, G. & D. δυοῖν, &
 } Attice in foemiuino δυεῖν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, & omnium generum. Inveniantur & δυνῶν, & δυοῖ, in Plurali.

τρῆς,

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν ;
Dat. τοῖς τρισι, Acc. τὲς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσασι, Accusat. τὲς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ὀνέα, δέκα, decem, ἑνδeka, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαῖξ, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἐβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ὀνενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ ἑκατόσιοι, αἱ ἑκατόσται, τὰ ἑκατόσια, ducenti, τὰ, τα; τριακόσιοι, τεσσαράκοσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ὀννεακόσιοι, χίλιοι, mille: διαχίλιοι, τριαχίλιοι, τετραχίλιοι, πεντακίλιοι, ἑξακίλιοι, ἑπτακίλιοι, ὀγδοακίλιοι, ὀννεακίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμ-
ψτος, ἕκτος, ἑβδoμς, ὀγδος, ἑννατς, δέκατς, deci-
mus: ἑνδέκατς, δεκαεδέκατς, τρισεκαδέκατς, &c.
εἰκοσός, vicesimus: εἰκοσός πρῶτς, εἰκοσός δεύτερς, &c.
τριακοσός, τεσσαρακοσός, πεντηκοσός, ἑξήκοσός, ἐβδομηκοσός,
ὀγδοηκοσός, ὀννενηκοσός, ἑκατοσός, centesimus: ἑκατοσός,
τριακοσός, &c. χίλιος, millesimus: διαχίλιος, μυριο-
ς, decies millesimus: δισμυριοσός: & sic deinceps.

De

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt præsertim, Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Positivis : Comparativa masculina in *τερ*⊙, foemina in *τέρα*, neutra in *τερον* : Superlativa masculina in *τύτ*⊙, foemina in *τύτη*, neutra in *τύτον* : ita ut masculina, & neutra sint tertiæ Simplificium, foemina secundæ.

<i>Positivum.</i>	<i>Comparativum.</i>	<i>Superlativum.</i>
-------------------	----------------------	----------------------

ὁ λεκός,	ὁ λεκότερ⊙,	ὁ λεκότυτ⊙.
----------	-------------	-------------

ἡ λεκή,	ἡ λεκοτέρα,	ἡ λεκοτύτη.
---------	-------------	-------------

τὸ λεκόν,	τὸ λεκότερον,	τὸ λεκότυτον,
-----------	---------------	---------------

candidus, a, um. candidior, jus. candidissimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut littera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Positiva. Comparativa. Superlativa.
 in in in

ος	{ ὀτερ	{ ὀττατ
	{ ὠτερ	{ ὠττατ
ων	ονέσερ	ονέσατ
αρ	άρτερ	άρτατ
ης	άντερ	άντατ
ις	ίσερ	ίσατ
{ εις		
{ ην	έσερ	έσατ
{ ης		
υς	ύσερ	ύσατ
υς	ύτερ	ύτατ

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ος	{ ὁρά	ὁράτερ	ὁράτατ	mitis.
	{ σοφός	σοφώτερ	σοφώτατ	sapiens.
ων	σώρων	σωφρονέσερ	σωφρονέσατ	modestus.
αρ	μάκωρ	μακάρτερ	μακάρτατ	felix.
ας	μέλας	μελάντερ	μελάντατ	niger.
εις	χαρίεις	χαριέσερ	χαριέσατ	gratiosus.
ην	τέρην	τερηνέσερ	τερηνέσατ	tener.
ης	δίσεβης	δίσεβέσερ	δίσεβέσατ	pius.
ις	γάσεις	γασείσερ	γασείσατ	gulosus.
υς	ἀπλῆς	ἀπλήσερ	ἀπλέσατ	simplex.
υς	διρύς	διρύτερ	διρύτατ	latus.

Observatio.

Positiva in $\circ$, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo o in ω : ut φρόνιμ $\circ$, φρονιμώτερ $\circ$, φρονιμώτατ $\circ$, prudens: σοφός, σοφώτερ $\circ$, σοφώτατ $\circ$. Excipe tamen κενός, κενότερ $\circ$, κενότατ $\circ$, vacuus: σενός, σενότερ $\circ$, σενότατ $\circ$, angustus. Reperiuntur tamen κενώτερ $\circ$, & σενώτερ $\circ$; ισώτερ $\circ$, & ισώτερ $\circ$.

Comparatio Irregularis.

	Compar.		Superlat.
ἀγαθός bonus	ἀμείνων	melior,	ἄριστ $\circ$
	ἀρείων		κράτιστ $\circ$
	κρείττων		ὀπίσθ $\circ$
	λῶϊων		λάτ $\circ$
κακός malus	κακώτερ $\circ$	pejor	κάκιστ $\circ$
	κακίων		χειρίσ $\circ$
	χείρων		
	χερείων poet.		
μέγας magnus,	μείζων	major	μέγιστ $\circ$
	μᾶλλον		maximus

μικρὸς parvus	{	μικρότερⓄ	minor	{	μικρότατⓄ
		μείων			ἥκιστⓄ minimus.
		ἥττων, ἥστων			ἐλάχιστⓄ
		ἐλάττων, ἐλάστων			

καλὸς, καλῖων, κάλλιστⓄ, pulcher.

αἰχρὸς, αἰχίων, αἶχιστⓄ, turpis.

ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἐχθιστⓄ, inimicus.

ῥᾶδιⓄ, ῥάων, ῥᾶστⓄ, facilis.

πολύς, πλείων, πλείστⓄ, multus.

Quædam in os, abjiciunt o, vel ω, in Comparativo, & superlativo:

φίλⓄ, φίλτερⓄ,	{ φίλτατⓄ,	amicus.
	φίλιςⓄ,	

γεραίος, γεραίτερⓄ, γεραίτατⓄ, senex.

Ita παλαιός, ἀντίκμῃς, χολαῖⓄ, οἰοῖς, θερεῖⓄ, ἀστίνῃς, παλαίτερⓄ, παλαίτατⓄ: χολαίτερⓄ, χολαίτατⓄ: θερείτερⓄ, θερείτατⓄ, &c.

Attici formant multa a Positivis
in os per { ἑσέρⓄ, ἑσατⓄ.
αἰτέρⓄ, αἰτατⓄ.
ἰσέρⓄ, ἰσατⓄ.

ἄκρατος, ἀκρατέσέρⓄ, ἀκρατέσατⓄ, incontinens.

ἡσυχός, ἡσυχαιτέρⓄ, ἡσυχαιτατⓄ, quietus.

ὀλίγⓄ, ὀλιγίσέρⓄ, ὀλιγίσατⓄ, & ὀλίγις, parvus.

Sunt huiusmodi: αἰδοῖος, αἰδοιέσερος, αἰδοιέσατος, venerabilis: ἀμορφος, ἀμορρέσερ@, ἀμορρέσατ@, deformis: ἀσμεν@, ἀσμενέσερ@, ἀσμενέσατ@, lubens: σπιδαι@, σπιδαιέσερ@, σπιδαιέσατ@, studiosus: ἰδι@, ἰδιαίτερ@, ἰδιαίτυτ@; peculiaris: μέσ@, μεσαίτερ@, μεσαίτυτ@, medius: ἰσ@, ἰσαίτερ@, ἰσαίτυτ@, equalis: πλησί@, πλησιαίτερ@, πλησιαίτυτ@, vicinus: λάλ@, λαλίσερ@, λαλίσατ@, loquax: λάγν@, λαγνίσερ@, λαγνίσατ@, salax.

Eandem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, ostentator, sic ἀλαζονίσατ@: ἀρπαξ, γαραχ, ἀρπαγίσατ@: βλάξ, mollis, βλακίσατ@: κλέπτης, fur, seu callidus, κλεπίσατ@: πλήκτης, percussor, πληκτίσατ@: πότης, bibulus, ποτίσατ@: ψάδης, mendax, ψάδίσατ@. Quaedam item in ις, sunt in έτερ@, vel ωτερ@: νε διπλῆς, duplex, διπλότερ@: πορφυρῆς, ρικτρικεὺς, πορφυρότερ@. Aliqua in ην formant in εινότερ@: νε τέρην, tener, τερεινότερ@.

Plurima in ις habent Comparativum in ίων, Superlativum in ις@: ut βραδύς, tardus βραδίων, βράδισ@: βαθύς, profundus, βεθίων, βεθις@: ita γλυκύς, dulcis: παχύς, crassus: ὠκύς, velox: ἄρύς, latus: ταχύς, celer, quod & ταχίων, & θάσων.

Comparativa in ων, præsertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium:

Sing. Nom. ὁ, ἡ πλείων, καὶ τὸ πλείον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, ἡ τῆς, ἡ τῷ πλείον@, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, ἡ τὴν πλείονα, ἡ τὸ πλείον, Voc. ὦ πλείον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, ἡ τῷ, ἡ τῷ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ ταῖν, ἡ τοῖν πλείονοιν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ πλείονες, ἡ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλείονων, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς, ἡ τοῖς πλείοσι, Acc. τῆς, ἡ ταῖς πλείονας, ἡ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, ἡ ὦ πλείονα.

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per
Comparisonem migrant in Adjectiva.

Ex substantivo:

Κέρδιον, lucrum, fit κερδίων, lucrosior, κέρδις, lu-
crosissimus: ὑψιον, altitudo, ὑψίτερ, altior, ὑψος,
altissimus: κῦδιον, gloria, κυδίον, & κυδότερ, glo-
riosior: Θεός, deus, θεώτερ, divinior: βασιλῆς, rex,
βασιλῆς, βασιλῆς, regno potentior, & po-
tentissimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτός ipse; αὐτότατ, ipsissimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερ, & βέλων, melior, βέλπ-
ς, optimus: φέρω, fero, φέρτερ, præstantior, φέρ-
τατ, φέρπς, & φέρεις, præstantissimus: δάω, re-
linquo, δάτερ, posterior, δάτατ, postremus.

Ex participio:

Ἐρρωμέν, validus, ἐρρωμένεσ, ἐρρωμένεσ, validior, validissimus.

Ex adverbis:

Ἀνω, supra, ἀνώτερ, ἀνώτατ, superior, supre-
mus: κάτω, infra, κατώτερ, κατώτατ, inferior, in-
fimus: μάλα, valde, μάλλον, μέλιστα, magis, maxi-
me:

me: πόρρω, longe, πορρώτερον, πορρώτατον, longior, longissimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαιύτατον, ulterius, ultimum: ἐγγύς prope, ἐγγύτερον, ἐγγύτατον, vel ἐγγίων, ἐγγίς, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερον, ἐξώτατον, exterior, extimus.

Ex præpositionibus:

ὑπέρ, supra, ὑπέρτερον, ὑπέρτατον, superior; superius: ἔμπροσθεν, ante, ἐμπρότερον, prior, ἐμπρότατον, & eliso τ, factaque crasi, ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur: ut Κρόνον, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, idest Saturni filius: Αἰάκος, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, idest Æaci nepos.

Masculina
sunt in

ἀδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης in ἀδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνεάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτιάδης, Hippotades: vel etiam in ἰάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi est longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades. ἰδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verso ο recti in ἰδης: ut Πριάμης, Priamus, Πριάμίδης, Priamides: quanquam & in αδης, cum scilicet terminationem ο præcedit: ut Ἡλίου, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verso ο genitivi in ἰδης: ut Νέστωρ, Νέστωρ, Nestor, is, Νέστωρίδης, Nestorides: Λητώ, Λητώ, Lato-na, & Λητοίδης, Latonides: Πηλεΐς, Πηλεΐς, Peleus, Πηλεΐδης, & synæresi

Πηλείδης, Pelides : quoties enim terminationem ἰδης præcedit ε, vel ο, vocales εἰ, & οἰ coalescunt in diphthongos ει, οι.

Cæterum Πηλῆς, & reliqua in εὖς, habent Jonice genitivum in ἡῶ : a quo itidem formatur Patronymicum : ut a τῷ Πηλῆῳ, ὁ Πηληϊδης, & epenthesi vocalis α, Poetis in Patronymicis familiari, ὁ Πηληϊάδης, τῷ Πηληϊάδῃ, & Jonice Πηληϊάδεω apud Homerum primo versu Iliados.

Feminina
sunt in

Αῖς, & ις, nata a Patronymicis masculinis in ἄδης, & ἰδης, rejecto δης : ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιάς, filia Solis : ὁ Νέστορίδης, ἡ Νέστορις, filia Nestoris.

Ἰνῃ, vel ὠνῃ, rejecta ultima recti Primitivorum : quæ si fuerint tertiæ Simplificum in ῶ impurum, habebunt in ἰνῃ : ut ὁ Ἀδράςῳ, Adrastus, ἡ Ἀδράστιν, Adraști filia : præcedente autem, ι, in ὠνῃ : ut ὁ Ἰκάριος, Icarius, ἡ Ἰκαριώνῃ, Icarii filia : ὁ Ἡετίων, Eetion, ἡ Ἡετιώνῃ, Eetionis filia :

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis : varias habent terminationes ; usitatiores, quæ sequuntur.

Masculina in

ων : μωρός, stultus ; μωρίων, stultulus.
αξ : Ῥόδιος, Rhodius ; Ῥόδιαξ, Rhodiolus.
αῖς : Ζηνόδορος, Zenodorus ; Ζηνοῦς, Zenodorulus.
σκος : ἀνθρώπος, homo ; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
λος : ναῦτης, nauta ; ναυτίλος, nautulus.
ῦς : Διονύσιος, Bacchus ; Διονῦς, Bacchulus.

Femina in { ὤν: Ὑψίπυλῃ, Hypsipyla, Ὑψίπυλῶν, Hypsipylula;
 ἰς: κρήνη, fons; κρηνίς, ἰδῶ, fonticulus.
 νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
 σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neutra in { ὡν: γνώμη, sententia; γνωμίδιον, sententiola;
 αιν: γυνή, mulier; γυναικον, muliercula.
 εῖον: ἄγγος, dolium; ἄγγεον, doliolum.

De Possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Defi- { κός: Πλάτων, Plato; Πλατωνικός, Platonicus.
 nunt in { εῶ: Ἑκτωρ, Hector; Ἑκτόρειος, Hectoreus.
 ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
 ῖος: ἑρως, coelum; ἑράνιος, coelestis.
 αῖος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
 εῖος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχιλλεῖος, Achilleus.
 ὅιος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
 ὦος: πᾶτήρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ὡδης, & εἰς exeuntia: quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut λίθος lapis; λιθώδης, lapidosus; χάρις, gratia; χαρίεις, gratiofus; ἄμαθος arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent, quæ a nomine derivantur: ut α φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia; τὸ φίλιον, amicium: quæ quidem nomine appellari possunt reliqua etiam species iam dicta.

Verbalia sunt, quæ proficiuntur a Verbis. De his statim post Verba.

D 3

De

De Heteroclitis.

Heteroclita sunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ἑρετμός, remus, τὰ ἑρετμά: ὁ ζυγός, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδρωψ, legumen, τὰ χέδρωπα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, & neutrius: ὁ δεσμός, vinculum, οἱ δεσμοί, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα; ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vectis: ὁ μηρός, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυρρός, fax: ὁ σταθμός, statio: ὁ παούς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινός, frenum.

In singulari numero generis sunt feminini, in duali vero masculini: ἡ γυνή, mulier, τὴ γυνῆ: ἡ πόλις, civitas, τὴ πόλι: ἡ χεὶρ, manus, τὴ χεῖρε: ἡ ὁδός, via, τὴ ὁδῶ, cum compositis. Attice feminina omnia sic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὴ τέχνη: ἡ ἡμέρα dies, τὴ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt feminini, in plurali feminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius, τὸ στάδιον stadium; οἱ στάδιοι, & τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu; sed vel propter significationem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, & equitatus: ὁ λίθος, lapis, ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus: vel propter dialectum: ut communiter masculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θύλος, testudo templi, Attice feminina sunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θύλος. Sic ὁ κίων, communiter; sed Ionice, ἡ κίων, columna.

He-

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria : itemque ut plurimum ὁ αἰὴρ, aer ; ἡ ἅλς, mare ; ἡ γῆ, terra ; τὸ πῦρ, ignis ; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Festa ; ut, τὰ Κρόνια, Saturnalia ; τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Οὐλύμπια, Olympia : nomina quædam urbium : ut, Ἀθῆναι, Athenæ ; Θῆβαι, Thebæ ; Μέγαρα, Megara : ita, ἀλοιτε, necessaria ad victum ; ὀπτίμια, præmia ; ὀνείρατι, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Casibus.

1. Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarum ; ut ἄλφα, βῆτα : omnes numeri a quatuor usque ad centum ; ut πέντε, quinque, ἕξ, sex : quæ apocopen patiuntur ; ut δῶ, pro δῶμα, domus ; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum : aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymæ, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄνειρ, somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νόκος torpor, δῶς donum, χρεὼν fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David ; Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum casus est, ὦ τῶν, o amice, & οἱ φίλοι. Duorum casuum, ἄμφο, ambo, ambæ, ἀμφοῖν : οἱ φθόγες, φθόγες, placentæ, τὰς φθόγας, φθόγες, placentas : ἅπανα pro ἅπανα, quædam ; nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων : ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις : ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἀλλήλας, mutuo, invicem : τὸ ἄρνος, agnī, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Iesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦς, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ὤς, ut ὁ

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in *ηρ* genitivum habent in *ατος*, ab inusitatis nominibus in *ος* : ut τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατος, hepar, ab ἥπος : sic ἡμῆρ dies, εἶδῆρ, esca; φρέῆρ, puteus; σέῆρ, adeps; δέλεῆρ illecebra, ὄνεῆρ, utilitas, ἔδῆρ, mamma. His addi possunt, τὸ ὕδῆρ, τῷ ὕδατος, aqua, τὸ ἄς, τῷ ὠτός, auris, τὸ σκῶρ, τῷ σκατός, oleum, τὸ ὄναρ, τῷ ὀνείρατος, somnium, & alia.

Quandoquidem nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis : ut ἡ γυνῆ, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, mulier, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τῶν γυναικῶν, ὡς γύναι, sine ξ : interdum ὁ ἄνα, ab ἄναξ, rex : tria ἄναξ, νύξ, γάλαξ, genitivum faciunt in *κτος*, pleonastico literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτός, γάλακτος, pro ἄνακ, νυκός, γάλακ, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinquè nomina in *ηρ* patiuntur syncopen : ὁ ἀνὴρ, vir, τῷ ἀνέρο, & ἀνδρός, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὁ ἄνερ. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, & dativo sing. τέρο, τρός; πέρι, τει : ὁ πατήρ, pater : ἡ γαστήρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia : Hæc omnia formant dativum pluralem in *άσι* : quidam tamen volunt γαστήρσι, non γασράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνός, κυνί, κυῖα, pro κύον, κύονι, κύονα : sic ὁ, καὶ ἡ ἀρήν, ἀρῆνις, ἀρῆνός, ἀρῆνι, ἀρῆνα, pro ἀρέν, &c.

Heteroclita Contraëtiōne.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὀλοπαθή, idest quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαθή, quæ in paucioribus.

Ὀλοπαθή.

Nomina in oos

- Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, mens, Gen. τῷ νόῳ, νῆ ,
 2. Simplie. Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νῆν, Voc. ὦ νόε, νῆ .
 Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ νόῳ, νῶ , accentu acuto ,
 Gen. & Dat. τοῖν νόοι, νοῖν .
 Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ , Gen. τοῖς νόον, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τὰς νῆς, νῆς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ .

Sic ὁ ῥόος, ῥῆς, *fluxus*: ὁ πλόος, πλῆς, *navigatio*: & *adjectiva* ἀπλόος, ἀπλῆς, *simplex*: διπλόος, διπλῆς, *duplex*: τριπλόος, τριπλῆς, *triplex*: quorum *fœminina*, & *neutra ubique contrahuntur*.

- Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, Gen. τῆς ἀ-
 2. Simplie. πλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῇ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόη, ἀπλῆ .
 Dual. Nom. Acc. Voc. τὴ ἀπλόα, ἀπλά, Gen. & Dat. ταῖν ἀπλόαιν, ἀπλαῖν .
 Plur. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαῖ, Gen. τοῖς ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόαις, ἀπλαῖς, Acc. τὰς ἀπλόας, ἀπλάς, Voc. ὦ ἀπλόαι, ἀπλαῖ .

- Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν, Gen. τοῦ ἀ-
 2. Simplie. πλόος, ἀπλῆ, Dat. τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῷ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόον, ἀπλῆν .
 Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ ἀπλόῳ, ἀπλώ, Gen. & Dat. τοῖν ἀπλόοιν, ἀπλοῖν .

Plural.

Plur. Nom. τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόοις, ἀπλοῖς, Acc. τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ, Voc. ᾧ ἀπλόα, ἀπλᾶ.

Nomina in eos.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσῆς, aureus, pro χρύσεος: irregulariter enim accentus locum suum non servat. Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσῷ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσειον, χρυσῶν, Voc. ᾧ χρύσειε, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσή, χρυσῇ, aurea, Gen. τῆς χρυσῆς, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσῇ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσήν, χρυσῇν, Voc. ᾧ χρυσῆ, χρυσῇ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσειον, χρυσῶν, aureum, Gen. τοῦ χρυσεῖου, χρυσῷ, Dat. τῷ χρυσεῷ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσειον, χρυσῶν, Voc. ᾧ χρύσειον, χρυσῶν, &c.

Similiter ὁ ἀργυρεὺς ἀργυρῆς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργυρεὺς ἀργυρῶν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χάλκῆς, ἡ χάλκεα χάλκη, τὸ χάλκειον χάλκῶν, *aureus*: τὸ ὀστέον ὀστέον, τὰ ὀστέα ὀστέα, *os, ossis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasin factas.

ἑῖς (ὁ σιμόεις σιμῆς, Simois, τῷ σιμόεντι σιμῶντι: ὁ
ᾱς (πλακῆεις πλακῆς, placenta, τῷ πλακῶντι πλακῶν-
τος.

ῆεις (ὁ τιμῆεις τιμῆς, honoratus, τῷ τιμῆεντι τιμῆν-
τις.

ᾱεις (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τῷ ἀλλάεντι ἀλλᾶντι.

αἰς (ὁ, καὶ ἡ παῖς, παῖς puer, vel puella, τῷ, καὶ τῇ
αἰς (παῖδι, παιδός.

αἰς (ἡ δαίς δᾶς, fax, τῇς δαΐδι, δαδός.
αἰς (

εἰς (τὸ κέρ, κῆρ, cor, τῷ κέρ, κῆρος: τὸ σέρ, σῆρ,
ῆρ (adeps, τῷ σέρ, σῆρ.

εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τῷ κενεῶν, κενῶν.
ὼν (

αἰς (τὸ κράας, κράς, caput, τῷ κράατος, κρατός.
αἰς (

Ad Heteroclitā ὁλοπαθῇ Vocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut Ἑρμίας ἥς, τῷ Ἑρμείῃ, Mercurius: ὁ Ἀπελλεύς ἥς, τῷ Ἀπελλείῃ, Apelles: aliqua etiam secundæ; ut ἡ μνάα ᾧ, τῇς μνάας αἰς, mīna: ἡ γαλέη ῆς, τῇς γαλέης ἥς, mīstela. Itaque omnes declinationes simplicium, præter quartam, admittunt contractionem in casibus omnibus.

Ὀλιγοπαθῇ.

Substantiva in υς υος, & υς υος contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τῷ βότρυος racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τὰς βότρυας βότρυς, ᾧ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθύς, τῷ ἰχθύος, piscis, οἱ ἰχθύες ἰχθύς, τὰς ἰχθύας ἰχθύς, ᾧ ἰχθύες ἰχθύς.

Adjectiva in υς έος, crafim patiuntur in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contrahentium: ut ὁ ἡδύς, τῷ ἡδέος, suavis, τῷ ἡδέϊ ἡδέϊ, οἱ, καὶ αἱ ἡδέες ἡδέες, τὰς, καὶ τὰς ἡδέας ἡδέες, ᾧ ἡδέες ἡδέες.

Imparisyllaba in ες similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut, ὁ βῆς, τῷ βοός, bos, οἱ βόες βῆς, τὰς βόας βῆς, ᾧ βόες βῆς.

Com-

Comparativa in *ων* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, elisa litera *ν*, ac deinde facta crasi ex *ο*, & sequenti vocali: ut *ὁ, καὶ ἡ μείζων*, major: *τὸν μείζονα, μείζονα, μείζω*: tum in tribus casibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: *οἱ, καὶ αἱ μείζονες, μείζονες, μείζονες, καὶ τὰ μείζονα, μείζονα, μείζω*: *τὲς, καὶ τὰς μείζοντας, μείζοντας, μείζονες, καὶ τὰ μείζονα, μείζονα, μείζω*: *ὧ μείζονες, μείζονες, μείζονες, καὶ ὧ μείζονα, μείζονα, μείζω*.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: *ἡ εἰς, lis, αἱ εἰσδες, τὰς εἰσδας, εἰς: ἡ κάλπις, κτηνα, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπει: ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, αὐτὸς, οἱ, καὶ αἱ ὄρνιδες, τὲς, καὶ τὰς ὄρνιδας, ὄρνεις: ἡ κλεῖς, clavis, τῆς κλεῖδος, τῇ κλεῖδι, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν, & in plur. αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, κτην, τὸ ἄστυ, τῷ ἄστυ, ἄστυ: πὺ πῶν, grex, τὸ πῶς, τῷ πῶσι, πῶς: ὁ σάος, saluus, σῶς Attice, τὸν σάον σῶν, τὲς σάους σῶς, τὰ σάα σα.*

Contractio quadam Heteroclitica

In Prima Contractorum.

Nomina propria in *ης*, composita a κλεῖ, contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. *ὁ Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς*, Hercules, Gen. *τῷ Ἡρακλέϊ Ἡρακλέϊ*, *Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ*, Dat. *τῷ Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ*, Acc. *τὸν Ἡρακλέα Ἡρακλεῖ*, *Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ*, & *Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ* Atti. Voc. *ὦ Ἡρακλῆς Ἡρακλεῖς*, *Ἡρακλεῖς*, & *Ἡρακλῆς* Atti.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῷ Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ*, *Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ*, Gen. & Dat. *τοῖν Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ*, *Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ*.

Plural. Nom. *Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς*, *Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς*, Gen. *τῶν Ἡρακλέων Ἡρακλέων*, *Ἡρακλέων*, Dat. *τοῖς Ἡρακλέσι Ἡρακλέσι*, Acc. *τοὺς Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς*, *Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς*, Voc. *ὦ Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς*, *Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς*.

Eodem modo declinantur Θερμιστοκλέης, *Themistocles*,
 Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*, Ἰφικλέης, *I-*
phicles: & alia plurima.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum,
 vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primæ Personæ.

Sing. Nom. ἐγώ, *ego*, Gen. ἐμῷ, *Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ:*
 & per aphæresin: *μῷ, μοί, μέ.*

Dual. Nom. Acc. *νῶϊ νῶ, & νῶ, Gen. Dat. νῶϊν νῶν.*

Plur. Nom. *ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.*

Secundæ Personæ.

Sing. Nom. *σύ, tu, Gen. σῷ, Dat. σοί, Acc. σέ:*

Dual. Nom. Acc. *σφῶϊ σφῶ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῶν.*

Plural. Nom. *ὕμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.*

Tertiæ Personæ.

Sing. Nom. caret, Gen. *οῦ, sui, Dat. οῦ, Acc. ἐ,*

Dual. Nom. Acc. *σφῶς σφῆ, Gen. Dat. σφῶϊν σφίν.*

Plur. Nom. *σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφεῖς.*

Posses-

Possessivum

Est octuplex.

ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meum.
 σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum.
 ὅς, ἡ, ὅν, suus, sua, suum.

ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, noster, a, um duorum.
 σφoῖς, σφoῖς, σφoῖς, vester, a, um duorum.

Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, noster, a, um.
 ὑμεῖς, ὑμεῖς, ὑμεῖς, vester, a, um.
 σφές, σφές, σφές, suus, a, um.

*Horum masculina, & neutra sunt tertia simplicium;
 feminina autem secunda.*

*Derivantur Possessiva ἐμός, σός, ὅς a tribus genitivis
 primitivorum, ἐμῷ, σῷ, ὃν; ἡμεῖς, & σφoῖς a
 genitivis dualibus poeticis ἡμῶν, σφωῶν; reliqua tria ἡμέ-
 τερ, ὑμέτερ, σφέτερ, a genitivis pluralibus, ἡ-
 μῶν, ὑμῶν, σφῶν.*

Demonstrativum

Est duplex.

Sing. Nom. ἔστω, αὐτή, τὸ, hic, hæc, hoc, Gen.
 τῆς, ταύτης, τῆς, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦ-
 τον, ταύτην, τούτο, Voc. ὦ οὗτο, ὦ αὐτή, ὦ τούτο, heus
 tu.

Dual. Nomin. Accus. τούτω, ταύτε, τούτω, Gen. &
 Dat. τούτων, ταύτων, τούτων, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτε,
 ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur.

Plur. Nom. ὑποί, αὐται, ταῦτε, Gen. τέτων, Dat. τέτοις, ταύταις, τέτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτε, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὐται, ὦ ταῦτε: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνη, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκείνον, ἐκείνην, ἐκεῖνό.

Dual. Nom. Acc. ἐκεῖνο, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοι.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκείναι, ἐκείνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκείνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi praesens indicetur, addunt Demonstrativis iota acutum, ut: οὗτοι, ταῦτοι, τούτοι, ἐκεῖνοσι, ἐκεῖναι, &c. In neutro autem singulari τούτοι, & sapius ταῖτι: in plurali vero προ ταῦτε dicunt ταῦτι.

Relativum

Est unum.

Sing. Nom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, &c.

Composita tria sunt, carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipfius, σεαυτοῦ, tuiipfius, ἐαυτοῦ, fuiipfius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Acc. ἐμαυτόν, ἐμαυτήν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτόν, σεαυτήν, σεαυτό: & per crasin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτόν, &c.

Sing. Gen. ἐαυτοῦ, ἐαυτῆς, ἐαυτοῦ, Dat. ἐαυτῷ, ἐαυτῇ, ἐαυτῷ, Acc. ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo praecedentia; declinaturque

que pluraliter & conjunctim, & divisim: *ἑαυτῶν*, & *σφῶν αὐτῶν*: *ἑαυτοῖς*, & *σφίσι* *αὐτοῖς*: *ἑαυτῆς*, & *σφᾶς αὐτῆς*.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, sui ipsorum: ἑαυτῆς, nos, vos, seipfos. Sic & interdum singulariter ἑαυτῇ, sui ipsius, ἑαυτὸν, seipsum. Quum reperiuntur aspirata, αὐτῆς, αὐτῶ, αὐτὸν, & similia, crasis est pro ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, un certo tale. Declinatur autem sic:

ὁ	τῷ	τῷ	τὸν
ἡ δεῖνα	τῆς δεῖναι	τῇ δεῖναι	τὴν δεῖνα.
τὸ	τῷ	τῷ	τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνατ, τῷ δεῖναπ. Et, ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνα: & ὁ δεῖς, τῷ δεῖναι, τῷ δεῖναι, τὸν δεῖνα, apud Poetas.

DE VERBO.

Affectiones propria Verbi.

Conjugationes
tredecim { sex Barytonorum in ω .
tres Circumflexorum in $\tilde{\omega}$.
quatuor Verborum in μ .

Voces, five For-
mæ inflectendi { Activa in ω , $\tilde{\omega}$, μ .
Passiva { in $\mu\alpha$.
Media {

Modi quinque { Indicativus.
Imperativus.
Optativus.
Subjunctivus.
Infinitivus.

Tempora novem { Præsens.
Præteritum imperfectum.
Præteritum perfectum.
Præteritum plusquam perfectum.
Aoristus primus (indefinita
Aoristus secundus (Præterita.
Futurum secundum.
Paulo post futurum, in Passivo.

futurum secundum
ωωωωωω

Numeri tres { Singularis.
Dualis.
Pluralis.

Personæ tres { Prima.
Secunda.
Tertia.

Affectiones alia.

Qualitas, qua Verbum est { Personale; ut γράφω; scribo.
 Impersonale; ut δέει; oportet.

Genera quinque { Activum; ut πέμπω; mitto.
 Passivum; ut πέμπομαι; mittor.
 Neutrum; ut ὑγιαίνω; valeo.
 Commune; sive Medium; ut βιάζομαι;
 cogo, & cogor.
 Deponens; sive Submedium; ut μά-
 χηται; pugno.

Species duæ { Primitivæ; ut γάμεω; uxorem duco;
 Derivativæ; ut γαμνστέω; nuptias cupio;

Figura tres { Simplex; ut ἄγω; duco;
 Composita; ut περιάγω; circumduco.
 Decomposita; ut συμπεριάγω; una cir-
 cumduco;

De Conjugationibus
Barytonorum.

Vocantur Barytona; quia habent Gravi Tonum in ultima, quæ non appingitur, sed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τίνω; verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativæ, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α; aut ιμα.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cætera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Prima.

Præsentis:

π)
β)
φ)
θ)

Futuri:

(ψ)

Præteriti:

(φ)

Secunda.

σ)
γ)
χ.)
κτ)

(ξ)

(κ)

Tertia.

τ)
δ)
θ)

(σ)

(κ)

Quarta.

ζ)
ω)

(ξ)

(κ)

vel

ζ)
ω)

(σ)

(κ)

Quinta

Quinta.

λ)	(λ)	(κ.
μ)	(μ)	
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sexta.

ω purum) (σ) (κ ?

In terminationibus πω, κτω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Prima.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

Præsens	Futur.	Præter.
π (τέρπω)	(τέρψω)	(τέτερφα, deleto.
β (λείβω)	ψω (λείψω)	φα (λέλειπα, libo.
φ (γράφω)	(γράφω)	(γέγραφα, scribo.
θ (τύπω)	(τύψω)	τέτυφα, verbero.

Secunda.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ (πλέκω)	(πλέξω)	(πέπλεχα, plico.
γ (λέγω)	ξω (λέξω)	χα (λέλεχα, dico.
χ (βρέχω)	(βρέξω)	(βέβρεχα, rigo.
κτ (πίκτω)	(τέξω)	(τέτεχα, pario.

E 3

T 72

Tertie.

In τω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ { ἀνύτω } { ἀνύτω } { ἥνυκα, perficio,
 δ { ἄδω } { ἄσω } κα { ἤκα, cano.
 θ { πληθω } { πλησω } { πέπληκα, impleo,

Quarta.

In ζω, στω, vel Attice τω; Fut. in ξω. Præt. in χα, ut
 in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia,

ζ { παίζω } { παίξω } { πέπαιχα, ludo;
 σ { ὀρύσσω } { ὀρύξω } { ὤρυχα, fodio.

vel

ζ { φράζω } { φράσω } { πέφρακα, dico.
 σ { πλάσσω } { πλάσω } { πέπλακα, fingo,

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam, non pauca
 Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut
 motum animi significant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω,
 ingemisco; κρίζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quæ-
 dam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam; ut
 παίζω, ludo; ἀρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano.
 Futur. ξω, & σω, Præter. χα, & κα.

Verba in στω sequuntur Secundam; aliqua Tertiam:
 ut φράσσω, vendo, πρίσσω, pinso; πάσσω, ipargo. Futur.
 σω, Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo;
 ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ξω, & Præt. in
 χα; at duplex Prasens. Huiusmodi sunt σφάζω, vel
 σφάσσω, immolo: ποινίζω, & ποινίσσω, rubefacio: μάζω, &
 μάσσω, pinso. Sed φρίσσω, siue φρίττω, horreo. Fut. ξω.
 Præt. κα,

Quint.

Quinta.

In λω, μω, νω, ρω, μνω : Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum : Præter. κα.

λ	ψάλλω	ψαλῶ	ἑψαλκα, digitis pulso.
μ	νέμω	νεμῶ	γενέμῃκα, tribuo.
ν	φαίνω	φανῶ	πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω	σπερῶ	ἔσπαρκα, fero.
μν	τέμνω	τεμῶ	τετέμῃκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permaneant, ut in præsentī; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sexta.

In ο purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo : Futur. σω : Præter. κα. Nam quæ in Futuro habent simplex σ, habent κ in Præterito;

α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω	τέπηκα, honoro.
ο	ὁμῶ	ὁμόσω	ῶμοκα, juro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα, ingredior.
ω	ρώω	ρώσω	ῆρρωκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	πέπαικα, ferio.
αι	ψαύω	ψαύσω	ἑψαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω	σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππῶ	ἱππῶσω	ἱππῶκα, equito.
οι	οἶω	οἶσω	ῶκα, fero.
ου	κρέω	κρέσω	κέκρηκα, pulso.
υι	ὀπύω	ὀπύσω	ῶπηκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda:

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in *μεν*;

Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in Activis; aut in *ται*, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præt. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activa

Ex prima Conjugatione:

Inflexum secundum cognata Tempora:

Modus Indicativus.

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. (*τύχω, τύχεις, τύχει.*

Verbero.

D. (*τύχεται, τύχεται.*

P. (*τύχομεν, τύχετε, τύχουσιν.*

Unde imperfectum.

S. (*ἔτυχον, ἔτυχες, ἔτυχε.*

Verberabam.

D. (*ἔτυχεται, ἔτυχέτις.*

P. (*ἔτύχομεν, ἔτύχετε, ἔτυχουσιν.*

Aoristus secundus.

S. (*ἔτυγον, ἔτυγες, ἔτυγε.*

Verberavi.

D. (*ἔτύγεται, ἔτυγέτις.*

P. (*ἔτύγομεν, ἔτύγετε, ἔτυγουσιν.*

Unde Futurum secundum:

S. (*τυχήω, τυχήεις, τυχήει.*

Verberabo.

D. (*τυχήεται, τυχήέτις.*

P. (*τυχήομεν, τυχήετε, τυχήουσιν.*

Fu-

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει.

Verberabo.

D. (τύψετον, τύψετων.

P. (τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

Unde Aoristus primus.

S. (έτυψα, έτυψας, έτυψε.

Verberavi.

D. (έτύφατον, έτυφάτων.

P. (έτύψαμεν, έτύψατε, έτυψω.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.

Verberavi.

D. (τετύφατον, τετύφωτων.

P. (τετύψαμεν, τετύψατε, τετύψοσι.

Unde plusquam perfectum.

S. (έτετύφην, έτετύφεις, έτετύφει.

Verberaveram.

D. (έτετύφειτον, έτετυφείτων.

P. (έτετύφειμεν, έτετύφειτε, έτετύφεισθω.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπέτω.

Verbera.

D. (τύπτετον, τυπέτων.

P. (τύπτετε, τυπέτωσθω.

Aoristus secundus.

S. (τύπε, τυπέτω.

Verberato tu.

D. (τύπετον, τυπέτων.

P. (τύπετε, τυπέτωσθω.

Aoristus primus.

S. (ῥύπον, τυψάτω.

Verberato tu.

D. (τύφατον, τυψάτων.

P. (τύφατε, τυψάτωσθω.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω.

Verberaveris.

D. (τετύφετον, τετυφέτων.

P. (τετύφετε, τετυφέτωσθω.

Modus

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum;

ἴδε, *utinam*.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι, *Verberarem.*
 D. (τύποιτον, τυποίτῳ.
 P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Aoristus secundus.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
 D. (τύποιτον, τυποίτῳ.
 P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

- S. (τυποιῖμι, τυποιῖς, τυποιῖ, *Verberem.*
 D. (τυποιῖτον, τυποιῖτῳ.
 P. (τυποιῖμεν, τυποιῖτε, τυποιῖεν.

Futurum primum.

- S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
 D. (τύψοιτον, τυψοίτῳ.
 P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

- S. (τύψαμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
 D. (τύψαιτον, τυψαίτῳ.
 P. (τύψαμεν, τύψαιτε, τύψαεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

- S. (τύψῃα, τύψῃας, τύψῃε. *Verberaverim.*
 D. (τυψῃάτον, τυψῃάτῳ.
 P. (τυψῃάμεν, τυψῃάτε, τυψῃάεν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissēm.*
 D. (τετύποιτον, τετυποίτῳ.
 P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus

*Modus Subjunctivus.**Præsens, & Imperfectum.*ἐάν, *cum.*S. (τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberem, vel verberarem.*

D. (τύπῃτον, τύπῃτον.

P. (τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι.

Aoristus secundus ἐάν.

S. (τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ.

Si verberavero.

D. (τύπῃτον, τύπῃτον.

P. (τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι.

Aoristus primus ἐάν.

S. (τύψῳ, τύψῃς, τύψῃ.

Si verberavero.

D. (τύψῃτον, τύψῃτον.

P. (τύψῳμεν, τύψῃτε, τύψῳσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν.

S. (τετύφῳ, τετύφῃς, τετύφῃ.

Si verberaverim.

D. (τετύφῃτον, τετύφῃτον.

P. (τετύφῳμεν, τετύφῃτε, τετύφῳσι.

Modus Infinitivus.

(Præf. & Imperf. τύπῃν.

(Aoristus 2. τυπέιν.

(Futurum 2. τυπέιν.

(Futurum 1. τύψαι.

(Aoristus 1. τύψαι.

(Perf. & plus. τετυφέναι.

*Participium.**Præsens, & Imperfectum.*

M. (ὁ τύπων, τῷ τύποντι.

Verberans.

F. (ἡ τύπῃσα, τῇς τυπῃσης.

N. (τὸ τύπον, τῷ τύποντι.

Aori-

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπὼν, τῷ τυπόντῳ .

F. (ἡ τυπῶσα, τῆς τυπέσης .

N. (τὸ τυπὸν, τῷ τυπόντῳ .

Qui verberavit;

Futurum secundum :

M. (ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντῳ .

F. (ἡ τυπῶσα, τῆς τυπέσης .

N. (τὸ τυποῦν, τῷ τυποῦντῳ .

Verberaturus;

Futurum primum :

M. (ὁ τύψων, τῷ τύψοντῳ .

F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψέσης .

N. (τὸ τύψον, τῷ τύψοντῳ .

Verberaturus;

Aoristus primus.

M. (ὁ τύψας, τῷ τύψοντῳ .

F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψέσης .

N. (τὸ τύψον, τῷ τύψοντῳ .

Qui verberavit;

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ὁ τετυρῶς, τῷ τετυρότῳ .

F. (ἡ τετυρῶσα, τῆς τετυρῶσας .

N. (τὸ τετυρῶς, τῷ τετυρότῳ .

Qui verberavit;

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπῳ	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τύπειν	τύπων
Imp.	ἔτυπον					
Aor. 2.	ετύπον	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυρα	τέτυρε	τετύροιμι	τετύρω	τετυρέναι	τετυρῶς
Plusq.	ἔτετύρειν					

Secunda.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγείν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγείν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ- χω	λελε- χέναι	λελε- χῶς
Plusq.	ἔλελέχην					

Ter-

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Prima.

Præsentis:

 π
 β
 φ
 ϑ

Futuri:

(ψ)

Præteriti:

(φ)

Secunda.
 σ
 γ
 χ
 $\kappa\tau$

(ξ)

(κ)

Tertia.
 τ
 δ
 θ

(σ)

(κ)

Quarta.
 ζ
 σ

(ξ)

(κ)

vel

 ζ
 σ

(σ)

(κ)

Quinta.

Quinta.

λ)	(λ)	(κ.
μ)	(μ)	
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sexta.

σ purum) (σ) (κ.

In terminationibus πω, κτω, μνω, prior consonantæ censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Prima.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πω: quorum Futurum in ω: Præteritum in φα.

Præsens	Futur.	Præter.
π (τέρπω)	(τέρψω)	(τέτερφα, deleo.
β (λείβω)	ψω (λείψω)	φα (λέλειφα, libo.
φ (γράφω)	(γράφω)	(γέγραφα, scribo.
θ (τύπω)	(τύψω)	τέτυφα, verbero.

Secunda.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ (πλέκω)	(πλέξω)	(πέπλεχα, plico.
γ (λέγω)	ξω (λέξω)	χα (λέλεχα, dico.
χ (βρέχω)	(βρέξω)	(βέβρεχα, rigo.
κτ (πίκτω)	(τέξω)	(τέτεχα, pario.

E 3

T 73

Tertie.

In τω, σω, ζω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ (ἀνύτω) { (ἀνύτω) } (ἥνυκα, perficio,
 σω (ἄσω) { σω (ἄσω) } κα (ἤκα, cano.
 ζω (πλήθω) { πλήσω) } (πέπληκα, impleo,

Quarta.

In ζω, σω, vel Attice θω; Fut. in ξω. Præt. in χα, ut
 in Secunda Conjugatione; aut σω, & κα, ut in Tertia,

ζ (παίζω) { παίξω } χα (πέπαιχα, ludo;
 σω (ὀρύσσω) { ὀρύξω } κα (ὤρυχα, fodio.

vel

ζ (φράζω) { φράσω } κα (πέφρακα, dico.
 σω (πλάσσω) { πλάσω } κα (πέπλακα, fingo,

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam, non pauca
 Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut
 motum animi significant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω,
 ingemisco; κράζω, clamo. Fut. ξω, Præter. χα, Quæ-
 dam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam; ut
 παίζω, ludo; ἀρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano.
 Futur. ξω, & σω, Præter. χα, & κα.

Verba in σω sequuntur Secundam; aliqua Tertiam;
 ut φράσσω, vendo, πίσσω, pinso; πάσσω, spargo. Futur.
 σω, Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo;
 ἀρύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ξω, & Præt. in
 χα; at duplex Prasens. Huiusmodi sunt σφάζω, vel
 σφάσσω, mactulo: ποινίζω, & ποινίσσω, rubefacio; μέζω, &
 μέσσω, pinso. Sed φείσσω, sive φείθω, horreo, Fut. ξω.
 Præt. κα,

Quint.

Quinta.

In λω, μω, νω, ρω, μνω : Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum : Præter. κα.

λ	ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλλα, digitis pulso.
μ	νέμω	νεμῶ	νενέμῃκα, tribuo.
ν	φαίνω	φανῶ	πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω	σπερῶ	ἔσπαρκα, fero.
μν	τέμνω	τεμῶ	τετέμῃκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permaneant, ut in præfenti; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sexta.

In ω purum; hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo : Futur. σω : Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent simplex σ, habent κ in Præterito;

α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω	τέπηκα, honoro.
ο	ὁμῶ	ὁμόσω	ᾤμωκα, juro.
υ	δύω	δύσω	δέδωκα, ingredior.
ω	ρώω	ρώσω	ἔρρωκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	πέπαικα, ferio.
αι	ψαύω	ψαύσω	ἔψαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω	σεισεκα, quatio.
ευ	ἱππῶ	ἱππῶσω	ἱππῶκα, equito.
οι	οἶω	οἶσω	ᾔκα, fero.
ου	κρέω	κρέσω	κέκρεκα, pulso.
υι	ὀπῶ	ὀπῶσω	ὀπηκα, uxorem habeo.

PANCA ante Inflectionem Verbi notanda:

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in $\mu\epsilon\tau$;

Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in σ , quod fit in Activis; aut in $\tau\alpha\iota$, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præter. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activa

Ex prima Conjugatione:

Inflexum secundum cognata Tempora:

Modus Indicativus.

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. ($\tau\acute{\upsilon}\pi\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota\varsigma$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\iota$.

D. ($\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\epsilon\tau\omicron\nu$,

P. ($\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu\epsilon\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\tau\epsilon$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\iota$.

Verbero.

Unde imperfectum.

S. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\omega$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\varsigma$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta$,

D. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\tau\omega$,

P. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota$.

Verberabam.

Aoristus secundus.

S. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta\varsigma$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta$.

D. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\tau\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\tau\omega$.

P. ($\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\nu$.

Verberavi.

Unde Futurum secundum.

S. ($\tau\upsilon\pi\omega$, $\tau\upsilon\pi\eta\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\eta$.

D. ($\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\tau\omicron\nu$.

P. ($\tau\upsilon\pi\omicron\mu\epsilon\nu$, $\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\tau\epsilon$, $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\iota$.

Verberabo.

Fu-

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει.

Verberabo.

D. (τύψετον, τύψετων.

P. (τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

Unde Aoristus primus.

S. (έτυψα, έτυψας, έτυψε.

Verberavi.

D. (έτύψατον, έτυψάτων.

P. (έτύψαμεν, έτύψατε, έτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

Verberavi.

D. (τετύπατον, τετύπατων.

P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασιν.

Unde plusquam perfectum.

S. (έτετύπην, έτετύπης, έτετύπει.

Verberaveram.

D. (έτετύπουν, έτετυπέων.

P. (έτετύπουμεν, έτετύπετε, έτετύπεισιν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (τύπε, τυπέτω.

Verbera.

D. (τύπετον, τυπέτων.

P. (τύπετε, τυπέτωσιν.

Aoristus secundus.

S. (τύπε, τυπέτω.

Verberato tu.

D. (τύπετον, τυπέτων.

P. (τύπετε, τυπέτωσιν.

Aoristus primus.

S. (ήψον, ήψάτω.

Verberato tu.

D. (ήψατον, ήψάτων.

P. (ήψατε, ήψάτωσιν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω.

Verberaveris.

D. (τετύπετον, τετυπέτων.

P. (τετύπετε, τετυπέτωσιν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

ἴδε, *utinam*.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι, *Verberarem.*
 D. (τύποιτον, τυποίτω.
 P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Aoristus secundus.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
 D. (τύποιτον, τυποίτω.
 P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

- S. (τυποιμι, τυποις, τυποί, *Verberem.*
 D. (τυποιτον, τυποίτω.
 P. (τυποιμεν, τυποιτε, τυποιεν.

Futurum primum.

- S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
 D. (τύψοιτον, τυψοίτω.
 P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

- S. (τύψαμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
 D. (τύψαιτον, τυψαίτω.
 P. (τύψαμεν, τύψατε, τύψαεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

- S. (τύψῃα, τύψῃας, τύψῃε. *Verberaverim.*
 D. (τυψῃατον, τυψῃάτω.
 P. (τυψῃαμεν, τυψῃατε, τυψῃαδω.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissim.*
 D. (τετύποιτον, τετυποίτω.
 P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus

*Modus Subjunctivus.**Præsens, & Imperfectum.**ἔάν, cum.*S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberem, vel verberarem.*

D. (τύπητον, τύπητον,

P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoristus secundus ἔάν,

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ,

Si verberavero.

D. (τύπητον, τύπητον.

P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoristus primus ἔάν,

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ.

Si verberavero.

D. (τύψητον, τύψητον,

P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἔάν.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.

Si verberaverim.

D. (τετύπητον, τετύπητον.

P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι,

Modus Infinitivus.

(Præf. & Imperf. τύπῃν,

(Aoristus 2. τυπῆν,

(Futurum 2. τυπῆν,

(Futurum 1. τύψῃν,

(Aoristus 1. τύψαι.

(Perf. & plus. τετυφέναι,

*Participium.**Præsens, & Imperfectum.*

M. (ὁ τύπων, τῷ τύποντι.

Verberans.

F. (ἡ τύπῃσα, τῆς τυπῃσης.

N. (τὸ τύπον, τῷ τύποντι.

Aori-

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντι.)

F. (ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσης.)

N. (τὸ τυπόν, τῷ τυπόντι.)

Qui verberavit;

Futurum secundum:

M. (ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντι.)

F. (ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσης.)

N. (τὸ τυποῦν, τῷ τυποῦντι.)

Verberatus;

Futurum primum:

M. (ὁ τύψων, τῷ τύψωντι.)

F. (ἡ τύψασα, τῆς τύψασης.)

N. (τὸ τύψον, τῷ τύψοντι.)

Verberatus;

Aoristus primus:

M. (ὁ τύψας, τῷ τύψωντι.)

F. (ἡ τύψασα, τῆς τύψασης.)

N. (τὸ τύψον, τῷ τύψωντι.)

Qui verberavit;

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ὁ τετυρῶς, τῷ τετυρόντι.)

F. (ἡ τετυρῶσα, τῆς τετυρῶσης.)

N. (τὸ τετυρός, τῷ τετυρόντι.)

Qui verberavit;

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπῳ	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τύπειν	τύπων
Imp.	ἔτυπον					
Aor. 2.	έτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποιμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. 1.	έτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυπε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Plusq.	έτετύφην					

Secunda.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	έλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγείν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοιμι		λεγείν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	έλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ- χω	λελε- χέναι	λελε- χώς
Plusq.	έλελέχην					

Ter.

Tertia.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	πείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἐπειθόν					
Aor. 2.	ἐπίθου	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πίθειν	πίθων
Fut. 2.	πίθω		πίθοιμι		πίθειν	πίθων
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἐπείσα	πείσων	πείσαιμι	πείσω	πείσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπικε	πέπικойμι	πεπείκω	πεπείκεναι	πεπείκων
Plusq.	ἐπεπείκην		μι		ναι	

Quarta.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἐφράζον					
Aor. 2.	ἐφράδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φράδειν	φράδων
Fut. 2.	φράδω		φράδοιμι		φράδειν	φράδων
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἐφράγα	φράσων	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πέφρακοιμι	πεφράκω	πεφράκεναι	πεφράκων
Plusq.	ἐπεφράκην	κε	μι	κω	κέναι	κώς

Quinta.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præf.	σπείρω	σπειρε	σπειροίμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἐσπείρων					
Aor. 2.	ἐσπαρον	σπάρε	σπάροίμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροίμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροίμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. 1.	ἐσπείρα	σπείρον	σπείραιμι	σπείρω	σπείραι	σπείρας
Perf.	ἐσπαρκα	ἐσπαρκε	ἐσπαρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρ- κέναι	ἐσπαρ- κώς
Plusq.	ἐσπάρκεν		μι	κω	κέναι	κώς

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἀκούε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor. 2.	ἤκουον	ἤκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 2.	ἀκούω		ἀκούοιμι		ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἤκουσθον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἤκούκοιμι	ἤκούκω	ἤκουκέναι	ἤκουκώς
Plusq.	ἤκουκεν					

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema, & fundamentum, ut τύπω:

Imperfectum.

Imperfectum formiatur a Præsenti, mutando ω in ου, & præponendo augmentum, ut τύπω; ἔτυπον.

Augmentum est duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum est ε, cum Verbum incipit a consonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὀράω, εώραον, videbam.

Poeta præponunt ε Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut εἶπα, pro εἶπα; dixi.

Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε: ut ῥίπω, ἔρριπον, projicio.

Dem:

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles Vocales	(α)	(η, ἀνύω, ἥνυον, perficio, bam.
	(ε)	(η, ἐλδύω, ἤλδυν, venio, bam.
	(ο)	(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.

Mutabiles Diphthongi	(αι)	(η, αἶρω, ἥρον, tollo, bam.
	(αυ)	(η, αὐξάω, ᾠύξανον, augeo, bam.
	(οι)	(ω, οἰκίζω, ὤκιζον, condo, bam.

Immutabiles Vocales	(η, ἡχέω, ἤχουν, sono, sonabam.
	(ι, ἰξάω, ἰξάων, visco aves capio,
	(υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuria afficio.
	(ω, ὤθω, ὤθον, impello.

Immutabiles Diphthongi	(ει, εἰκάζω, εἰκαζον, affimilo.
	(δ, διδύω, διδυων, dirigo.
	(υ, ὑτάζω, ὑταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto adsciscuntur: ut ἐχῶ, εἶχον, habeo: ἔλω, εἶλον, capio: ἔλκω, ἐλκύνω, ἐλκίζω, εἶλκον, ἐλκυσιν, ἐλκίζον, traho: ἔρπω, ἐρπίζω, εἶρπον, εἶρπιζον, serpo: εἰσῆκω, plusquam perfect. εἰσῆκεν, sto: εἰσάω, εἰσάων, convivio excipio: ἐάω, εἶαον, sino: ἔω, perf. pass. εἶμαι, induo seu pono: ἐρύω, ἐρυσον, traho: ἐδίζω, εἶδιζον, assuefacio: ἐργάζομαι, εἶργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἶωθα, assuesco: ἐορτάζω, εἰόρταζον, & ἐώρταζον, festum celebroy.

Quædam ab *οι* incipientia nullum habent augmentum; ut *οἰδαίνω*, *οἰδαίνων*, tumeo: *Εα autem sunt*, quæ derivantur a dictionibus sequentibus.

οἰαζ, *clavus*) *οἰακίζω*, *οἰακίζων*, *clavum rego*.

οἶν⊙, *vinum*) *οἶνίζω*, *οἶνίζων*, *vinum oleo*, seu *emo*.

οἶωνός, *augurium*) *οἶωνίζομαι*, *οἶωνίζομαι*, *auguror*.

οἶμ⊙, *via*) *οἶμάω*, *οἶμαον*, *irruo*.

οἶσρος, *estrum*) *οἶσρέω*, *οἶσρον*, *astro agito*, & *agitor*.

οἷ⊙, *solus*) *οἷόω*, *destituo*: unde *οἷώθην*, *solus egi*.

His addunt οἰκαρέω, *domi sedeo*: *οἰμάζω*, *lugeo*; quod & *οἰμώζον*, & *οἰμώζον*.

De Augmento Compositorum.

Augmentum
erit in prin-
cipio, si Ver-
ba compo-
nantur vel
cum

Nomine: ut *φιλοσοφῶ*, *philosophor*, a *φίλος*, *amicus*, & *σοφός*, *sapiens*, *ἐριλοσόφην*.

Pronomine αὐτός: ut *αὐτομολῶ*, *fugio ad hostes*; *ἡυτομόλεον*.

Præpositione, quæ non mutet significationem Verbi: ut *ὅτι ἐπα* idem cum simplici *ἐπα*, *dico*, *ἤνεπον*.

Verbo simplici, quod non fit in usu: ut *ἀντιβολῶ*, *supplico*, *ἡντιβόλεον*.

Adverbiis ὁμῶς, vel ὁμῶς, *simul*: ut *ὁμολογῶ*, *fateor*, *ὁμολόγηον*.

Particula privativa α: ut *ἀπρονῶ*, *in-sapiens sum*; *ἡφρόγηον*.

Augmentum
erit in me-
dio, si com-
ponentur vel
cum

Præpositione, quæ mutet significationem Verbi: ut *γινώσκω*, *cognosco*, *καταγινώσκω*, *condemno*; *κατεγίνωσκον*.

Particulis *δυσ*, *male*, & *εὖ*, *bene*, modo sequatur vocalis mutabilis: ut *δυσαρῆσθ*, *displiceo*; *δυσπρέσεν*: *εὐεργετῶ*, *benefacio*; *εὐηργέτην*. At sequente consonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam sequuntur: ut *δυσυχῶ*, *infelix sum*, *εὐδυσύχην*: *εὐσεβῶ*, *pietatem colo*, *εὐσεβῶν*: *εὐημερῶ*, *prosperare ago*, *εὐημερῶν*.

F

Non-

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπὲλαυον, & ἀπὴλαυον: ὀππχειρῶ, conor, ἐπεχειρῶν: ἐγκωμίζω, laudo, ἐνεκωμιάζω: προσκυῶ, adoro, προσεκύων.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio: ut ἀγορᾶ, corrigo; ἡνάρδαν: ἐνοχλῶ, molestus sum; ἡνώχλην: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνεχόμεν, & ἡνεχόμεν. Sic ὀνόματοποιῶ, nomen fingo: παροῖνῶ, debacchor: προσδοποιῶ, viam patefacio: ἀναίνομαι, abhæreo: item διαιτῶ, arbiter sum, cum suis compositis.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἡγγύησα, & ἐγγεῦηκα, despondeo: ἀλκονῶ, ἐλκόνων, & διεκόνων, ministro. Sic ἐμπολῶ, versor: μεθοδῶ, methodo utor.

Præpositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis *πρὸ*, & *ὅθεν*, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut ὤψκειν, perperam audio; παρήκων: ἀπὸ ὧν, & ἀκούω.

κατελέγω, deligo, κατέλεγον: ἀ κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & crasi προῦβαλλον: ἀ πρὸ, & βίλλω. Hinc προέχω, & προέχω, præcedo. ὅθεν, circumduco, ὅθεν, Sic & ὀπορκῶ, pejero, ὀπώρην.

ἀμφιελίσσω, in orbem vërto: ex ἀμφὶ, & ἐλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumstipo: ex ἀμφὶ, & ἔπω.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut καθάππομαι, attingo, ex κατὰ, & ἄππομαι: ἀφαιρούμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἰρούμαι.

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid præterisse, sed indefinite; incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: cum Præteritum Perf. significet, modo aliquid præterisse; ut apud Italos, ho amato. Sunt autem duo

duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in significando, sed propter copiam lingua Græca; ut & duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteristica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta posteriore litera; retenta priorē, si Verbum habeat π, κτ, μν, λ: ut ἐτυπὼν, ἐτύπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præsentis penultima corripienda causa in Aoristo secundo:

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
 ω in α { τρώω, ἔτραγον, comedo:
 αι { χρίω, ἔκραον, uro:
 ωω { παύω, ἔπαον, sedo:

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio:

ου in ο: ἀκούω, ἤκουον, audio:

ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo:

ει in 5. Conjug. in { dissyllabis in α: στείρω, ἔστωρον, sero:
 { trissyllabis in ε: ὀφείλω, ὠφελον, debeo:

Quædam dissyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾄδον, cano: ἔχω, ἔχον, habeo: ἤκω, ἤκον, venio: ἔλακω, ἔλακον, traho. Etiam trissyllaba: ut ἐνέγκω, ἐνέγκον, fero, πέρβω, ἐπύρθον, per metathesim, ἔσφαθον, vasto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eandem penultimam corripendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλεκον, plico	} excipe	(ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verro		(ἔβλεπον, vidi.
έείλω, ἔβαλον, mitto		(ἔφραγεν, ussi.
τέμνω, ἔτεμον, δετέμον, seco)		(ἔφαγε, exci-

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἐβλαβον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.

κρύπτω, ἐκρυβον, abscondo.

βίπτω, ἐβαφον, tingo.

σκάπτω, ἐσκαφον, fodio.

ράπτω, ἐρράφον, suo.

θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Verba Sextæ finita in ἔω, ἔω, ἔω; ut κρέω, pulso; τοξέω, jaculor, ὀπύω, uxorem habeo; carent Aoristo secundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουον ab ἀκείω, audio, non est in usu.

Notes in hoc Tempore geminatione uti solent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Futurum Secundum

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, & vertendo *ον* in *ω* circumflexum: ut ἔτυπεν, τυπῶ. Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activa, & media rarissimo est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præsenti, variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, retenta eadem penultima, quæ Præsentis: ut τύπτω, τύψω.

Observationes.

Futurum quintæ Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, si fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, psallo; κάμνω, καμῶ, laboro: vel elisa vocali subjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta

repta ancipiti: ut κείνω, κεινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. *Inflectitur autem ut Futurum secundarum aliarum Conjugationum: ut* ψαλῶ, εἶς, εἶ: εἶτον, εἶτον: ἄμεν, εἶτε, ὅσι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, volo: ὀφείλω, ὀφειλήσω, debeo: μέλλω, μελήσω, cunctor: αὐξω, αυξήσω, arceo: ἔψω, ἐψήσω, coquo: ἀλέξω, ἀλεξήσω, arceo. Sic βέλομαι, βελήσομαι, volo: οἶμαι, οἴησομαι, puto: *quasi a* θελέω, ὀφειλέω, &c. *e contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, a δόκω, videor: ὠδέω, ὦτω, ἀβῶδω, ττινῶ. *Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Disyllaba sextæ Conjugationis in έω formant Futurum in άσω: ut πλέω, πλώσω, navigo: ῥέω, ῥύσω, fluo: πνέω, πνύσω, spiro: præter δέω, δήτω, ligo. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: χρίω, καύσω, uro.

Polysyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιῶμαι, eo: αγωνίζομαι, αγωνιῶμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent litteram, aut spiritum Præsentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: τυφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἔξω, habeo, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito Augmento Imperfecti, cum penultima fore longa: ut τύψα, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: ἔπα, dixi: ἤνεγκα, tuli; ἔθικα, posui; ἔδωκα, dedi; ἤκα, misi: ab ἔπω, ἐνέγκω, πείθω, δίδωμι, ἱναι.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: ἔχθα, fudi; ἔσθα, concussi; ἤλθα, vitavi; ἔκηα, ac-

cedendi; a χέω, σάω, ἀλλάω, χρίω, vel κάω: quæ excludunt σ. Reperitur etiam ἐκδσα, & ἐκαυσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem, producitur hac mutatione,

α simplex in η: ψάλλω, ψαλῶ, ἐψαλα, ψαλλο;

(communiter in α; φαίνω, φανῶ, ἐφανα,

αι ((η: (ἐφανα, appareo,
(Attice in (vel (vel

ε in (η (ἐφανα,
(ει; στείρω, στερῶ, ἐσπειρα, sero,

Penultima huius Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sexta, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἐφρασα, dico; κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, volvo. De hoc in Prosodia.

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regula de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ε; ut τύπω, τύψα, τέτυρα, verbero; γράω, γράψα, γέγραα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut στείρω, στερῶ, ἐσπειρα; sero; ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quaero.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti; ut ἀκούω, ἤκουα,

ἤκουον, ἤκουκα; audio, ὀνομάζω, ὀνόμαζον, ὀνόμακα, nominino: ἠκάζω, ἠκαζον, ἠκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet ϕ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut ϕράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ρίπτω, ἔρριφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γν, & quædam incipientia a γρ, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco: γρηγοράω, ἐγρηγόρικα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus. πη, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam Præsentis: ut πείνω, πέπνωκα, cado: κτίσωμαι, κέκτημαι, possideo: μνάσωμαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἐκτύκα, occido: κτίζω, ἔκπκα, fabrico.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: πτ βλασέω, βεβλάσκηκα, & ἐβλάσκηκα, germino: similiter βλακείω, ρίγερ sum; γλωτίζω, deblatero; γλύφω, insculpo; γνάμπτω, flecto; βλάπτω, noceo; θλάω, tundo; κρύπτω, abscondo.

Observationes.

Diffyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερώ, ἔσπαρακα, sero: σέλω, σελώ, ἔσαλακα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλώ, ἔψαλκα, psallo: φθείρω, φθερώ, ἔφθειρακα, corrumpo.

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per syncopen τέτμηκα, seco.

Disyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abijciunt ⁊ Futuri in Præterito : ut τείνω, τενῶ, τέτυκα, extendo : κείνω, κενῶ, κέκεικα, judico : θυνῶ, θυνῶ, τέθυκα, propero. Cætera Verba in νω, vertunt ⁊ in γ : ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo : μολυνῶ, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo : semper enim ⁊ ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ : At μένω, μενῶ, μεμένηκα, tanquam a μενέω, maneo.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει : ut λέβω, λέλιφα, εἰληφα, fumo : μείρεμαι, μέμαρμαι, εἴμαρμαι, fortior.

Verbis incipientibus ab α brevī, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præsentis : ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congreγο : ὄλλω, ὤλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem excefferit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε : ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο : ἐρωτῶ, ἤρώτηκα, ἐρηρώτηκα, interrogo.

abjecta	{	ει in ι :	ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
		ευ in υ :	ἐλθῶ, ἤλθθα, ἐλήλυθα, venio :
præpositiva	{	Præt. Med.	
abjecta	{	οι	ἐτοιμάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα, paro.
		ιν ο	
subjunctiva	{	ου	ἀκέω, ἤκηκα, ἀκήκηκα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio : ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεια, ἐρήρεια, firmo, ut differat ab ἐρήρεια, quod ab ἐέλζω, contendo.

Irregularia sunt ἔδω, ἤκα, ἔδηκα, & interposito δε, ἐδή-

ἰδὲδῶκα, edo: ἄγω, ἤχα, ἀγηχα, & assumpto ο, ἀγῆχα; item in Aorist. 2. ἤγον, ἀγηγον, & per metathesin ἤγαγον, duco.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὠρακα, ἐώρακα, video: ὠθῶ, pello, ὠσμαι, ἔωσμαι, Præter. pass. οἶσω, aperio, ἔωγα, Præter. med.

Sic εἶκα, οἶκα, ἔοικα, *similis sum*, Præter. Med. ἔπω, εἶπα, ἔειπα, dixi, Aor. 1. ἤκα, ἔηκα, *missi*; unde ξωένκα, *commisi*, item, intellexi: ὠσάμην, & ἔωσάμην, *impuli*.

Diffyllaba primæ, & secundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκληρα, κέκλορα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo:

Præteritum Plusquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in εν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut τέτυρα, ἐτετύφην; alioquin incipit, & augetur, sic ut Perfectum; ut ἔσαλλα, ἐσάλλειν, miseram; ἤκηκα, ἠκέειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut σωῆσαλλα, σωῆσεάλλειν, contraxeram; ὑπήκηκα, ὑπηκέειν, obedieram.

Præteritum Plusquamperfectum

Atticum

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione; ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγεγκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὠρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐηλύκειν, & ἐηλυόειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, speravi; ἔοργα, feci; ἔοικα, *similis sum*, habent augmentum in medio; ἐώλωπεν, ἐώργεν, ἐώκειν.

Prima, & tertia singularis Attice est per η: ut ἐτετύφη
ἐγώ,

ἐγὼ, verberaveram ego : ἐτετύρη ἐκείνῳ ; verberaverat ille.

Tertiam pluralem εἰδω Attici efferunt per εσδω ; ut ἐτετύρεσδω, verberaverant.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum ubique servat Augmentum : Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam : caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus ; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat ; ut τύπε : sed acciuntur tres, ἐλθε, venito : ἀρε, invenito : εἰπέ, dicto : sic Attice λαβε, accipito : ἴδε, videto : cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι ; at in Aoristo primo activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum secundum : alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus : apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando αιμι in εια : ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ο : in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriad η : in duali, & plurali tantum vocalem η.

IN.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum ; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Passiva

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (τύπωμα, τύπη, τύπεται.
D. (τυπόμενον, τυπέμενον, τυπέμενον.
P. (τυπόμεθα, τυπέσθε, τυπόνται.

Verberor.

Unde imperfectum.

- S. (ἐτυπώμην, ἐτύπη, ἐτύπετο.
D. (ἐτυπόμενον, ἐτυπέμενον, ἐδίω.
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Verberabar.

Aoristus secundus.

- S. (ἐτύπην, ἐτύπη, ἐτύπη.
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησθην.

Verberatus fui.

Unde Futurum secundum.

- S. (τυπήσμαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
D. (τυπήσόμενον, τυπήσεσθαι, ήσεσθαι.
P. (τυπήσόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Verberabor.

Perfe-

Perfectum.

- S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπαι. *Verberatus sum.*
 D. (τετύμμεθον, τετύφθον, τετύφθον.
 P. (τετύμμεθα, τετύφθε, τετυμμένοι εἰσὶ.

Unde plusquam perfectum.

- S. (ἐτετύμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπο. *Verberatus eram.*
 D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
 P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo post Futurum.

- S. (τετύφομαι, τετύψη, τετύφεται. *Mox Verberabor, &*
 D. (τετύφόμεθον, τετύφσεθον, εσθον. *pene jam verbera-*
 P. (τετύφόμεθα, τετύφσεθε, τετύφονται. *mus sum.*

Aoristus primus.

- S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
 D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
 P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

- S. (τυφθήσμαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*
 D. (τυφθήσόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.
 P. (τυφθήσόμεθα, τυφθήσεθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύψη, τυπῆσθω. *Verberare.*
 D. (τύπσεθον, τυπῆσθω.
 P. (τύπσεθε, τυπῆσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
 D. (τύπητον, τυπήτων.
 P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Per-

Perfectum, & plusquam.

S. (τέτυψο, τετύφθω.

Verberatus esto.

D. (τετύφθον, τετύφθων.

P. (τέτυφθε, τετύφθωσθω.

Aoristus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω.

Verberator tu.

D. (τήφθητον, τυφθήτων.

P. (τύφθητε, τυφθήτωσθω.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶδε, utinam.

S. (τυπῶίμην, τύπῶιο, τύπῶιτο.

Verberarer.

D. (τυπῶίμεθον, τύπῶιοθον, τυπῶίοθω.

P. (τυπῶίμεθα, τύπῶιοθε, ἴπῶιόντο.

Aoristus secundus.

S. (τυπείην, τυπέης, τυπέη.

Verberatus sim, vel

D. (τυπείητον, τυπεήτων.

fucriam.

P. (τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησθω.

Futurum secundum.

S. (τυπῆσοίμην, τυπῆσοιο, τυπῆσοιτο.

Verberer.

D. (τυπῆσοίμεθον, τυπῆσοιοθον, σοίοθω.

P. (τυπῆσοίμεθα, τυπῆσοιοθε, τυπῆσοιόντο.

Perfectum & plusquam.

S. (τετυμμένω-έην, εἶης, εἴη. *Verberatus sim, vel essem.*

D. (τετυμμένοι-ήντων, εἴητων.

P. (τετυμμένοι-εἴμεν, εἴητε, ἐήσθω.

Paulo post Futurum.

S. (τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verberer.*

D. (τετυψοίμεθον, τετύψοιοθον, τετυψοίοθω.

P. (τετυψοίμεθα, τετύψοιοθε, τετύψοιόντο.

Aori-

Aoristus primus.

- S. (τυφθεῖν, τυφθείς, τυφθεῖν. *Verberatus sim, vel*
 D. (τυφθέντων, τυφθέντων. *fuerim.*
 P. (τυφθεῖμεν, τυφθείτε, τυφθέντων.

Futurum primum.

- S. (τυφθήσοίμην, τυφθήσῃς, τυφθήσῃς. *Verberer.*
 D. (τυφθήσοίμεθον, τυφθήσῃον, σοίδω.
 P. (τυφθήσοίμεθα, τυφθήσῃδε, τυφθήσῃοντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύπῃμαι, τύπῃ, τύπῃται. *Si verberer, vel verbera-*
 D. (τυπώμεθον, τύπῃον, τύπῃον. *rer.*
 P. (τυπώμεθα, τύπῃδε, τύπῃνται.

Aoristus secundus. ἐάν.

- S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
 D. (τυπῇτον, τυπῇτον. *rim, vel fuero.*
 P. (τυπῶμεν, τυπῇτε, τυπῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν.

- S. (τετυμμένῃ, ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus sim, vel essem;*
 D. (τετυμμένῃον, ἦτον, ἦτον.
 P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus ἐάν.

- S. (τυφῶ, τυφῇς, τυφῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
 D. (τυφῇτον, τυφῇτον. *rim, vel fuero.*
 P. (τυφῶμεν, τυφῇτε, τυφῶσι.

Modus

Modus Infinitivus.

- (Præs. & Imperf. τύπῃσθαι.
 (Aoristus 2. τυπῶμαι.
 (Futurum 2. τυπήσεσθαι.
 (Perf. & plus. τετύφθαι.
 (Paulo post Fut. τετύψεσθαι.
 (Aoristus 1. τυφθῶμαι.
 (Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ὁ τυπόμενος, τῷ τυπομένῳ. *Qui verberatur.*
 F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.
 N. (τὸ τυπόμενον, τῷ τυπομένῳ.

Aoristus secundus.

- M. (ὁ τυπείς, τῷ τυπέντῳ. *Verberatus.*
 F. (ἡ τυπείσα, τῆς τυπέσης.
 N. (τὸ τυπέν, τῷ τυπέντῳ.

Futurum secundum.

- M. (ὁ τυπισόμενος, τῷ τυπισομένῳ. *Verberandus.*
 F. (ἡ τυπισομένη, τῆς τυπισομένης.
 N. (τὸ τυπισόμενον, τῷ τυπισομένῳ.

Perfectum & plusquam, &c.

- M. (ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ. *Verberatus.*
 F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
 N. (τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ.

Paulo post Futurum.

- M. (ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ. *Mox verberandus.*
 F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
 N. (τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ.

Aorist.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφθεῖς, τοῦ τυφθέντος).

F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης).

N. (τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος).

Verberatus.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησόμενου).

F. (ἡ τυφθησόμενη, τῆς τυφθησόμενης).

N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησόμενου).

Verberandus.

Inflexio omnium Conjugationum
secundum cognata Tempora
per omnes modos.

Prima.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπῃμαι	τύπῃ	τύπῃ- μι.	τύπῃ- μαι.	τύπῃ- σαι.	τύπῃ- μενος
Imp.	ἐτύπῃμι					
Aor. 2.	ἐτύπῃ	τύπῃτι	τύπῃμι	τύπῃ	τύπῃναι	τύπῃς
Fut. 2.	τύπῃσο- μαι		τύπῃ- σοίμι		τύπῃσε- σαι	τύπῃσο- μενος
Perf.	τέτυπῃμαι	τέτυπῃ	τέτυπῃ- μέν	τέτυπῃ- μέν	τέτυπῃ- θαι	τέτυπῃ- μένος
Plusq.	ἐτέτυπῃ- μην		εἴμι	ᾶ		
Paul. p.	τέτύπῃ- μαι		τέτυ- πῃμί		τέτύπῃ- σαι	τέτυ- πῃμε- νος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τύφθῃμι	τύφθῃ	τύφθῃ- ναι	τύφθῃς
Fut. 1.	τυφθήσο- μαι		τυφθῃ- σοίμι		τυφθή- σεσθαι	τυφθῃ- σόμενος

Secunda.

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγοίμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγεσθαι	λεγείην	λέγῳ	λεγῶναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσονται		λεγήσοίμην		λεγήσεσθαι	λεγήσόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένοι	λελεγμένοι	λελέχθαι	λελεγμένοι
Plusq.	ἐλελέγμεν		εἴην			
Paul.	λελέξομαι		λελέξοίμην		λελέξεσθαι	λελέξόμενος
P. Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθήναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθῶσοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθήσόμενος

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præf.	πείδομαι	πείθε	πειδοίμην	πείδομαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπείδοίμην					
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῶναι	πιθείς
Fut. 2.	πιθήσονται		πιθήσοίμην		πιθήσεσθαι	πιθήσόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένοι	πεπείσμενος	πεπείσεσθαι	πεπεισμένοι
Plusq.	ἐπεπείσμεν		εἴην			
Paul.	πεπείσομαι		πεπείσοίμην		πεπείσεσθαι	πεπείσόμενος
P. Aor. 1.	ἐπείσθην	πέσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθήναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθῶσοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθήσόμενος

G

Quat.

Quarta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præf.	πραζομαι	πραζε	πραζοί- μην	πραζω- μαι	πραζε- ναι	πραζό- μεν
Imp.	ἐπραζόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐπράδην	πράδῃ	πραδείην	πραδῶ	πραδῆ- ναι	πραδεῖς
Fut. 2.	πραδῆσο- μαι	δι	πραδῆ- σοίμην		πραδῆ- σεσθαι	πραδῆ- σόμενος
Perf.	πέφρασ- μαι	πέφρα- σο	πεφρασ- μέν	πεφρασ- μένος	πεφρά- σθαι	πεφρασ- μέν
Plusq.	ἐπεφράσ- μην		εἶην	ῶ		
Paul.	πεφράσο- μαι		πεφρα- σοίμην		πεφρά- σεσθαι	πεφρα- σόμεν
P.						
Aor. 1.	ἐπράδην	πρά- δῃτι	πραδεί- ην	πρα- δῶ	πραδῆ- ναι	πραδεῖς
Fut. 1.	πραδῆσο- μαι		πραδῆ- σοίμην		πραδῆ- σεσθαι	πραδῆ- σόμενος

Quinta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infini.	Partic.
Præf.	σπειρομαι	σπείρω	σπειροί- μην	σπεί- ρωμαι	σπείρε- ναι	σπειρό- μενος
Imp.	ἐσπειρόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρῃ	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆ- ναι	σπαρεῖς
Fut. 2.	σπαρήσο- μαι		σπαρῆ- σοίμην		σπαρῆ- σεσθαι	σπαρῆ- σόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρ- σο	ἐσπαρ- μέν	ἐσπαρ- μένος	ἐσπάρ- σθαι	ἐσπαρ- μέν
Plusq.	ἐσπάρμην		εἶην	ῶ		
Paul.	ἐσπάρσο- μαι		ἐσπαρ- σοίμην		ἐσπάρ- σεσθαι	ἐσπαρ- σόμενος
P.						
Aor. 1.	ἐσπάρην	σπάρ- θῃτι	σπαρθείην	σπαρ- θῶ	σπαρ- θῆναι	σπαρ- θεῖς
Fut. 1.	σπαρθήσο- μαι		σπαρθῆ- σοίμην		σπαρθῆ- σεσθαι	σπαρθῆ- σόμενος

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἀκούμαι	ἀκού	ἀκού- μιω	ἀκού- μαι	ἀκού- σθαι	ἀκούμεν
Imp.	ἤκούμιω					
Aor. 2.	ἤκου	ἀκούθι	ἀκούην	ἀκού	ἀκούαι	ἀκούεις
Fut. 2.	ἀκούσο- μαι		ἀκούσοι- μιω		ἀκούσε- σθαι	ἀκούσόμε- ν
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσ	ἤκουσμέ- ν	ἤκου- μέρος	ἤκουσθαι	ἤκουσμέν
Plusq.	ἤκουσμεν		εἶλω	ῶ		
Paul.	ἤκουσ- μαι		ἤκουσ- μιω		ἤκουσε- σθαι	ἤκουσόμενος
P.						
Aor. 1.	ἤκουσθαι	ἀκού- θι π	ἀκού- θίλω	ἀκούθῳ	ἀκούσθῆ- ναι	ἀκούσθεις
Fut. 1.	ἀκούσῃ- σομαι		ἀκούσθ- σοίμιω		ἀκούσθῆ- σεσθαι	ἀκούσθῆ- σόμεν

Temporum formatio.

Novem sunt Tempora in voce Passiva: quorum tria deducuntur ab Activa (Præsens.
(Præteritum.
(Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur a Præsenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπω, τύπομαι.

Secunda persona singularis Præsens, sicut & Futurum definit in η; Attice in ει; communiter vero in hisce quatuor, βλέι, vis, οίει, πτεας, ὄψει, videbis, ἔει, & facta crasi, εἶ, ει. Aliquando in quibusdam Barytonis definit

in *σαι*; ut φάγεσαι, pro φάγη, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut καυχᾶσαι, καυχᾶσαι, pro καυχᾶ, καυχᾶ, gloriaris; ὀδυνᾶσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνᾶ, ὀδυνᾶ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando *μαι* in *μην*, & præponendo Augmentum: ut τυπῶμαι, ἐτυπῶμην.

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis, & Mediis, quæ in Activis non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in Verbis in *μι*.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo *ον* in *ην*: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi, addendo *σομαι*, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπῃ, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam; in Prima persona in *μαι*; in Secunda in *σαι*; in Tertia in *ται*: cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio

Ante *μαι*, habet *β*; quæ ob euphoniā vertitur in *μ*: ante *σαι*, habet *π*, non quidem expressam, sed impli-

PLICITAM in duplici ψ : ante $\tau\alpha\iota$, pariter habet π , non implicitam, sed expressam.

a $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, verberavi, quod a $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$,

$\mu\mu\alpha\iota$ {
 $\psi\alpha\iota$ { $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha\iota$: verberatus sum, es, est.
 $\pi\alpha\iota$ {

2. Conjugatio

Ante $\mu\alpha\iota$, habet γ : ante $\sigma\alpha\iota$, habet κ , non expressam, sed implicitam in duplici ξ : ante $\tau\alpha\iota$, pariter habet κ non implicitam, sed expressam :

a $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$, dixi, quod a $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$,

$\gamma\mu\alpha\iota$, {
 $\xi\alpha\iota$, { $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$: dictus sum, es, est.
 $\kappa\tau\alpha\iota$, {

3. Conjugatio

Ante $\mu\alpha\iota$, habet σ : ante $\sigma\alpha\iota$, nullam aliam : ante $\tau\alpha\iota$, pariter habet σ :

a $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\kappa\alpha$, persuasi : quod a $\pi\acute{\epsilon}\iota\theta\omega$,

$\sigma\mu\alpha\iota$, {
 $\sigma\alpha\iota$, { $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$: persuasus sum, es, est.
 $\sigma\tau\alpha\iota$, {

4. Conjugatio

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda ; in iis, quæ Tertiā, ut Tertiā.

ab $\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$, excavavi, quod ab $\acute{\omega}\rho\upsilon\pi\eta$, vel $\acute{\omega}\rho\upsilon\sigma\omega$,

$\gamma\mu\alpha\iota$, {
 $\xi\alpha\iota$, { $\acute{\omega}\rho\upsilon\gamma\mu\alpha\iota$, $\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha\iota$, $\acute{\omega}\rho\upsilon\kappa\tau\alpha\iota$: excavatus sum, es, est.
 $\kappa\tau\alpha\iota$, {

a $\nu\epsilon\acute{\nu}\omicron\mu\iota\kappa\alpha$, putavi, quod a $\nu\omicron\mu\acute{\iota}\zeta\omega$,

$\sigma\mu\alpha\iota$, {
 $\sigma\alpha\iota$, { $\nu\epsilon\acute{\nu}\omicron\mu\iota\sigma\mu\alpha\iota$, $\nu\epsilon\acute{\nu}\omicron\mu\iota\sigma\alpha\iota$, $\nu\epsilon\acute{\nu}\omicron\mu\iota\sigma\tau\alpha\iota$: putatus sum, es, est.
 $\sigma\tau\alpha\iota$, {

5. Conjugatio

Servat ut in Activo, sic etiā in Passivo Immutabi-

les λ, & ρ:

ab ἔσταλκα, misi, quod a σέλλω,

λμαι, (

λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: missus sum, es, est.

λται, (

ab ἔσπυρκα, feminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (

ρσαι, (ἔσπυρμαι, ἔσπυρσαι, ἔσπυρται: seminatus sum, es, est;

ρται, (

Finite in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα: Pas-

sivum in ημαι.

α νενέμηκα, distribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, distributus sum, es, est.

ησαι, (

α τετέμηκα, secui, quod a τέμνω,

ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται; sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abiecerant ν, abiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item Tertiæ præponitur:

α κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (

σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus sum, es, est.

ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante μ, propter euphoniā, mutatur in μ:

μμαι, (

α πέφαγκα, ostendi, quod a φαίνω,

νσαι, (

νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: ostensus sum, es, est.

Attice,)(

Attice,

σμαι, (

σαι, (πέφασμαι, πέφασσαι, πέφασται.

σται, (

6. Con-

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi sit brevis, assumit σ in Præterito passivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

μαι, (

σαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσαι : perfectus sum,

σται, (

es, est.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμός, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρώ, aro.

Sin penultima Præteriti Activi sit longa, nihil assumit.

a τετόξεκα, sagitta petii, quod a τξέω,

μαι, (

σαι, (τετόξεσμαι, τετόξευσαι, τετόξευται : sagitta petitus

ται, (

sum, es, est.

Excipe ἤκυσμαι ab ἀκύω, audio: κέκυσμαι a κρύω, pulso: ἐπίκυσμαι a πᾶώ, impingo: κεκέλυσμαι a κελῶ, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudio: σέσειγμαι a σείω, quatuo: κεκόλυσμαι a κολῶ, turbo: ἐγνώσμαι a γνῶ, pro quo γινώσκω, cognosco.

Regula de Duali, et Plurali.

Prima Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa solum terminatione.

(τετύμμεθον,
τέτυμμαι ((τετύμμεθα.

(λελέγμεθον,
λέλεγμαι ((λελέγμεθα.

(πεπέισμεθον,
πέπισμαι ((πεπέισμεθα.

ὠρύγμαι { ὠρύγμεθον,
(ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι { νενομίσμεθον,
(νενομίσμεθα.

ἔσαλμαι { ἐσάλμεθον,
(ἐσάλμεθα.

τετέλεσμαι { τετελέσμεθον,
(τετελέσμεθα.

Secunda, & Tertia Dualis, & Secunda Pluralis formatur a Tertia Singulari, vertendo αι in ον, & Tenuēs in suas Aspiratas.

τέτυπαι { τέτυπθον, τέτυπθον,
(τέτυπθε.

λέλεκται { λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισται { πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ὠρυκται { ὠρυχθον, ὠρυχθον,
(ὠρυχθε.

νενόμισται { νενόμισθον, νενόμισθον,
(νενόμισθε.

ἔσαλῃ

ἔσεται { ἔσασθον, ἔσασθον,
ἔσασθαι { ἔσασθε.

τετέλεσται { τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεσθαι { τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi definit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interferunt σ.

γενέμηναι { γενέμηςθον, γενέμηςθον,
γενέμηναι { γενέμηςθε.

κέκειται { κέκεισθον, κέκεισθον,
κέκειται { κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ante ται purum.

γενέμηναι: γενέμηνται.
κέκειται: κέκεινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præsentis temporis, & Verbum Substantivum εἶσι, *σησι*.

τέτυπται: τετυμμένοι εἶσι.
λέλεκται: λελεγμένοι εἶσι.

Observatio.

Diffyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

Σίμ

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπω, κέλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent *pe* implicitum cum aliqua consonante, vertuntur in *α*.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, (verto).
σρέφω, ἔσρεφα, ἔστραμμαι,

sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo *α* ante ται, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπαι, τετύφαται, *α* τύπω, verbero.

2. λέλεκται, λελέχαται, *α* λέγω, dico.

4. τέτακται, τετύχαται, *α* τύτω, ordino.

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristica Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσαι, ἠνύταται, *α* ἄνυω, perficio.

ἤσαι, ἤδαται, *α* ἄδω, cano.

πέπεισαι, πεπέδαται, *α* πείθω, persuadeo.

4. πέρραςαι, περράδαται, *α* φράζω, loquor.

ὄρυκται, ὄρύγαται, *α* ὀρύπω, excavo.

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἐψαλται, ἐψάλαται, *α* ψάλλω, cano.

ἐφθαρται, ἐφθάραται, *α* φθείρω, corrumpo.

In Sexta ponitur α ante ται primum, & longa corripitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *α* δηλόω, ostendo.

πεποίηται, πεποιέαται, *α* ποιῶ, facio.

τέθειται, τεθέαται, *α* θέω, pono, unde τίθημι.

βέβληται, βεβλήαται, Poet. pro βεβλέαται,

α βάλλω, jacio.

Рам.

Paulo post Futurum

Formatur a secunda persona Perfecti, posito *ει* ante *αι*: ut *τέτυψαι*, *τετύψῃς*.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona *μαι* in *μην*; in Secunda, & Tertia *αι* in *ο*, & præfigendo *ε*, si Perfectum incipiat a simplici consonante: ut *τέτυμαι*, *έτέτυμην*; *τέτυψαι*, *έτέτυψο*; *τέτυπῃαι*, *έτέτυπῃο*.

Si Tertia singularis definat in *το* purum; in Secunda, & Tertia Duali interseritur *σ*: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis definit in *ντο*: ut *έκέκριτο*, accusatus erat; *έκέκριον*, *έκεκρίδω*, *έκέκριντο*. Si autem exeat in *το* impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Substantivum *ἦσθω*, *εραν*: ut *έτέτυπῃο*, *τετυμμένοι ἦσθω*.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ην*, & Tenues in suas Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut *τέτυπῃαι*, *έτύφθην*.

Exceptio.

<i>μέμνηται</i> , <i>έμνήσθην</i> ,	recordatus fui:)	assumunt
<i>έρρωται</i> , <i>έρρώσθω</i> ,	convalui:)	<i>σ</i> .
<i>σέσωσαι</i> , <i>έσώσθην</i> ,	servatus fui:)	abjicit <i>σ</i> .
<i>εύρηται</i> , <i>είρέσθην</i> ,	inventus fui:)	
<i>ἤρηται</i> , <i>ἤρέσθην</i> ,	sublatus fui:)	mutant
<i>έπῆνται</i> , <i>έπηνέσθην</i> ,	laudatus fui:)	<i>η</i> in <i>ε</i> .
<i>έρρήται</i> , <i>έρρέσθην</i> , & <i>έρρήσθην</i> ,	dictus fui.	
<i>τέθειται</i> , <i>έτέθην</i> ,	positus fui.	

Ob-

Observatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt suum ε in Aoristo Primo: ut ἐσραμμαι, ἐσρέφθω, versus sum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθω, ἐκείνθω, pro ἐκλίθω, ἐκείθω, α κλίνω, inclino, & κείνω, iudico. Et ἀπνύω, spiro, quamvis non desinat in νω, fit ἐπνύνθω.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmento: ut ἐτύφθῃ, τυφθήσομαι.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a Secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante π in θω; ut ἐψαλτο, ἐψάθω. Quod si præcesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante π fuerit vocalis, assumitur σ: ut ἐκέκετο, κεκείθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito θι: sed Primus desinit in π, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθῃ, τύφθῃπ. Utriusque Tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per

per Participium, & Verbum Substantivum : sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante *μαι* Primæ personæ Præteriti passivi fuerit *η*, convertitur in *η* : ut

a *νερέμηναι*, quod a *νέμω*, distribuo.

Sing. *νενεμήμην*, *νενεμήῃο*, *νενεμήῃτο*.

Dual. *νενεμήμεθον*, *νενεμήσθον*, *νενεμήσθω*.

Plur. *νενεμήμεθα*, *νενεμήσθε*, *νενεμήντο*.

υ in *υ* : ut

a *τέθυμαι*, quod a *θύω*, festino.

Sing. *τεθύμην*, *τεθύῃο*, *τεθύῃτο*.

Dual. *τεθύμεθον*, *τεθύσθον*, *τεθύσθω*.

Plur. *τεθύμεθα*, *τεθύθε*, *τεθύντο*.

α in *αι* : ut

ab *έκτιμαι*, quod a *κτείνω*, occido.

Sing. *έκταίμην*, *έκταῖο*, *έκταῖτο*.

Dual. *έκταίμεθον*, *έκταῖσθον*, *έκταῖσθω*.

Plur. *έκταίμεθα*, *έκταῖθε*, *έκταῖντο*.

ι manet integrum, sed tamen longum hic, etiam si breve fuerit in Præterito Indicativi : ut

a *κέκερμαι*, quod a *κρίνω*, judico.

Sing. *κεκρίμην*, *κεκρίῃο*, *κεκρίῃτο*.

Dual. *κεκρίμεθον*, *κεκρίσθον*, *κεκρίσθω*.

Plur. *κεκρίμεθα*, *κεκρίθε*, *κεκρίντο*.

Si ante *μαι* sit diphthongus, cujus subjunctiva sit *υ*, tunc circumlocutione opus est, ut :

a *πέπαυμαι*, quod a *παύω*, finio.

Sing. *πεπαυμένῃο* εἶπῃ, εἶπῃς, εἶπῃ.

Dual. *πεπαυμένῃο* εἶπτον, εἶπῆτε.

Plur. *πεπαυμένοι* εἶπμεν, εἶπτε, εἶπατε.

Εο.

Eodem modo a τετοξῶμαι, quod a τοξῶ, jaculor; τετοξάμενΘ εἶλω.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet u: ut a λέλυμαι, λελυμένΘ εἶλω: sed alii non admittunt, formatæ λελύμην, λελύθ, λελύτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελύθ, λελύτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένΘ ὦ, ἦς, ἦ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plu. τετυμμένοι ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μι Primæ personæ Præteriti Indicativi fit ὦ; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆθον, νενεμῆθον.
Plu. νενεμώμεθα, νενεμῆθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, ut a πεποιῆμαι, πεποιῶμαι, a μέμνημαι, μεμνῶμαι; a χρύσσομαι, κ:χρυσῶμαι: a τέθειμαι, τεθῶμαι: ut apparebit loco suo.

Aliquī tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a Secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima acuenda: ut a τέτυρθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit Penultimam in Præterito; ut τετυμμένΘ: ultimam in Aoristis; ut τυρθεῖς, τυπέῖς: antepenultimam in reliquis; ut τυπόμενΘ, &c.

Par-

Participia in μέν, & μέν, ad tertiam pertinent Declinationem simplicium : in εἰς, & ἐν ad quintam : Feminina omnia ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediae.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias Passive significat; ut ἄγωμαι, ducor, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat: ut σέσηπα, computruī, ασηπω: μέμηνα, insanivi, αμαίνω, & similia: Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Plusquam Perfectum: Reliqua tempora Passivam.

Inflexum Secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (τύπομαι, τύπη, τύπεται. Verbero, & Verberor.

D. (τυπόμεθον, τύπεσθον, τύπεσθον.

P. (τυπόμεθα, τύπεσθε, τύπονται.

Unde imperfectum.

S. (έτυπόμην, έτύπη, έτύπετο. Verberabam, & Verberabar.

D. (έτυπόμεθον, έτύπεσθον, έτυπείσθην.

P. (έτυπόμεθα, έτύπεσθε, έτύποντο.

Aoristus secundus.

S. (έτυπόμην, έτύπη, έτύπετο. Verberavi, vel Verberatus

D. (έτυπόμεθον, έτύπεσθον, έτυπέσθην.

fui.

P. (έτυπόμεθα, έτύπεσθε, έτύποντο.

Fu-

Futurum secundum.

- S. (τυπῆμαι, τυπῆ, τυπῆται. *Verberabo, vel Verberabor.*
 D. (τυπόμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθον.
 P. (τυπόμεθα, τυπῆθε, τυπῆνται.

Futurum primum.

- S. (τύψομαι, τύψη, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
 D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
 P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoristus primus.

- S. (έτυψάμην, έτύψα, έτύψατο. *Verberavi, vel Verbera-*
 D. έτυψάμεθον, έτύψασθον, έτυψασθω, *tus fui.*
 P. (έτυψάμεθα, έτύψασθε, έτύψαντο.

Præteritum perfectum.

- S. (τέτυκα, τέτυκας, τέτυκε. *Verberavi, vel Verberatus*
 D. (τετύκατον, τετύκατον. *sum.*
 P. (τετύκαμεν, τετύκατε, τετύκασι.

Plusquam perfectum.

- S. (έτετύκειν, έτετύκεις, έτετύκει. *Verberaveram, vel Ver-*
 D. (έτετύκειτον, έτετυκέϊν. *beratus eram.*
 P. (έτετύκειμεν, έτετύκειτε, έτετύκεισθον.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύπῃς, τυπῆσθω. *Verbera, vel verberare.*
 D. (τύπῆσθον, τυπῆσθων.
 P. (τύπῆσθε, τυπῆσθωσθω.

Aoristus secundus.

- S. (τυπῶ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
 D. (τύπέσθον, τυπέσθων.
 P. (τύπέσθε, τυπέσθωσθω.

Aori-

Aoristus primus.

- S. (τύψαι, τυψάδω. *Verberato, vel verberator tu?*
 D. (τύψαδον, τυψάδων.
 P. (τύψαδε, τυψάδωσθω.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus esto.*
 D. (τετύπετον, τετυπέτων.
 P. (τετύπετε, τετυπέτωσθω.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (τυπῶιμῶν, τύπῶιο, τύπῶιτο. *Verberarem, vel Ver-*
 D. (τυπῶιμέθων, τύπῶιδον, τυπῶιδῶν. *berarer.*
 P. (τυπῶιμέθα, τύπῶιδε, τύπῶιντο.

Aoristus secundus.

- S. (τυπῶιμῶν, τύπῶιο, τύπῶιτο. *Verberaverim, vel ver-*
 D. (τυπῶιμέθων, τύπῶιδον, τυπῶιδῶν. *beratus sim, vel*
 P. (τυπῶιμέθα, τύπῶιδε, τύπῶιντο. *fuërim.*

Futurum secundum.

- S. (τυπῶιμῶν, τυπῶιο, τυπῶιτο. *Verberem, vel*
 D. (τυπῶιμέθων, τυπῶιδον, τυπῶιδῶν. *Verberer.*
 P. (τυπῶιμέθα, τυπῶιδε, τυπῶιντο.

Futurum primum.

- S. (τυψῶιμῶν, τυψῶιο, τυψῶιτο. *Verberem, vel Ver-*
 D. (τυψῶιμέθων, τυψῶιδον, τυψῶιδῶν. *berer,*
 P. (τυψῶιμέθα, τυψῶιδε, τυψῶιντο.

Aoristus primus.

- S. (τυψαίμῶν, τυψαίο, τυψαίτο. *Verberaverim, vel*
 D. (τυψαίμέθων, τυψαίδον, τυψαίδῶν. *Verberatus sim,*
 P. (τυψαίμέθα, τυψαιδε, τυψαίντο. *vel fuërim.*

H

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissim, vel Ver-*
 D. (τετύποιτον, τετύποιτῶ. *beratus sim, vel essem.*
 P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præfens, & Imperfectum.

ἐάν, σὺν.

- S. (τύπωμαι, τύπη, τύπηται. *Si verberer, vel verber-*
 D. (τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον. *rarer.*
 P. (τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

Aoristus secundus.

- S. (τύπωμαι, τύπη, τύπηται. *Si verberavero, vel si*
 D. (τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον. *verberatus fuero.*
 P. (τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

Aoristus primus.

- S. (τύψωμαι, τύψη, τύψηται. *Si verberavero, vel si*
 D. (τυψώμεθον, τύψηθον, τύψηθον. *verberatus sim, vel*
 P. (τυψώμεθα, τύψηθε, τύψονται. *fuero.*

Præteritum perfectum, & plusq. perf.

- S. (τετύπω, τετύπας, τετύπη. *Si Verberaverim, vel*
 D. (τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus sim, vel essem.*
 P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

- (Præf. & Imperf. τύπησθαι.
 (Aoristus 2. τυπέσθαι.
 (Futurum 2. τυπέσθαι.
 (Futurum 1. τύψασθαι.
 (Aoristus 1. τύψασθαι.
 (Perf. & plusq. τετυπέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον.	Verberans, vel qui
F. (ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.	verberatur.
N. (τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον.	

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον.	Qui verberavit, vel
F. (ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.	verberatus.
N. (τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον.	

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον.	Verberaturus, vel
F. (ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.	verberandus.
N. (τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον.	

Futurum primum.

M. (ὁ τυφόμενος, τὸ τυφόμενον.	Verberaturus, vel
F. (ἡ τυφόμενη, τῆς τυφόμενης.	verberandus.
N. (τὸ τυφόμενον, τὸ τυφόμενον.	

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφάμενος, τὸ τυφάμενον.	Qui verberavit, vel
F. (ἡ τυφάμενη, τῆς τυφάμενης.	verberatus.
N. (τὸ τυφάμενον, τὸ τυφάμενον.	

Perfectum, & plusq.

M. (ὁ τετυπός, τὸ τετυπότος.	Qui verberavit, vel
F. (ἡ τετυπῆς, τῆς τετυπῆς.	verberatus.
N. (τὸ τετυπός, τὸ τετυπότος.	

Inflexio omnium Conjugationum Secundum cognata Tempora Per omnes Modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	τύπῳμαι	τύπῃ	τυποίμην	τύπῳ-	τύπῃ-	τυπόμε-
Imp.	ἐτύπῳ- μην			μαι	σθαι	ν
Aor. 2.	ἐτύπῳ- μην	τύπῃ	τυποίμην	τύπῳ- μαι	τύπῃ- σθαι	τυπόμε- ν
Fut. 2.	τυπῷμαι		τυποίμην		τυπῇ- σθαι	τυπόμε- ν
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψῃ- σθαι	τυψόμε- ν
Aor. 1.	ἐτύψα- μην	τύψαι	τυψαί- μην	τύψῳ- μαι	τύψῃ- σθαι	τυψάμε- ν
Perf.	τέτυκα	τέτυκε	τετύποι-	τετύ-	τετυπέ-	τετυκώς
Plusq.	ἐτέτυκην		μι	πῳ	ναι	

Secunda.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præf.	λέγομαι	λέγῃ	λεγοίμην	λέγῳ-	λέγῃ-	λεγόμε-
Imp.	ἐλεγοίμην			μαι	σθαι	ν
Aor. 2.	ἐλεγοί- μην	λεγῃ	λεγοίμην	λέγῳ- μαι	λέγῃ- σθαι	λεγόμε- ν
Fut. 2.	λεγῶμαι		λεγοίμην		λεγῇ- σθαι	λεγόμε- ν
Fut. 1.	λέξομαι		λέξοίμην		λέξῃ- σθαι	λέξόμε- ν
Aor. 1.	ἐλέξα- μην	λέξαι	λεξαίμην	λέξῳ- μαι	λέξῃ- σθαι	λεξάμε- ν
Perf.	λέλογα	λέλο-	λελόγοι-	λελό-	λελογέ-	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγην	γῃ	μι	γῳ	ναι	

Tertia

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Parti.
Præf.	πείδομαι	πείδε	πειδοί-	πείθε-	πείθε-	πειδόμε-
Imp.	επειδοί- μην		μην	μαι	σθαι	νθ
Aor. 2.	επεισόμην	πιδε	πιδοίμην	πίθω- μαι	πιδέ- σθαι	πιδόμε- νθ
Fut. 2.	πιδεῖμαι		πιδοίμην		πιδεῖ- σθαι	πιδεῖ- μενθ
Fut. 1.	πείσο-		πεισοί- μην		πείσε- σθαι	πεισόμε-
Aor. 1.	επεισά- μην	πείσαι	πεισαί- μην	πείσω- μαι	πείσα- σθαι	πεισάμε- νθ
Perf.	πέποιθα	πέποι- δε	πεποιθό-	πεποι- θω	πεποιθέ- ναι	πεποί- θως
Plusq.	επεποιθόν		μι			

Quarta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	φράζομαι	φράζε	φραζοί-	φράζω-	φράζε-	φραζόμε-
Imp.	εφραζό- μην		μην	μαι	σθαι	νθ
Aor. 2.	εφραδό- μην	φραδε	φραδοί- μην	φράδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδέμε- νθ
Fut. 2.	φραδέ-		φραδοί- μην		φραδέ- σθαι	φραδέμε-
Fut. 1.	φράσομαι		φρατοί- μην		φράσε- σθαι	φράσόμε-
Aor. 1.	εφρασά- μην	φράσαι	φρασαί- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασάμε- νθ
Perf.	πέφραδα	πέφρα- δε	πεφρά-	πεφρά- δω	πεφρα- δέναι	πεφρα- δώς
Plusq.	επεφράδην		δοίμι			

Quinta.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	σπείρομαι	σπείρε	σπείροι-	σπεί-	σπείρε-	σπείρό-
Imp.	ἐσπείρο-		μι	ρωμαι	ᾶν	μεν
Aor. 2.	ἐσπαρό-	σπαρῶ	μι	σπα-	σπαρέ-	σπαρέμε-
Fut. 2.	σπαρῶ-		μι	ρωμαι	ᾶν	ν
Fut. 1.	σπερῶ-		μι		σπερέ-	σπερέμε-
Aor. 1.	ἐσπειρά-	σπείραι	μι	σπεί-	σπεί-	σπειράμε-
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἔσποροι-	ἔσπό-	ἔσπο-	ἔσπορώς.
Plusq.	ἔσπορειν		μι	ρω	ρέναι	

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
præf.	ἰκνέομαι	ἰκνέ	ἰκνέοι-	ἰκνώ-	ἰκνέ-	ἰκνέμεν
Imp.	ἡκνέμι		μι	μαι	ᾶν	
Aor. 2.	ἰκνέμι	ἰκνῶ	μι	ἰκνώ-	ἰκνέ-	ἰκνέμεν
Fut. 2.	ἰκνῶμαι		μι	μαι	ἰκνῆ-	ἰκνῆμεν
Fut. 1.	ἰκνέσο-		μι		ἰκνέσ-	ἰκνέσομε-
Aor. 1.	ἡκνέσ-	ἡκνσαι	μαι	ἰκνέσ-	ἰκνέσ-	ἡκνέσμε-
Perf.	ἡκνῶ	ἡκνῆ	ἡκνέομι	ἡκνώ	ἡκνέ-	ἡκνώς.
Plusq.	ἡκνέειν				ναι	

Temporum formatio.

Præsens.

Est idem cum præsentis passivo.

Imperfectum

Est idem cum Imperfecto passivo.

Aoristus Secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ov* in *óμην* : ut *ἔτυπον*, *ἐτυπόμην*.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro secundo Activo vertendo *ō* circumflexum in *ῆμαι* : ut *τυπῶ*, *τυπῆμαι*.

Exceptio.

ἔδῶμαι, *πίῶμαι*, *φαγῶμαι* : pro *ἔδῃμαι*, *πῖῃμαι*, *φαγῷμαι* ; ab *ἔδω*, *edo* ; *πίω*, *bibo* ; *φάγω*, *edo* . Ὁ Ποιητὴς illa *βέομαι*, *ibo* ; *νέομαι*, per crasin *νῶμαι*, *ibo* .

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *μαι* : ut *τύψω*, *τύψμαι*.

Observatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum desinit
H 4 in

in ἔμαι; nam Aëivum in ε circumflectitur: ut σπείρω, semino, σπέρω, σπέρῃμαι. σέλω, mitto, σελῶ, σελῷμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβρίζω, ὑβρίζομαι.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Aëivo vertendo α in εμῶ, ut ἔτυψα, ἔτυψάμην.

S. (ἔτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο;

D. (ἔτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἔτυψάσθην;

P. (ἔτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Aëivo, pro Characteristica Perfecti Aëivi assumendo Characteristicam Aoristi secundi: ut a τέτυφα, fit τέτυπα, a τέταχα, τέταγε: a πέπραχα, πέπραδα: nam Aoristi secundi sunt ἔτυπον, ἔταγεν, ἔπραδον.

In sexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quanquam hoc tempus, ut & Aoristus secundus, in hac Conjugatione rarius.

Quadam in sexta Conjugatione minuitur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: α μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: α δεδέπηκα, δέδεπα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corrigiunt: ut γέγαα α γέγηκα: μέμαα α μέμηκα: unde participia γεγώς, & γεγώς: μεμαώς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii est eadem, quæ Perfecti Aëivi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exco-

Exceptio.

Diffyllaba, quæ habent ϵ in penultima Futuri, & nonnulla, quæ habent α , mutant ϵ in $\omicron$ in penultima Præteriti Medii : ut λέγω, λέξω, λέλογα. βάλω, βαλῶ, βέβολα.

Penultima Præsentis Activi $\begin{pmatrix} \epsilon \\ \alpha \\ \alpha \end{pmatrix}$ mutatur in $\begin{pmatrix} \omicron \\ \eta \\ \eta \end{pmatrix}$

(πείθω, πέποιθα : persuadeo.

ut (φαίγω, πέφηνα : appareo.

(θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando fervatur : ut ψάλλω, ἑψαλα, cano :

Cum χ , vel ϕ est Characteristica thematis, idem est Præteritum Activum, & Medium : ut γέγραφα, a γράφω, scribo : τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Præterito, mutando α in $\epsilon\eta$, & præponendo ϵ , si Verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida : ut τέτυπα, ἔτετύπην : ut in voce Activa.

Observatio*In Modos Reliquos.*

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Passivo, sic & in Medio pendent ab Indicativo, similia tempora a suis similibus.

Aoristus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo : ἐτύψαμιν, τύψαι, τυψάμεν, τίψασθαι, τυψάμεν.

OPTATIVUS habet Futurum secundum, quod in secun-

secundis, & tertiis personis differt ab Aoristo secundo tantum accentu: nam Aorist. τυποῖμιν, τύποις; Futur. τυποιμῶν, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoristum secundum in εἶδαι; Futurum vero secundum in εἰδῆαι: ut τυπέδαι, τυπέῃδαι.

PARTICIPIUM Aoristum secundum in ὄμεν: Futurum secundum in ἐμεν.

Masculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Feminina ad secundam; excepto Præterito perfecto, cujus masculinum, & neutrum est Quintæ simplicium, Fœmininum secundæ,

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce

Activa, Passiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum,	Passivum,	Medium,
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἔτρεπόμην	ἔτρεπόμην
Aoristus 2.	ἔτραπον	ἔτράπην	ἔτράπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπήμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	ἔτρεψα	ἔτρεψην	ἔτρεψάμην
Perfect.	τέτρεξα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἔτετρέπον	ἔτετράμην	ἔτετρόπην
Paulo post F.		τετράφομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Aoristus 2.	τράπε	τράπηθι	τράπε
Aoristus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & plusq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτρεπε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoristus 2.	τράποιμι	τραπέιην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποίμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθισοίμην	τρέψοιμην
Aoristus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρέψαιμην
Perf. & plusq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἶην	τετρόποιμι
Paulo post F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & plusq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπῃ

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπῆν	τραπῆσθαι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπῆν	τραπήσεσθαι	τραπέεσθαι
Futur. 1.	τρέψεν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoristus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & plusq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπών	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπών	τραπήσόμενος	τραπόμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθισόμενος	τρέψόμενος
Aoristus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρέψάμενος
Perf. & plusq.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς
Paulo post		τετραψόμενος	

Exempla Verborum
Barytonorum.

Prima Conjugationis.

τρέπω, verito.
βλέπω, aspicio.
πέμπω, mitto.
λείπω, relinquo.
λάμπω, luceo.
μέλω, canto.

π.
λέγω, exco.
θάλλω, foveo.
δρέπω, colligo.
ἐρείπω, everto.
ῥέπω, inclino.

θλίβω;

θλίβω, *premo*.
 σίλω, *splendo*.
 ἀμείβω, *commuto*.
 σέβω, *colo*.

τύφω, *inflammo*.
 νήφω, *vigilo*.
 ἀλείφω, *ungo*.
 ἐρέφω, *verto*.

ρίπτω, *projicio*.
 κλέπτω, *furor*.
 κέπτω, *cado*.
 νίπτω, *lavo*.
 κάμπω, *flecto*.
 θρύπτω, *frango*.
 κυπτω, *incurvo*.
 δῶπω, *assentor*.

β.
 φέρβω, *pasco*.
 τείβω, *tero*.
 βέμβω, *in gymm ago*.

φ.
 γλάφω, *cauo*.
 γλύφω, *fodio*.
 δέφω, *excorio*.
 ἐρέφω, *tego*.

π.
 παλίπω, *desipio*.
 χαλέπω, *evertō*.
 χείμπω, *admoveo*.
 δάπω, *vorō*.
 δρύπω, *laccro*.
 ἐρέπω, *edo*.
 πολάπω, *undo*.
 ὀλόπω, *vello*.

Secunda.

τήκω, *liquefacio*.
 κρέκω, *pectine pulso*.
 ἤκω, *venio*.
 βρύκω, *tordeo*.
 δέκω, *jacio*.

πνίγω, *strangulo*.
 οἶγω, *aperio*.

κ.
 διώκω, *persequor*.
 ἐρείκω, *frango*.
 ἐρύκω, *contineo*.
 πέκω, *pecto*.

γ.
 φλέγω, *uro*.
 θέλω, *mulceo*.

λήγω,

λήγω, cesso.
 θίγω, tango.
 τέγω, tingo.
 φρύγω, torreo.
 ἀμέλω, mulgeo.
 ἐράγω, rueto.

θήγω, acuo.
 φλέγω, urō.
 σφίγγω, stringo.
 ἀιόγω, jubeo.
 ὀρέγω, porrigo.

νήχω, nato.
 τάχω, struo.
 βρύχω, strideo.
 ἀρχω, impero.
 ἐλέγχω, arguo.

χ.
 βρέχω, madesco.
 βράχω, sono.
 βρέχω, sorbeo.
 ῥέχω, sterto.
 ῥάχω, dentibus fremo.

Tertia.

δέδω, timeo.
 μέδω, impero.
 αἰδω, cano.
 τένδω, comedo.

δ.
 ἄρδω, irrigo.
 ἐρείδω, figo.
 πέρδω, pedo.

κἀδω, abscondo.
 κλώθω, glomero.
 λήδω, celo.
 πείδω, persuadeo.
 φλεγέδω, comburo.
 κέρδω, vasto.

δ.
 βελδω, sum gravis.
 ἐρέδω, laceſso.
 κνήδω, scalpo.
 αἰδω, urō.
 ωρήδω, inflammō.

Quarta.

σσ, τι.

ρήσσω, att. τιω, frango.
 νύσσω, att. νύτιω, pungo.
 πάσσω, att. τιω, inspergo.
 πνάσσω, att. τιω, quatio.
 μαλάσσω, att. τιω, mollio.
 ἀμύσσω, att. τιω, lacero.
 θάσσω, att. τιω, sedeo.
 θωύσσω, att. τιω, clamo.
 φλδρνύσσω, att. τιω, garrio.

φράσσω, att. τιω, munio.
 φυλάσσω, att. τιω, custodio.
 χυράσσω, att. τιω, sculpo.
 ἀρᾶσσω, att. τιω, amputo.
 ἐλίσσω, att. τιω, volvo.
 ὀδυόσσω, att. τιω, irascor.
 ὠράσσω, att. τιω, ago.
 ῥάσσω, v. τιω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cado.
 αὐλίζω, in aula versor.
 αὐγάζω, illucesco.
 κομίζω, fero.
 κπίζω, condo.
 νομίζω, existimo.
 θαμίζω, frequento.
 θαυμάζω, miror.
 θερίζω, meto.
 θεσπίζω, vaticinor.

θαμίζω, flagris cado.
 φδντυίζω, apparere facio.
 φλάζω, stulte loquor.
 φλογίζω, inflammo.
 φροντίζω, curo.
 χωρίζω, separo.
 βαλλίζω, tripudio.
 οἶνίζω, vinum emo, vel sapio.
 ὀργίζω, ad iram excito.

Quinta.

λ.

πῖλλω, vellico.
 θάλλω, vireo.
 ἀγγέλλω, nuncio.
 ἰάλλω, emitto.
 ἀχάλλω, mareo.
 σφάλλω, supplantor.

βδέλλω, mulgeo.
 κωπίλλω, fabulor.
 ὀφέλλω, adjuvo.
 αἰκάλλω, blandior.
 πάλλω, vibro.

βρέμω, *fremo*.
γέμω, *plenus sum*.

βαίνω, *perfundo*.
αἰαίνω, *ficco*.
ἀμύνω, *auxilior*.
κλινώ, *inclino*.
τείνω, *tendo*.
λαχαίνω, *fodio*.
πιστεύω, *fiduciam affero*.
θαυμάζω, *admiror*.
θείνω, *ferio*.

τείρω, *vexo*.
μείρω, *divido*.
θέρω, *calefacio*.
παίρω, *transadigo*.
φθείρω, *corrumpo*.
φύρω, *misceo*.

μ.
δέμω, *adifico*.

ν.
θαρμαίνω, *calefacio*.
φαλιύω, *splendidum reddo*.
φένω, *interficio*.
χλιαίνω, *tepefacio*.
χραίνω, *coloro*.
δαίνω, *madefacio*.
κραίνω, *perficio*.
ὀνομαίνω, *nomino*.

ρ.
ἐγείρω, *excito*.
κείρω, *tondeo*.
οἰκτείρω, *commiseror*.
αἰθύρω, *ludo*.
πᾶίρω, *sternito*.
σάίρω, *scopis purgo*.

Sexta.

• purum.

χρίω, *ungo*.
κωλύω, *prohibeo*.
λύω, *solvo*.
φθίω, *labefacto*.
πορύω, *pinso*.
χλίω, *delicis frango*.
αφύω, *haurio*.
ἐρύω, *germino*.

σνείω, *contendo*.
ἀγύω, *perficio*.
κυλίω, *volvō*.
ὁδῶ, *iter facio*.
κελῶ, *imbeo*.
κολέω, *amputo*.
θραύω, *frango*.

De

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut *ποιέω ποιῶ*.

Nascuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in *έω*, *άω*, *όω*: unde Tres sunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales *α*, *ε*, *ο*, proxime præcedentes *α* Præsentis.

Prima.

Præf.
έω

Fut.
ήσω

Præf.
ήκα

Secunda.

άω

ήσω

ήκα

Tertia.

όω

όσω

ωκα

Notanda ad Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.

Carent plerunque Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si post ε sequitur Vocalis longa ; aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum

Ex Prima Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præfens.

- S. (ποιέω, ποιῶ : ποιέεις, ποιῆς : ποιεί, ποιῇ. *Facio.*
 D. (ποιέετον, ποιέετον : ποιέετον, ποιέετον.
 P. (ποιέομεν, ποιῶμεν : ποιέετε, ποιείτε : ποιέσσι, ποιῶσι.

Imperfectum.

- S. (ἐποιέον, ὤν : ἐποιέεις, εἰς : ἐποιέει, εἰ.
 D. (ἐποιέετον, εἶτον : ἐποιέέτω, εἶτω.
 P. (ἐποιέομεν, ὄμεν : ἐποιέετε, εἴτε : ἐποιέον, ὤν.

Fut. I. ποιήσω. Aor. I. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα.

Plusq. perf. ἐπεποίηκην ; ad normam Barytonorum
 & hic, & in reliquis modis.

Modus Imperativus.

Præfens, & Imperfectum.

- S. (ποίει, ποίει : ποιέτω, ποιέτω.
 D. (ποιέετον, ποιέετον : ποιέετων, ποιέετων.
 P. (ποιέετε, ποιείτε : ποιέετωσθι, ποιέετωσθι.

Aor. I. ποιήσθω. Præt. perf. & plusq. πεποίηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶδε, utinam.

- S. { ποιέοιμι, οἶμι: ποιέοις, οἷς: ποιέοι, οἷ.
 D. { ποιέοιτον, οἷτον: ποιέοιτῳ, οἷτῳ.
 P. { ποιέοιμεν, οἶμεν: ποιέοιτέ, οἷτε: ποιέοισιν, οἷσιν.

Inflexio Attica, & Æolica.

- S. { ποιόω, ποιοῖς, ποιοῖν.
 D. { ποιοῖντων, ποιοῖτῳ.
 P. { ποιοῖμεν, ποιοῖτε, ποιοῖσθαι.

Inflexio Dorica.

- S. { ποιῶ, ποιῶς, ποιῶν.
 D. { ποιῶντων, ποιῶτῳ.
 P. { ποιῶμεν, ποιῶτε, ποιῶσθαι.

Fin. i. ποιήσοιμι. Aor. i. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιή-
 ῃσαι. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰ, cum.

- S. { ποιέω, ᾧ: ποιέης, ῃς: ποιέη, ῃ.
 D. { ποιέητων, ῃτων: ποιέητων, ῃτων.
 P. { ποιέωμεν, ᾧμεν: ποιέητε, ῃτε: ποιέωσι, ᾧσι.

Aor. i. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκα.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιεῖν, ποιεῖν.

Fut. I. ποιήσεν.

Aor. I. ποιῆσαι.

Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιεῶν, ὦν: τὸ ποιεῶντος, ὅντος.

F. (ἡ ποιέσα, ἔσα: τῆς ποιέσης, ἑσῆς.

N. (τὸ ποιεῶν, ὦν: τὸ ποιεῶντος, ὅντος.

Fut. I. ὁ ποιήσων. Aor. I. ὁ ποιήσας.

Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

*Vocis Passivæ**Modus Indicativus.*

Præsens.

S. (ποιέμαι, ἡμαι: ποιεῖ, ἢ: ποιεῖται, εἶται.

D. (ποιεῖσθαι, ἐμεσθαι: ποιεῖσθαι, εἶσθαι: ποιεῖσθαι, εἶσθαι.

P. (ποιεῖσθαι, ἐμεσθαι: ποιεῖσθαι, εἶσθαι, ποιεῖσθαι, ὅνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιέμην, ἐμην: ἐποιέμην, ἦ: ἐποιέετο, εἶτο.

D. (ἐποιέσμεθον, ἐμεθον: ἐποιέσθαι, εἶσθαι: ἐποιέσθαι, εἶσθαι.

P. (ἐποιέσμεθα, ἐμεθα: ἐποιέσθε, εἶσθε: ἐποιέοντο, ὄντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Plusq. perf. ἐπεποίημην.

Paulo post Fut. πεποιήσμαι. Aor. I. ἐποίηθην.

Fut. I. ποιήσομαι.

Modus Imperativus.

Præfens, & Imperfectum.

- S. (ποιέτω, ἔ : ποιέσθω, εἰσθω.
 D. (ποιέσθου, εἰσθον : ποιέσθων, εἰσθων.
 P. (ποιέσθε, εἰσθε : ποιέσθωσθε, εἰσθώσθε.

Perf. & plusq. πεποίητο. Aor. I. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præfens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (ποιείμην, οἶμην : ποιέοιο, οἶο : ποιέοιτο, οἶτο.
 D. (ποιεῖμεθον, οἶμεθον : ποιέοισθον, οἶσθον : ποιέοισθην, οἶσθην.
 P. (ποιεῖμεθα, οἶμεθα : ποιέοισθε, οἶσθε : ποιέοιντο, οἶντο.

Perfectum, & plusquam perf.

- S. (πεποιήμην, ἦο, ἦτο.
 D. (πεποιήμεθον, ἦσθον, ἦσθην.
 P. (πεποιήμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Paulo post Fut. πεποιήσοιμην. Aor. I. ποιήσειν.
 Fut. I. ποιήησοιμην.

Modus Subjunctivus.

Præfens, & Imperfectum.

ἔω, cum.

- S. (ποιέωμαι, ὦμαι : ποιέη, ἦ : ποιέηται, ἦται.
 D. (ποιεώμεθον, ὦμεθον : ποιέησθον, ἦσθον : ποίησθον, ὦσθον.
 P. (ποιέωμεθα, ὦμεθα : ποιέησθε, ἦσθε : ποιέηται, ὦται.

I 3

Perf.

Aor. I.

Indicat. ἐποίησαμι.

Imper. ποιήσαι.

Optat. ποιηταίμην.

Subjun. ποιήσωμαι.

Infinit. ποιήσασθαι.

Partic. ποιησάμενος.

Observatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ἦσω, & ἔσω: Præteritum in ἦκα, & ἔκα: ut καλέω voco; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, sapio; φορέω, gesto; κορέω, satio; τέλειω, perficiō; πονέω, laboro; & alia.

Diffyllaba formant Futurum in ὄσω: ut χέω, fundo; Fut. χόσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diffyllabis Primæ Conjugationis Prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέεσι; non πλώ, πλώμεν, πλώσι.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ω purum, habent in hac Prima Conjugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλόω a φιλέω, amo: Aorist. 2. ἐφίλον: Futur. 2. φιλώ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ο:
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; nisi sequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscriptur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex Secunda Conjugatione

Vocis Αδτινæ.

Modus Indicativus.

Præfens.

- S. (βοῶ, βοῶ : βοᾷς, βοᾷς : βοᾷ, βοᾷ. *Clamo.*
 D. (βοᾷτον, βοᾷτον : βοᾷτον, βοᾷτον.
 P. (βοῶμεν, βοῶμεν : βοᾶτε, βοᾶτε : βοᾶσι, βοᾶσι.

Imperfectum.

- S. (ἐβόων, ὦν : ἐβόων, ὦν : ἐβόων, α.
 D. (ἐβοῶτον, ἄτον : ἐβοῶτον, ἄτον.
 P. (ἐβοῶμεν, ὦμεν : ἐβοῶτε, ἄτε : ἐβόων, ὦν.

Fut. I. βοήσω. Aor. I. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
 Plusq. perf. ἐβεβόηκειν.

Modus Imperativus.

Præf. & Imperfectum.

- S. (βόαε, βόα : βοᾶτω, βοᾶτω.
 D. (βοᾶτον, βοᾶτον : βοᾶτον, βοᾶτον.
 P. (βοᾶτε, βοᾶτε : βοᾶτωσιν, βοᾶτωσιν.

Aor. I. βόησον. Perf. & plusq. perf. βεβόηκε.

Modus Optativus.

Præf. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοῶμι, ὦμι: βοῶις, ὦς: βοῶι, ὦ.

D. (βοῶντον, ὦτον: βοῶντων, ὦτων.

P. (βοῶμεν, ὦμεν: βοῶτε, ὦτε: βοῶσθω, ὦεν.

Inflexio Activa.

S. (βοῶν, βοῶς, βοῶν.

D. (βοῶντων, βοῶντων.

P. (βοῶμεν, βοῶτε, βοῶσθω.

Fut. I. βοήσομι. Aor. I. βοήσαμι. Aor. Æol. βοήσῃα;
Perf. & plusq. βεβοήκοιμι.*Modus Subjunctivus.*

Præfens, & Imperf.

ἰδὲν, cum.

S. (βοῶ, ὦ: βοῶς, ὦς: βοῶν, ὦ.

D. (βοῶντων, ὦτων: βοῶντων, ὦτων.

P. (βοῶμεν, ὦμεν: βοῶτε, ὦτε: βοῶσθω, ὦσθω.

Aor. I. βοήσῃ. Perf. & plusq. βεβοήκῃ.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοῶν, βοῶν.

Fut. I. βοήσῃν.

Aor. I. βοήσαι.

Perf. & plusq. perf. βεβοήκειν.

Par.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοῶν, ὦν: τῷ βοῶντος, ὄντος.

F. (ἡ βοῶσα, ὤσα: τῆς βοῶσας, ὄσης.

N. (τὸ βοῶν, ὦν: τῷ βοῶντος, ὄντος.

Fut. I. βοήσων. Aor. I. βοήσας. Perf. & Plusq. βεβόηκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (βοάομαι, ὦμαι: βοῶ, ᾶ: βοᾶται, ᾶται.

D. (βοᾶμεθον, ὦμεθον: βοᾶεθον, ᾶεθον: βοᾶσθον, ᾶσθον.

P. (βοᾶμεθα, ὦμεθα: βοᾶεθε, ᾶθε: βοᾶσθαι, ὦσθαι.

Imperfectum.

S. (ἐβοᾶμην, ὦμην: ἐβοᾶ, ᾶ: ἐβοᾶτο, ᾶτο.

D. (ἐβοᾶμεθον, ὦμεθον: ἐβοᾶεθον, ᾶεθον: ἐβοᾶσθην, ᾶσθην.

P. (ἐβοᾶμεθα, ὦμεθα: ἐβοᾶεθε, ᾶθε: ἐβοᾶσθον, ὦσθον.

Perf. βεβόημαι. Plusq. perf. ἐβεβόημην. Paulo post Fut. βεβοήσομαι. Aor. I. ἐβήθην. Fut. I. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (βοε, ᾶ: βοᾶέω, ᾶέω.

D. (βοᾶεθον, ᾶεθον: βοᾶέσθων, ᾶέσθων.

P. (βοᾶεθε, ᾶεθε: βοᾶέσθεσθον, ᾶέσθεσθον.

Perf. & plusq. βεβόησο. Aor. I. βοήθητι.

Modus

*Modus Optativus.**Præfens, & Imperfectum.*

εἴθε, utinam.

- S. (βοῶμι, ὦμι; βοῶσι, ὦσι; βοῶντο, ὦντο.
 D. (βοῶμεθον, ὦμεθον; βοῶσθον, ὦσθον; βοῶσθω, ὦσθω.
 P. (βοῶμεθα, ὦμεθα; βοῶσθε, ὦσθε; βοῶντο, ὦντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (βεβῶμι, βεβῶ, βεβῶντο.
 D. (βεβῶμεθον, βεβῶσθον, βεβῶσθω.
 P. (βεβῶμεθα, βεβῶσθε, βεβῶντο.

Paulo post Fut. βεβῶσομι. Aor. I. βεβῶναι.
 Fut. I. βεβῶσομαι.

*Modus Subjunctivus.**Præf. & Imperfect.*

εἰ, cum.

- S. (βοῶμαι, ὦμαι; βοῶη, ᾶ; βοῶνται, ᾶται.
 D. (βοῶμεθον, ὦμεθον; βοῶσθον, ᾶσθον; βοῶσθω, ᾶσθω.
 P. (βοῶμεθα, ὦμεθα; βοῶσθε, ᾶσθε; βοῶνται, ᾶται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (βεβῶμαι, βεβῶη, βεβῶνται.
 D. (βεβῶμεθον, βεβῶσθον, βεβῶσθω.
 P. (βεβῶμεθα, βεβῶσθε, βεβῶνται.

Aor. I. βεβῶναι.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοῦναι, βοῦναι.

Perf. & plus. perf. βεβούησαι.

Paulo post Fut. βεβούησαι.

Aoristus I. βούησαι.

Futurum I. βούησαι.

Participium.

Præfens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοῶν, ὡν) : τὸ βοῶν, ὡν.

F. (ἡ βοῶσα, ὡσα) : τῆς βοῶσας, ὡσας.

N. (τὸ βοῶν, ὡν) : τὸ βοῶν, ὡν.

Perf. & plus. βεβούη. Paulo post Fut. βεβούηται.
Aor. I. βούη. Fut. I. βούηται.*Vocis Mediæ*Tempora, quæ contrahuntur sunt eadem, atque
Passiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. βούμαι.

Optat. βούμην.

Infinit. βούσαι.

Partic. βούμεν.

Aorist. I.

Indicat. έβουάμην.

Imper. βούσαι.

Optat. βουάμην.

Subjun. βούσωμαι.

Infinit. βούσασθαι.

Particip. βουάμεν.

Obser.

Observatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in ἄσω; Præt. in ἀκα: præsertim habentia ε, vel ι, ante αω: ut ἐάω, σίνο, ἐάσω, εἶακα: κοπιάω, laboro, κοπιᾶσω, κηκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante αω: ut γελᾶω rideo, γελᾶσω, γεγάλακα: δρᾶω facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικᾶω iudico: διπᾶω quæro: θλάω tundo: μῖω, & μαίμω, vehementer cupio: νῖω σίνο: πῖω possideo: σπᾶω, vello: τολᾶω, snffero: φθᾶω, pravenio: φλᾶω tundo: & alia.

Hæc tamen καῖω, vel κᾶω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καίσω, & κλαίσω.

Attici contrahunt αἶς in ἦς, αἶ in ἦ, & αἶν in ἦν, in his quatuor; ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῆν, vivo, πεινῶ, νῆς, νῆ, νῆν, esurio: διψῶ, ῆς, ῆ, ῆν, sitio: χερῶμαι, χερῆ, χερῆται, χερῆσαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αἶ in ἦ ubique: ῥοῖες vertunt in Infinito αἶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελαῖν.

Poeta post contractionem in ω praeponunt ο: ut κρηκομῶντες, pro κρηκομῶντες, carni comatium habentes: & a nonnunquam geminant, ut πρέσσωδαι pro πρέσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non desinat in ω purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium; ut α πμῶ, quod α ημᾶς honoro, Aor. 2. ἔπμον. Fut. 2. πμῶ. Præt. Med. τίπμα.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si post ο sequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si post ο sequitur ε, vel ο, vel η, fit contractio in η.
3. Si post ο sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: nisi in infinitivo, qui contrahitur in ει.

Ver-

Verbum Circumflexum

Ex Tertia Conjugatione

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præfens.

- S. (χευσώω, ᾧ: χευσώεις, οἷς: χευσῶεις, οἷ.
 D. (χευσώετον, ᾧτον: χευσώετον, ᾧτον.
 P. (χευσόομεν, ᾧμεν: χευσόετε, ᾧτε: χευσόωσι, ᾧσι.

Imperfectum.

- S. (ἐχεύσοον, ᾧν: ἐχεύσοες, ᾧς: ἐχεύσοες, ᾧ.
 D. (ἐχευσόετον, ᾧτον: ἐχευσόετῳ, ᾧτῳ.
 P. (ἐχευσόομεν, ᾧμεν: ἐχευσόετε, ᾧτε: ἐχεύσοον, ᾧν.

Fut. i. χευσώσω. Aor. i. ἐχεύσωσα. Perf. κεχεύσωκα.
 Pluf. perf. ἐκεχευσώκειν.

Modus Imperativus.

Præf. & Imperfectum.

- S. (χευσώε, ᾧ: χευσώετω, ᾧτω.
 D. (χευσώετον, ᾧτον: χευσώετων, ᾧτων.
 P. (χευσώετέ, ᾧτε: χευσώετωσθι, ᾧτωσθι.

Aor. i. χεύσωσθι. Perf. & plufq. perfect. κεχεύσωκε.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (χευσόομαι, οἶμι: χευσόοις, οἷς: χευσόοι, οἷ.
 D. (χευσόοιτον; οἷτον: χευσσοίτῳ, οἷτῳ.
 P. (χευσόοιμεν; οἶμεν: χευσόοιτε; οἷτε: χευσόοιεν, οἷεν:

Fut. I. χευσώσομαι. Aor. I. χευσώσαμαι. Aor. Æol.
 χευσώσεται: Perf. & plusq. perf. κεχευσάομαι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

- S. (χευσώω, ᾧ: χευσώης, οἷς: χευσώη, οἷ.
 D. (χευσώητον, ᾧτον: χευσώητον, ᾧτον.
 P. (χευσώωμεν, ᾧμεν: χευσώητε, ᾧτε: χευσώωσι, ᾧσι.

Aor. I. χευσώσω. Perf. & plusq. perf. κεχευσάω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. χευσάειν, χευσᾶν.

Fut. I. χευσώσεν.

Aor. I. χευσῶσαι.

Perf. & plusq. κεχευσάσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ὁ χευσθών, ὢν: τὸ χευστόντων, ὄντων.
 F. (ἡ χευσσάσα, ὤσα: τῆς χευστούσης, ὄσης.
 N. (τὸ χευστέον, ἔν: τὸ χευστόντων, ὄντων.

Fut. I. χευσώσων. Aor. I. χευσώσας. Perf. & plusq.
 perf. κεχευσσάκως.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (χευστόμαι, ἔμαι: χευσθή, ὅτι: χευστέται, ἔται.
 D. (χευσσοίμεθον, ἑμεθον: χευστέσθον, ἑσθον: χευσσέσθον,
 ἑσθον.
 P. (χευστοίμεθα, ἑμεθα: χευστέσθε, ἑσθε: χευσσένται,
 ἔνται.

Imperfectum.

- S. (ἐχευστοίμην, ἑμην: ἐχευσθή, ὅτι: ἐχευστέτο, ἔτο.
 D. (ἐχευσσοίμεθον, ἑμεθον: ἐχευστέσθον, ἑσθον: ἐχευσσεί-
 σθον, ἑσθον.
 P. (ἐχευσσοίμεθα, ἑμεθα: ἐχευστέσθε, ἑσθε: ἐχευσσέσθον,
 ἔντο.

Perf. κεχευσάμαι. Plusq. perf. ἐκεχευσάμην.
 Paulo post Fut. κεχευσσώσμαι. Aor. I. ἐχευσώθην.
 Fut. I. χευσθήσθε.

Modus Imperativus.

- S. (χρυσός, εἰ: χρυσοέω, έσθω.
 D. (χρυσοέσθων, έσθων: χρυσοέσθων, έσθων.
 P. (χρυσοέσθι, έσθι: χρυσοέσθισθω, έσθισθω.

Perf. & plusq. κεχρύσωσθω. Aor. I. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præfens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (χρυσοίμην, οίμην: χρυσέω, οἶο: χρυσόοιτο, οἶτο.
 D. (χρυσοίμεθον, οίμεθον: χρυσοίσθον, οἶσθον: χρυσοί-
 σθην, οἶσθην.
 P. (χρυσοίμεθα, οίμεθα: χρυσοίσθε, οἶσθε: χρυσέαντο,
 οἶντο.

Perfectum, & plusq.

- S. (κεχρυσώμην, κεχρυσῶ, κεχρυσῶτο.
 D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσώσθον, κεχρυσώσθην.
 P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσάσθε, κεχρυσῶντο.

Paulo post Fut. κεχρυσώσοίμην. Aor. I. χρυσθήσω.
 Fut. I. χρυσθήσοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperfect.

εἰάν, cum.

- S. (χρυσέωμαι, ὦμαι: χρυσέη, οἶ: χρυσήνται, ἔται.
 D. (χρυσώμεθον, ὦμεθον: χρυσήσθον, ὦσθον: χρυσήσθην,
 ὦσθην.
 P. (χρυσώμεθα, ὦμεθα: χρυσήσθε, ὦσθε: χρυσήνται,
 ὦνται.

K

Per-

Perfectum, & plusquam.

- S. (κερυσῶμαι, κερυσῆ, κερυσῆται.
 D. (κερυσώμεθον, κερυσῆσθιν, κερυσῆσθον.
 P. (κερυσώμεθα, κερυσῆσθε, κερυσώγται.

Aor. I. κερυσῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. κερυσέσθαι, κερυσῖσθαι.

Perf. & plusq. κερυσώσθαι.

Paulo post Fut. κερυσώσεσθαι.

Aor. I. κερυσῶσθαι.

Fut. I. κερυσώσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ κερυσόμενος, ὤμενος : ᾧ κερυσόμενος, ὡμένῳ.

F. (ἡ κερυσομένη, ὡμένη : ᾗ κερυσομένης, ὡμένης.

N. (τὸ κερυσόμενον, ὤμενον : ᾧ κερυσομένῳ, ὡμένῳ.

Perf. & plusq. κερυσώμενος. Paulo post Fut. κερυσώσεμενος. Aor. I. κερυσάμενος. Fut. I. κερυσώσομενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadem in Voce Media, ac in Passiva : Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. κερυσώσομαι.

Optat. κερυσώσομην.

Infinit. κερυσώσεσθαι.

Partic. κερυσώσομενος.

Aorist.

Aorist. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμεν.

Imper. χρύσωσαι.

Optat. χρυσωταίμεν.

Subjun. χρυσώσωμαι.

Infinit. χρυσώσασθαι.

Particip. χρυσωσάμεν.

Observatio.

Verba in ὦ, a Nomine derivata mutant in Futuro o in ω: ut δηλώ, δηλώσω, manifesto, a δηλῶ manifestus: cætera fere retinent o: ut ἀρώ, ἀρώσω, aro. At δώ, δώσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

Exempla

Primæ Conjugationis

Circumflexorum

in ῶ.

κινέω, moveo.

κοιτέω, curam gero.

κονέω, festino, ministro.

κορέω, verro.

κρατέω, teneo.

οἰδέω, timeo.

οἰκέω, habito.

δανέω, cunctor.

αἰνέω, laudo.

ῥοφέω, exhaurio.

θαπρέω, confido.

θεωρέω, specto.

θρυλλέω, marmoro.

φορέω, gesto.

φθονέω, invideo.

φλέω, nigror.

φοβέω, terreo.

φρονέω, sapio.

K 2

αἰτίω

αἰτέω, peto.

ἀιτέω, pecco.

αὐθεντέω, auctoritatem usur-

po.

αἰρέω, fruo.

πυρέω, urio.

φυρέω, custodio.

χειροτονέω, per suffragia oro.

χωρέω, proficiscor.

βοηθέω, auxilior.

ζητέω, quero.

Secunda.

in eo.

κνιμάω, dormire facio.

κολεράω, proculco.

κοιλάω, glumino.

κομάω, comam alo.

ὀπιάω, torreo.

ἐρμάω, prorampo.

ἀσπιάω, aspergo.

πυράω, conor.

ρίκνιω, decipio.

κυβερνάω, gubernō.

θλάω, frango.

ἴρῳ, sedeo.

ἄρῳ, frico.

δυσμάω, odores incendo.

φλάω, continuo.

φλιδάω, putresco.

πυράω, vendo, transeo.

φρῑπύω, ventito.

φυσάω, sufflo.

χαλάω, remitto.

πυμάω, honoro.

βροντιάω, tono.

γυάω, gemo.

τράω, comedo.

δαμάω, domo.

δαπνιάω, consumo.

ἐρωτιάω, interrogo.

Tertia.

in eo.

κλήρῳ, forte deligo.

κοινῳ, communico.

ὁμοιῳ, assimilo.

αἰσιμῳ, infumo.

πληρῳ, impleo.

βιζῳ, stabilio.

χαριτίῳ, gratiam reddo.

ἀρῳ, oro.

δικαιῳ, iustifico.

ἐλευθερίῳ, libero.

λυθρίῳ, cruenio.

λυκίῳ, destruo.

ἴδω

Θάνατος, neco:

Διμόω, *appropinquare* cogo.

Suppono, ad iram provoço.

φανέρω, manifesto.

Φαρμάκω, *pharmaca misceo.*

φιμόω, *os occludo.*

ἀπειθός, exquiro.

De Conjugationibus Verborum in μ .

Vocantur Verba in μ , propter ultimam syllabam μ , in quam desinunt / ut $\alpha\beta\gamma\mu$.

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in *έω, άω, έω, ύω* unde Quatuor sunt Conjugationes Verborum in *μι*.

Habent pro Characteristica, Prima α : Secunda α^2 :
Tertia α^3 : Quarta α^4 .

Fiunt autem mutando *a* ultimam syllabam in *u*,
vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet *e*, *a* in *u*; *o* in *a*; *u* correptum in *u* productum;
& præponendo Reduplicationem.

Reduplication
duplex est :

Propria: cum prima consonans The-
matis, vel Tenuis loco Aspiratæ cum
breui repetitur: ut,

360,

ਗੰਗੇਵਰ 3

પ્રથમ, પૌરુષ :

ଶେଷ,

५१५७५

đi đũa, đó .

Impropria : cum / solum praefigitur ;
idque vel cum Verbum incipit a s , vel
a Vocali / ut

५८७.

isdu,

Isym., No.

10

160,

Impi, mitto.

K 3

Rede

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præsenti, & Præterito Imperfecto solum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; sed tantum in ea ω vertitur in μ , hoc modo:

1. a θέω,	} format }	τίθημι, pono.
2. a σάω,		ἵστημι, sto.
3. a δίδω,		δίδωμι, do.
4. a ζάυνω,		ζάυνωμι, jungo.

Multa sunt etiam sine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημι, dico; ἄλωμι, capio; γινῶμι, cognosco; & alia.

Poeta perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporalis. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μ sine ulla omnino Reduplicatione: ut φάσκημι a φιλέω, amo; γέλημι a γελᾶω, rideo: ἐλάδδερωμι ab ἐλάδδερῶ, libero; κλύμι a κλύω, audio; aliaque plura, non tantum Poetis, sed & aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed per ϵ : ut νοέω, νένημι, νενήκημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέληκημι, perficio: τλάω, τλήμι, τέθλημι, tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicationis reperiunt duas primas literas Præsentis; ut ἀλκτέω, ἀλκτεκημι, ἀλαλύκτημι, in angustias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀχάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀχάχημι, angor. Interdum Verba a vocali cæpta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὀνέω, σενόνέω, ὀνημι, ὀνήκημι, juro. Aliquando Reduplicatio sive per ι , sive per ϵ , suapte natura brevis, produciunt inserto μ : ut ὠράω, ὠρήμι, πίμπωρημι, comburo: πλάω, sive πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc δίδωσω pro δώσω; δίδρασκω a δίδρασκω fugio.

Adver-

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Aoristus secundus: Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Destituuntur Verba in μ omni Futuro secundo, Præterito Perfecto Medio, Aoristo secundo Passivo.

Verba Quartæ Conjugationis, si Dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum: si Trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo, & Coniunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μ ,

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens:

1. S. ($\pi\acute{\iota}\theta\mu\iota$, $\pi\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\pi\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$.
 D. ($\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$.
 P. ($\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\epsilon$, $\pi\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$, Jon. $\pi\theta\acute{\epsilon}\alpha\sigma\iota$.
2. S. ($\acute{\iota}\varsigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\varsigma\eta\varsigma$, $\acute{\iota}\varsigma\eta\sigma\iota$.
 D. ($\acute{\iota}\varsigma\alpha\tau\omicron\nu$, $\acute{\iota}\varsigma\alpha\tau\omicron\nu$.
 P. ($\acute{\iota}\varsigma\alpha\mu\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\varsigma\alpha\tau\epsilon$, $\acute{\iota}\varsigma\alpha\sigma\iota$,
3. S. ($\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\sigma\iota$.
 D. ($\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\omicron\nu$.
 P. ($\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\epsilon\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\tau\epsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\eta\sigma\iota$, Jon. $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omicron}\alpha\sigma\iota$.

4. S. (ζάγνυμι, ζάγνυς, ζάγνυσι.
 D. (ζάγνυτον, ζάγνυτον. (γνύσσι.
 P. (ζάγνυμεν, ζάγνυτε, ζάγνυσθε; in usu ζά-

Imperfectum.

1. S. (ἐπίδω, ἐπίδως, ἐπίδω.
 D. (ἐπίθετον, ἐπίθέτῳ.
 P. (ἐπιθεμεν, ἐπίθετε, ἐπιθεσθω.
 2. S. (ἴστω, ἴσθης, ἴσθ.
 D. (ἴστατον, ἴσδῃ.
 P. (ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασθω.
 3. S. (εἰδίδω, εἰδίδως, εἰδίδω.
 D. (εἰδίδοτον, εἰδιδότῳ.
 P. (εἰδίδομεν, εἰδίδοτε, εἰδίδοσθω.
 4. S. (ἐζάγνυμι, ἐζάγνυς, ἐζάγνυσι.
 D. (ἐζάγνυτον, ἐζάγνυτον.
 P. (ἐζάγνυμεν, ἐζάγνυτε, ἐζάγνυσθε.

Aoristus secundus.

1. S. (ἴδω, ἴδης, ἴδω.
 D. (ἴδετον, ἰδέτῳ.
 P. (ἴδεμεν, ἴθετε, ἴθεσθω.
 2. S. (ἑστω, ἑσθης, ἑσθ.
 D. (ἑστατον, ἑστήτῳ.
 P. (ἑσμεν, ἑσθε, ἑσθεσθω.
 3. S. (ἴδω, ἴδως, ἴδω.
 D. (ἴδοτον, ἴδότη.
 P. (ἴδομεν, ἴδοτε, ἴδοσθω.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. σήσω.
3. δώσω.

Aoristus primus.

1. ἔθικα.
2. ἔστηκα.
3. ἔδωκα.

Cum ἔθικα, ἔδωκα, habeant κ, diximus loco suo:

Præteritum perfectum.

1. τίθεικα: κ pro η, more Boeotorum.
2. ἔστηκα, pro ἔστηκα, ad differentiam ἔστηκα, quod est
Præterit. Medium ab ἔστηκα, sto.
3. ἔδωκα.

Præter. plusq. perf.

1. ἐτίθεικον.
2. ἐστήκον.
3. ἐδίδωκον.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. (τίθει, τίθεις.
- D. (τίθεις, τίθεται.
- P. (τίθετε, τίθεσθαι.
2. S. (ἵσθι, ἵσται.
- D. (ἵσται, ἵσται.
- P. (ἵστατε, ἵστασθαι.

3. ἴστω.

3. S. (δίδοθι, δίδότω.
 D. (δίδουτον, διδότων.
 P. (δίδοτε, διδέτωσθω.

4. S. (ζάγνουθι, ζαγνύτω.
 D. (ζάγνουτον, ζαγνύτων.
 P. (ζάγνυτε, ζαγνύτωσθω.

Aoristus secundus.

1. S. (θές, θέτω.
 D. (θέτον, θέτων.
 P. (θέτε, θέτωσθω.

2. S. (σῆθι, σήτω.
 D. (σῆτον, σήτων.
 P. (σῆτε, σήτωσθω.

3. S. (δός, δότω.
 D. (δότον, δότων.
 P. (δότε, δότωσθω.

Aoristus primus.

1. θῆκον.

2. σῆσον.

3. δώκον.

Preteritum perf. & Plusq. Perf.

1. τέθεικε.

2. ἔσκακε.

3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (πθεῖλω, πθεῖης, πθεῖη.
D. (πθεῖντων, πθεῖντων.
P. (πθεῖμεν, πθεῖντε, πθεῖσθω, & πθεῖεν.
2. S. (ἰσαίλω, ἰσαίης, ἰσαίη.
D. (ἰσαίντων, ἰσαίντων.
P. (ἰσαίμεν, ἰσαίντε, ἰσαίσθω, & ἰσαῖεν.
3. S. (δίδοίλω, δίδοίης, δίδοίη.
D. (δίδοίντων, δίδοίντων.
P. (δίδοίμεν, δίδοίντε, δίδοίσθω, & δίδοῖεν.

Aoristus secundus.

1. S. (θείλω, θείης, θείη.
D. (θείντων, θείντων.
P. (θείμεν, θείντε, θείσθω, & θείεν.
2. S. (γαίλω, γαίης, γαίη.
D. (γαίντων, γαίντων.
P. (γαίμεν, γαίντε, γαίσθω, & γαῖεν.
3. S. (δόσω, δοίης, δοίη.
D. (δοίντων, δοίντων.
P. (δοίμεν, δοίντε, δοίσθω, & δοῖεν.

Futurum primum.

- 1.θήσοιμι.
- 2.στήσοιμι.
- 3.δώσοιμι.

Aoristus primus:

1. θήγμεν.
2. εήσαμεν.
3. δώγμεν.

Præter. Perfect. & plusq̃:

1. τεθείκοιμι.
2. ἐτέκοιμι.
3. διδάκοιμι.

Modus Subjunctivus:

ἰδὺν, cum.

1. S. (πθῶ, πθῆς, πθῇ.
D. (πθῆτον, πθῆτον.
P. (πθῶμεν, πθῆτε, πθῶσι.
2. S. (ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῇ.
D. (ἰσῶτον, ἰσῶτον.
P. (ἰσῶμεν, ἰσῶτε, ἰσῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῶς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoristus secundus:

1. S. (θῶ, θῆς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2. S. (εῶ, εῆς, εῇ.
D. (εῶτον, εῶτον.
P. (εῶμεν, εῆτε, εῶσι.

3. S. (δῶ, δῶς, δῶ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus primus.

1. δῆκω.
2. εἰσῶ.
3. δάκω.

Præf. perf. & plusq.

1. τεθέκω.
2. εἰσάκω.
3. δεδάκω.

Modus Infinitivus.

Præf., & Imperfectum.

1. πιδύαι.
2. ισχύαι.
3. διδύαι.
4. ζεύγνυαι.

Aoristus secundus.

1. δῆναι.
2. εἰναι.
3. δύναι.

Futurum primum.

1. δήσεν.
2. εἰσέν.
3. δάσεν.

Aoristus primus.

1. ἤλαι.
2. ἔησαι.
3. δῶσαι.

Præter. perf. & plusq.

1. τεθεικέναι.
2. ἔσακέναι.
3. δέδωκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ πθίς, πθίεντ^ο).
F. (ἡ πθίσα, πθίσσης).
N. (τὸ πθίς, πθίεντ^ο).
2. M. (ὁ ισθίς, ισθίεντ^ο).
F. (ἡ ισθίσα, ισθίσσης).
N. (τὸ ισθίς, ισθίεντ^ο).
3. M. (ὁ διδῆς, διδόντ^ο).
F. (ἡ διδῆσα, διδίσσης).
N. (τὸ διδόν, διδόντ^ο).
4. M. (ὁ ζδυνῆς, ζδυνώτ^ο).
F. (ἡ ζδυνῆσα, ζδυνύσσης).
N. (τὸ ζδυνῶ, ζδυνώτ^ο).

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ θείς, θέντ^ο).
F. (ἡ θείσα, θείσσης).
N. (τὸ θέν, θέντ^ο).

2. M. (ὁ σᾶς, ᾤ σάντῳ.
 F. (ἡ σᾶσα, ᾗ σᾶσης.
 N. (τὸ σᾶν, ᾧ σάντῳ.
 3. M. (ὁ δῶς, ᾤ δόντῳ.
 F. (ἡ δῶσα, τῇς δῶσης.
 N. (τὸ δόν, ᾧ δόντῳ.

Futurum primum.

1. θήσων.
 2. σήσων.
 3. δώσων.

Aoristus primus.

1. θήκας.
 2. σήσας.
 3. δώκας.

Perfect. & plusq.

1. τεθεικώς.
 2. έστακώς.
 3. δεδωκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεται, τίθεται.
 D. (τιθέμεθον, τιθεσθον, τιθεσθον.
 P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. S. (ἴσῃμαι, ἴσῃσαι, ἴσῃται.
 D. (ἴσῃμεθον, ἴσῃσθον, ἴσῃσθων.
 P. (ἴσῃμεθα, ἴσῃσθε, ἴσῃνται.
3. S. (δίδωμαι, δίδωσαι, δίδωται.
 D. (δίδόμεθον, δίδουσθον, δίδουσθων.
 P. (δίδόμεθα, δίδουθε, δίδονται.
4. S. (ζῶνυμαι, ζῶνυσαι, ζῶνυται.
 D. (ζῶνύμεθον, ζῶνυσθον, ζῶνυσθων.
 P. (ζῶνύμεθα, ζῶνυθε, ζῶνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐπιδίμην, ἐπιδίσο, & ἐπιδί, ἐπιδίτο.
 D. (ἐπιδίμεθον, ἐπιδίσθον, ἐπιδίσθων.
 P. (ἐπιδίμεθα, ἐπιδίσεθε, ἐπιδίοντο.
2. S. (ἰσάμην, ἰσάσο, & ἰσά, ἰσάτο.
 D. (ἰσάμεθον, ἰσάσθον, ἰσάσθων.
 P. (ἰσάμεθα, ἰσάσεθε, ἰσάοντο.
3. S. (ἐδιδόμην, ἐδιδίσο, & ἐδιδί, ἐδιδίτο.
 D. (ἐδιδόμεθον, ἐδιδουσθον, ἐδιδουσθων.
 P. (ἐδιδόμεθα, ἐδιδουθε, ἐδιδόντο.
4. S. (ἐζῶνύμην, ἐζῶνυσο, ἐζῶνυτο.
 D. (ἐζῶνύμεθον, ἐζῶνυσθον, ἐζῶνυσθων.
 P. (ἐζῶνύμεθα, ἐζῶνυθε, ἐζῶνυντο.

Perfectum.

1. τίθημαι.
 2. ἴσῃμαι.
 3. δίδωμαι.

Pluf.

Plusquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἐτάμην.
3. ἐδεδοίμην.

Paulo post Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἐτάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐτάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. (πίθεο, & πίθε, πτέδω.
D. (πίθεθον, πτέσθων.
P. (πίθεοτε, πτέσθωσθω.
2. S. (ἴσαο, & ἴσω, ἰσάσθω.
D. (ἴσασθον, ἰσάσθων.
P. (ἴσαοτε, ἰσάσθωσθω.

3. S. (δίδωρε, & δίδῃ, δίδόντω·

D. (δίδοντον, διδόντων.

P. (δίδοντε, διδόντωνσθω.

4. S. (ζέγγυρε, ζέγγυοντω·

D. (ζέγγυοντον, ζέγγυόντων.

P. (ζέγγυοντε, ζέγγυόντωνσθω.

Perfectum, & plusquam.

1. τέθεισθω.

2. έτεασθω.

3. δέδωσθω.

Aoristus primus.

1. τέθικα.

2. έτέακα.

3. δόθικα.

Modus Optativus.

Præf. & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (πθείμεν, πθείῃ, πθείτω.

D. (πθείμεθον, πθείοντον, πθείοντων.

P. (πθείμεθα, πθείετε, πθείητω.

2. S. (ισείμεν, ισείῃ, ισείτω.

D. (ισείμεθον, ισείοντον, ισείοντων.

P. (ισείμεθα, ισείετε, ισείητω.

3. S. (δίδοίμεν, δίδοιῃ, δίδοιτω.

D. (δίδοίμεθον, δίδοιόντον, δίδοιόντων.

P. (δίδοίμεθα, δίδοιετε, δίδοιητω.

Per-

Perfectum, & plusquam;

1. S. (τεθείμεν, τεθείς, τεθείτο.
 D. (τεθείμεθον, τεθείσθον, τεθείσθην.
 P. (τεθείμεθα, τεθείσθε, τεθείντο.
2. S. (έςαίμεν, έςαίς, έςαίτο.
 D. (έςαίμεθον, έςαίσθον, έςαίσθην.
 P. (έςαίμεθα, έςαίσθε, έςαίντο.
3. S. (δεδόμεν, δεδότο, δεδότο.
 D. (δεδόμεθον, δεδόσθον, δεδόσθην.
 P. (δεδόμεθα, δεδόσθε, δεδόντο.

Paulo post Futur.

1. τεθείσομεν.
 2. έςασομεν.
 3. δεδόσομεν.

Aoristus primus.

1. τεθείκω.
 2. έςαθείκω.
 3. δεδόκω.

Futurum primum.

1. τεθήσομεν.
 2. έσθήσομεν.
 3. δόθήσομεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἔαν, cum.

1. S. (πῶμαι, πῆ, πῆται.
 D. (πῶμεθον, πῆθον, πῆθον.
 P. (πῶμεθα, πῆθε, πῶνται.

2. S. (ἱῶμαι, ἱᾷ, ἱᾷται.
 D. (ἱῶμεθον, ἱᾷθον, ἱᾷθον.
 P. (ἱῶμεθα, ἱᾷθε, ἱῶνται.

3. S. (δίδῶμαι, δίδῳ, δίδῶται.
 D. (δίδῶμεθον, δίδῶθον, δίδῶθον.
 P. (δίδῶμεθα, δίδῶθε, δίδῶνται.

Præteritum, & plusq.

1. S. (τεῶμαι, τεῖ, τεῖται.
 D. (τεῶμεθον, τεῖθον, τεῖθον.
 P. (τεῶμεθα, τεῖθε, τεῶνται.

2. S. (ἐῶμαι, ἐᾷ, ἐᾷται.
 D. (ἐῶμεθον, ἐᾷθον, ἐᾷθον.
 P. (ἐῶμεθα, ἐᾷθε, ἐῶνται.

3. S. (δεδῶμαι, δεδῳ, δεδῶται.
 D. (δεδῶμεθον, δεδῶθον, δεδῶθον.
 P. (δεδῶμεθα, δεδῶθε, δεδῶνται.

Aoristus primus.

1. τεῖω,
 2. ἔαω.
 3. δίδω.

Modus

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. τιθεσθαι.
2. ἵσασθαι.
3. δίδασθαι.
4. ζῆγνυσθαι.

Perfectum, & plusquam.

1. τιθέσθαι.
2. ἱσθῆσθαι.
3. διδῶσθαι.

Paulo post Futur.

1. τιθεῖσθαι.
2. ἱσθῆσθαι.
3. διδῶσθαι.

Aoristus primus.

1. τεθῆναι.
2. σταθῆναι.
3. δεδῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
2. σταθήσεσθαι.
3. δεθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ πιδέμεν, ἡ πιδέμενη,

F. (ἡ πιδεμένη, ἡ πιδεμένης,

N. (τὸ πιδέμενον, ἡ πιδεμένη.

2. M. (ὁ ἰσάμεν, ἡ ἰσαμένη,

F. (ἡ ἰσαμένη, ἡ ἰσαμένης,

N. (τὸ ἰσάμενον, ἡ ἰσαμένη.

3. M. (ὁ διδόμεν, ἡ διδομένη,

F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης,

N. (τὸ διδόμενον, ἡ διδομένη.

4. M. (ὁ ζαγνύμεν, τὸ μέν,

F. (ἡ ζαγνυμένη, τῆς μένης,

N. (τὸ ζαγνύμενον, τὸ μέν,

Perfect. & plusq.

1. τεδεμέν.

2. ἔσαμέν.

3. δεδομέν.

Paulo post Futurum.

1. τεδεισόμεν.

2. ἔσασόμεν.

3. δεδασόμεν.

Aoristus primus.

1. τεδεις.

2. σαδεις.

3. δοδεις.

Futurum primum.

1. τεδησόμεν.

2. σαδησόμεν.

3. δοδησόμεν.

Vocis

Vocis Mediæ

Præsens, & Imperfectum per omnes Modos
sunt eadem, ac Passiva.

Modus Indicativus.

Aoristus secundus.

1. S. (ἐδέσθην, ἔδεσθον, & ἔδε, ἔδοντο,
D. (ἐδέμεθον, ἔδεσθον, ἐδέσθην.
P. (ἐδέμεθα, ἔδεσθε, ἔδοντο.
2. S. (ἐδάμην, ἔδασθον, ἔδαντο.
D. (ἐδάμεθον, ἔδασθον, ἐδάσθην.
P. (ἐδάμεθα, ἔδασθε, ἔδοντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσθον, & ἔδω, ἔδοντο.
D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

- 1.θήσομαι.
- 2.θήσεται.
- 3.θήσονται.

Aoristus primus.

- 1.ἐδέκην.
- 2.ἐδέσθην.
- 3.ἐδάμην.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. (θέσθω, & θῆ, θέτω.

D. (θέσθων, θέσθων.

P. (θέσθεις, θέσθισσθω.

2. S. (εἰσθώ, εἰσθώ.

D. (εἰσθών, εἰσθών.

P. (εἰσθεις, εἰσθισσθω.

3. S. (δόσθω, & δῆ, δόσθω,

D. (δόσθων, δόσθων.

P. (δόσθεις, δόσθισσθω.

Aoristus primus.

1. θῆναι.

2. εἰσθαι.

3. δῆναι.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θέμην, θέω, θέτω.

D. (θέμεθον, θέσθων, θέσθω.

P. (θέμεθα, θέσθεις, θέτω.

2. S. (εἰμην, εἰώ, εἰτω.

D. (εἰμεθον, εἰσθών, εἰσθώ.

P. (εἰμεθα, εἰσθεις, εἰτω.

3. S. (δαίμην, δαῖο, δαῖτο.
 D. (δαίμεθον, δαῖσθον, δαῖσθην.
 P. (δαίμεθα, δαῖσθε, δαῖντο.

Futurum primum.

1. διταίμην.
 2. σησώμην.
 3. δασώμην.

Aoristus primus.

1. διηγάμην.
 2. σησαιμην.
 3. δαηγάμην.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

εἰάν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῆ, θῆται.
 D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθην.
 P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

2. S. (τῶμαι, τᾶ, τᾶται.
 D. (τώμεθον, τᾶσθον, τᾶσθην.
 P. (τώμεθα, τᾶσθε, τῶνται.

3. S. (δῶμαι, δῶ, δῶται.
 D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθην.
 P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoristus primus.

1. θήκομαι.
 2. σήτωμαι.
 3. δώκομαι.

Modus

*Modus Infinitivus.**Aoristus secundus.*

1. ἰδέσθαι.
2. ᾄδαι.
3. δίδαι.

Futurum primum.

1. ἰδέσθαι.
2. ᾄσειν.
3. δώσειν.

Aoristus primus.

1. ἰδέσθαι.
2. ᾄσαι.
3. δοῦναι.

*Participium.**Aoristus secundus.*

1. M. (ὁ θέμενος, ᾧ θεμένῳ.
F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
N. (τὸ θέμενον, ᾧ θεμένῳ.
2. M. (ὁ σάμενος, ᾧ σαμένῳ.
F. (ἡ σαμένη, τῆς σαμένης.
N. (τὸ σάμενον, ᾧ σαμένῳ.
3. M. (ὁ δόμενος, ᾧ δομένῳ.
F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. (τὸ δόμενον, ᾧ δομένῳ.

Futu-

Futurum primum.

1. θησόμεν.
2. ἔησόμεν.
3. δώσόμεν.

Aoristus primus.

1. θηκάμεν.
2. ἔησάμεν.
3. δωκάμεν.

Temporum quorundam formatio In Voce Activa.

Præsens

De hujus formatione satis dictum est supra.

Imperfectum

Formatur a Præsenti, mutando μ in ν ; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longo: ut $\pi\theta\eta\mu\iota$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\omega$; sed $\epsilon\eta\eta\mu\iota$, $\epsilon\sigma\theta\eta\nu$.

Observatio.

Præsens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut $\pi\theta\epsilon\tau\omega\nu$, $\epsilon\sigma\tau\omega\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\tau\omega\nu$, $\zeta\acute{\alpha}\gamma\gamma\omega\tau\omega\nu$, &c.

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: ut ἐπίθεον, ἐπίθυον, ἐπίθεες, ἐπίθεις: ἴσαον, ἴσαν, ἴσαες, ἴσας: ἐδίδον, ἐδίδον, ἐδίδοτες, ἐδίδω, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut τίθει, ἴσα, δίδω, a contractis πῖθῶ, ἰσῶ, δίδῶ.

Aoristus Secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ε: ut ἐπίθλω, ἐθύη: sed ἴσλω, ἴσλω: quod, sicut etiam Præteritum ἔσανα (quod & ἴσανα) neutram, seu passivam habet significationem: *steti, jaci, vel positus sum*.

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἐθλω, ἐδων, & ἦν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut σβῆμι, ἔσβλω, excinguo: κλύμι, ἐκλω, audio.

Hi tres Aoristi secundi ἐθλω, ἐδων, ῶ, in Indicativo singulariter sunt inusitati.

Observatio

In Modos reliquos.

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem: ut ἴσημι, ἴσαθι; sed τίθεται, non τίθεθι, propter alterum θ præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in θι: ut εἵθι, εἵτω: γνώθι, γνώτω: sed θες, & δός, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόςθι: sicut etiam χές, habeto, a χημι: φές, fer, a φημι: εἰς mitte, ab ἵημι, cum suis compositis.

OPTATIVI Præfens, *πθείλω, ἰσείλω, δίδωσκω* : & Aoristus secundus, *θείλω, σείλω, δώσκω*, per diphthongum, quæ continet Characteristicam Conjugationis *ει, αι, οι*.

SUBJUNCTIVI Præfens, *πθῶ, πθῆς, πθῇ* : *ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῇ* : *διδῶ, διδῶς, διδῷ*. Secunda, & Tertia persona per diphthongum impropriad; ῆ primæ Conjugationis; ᾱ Secundæ; ῶ Tertiæ. Aoristus autem secundus *θῶ, θῆς, θῇ* : *σῶ, σῆς, σῇ* : *δῶ, δῶς, δῷ*, per ῆ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῶ in Tertia.

INFINITIVI Præfens, *πθέναι, ἰσέναι, διδέναι, ζῶνναι* per Characteristicam suæ Conjugationis ante *ναι*. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam : ut *ἰσάναι, σήναι*. Excipiuntur *θέναι, δέναι, ῖν*, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præfens, *πθείς, διδείς* a themate *πθην-μι, διδο-μι*, mutato *μι* in *ς*, & ad Characteristicam brevem sumptam addito *ι* : *ἰσείς* ab *ἰσθην-μι*, mutato *μι* in *ς*, & *η* in *α* longum : *ζῶννς* a *ζῶνν-μι*, mutato *μι* in *ς*. Accutur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum *ἔσκηός, ἔσκηῖα, ἔσκηός* : & Jonice, *ἔσως, ἔσώτῃ* : Jones enim e Præteritis subtrahunt *κ*, & penultimam corripunt : inde per crasur, *ὁ ἔσως, ἔσώτῃ* ; ἡ *ἔσῳσα, ἔσῳσῃς* ; τὸ *ἔςς, ἔσῳτῃ* : maximo in usu,

Temporum quorundam Formatio

In Voce Passiva.

Præsens

Formatur ab Activo πῆμι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in suam brevem, ut & in reliquis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Præsentis exit inσαι: πῖσαι, ἴσαι: Attice tamen πῆ, ἴη.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam personam in η: κάθημαι, κάθη, sedeo; ὀψαμαι, ὀπίη, scio; δυνάμαι, δυνή, possum: pro κάθησαι, ὀπίσαι, δυνάσαι: quamvis istæ etiam terminationes reperiantur.

Quadam etiam, Attice præsertim, retinent longam vocalem Activi: ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, fruor; pro ὄνέμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, pro κάλεμαι, ab Activo κάλημι, uro: δίζημαι, pro δίζεμαι, a δίζημι, quero: sic in Secunda Conjugatione: ὀρημαι, pro ὀράμαι, ab ὀρημι, video.

Imperfectum

A Præsentī πῖθεται, verso αι in λω, & Augmento præposito. Cæterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro ἐπῖθες, est etiam ἐπῖθες: sic ἴσαςο, & ἴσω: ἐδίδαςο, & ἐδίδες, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Præ.

Præteritum Perfectum

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut ἐσακα, ἐσαμαι, ἐσάμεθον, ἐσάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Βæoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoristus Primus.

Aoristus Primus ἐτέθην formatur a Tertia persona Perfecti τέθειται, mutata αι in η; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoristi corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva ι, verso autem θ in τ, propter alterum θ sequens.

Observatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præsens πῖθες formatur a Præsenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocale in omnibus Numeris. Ablato σ fit crasis Attica: πῖθεο, πῖθιο, πῖθε: ἴσαο, ἴσαο, ἴσα: δίδοο, δίδοο, δίδο.

OPTATIVI Præsens πθείμην, a Præsenti Indicativi mutando αι in η, & ad penultimam brevem addendo ι: ἴσαμαι, ἰσαίμην, δίδομαι, δίδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, nisi Activum non sit in usu: ut δύναιμι, possum, δυνάίμην, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur δύνῃμι, δυνάλλω. Quidam tamen ἰσαίμην, ἴσανο, ἴσαντο.

Perfectum τεθείμεν nihil differt a Præsenti πθείμην, nisi prima syllaba: quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUB.

SUBJUNCTIVI Præfens πιδῶμαι simile est suo Circumflexo ; nisi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῶ, non per οῖ : ut, διδῶμαι, διδῶ, διδῶται : & pro ἰδῶμαι, α, αῖται, quidam dicunt ἰδῶμαι, ἦ, ἦται : sic δαῶμαι, δαῶ, δαῶται.

Perfectum τεδῶμαι nihil differt a Præfenti πιδῶμαι, nisi prima syllaba, quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præfens πιδεσθαι a Secunda Plurali Præfentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadversio In Vocem Mediam.

Præfens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis :

Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint : cæterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu maxime extra Indicativum ; ut etiam Aoristus primus Activus.

Aoristus Secundus

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicazione, idque in omnibus Modis : ut ἐνδέμω, ἐδέμω, ἰδέμω, ἐδέμω : ἐδέδμω, ἐδούμω. Convenit cum Præterito Plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, εδοο, εαίμω, εῶμαι, εἰσῶται.

Im-

Imperativi Aoristus secundus εἰ, fit a εἶσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in * contractis.

Cæterum Verba in μι præsertim vero Poly syllaba Quartæ defectum Temporum aliunde sarciunt: ut ζῶμι a ζῶντι. Fut. 1. ζῶμι a ζῶντι: Aor. 1. ἔζωμι: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum substantivum

Εἰμι, sum.

Modus Indicativus.

Præsens:

S. (εἰμι, εἶς, vel εἴ, ἐστὶ:

D. (ἐσθ, ἐσθ.

P. (ἐσμέν, ἐσθε, εἰσιν.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.

D. (ἦτον, ἦτην.

P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusq. perfectum.

S. (ἦμι, ἦσο, ἦτο.

D. (ἦμεθ, ἦσθε, ἦντο.

P. (ἦμεθα, ἦσθε, ἦντο.

M

Futu-

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται, vel ἔσταις.

D. (ἐσόμεθον, ἐσεσθον, ἐσεσθον.

P. (ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴδι, ἔσω.

D. (ἔσον, ἔσων.

P. (ἔσε, ἔσων, vel ἔσων Att.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴδε, utinam.

S. (εἶλω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴητων.

P. (εἴμην, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἐσοίῃς, ἐσοίτω.

D. (ἐσοίμεθον, ἐσοίεσθον, ἐσοίεσθον.

P. (ἐσοίμεθα, ἐσοίεθε, ἐσοίοντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfect.

εἰάν, cum.

S. (εἴ, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴητων.

P. (εἴμην, εἴητε, εἴησι.

Me

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὢν, τὸ ὄν).

F. (ἡ ὄσα, τῆς ὄσης.

N. (τὸ ὄν, τῷ ὄντι).

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τὸ ἐσόμενον.

F. (ἡ ἐσόμενη, τῆς ἐσομένης.

N. (τὸ ἐσόμενον, τῷ ἐσόμενῳ.

Εἶμι, Εἶ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (εἶμι, εἶς, vel εἴ, εἴσι.

D. (ἵτον, ἵτων.

P. (ἵμεν, ἴτε, ἴσι.

Imperfectum.

S. (ἔν, ἔς, ἔ.

D. (ἵτον, ἵτων.

P. (ἵμεν, ἴτε, ἴσαν).

M 2

Aor.

Perfectum.

- S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
 D. (εἶκατον, εἶκατον.
 P. (εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

Plusquam perfect.

- S. (εἶκεν, εἶκεις, εἶκει, vel Attice ἤκεν, ἤκεις, &c.
 D. (εἶκετον, εἶκέτῳ.
 P. (εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι.

Perfectum Medium.

- S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ἦα, ἦας, &c.
 D. (εἶατον, εἶατον.
 P. (εἶαμεν, εἶατε, εἶασι.

Plusquam perfect, Medium.

- S. (ἦεν, ἦεις, ἦει.
 D. (ἦετον, ἦετῳ.
 P. (ἦεμεν, ἦετε, ἦεσι.

Aoristus primus.

- S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
 D. (εἶσατον, εἶσάτῳ.
 P. (εἶσαμεν, εἶσατε, εἶσασι.

Aoristus secundus.

- S. (ἶον, ἶες, ἶε.
 D. (ἶετον, ἶέτῳ.
 P. (ἶεμεν, ἶετε, ἶου.

Futurum Primum :

- S. (εἶσω, εἴσεις, εἴσει.
 D. (εἴσετον, εἴσετον.
 P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσασι :

Hoc Futurum in usu non est : utimur autem pro eo
 Præsenti Tempore, hoc est εἶμι, εἶς, εἶσι :

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
 D. (ἴτῃ, ἴτων.
 P. (ἴτε, ἴτωσθε.

Aoristus secundus :

- S. (ἴε, ἴέτω.
 D. (ἴετον, ἴετών.
 P. (ἴετε, ἴέτωσθε :

Per crasin autem εἴ, quod cum omnibus præposi-
 tionibus componere licet, ut δίδει, εἴξει, Duas excei-
 pe, nempe σύν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix sunt in usu. Habet
 tamen Demost. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴη.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἶναι, vel εἶναι, vel ἰέναι :

Participium.

Aoristus secundus.

- M. (ὁ ἰὼν, τὸ ἰόντῳ,
 F. (ἡ ἰύσα, τῆς ἰύσης,
 N. (τὸ ἰόν, τῷ ἰόντῳ,

Ἰημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens,

- S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
 D. (ἵετον, ἵετον.
 P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵῃσι, & ἰᾶσι Att.

Imperfectum,

- S. (ἵτω, ἵης, ἵη, & ἵπον, ἵπῃ; ἵεις, ἵεις; ἵει, ἵει contracta;
 D. (ἵετον, ἵείτῳ.
 P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσθῳ.

Perfectum,

- S. (ἔικα, ἔικας, ἔικε.
 D. (ἔικατον, ἔικατον.
 P. (ἔικαμεν, ἔικατε, ἔικασι,

Plusquam perfectum,

- S. (ἔικεν, ἔεικας, ἔεικε.
 D. (ἔεικον, ἔεικίτῳ.
 P. (ἔεικαμεν, ἔεικατε, ἔεικασθῳ,

Aorist-

Aoristus primus.

- S. { ἦκα, ἦκας, ἦκε, vel ἔηκα, ἔηκας, &c. Att.
 D. { ἦκατον, ἦκατῳ.
 P. ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαδν.

Aoristus secundus.

- S. { ἦν, ἦς, ἦ.
 D. { ἔτον, ἔτῳ.
 P. { ἔμεν, ἔτε, ἔσδν.

Futurum.

- S. { ἦσω, ἦσιν, ἦσει.
 D. { ἦσέτον, ἦσέτον.
 P. { ἦσομεν, ἦσετε, ἦσικτ.

In reliquis Modis Perfect. & plusquam perfectum,
 Aoristus primus, itemque Futurum inusitata sunt.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfect.

- S. { ἴεθι, ἴέτω.
 D. { ἴετον, ἴέτων.
 P. { ἴετε, ἴέτωσδν.

Aoristus secundus.

- S. { ἔε, ἔτω.
 D. { ἔeton, ἔτων.
 P. { ἔετε, ἔτωσδν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἶλω, εἶης, εἶη.

D. (εἶητον, εἶήτω.

P. (εἶμμεν, εἶητε, εἶησδω.

Aoristus secundus.

S. (εἶην, εἶης, εἶη.

D. (εἶητον, εἶήτω.

P. (εἶμμεν, εἶητε, εἶησδω.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperfectum.

εἰάν, cum.

S. (εἴω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴήτων.

P. (εἴωμεν, εἴητε, εἴωσι.

Aoristus secundus.

S. (εἴω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴήτων.

P. (εἴωμεν, εἴητε, εἴωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.

εἶναι.

Aoristus secundus.

εἶναι.

Participium.

Præfens, & Imperf.

M. (ὁ ἰείς, ᾧ ἰέντῳ.

F. (ἡ ἰείσα, τῆς ἰείσης.

N. (τὸ ἰέν, ᾧ ἰέντῳ.

Aoristus secundus:

M. (ὁ εἶς, ᾧ ἔντῳ.

F. (ἡ εἶσα, τῆς εἶσης.

N. (τὸ ἐν, ᾧ ἔντῳ.

Vox Passiva.*Modus Indicativus.*

Præfens:

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.

D. (ἵεμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.

P. (ἵεμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἵεμην, ἵεσο, ἵετο.

D. (ἵεμεθον, ἵεσθον, ἵεσθην.

P. (ἵεμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (ἔειμαι, εἴσαι, εἴται.

D. (ἔειμεθον, εἴσθον, εἴσθον.

P. (ἔειμεθα, εἴσθε, εἴνται.

Plus

Plusquam perfect.

- S. (ἔμειν, ἔεισο, ἔειπν.
 D. (ἔμειδον, ἔειδον, ἔειδων.
 P. (ἔμείδα, ἔειδε, ἔειπτο,

Aoristuz primus .

- S. (ἔδω, ἔδης, ἔειπ, & ἔειδω, ἔειδης,
 D. (ἔειπον, ἔειπών,
 P. (ἔειπμεν, ἔειπτε, ἔειποντο,

Futurum,

- S. (ἐθήσομαι, ἐθήσῃ, ἐθήσεται.
 D. (ἐθησόμενον, ἐθήσεον, ἐθήσεον.
 P. (ἐθησόμεθα, ἐθήσεθε, ἐθήσονται,

Paulo post Futurum .

- S. (εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.
 D. (εἰσόμενον, εἴσεον, εἴσεον.
 P. (εἰσόμεθα, εἴσεθε, εἴσονται,

Modus Imperativus .

Præf. & Imperfectum,

- S. (ἴετο, ἔγειρε, ἰέτω,
 D. (ἴεον, ἰέων.
 P. (ἴεθε, ἰέσθων,

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis forma-
 bis ad normam Verbi Passivi πείθεμαι,

Modus

Modus Optativus,

Præfens, & Imperfectum.

ἔσθε, utinam.

S. (ἰέμῳ, ἰέο, ἰέν.

D. (ἰέμεθον, ἰέσθον, ἰέσθω,

P. (ἰέμεθα, ἰέσθε, ἰέντ.

Modus Subjunctivus,

Præf. & Imperfectum.

ἔαν, cum,

S. (ἰώμαι, ἰῆ, ἰήται.

D. (ἰώμεθον, ἰήσθον, ἰήσθον.

P. (ἰώμεθα, ἰήσθε, ἰώται.

Modus Infinitivus,

Præfens, & Imperf.

ἰεσθαι.

Participium,

Præfens, & Imperf.

M. (ὁ ἰέμεν, τὸ ἰέμεν.

F. (ἡ ἰέμενη, τῆς ἰέμενης.

N. (τὸ ἰέμενον, τὸ ἰέμενον.

Vox Media.

Præf. & Imperfectum per omnes modos sunt eadem
in Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἤκαμην, ἤκα, ἤκατο &c. ut ἐθήκαμην.

Aoristus secundus.

S. (ἔμην, ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἔτο.

D. (ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην.

P. (ἔμεθα, ἔσθε, ἔντο.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

S. (ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἔσθω.

D. (ἔσθον, ἔσθων.

P. (ἔσθε, ἔσθασθω.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

ἔθε, utinam.

S. (εἶμην, εἶο, εἶτο.

D. (εἶμεθον, εἶσθον, εἶσθην.

P. (εἶμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Aoristus Secundus.

ἐδν, cum.

S. (ὅμαι, ἥ, ἦται.

D. (ὠμεδν, ἦσθον, ἦσθον.

P. (ὠμεδα, ἦδε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

ἔσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἐμὲν, ᾧ ἐμὲν.

F. (ἡ ἐμὲν, τῆς ἐμὲν.

N. (τὸ ἐμὲν, τῷ ἐμὲν.

ἔημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἔημι mitto, dempto Aoristo primo Activo, qui est ἦτα, non ἦκα, Usitatus est in voce Passiva ἔμαι, quam in aliis: unde compositum ἐπί-μαι.

ἔημι Vado.

In eo solo distinguitur ab ἔημι mitto; quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt,

ἔμαι,

Ἡμαί, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἡμαί, ἡσαι, ἦται, vel ἦσαι Poetæ.

D. (ἡμεθον, ἡσθον, ἦσθον.

P. (ἡμεθα, ἡσθε, ἦνται.

Imperfectum.

S. (ἡμῶν, ἦσο, ἦτο, vel ἦσο Poetæ.

D. (ἡμεθον, ἡσθον, ἦσθω.

P. (ἡμεθα, ἡσθε, ἦντο.

Modus Imperativus.

S. (ἦτο, ἡσθω.

D. (ἡσθον, ἡσθον.

P. (ἡσθε, ἡσθυσαν.

Optativus, & Subjunctivus non
sunt in usu.*Modus Infinitivus.*

ἡσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἡμενων, τὸ ἡμενον.

F. (ἡ ἡμενη, τῆς ἡμενης.

N. (τὸ ἡμενον, τὸ ἡμενον.

Inde Compositum κάθημαι, Sedeo.

κῆμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (κῆμαι, κῆσαι, κῆται.

D. (κείμενον, κέισθον, κέσθω.

P. (κείμεθα, κέισθε, κύνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμεν, ἔκεισο, ἔκειντο.

D. (ἐκείμενον, ἔκεισθον, ἔκεισθω.

P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἐκύντο.

Futur. I. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in
Optat. κείσοιμην. In Infin. κείσθαι. In Part. κείσμενος.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοντο.

D. (κεοίμενον, κέοισθον, κέοισθω.

P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperf.

εἰάν, cum.

S. (κῶμαι, κῆν, κένται.

D. (κῶμενον, κῆσθον, κῆσθω.

P. (κῶμεθα, κῆσθε, κύνται.

Μα.

Modus Infinitivus.

κείσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, ᾗ κείμενος.

F. (ἡ κείμενη, τῇς κείμενης.

N. (τὸ κείμενον, τοῦ κείμενου.

Composita a κείμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διακείσο: in Infinitivo manet, ut διακείσθαι.

Ἰσθμι, Scio.

*Vox Activa.**Modus Indicativus.*

Præsens.

S. (ἴσθμι, ἴσῃς, ἴσῃσι.

D. (ἴσατον, ἴσατον.

P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσῳ, ἴσῃς, ἴσῃ.

D. (ἴσατον, ἴσάτων.

P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσατο, & ἴσθω Syn.

Modus Imperativus.

S. (ἴσθι, ἴσάτω.

D. (ἴσατον, ἴσάτων.

P. (ἴσατε, ἴσάτωσθω.

Vel

Vel per Sync.

- S. (ἴδῃ, ἴσῳ.
 D. (ἴσῳ, ἴσῳ.
 P. (ἴσε, ἴσῳσθῳ, vel ἴσῳ.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice

Participium.

- M. (ὁ ἴσας, ᾧ ἴσδντ.
 F. (ἡ ἴσασα, τῇς ἴσάσης.
 N. (τὸ ἴσδν, ᾧ ἴσδντ.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ἴσῃμαι, ἴσῃται, ἴσῃται.
 D. (ἴσῃμεθον, ἴσῃσθον, ἴσῃσθον.
 P. (ἴσῃμεθα, ἴσῃθε, ἴσῃνται.

Vel interjecto τ.

- S. (ἴσῃμαι, ἴσῃσαι, ἴσῃται.
 D. (ἴσῃμεθον, ἴσῃσθον, ἴσῃσθον.
 P. (ἴσῃμεθα, ἴσῃθε, ἴσῃνται.

Imperfectum.

- S. (ἴσῃμην, ἴσῃσο, ἴσῃτο.
 D. (ἴσῃμεθον, ἴσῃσθον, ἴσῃσθον.
 P. (ἴσῃμεθα, ἴσῃθε, ἴσῃντο.

N

Mo.

Modus Imperativus.

- S. (ἴσατο, ἰσάτω.
 D. (ἰσατόν, ἰσάτων.
 P. (ἰσαθε, ἰσάσθην.

Modus Infinitivus.

ἰσάσθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compositum Ἐπίσσαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ἐπίσσαι, ἐπίσαι, ἐπίσται.
 D. (ἐπισάμενον, ἐπισαόν, ἐπισαόν.
 P. (ἐπισάμεθα, ἐπισαθε, ἐπισάτω.

Imperfectum.

- S. (ἐπισάμην, ἐπίσαο, ἐπίσαι, Jon. ἐπίσωcrafti, ἐπίσατο.
 D. (ἐπισάμενον, ἐπισαόν, ἐπισάων.
 P. (ἐπισάμεθα, ἐπισαθε, ἐπίσδωτο.

Fut. ἐπισήσομαι, ἐπισήσῃ, ἐπισήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

- S. (ἐπίσαο, ἐπίσάτω.
 D. (ἐπίσατόν, ἐπίσάτων.
 P. (ἐπίσασθε, ἐπίσασθωσθην.

Modus

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum

- S. (ὅπισσμαι, ὅπιση, ὅπισηται.
 D. (ὅπισσμεθον, ὅπισησθον, ὅπισησθον.
 P. (ὅπισσμεθα, ὅπισησθε, ὅπισσονται.

Modus Infinitivus.

ὀπισσασθαι.

Participium.

- M. (ὁ ὀπισσόμενος, ἡ ὀπισσόμενη.
 F. (ἡ ὀπισσόμενη, ἡ ὀπισσόμενη.
 N. (τὸ ὀπισσόμενον, ἡ ὀπισσόμενη.

Φημί, dico.

*Vocis Activæ**Modus Indicativus.*

Præsens.

- S. (φημί, φής, φησί.
 D. (φατὴν, φατὸν.
 P. (φάμεν, φατέ, φασί.

Imperfectum.

- S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 D. (ἔφατον, ἔφάτιν.
 P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασκον.

Aoristus secundus.

- S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 D. (ἔφητον, ἐφήτῳ.
 P. (ἔφημεν, ἐφητε, ἐφισθῶ.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφισας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (φάθι, φάτω.
 D. (φάτον, φάτων.
 P. (φάτε, φάτωσθῶ.

Aoristus secundus.

- S. (φῆθι, φήτω.
 D. (φήτον, φήτων.
 P. (φήτε, φήτωσθῶ.

Hic tamen Aoristus rarus est.

Modus Optativus.

εἶδε, utinam.

- S. (φαίω, φαίης, φαίη.
 D. (φαίητον, φαίητων.
 P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησθῶ.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præf. & Aor. 2. idem sunt.

Modus

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

S. (φῶ, φῆς, φῆ.

D. (φῆτον, φῆτον.

P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

φαίηαι cum acuto, ut distinguatur ab Aorist. 1. φαῖναι;
apparuisse verbi φαίνο.

Aoristus secundus φῶας

Participium.

M. (ὁ φάς, ᾧ φάντῳ.

F. (ἡ φάσα, ᾗ φάση.

N. (τὸ φάν, ᾧ φάντῳ.

Vocis Mediæ

Præsens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαι &c.

D. (φάμεθον, φάδον, φάδον.

P. (φάμεθα, φάδε, φάντα.

Aoristus secundus.

S. (ἐφάμην, ἐφασα, ἐφασα.

D. (ἐφάμεθον, ἐφάδον, ἐφάδην.

P. (ἐφάμεθα, ἐφάδε, ἐφάδον.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

ପଦ୍ମବିଧା.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ φάμεν@, ᾤ φαμέν.
F. (ἡ φαμένη, ᾗ φαμένης.
N. (τὸ φάμειον, ᾧ φαμένης.

Exempla

Conjugationum in μ .

Prime.

φίλημι, amo.	αἶνωμι, laudo.
ὄνημι, jnuo.	τέλλωμι, perficio.
ἀχθῆμι, angor.	ἀλύκτῃμι, in angustias re-
νόημι, intelligo.	digo.
βλάημι, percutio.	σβήημι, extinguo.
ἐπίσσημι, dico.	χαῖημι, habeo.
κάλημι, voco.	φρῇμι, fero.

Secunde.

τέθνημι, morior.   τέθλημι, & ταῖμι, solero.
έλημι, erre.   γέλημι, video.

ВІСН-

γίχημι, *vinco*.
 κτῆμι, *occido*.
 πίφθημι, & πίμωρημι,
incendo.
 ὀρῆμι, *video*.
 ἴλημι, *propitius sum*.

ἀρίσκημι, *prandeo*.
 ἀρίημι, *dimitto*.
 πίπλημι, & πίμπλημι,
impleo.
 ἄημι, *saturo*.
 φθῆμι, *prævenio*.

Tertie.

ἔλωμι, *cario*.
 ἐλάθωμι, *libero*.
 γῶμι, *cognosco*.

βίωμι, *vivo*.
 δοκίμαμι, *probo*.

Quarta.

ἄγνυμι, *frango*.
 κλύμι, *audio*.
 ρώννυμι, *roboro*.
 σβέννυμι, *extinguo*.
 ὀμνυμι, *juro*.
 μίγνυμι, *miscuo*.
 ᾄδμι, *subeo*.

ὀλλυμι, *perdo*.
 πήγνυμι, *pango*.
 πετύννυμι, *extendo*.
 φῶμι, *nascor*.
 ἐμόργνυμι, *abstergo*.
 ἔννυμι, *inamo*.

De Verbalibus.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione, ut a πίφθημι, πῶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμός, psalmus: a τέτομα, τίμηθ, sectio.

Temporum Personæ, unde Verba- lia, & horum pleræque Terminationes.

A Prima persona Præteriti Passi- vi in	{	μα,	ζάμμα, litera.
		μο,	δεσμός, vinculum.
		μη,	ζαμμή, linea.
		μων,	νοημων, intelligens.

A Secunda per- sona Præteriti Passivi in	{	ις,	ποίησις, poesis.
		ια,	δοκιμασία, probatio.

A Tertia persona Præteriti Passivi in	{	της,	ποιητής, Poeta.
		τος,	ακουστός, audibilis.
		τηρ,	χαρακτήρ, character.
		τωρ ut	κοσμήτωρ, princeps.
		κος,	κριτικός, judicialis.
		πις,	πίσις, fides.
		τις,	ὀρχηστὴς, saltator.
		τρια,	ὀρχήστρια, saltatrix.
		τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
		τειον,	ποτήριον, poculum.
	{	τρον.	μινεραλον, minerval.
		Gerundia positionis in ἐος, έα, έον, ut χαητέος, χαητέα, χαητέον.	

A Præterito Me- dio in	{	ος,	λόγος, sermo.
		η,	ἐπιστολή, epistola.
		ιον,	λόγιον, oraculum.
		ας,	πρόσας, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut
λευκός, candidus, a λεύω, video: & ab Aoristo se-
cundo, ut φυγή, fuga, ab ἵψυον.

De Imperfonalibus.

Imperfonalia funt, quæ cum Vocem Tertiis perfonis fimilem præferant; Perfonarum tamen fignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam funt formæ Activæ, quædam Paffivæ: rurfus quædam Perfonalium analogiam fequuta, regulariter nafcuntur: alia irregulariter evadunt.

Αἰνέκει, decet. imperf. *αἰνέκε*. partic. *αινέκων*, ab *αἰνέκω*, pervenio.

Ἀπέχει, fufficit, ab *ἀπέχω*.

Ἀρέσκει, placet. imperf. *ἡρεσκε*. opt. *ἀρέσκει*. fut. I. *ἀρήσει*. aor. I. *ἤρεσε*, ab *ἀρέσκω* placeo. Compof. *ἀπυρέσκει*, displicet. imperf. *ἀπῆρεσκε*. aor. I. *ἀπῆρεσε*. *Συνᾱρέσκει*, complacet.

Ἄρρη, decretum eft, ab *ἄρῳ* congruo.

Ἀρκεί fufficit. imperat. *ἀρκείτω*. aor. I. *ἤρκεσε*, ab *ἀρκέω* fufficio.

Διαφέρει, intereft. imperf. *διέφερε*. optat. *διαφέροι*. partic. *διαφέρον*, a *διαφέρω*, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. *έδει*. optat. *δέοι*. fut. I. *δείσει*. aor. I. *έδέωσε*. infinit. *δεῖν*, *δείσιν*, *δείνται*. partic. *δέον*, *δείσον*, *δείσδω*, a *δέω*, defum. Compof. *ἀποδεῖ*, *ἐνδεῖ*, *καταδεῖ*, *προσδεῖ*, deeft, vel opus eft. futur. I. *προσδείσει*. infinit. *ἀποδεῖν*, *ἐνδεῖν*, *προσδεῖν*.

Δοκεῖ, videtur. imperf. *έδοκει*. fut. I. *δόξει*. Aor. I. *έδοξε*. subjun. *δόξη*. partic. *δοκῶν*, *δέξλη*. perf. pal. *δέδοκται*, a *δοκέω* videor. Compof. *ἀπέδοξε*, non vifum eft. *Μεταδοκεῖ*, mutata fententia videtur. aor. I. *μετέδοξε*. subjun. *μετιδόξη*. *Προδοκέται*, prius decernitur. plusq. perf. *προεδέδοκτο*. *Συνδοκεῖ*, fimul videtur. partic. *συνδόμελντι*, conventa.

Εὔχεται, licet, locus eft. imperf. *ἐνεχάρει*. fut. I. *εὔχω*.

ἐγχαρήσει. subjun. ἐγχαρή. partic. ἐγχαρήν ab ἐγχαράω, concedo. Rarius χαρή, idem. subjun. χαρή.

Εἴμυται, in fatis est. plusq. perf. εἴμυτο, a μείρομαι inusit. divisor.

Εἴρηται, dictum est, ab ἐρέομαι dicor. Compos. διεῖρηται, discussum est. Α'πείρηται, vetitum est. plusq. perf. ἀπείρητο. Προεῖρηται, ante dictum est.

Ε'κπέλει, licet, minus usitatum.

Ε'νδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχεται. infin. ἐνδέχεται. partic. ἐνδέχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ε'οικε, par est, videtur, ab εἶκω, similis sum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par est.

Ε'σι cum compositis ἐνεσι, ἐξesi, πάρεσι, πρόσεσι, licet. Ε'σι. imperf. ὦ. Composita leguntur in præf. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἐξesi. imperf. ἐξῶ. imperat. ἐξέσω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεσι, interest.

Ε'τυχε, a τυγχάνω, accido. partic. ὡχτυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ὀπλαμβάνω, attingo.

Λυστελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est. imperf. ἐμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλῃσε. opt. Æol. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. plusq. perf. ἐμεμήλη. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσιν. partic. μέλον. præf. pass. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. subjun. μέληται. perf. μεμέληται. plusq. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέτω. partic. μεμελημένον. Compos. μετιμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μετιμελήσει. infinit. μετιμελήσιν. aor. 1. μετιμέλησε. optat. Æol. μετιμελήσειε. infinit. μετιμέλειν. partic. μετιμέλον. Α'μελείται, cura nulla est. perf. ἡμέληται, ab ἀμελεῖναι, negligor.

Ο'φείλει, & ο'φείλεται, oportet. aor. 2. ὄφειλε, ab ὀφείλω, debeo.

- ὄψεται, visum fuerit, ab ὄψομαι, video inusit.
 Πυρρίκει, facile, vel integrum est. optat. πυρρίκοι. sub-
 jun. πυρρίκη.
 Παρέχει, licet. Part. παραχόν.
 Πέπρωται, fato destinatum est. plus. perf. πέπρωτο.
 partic. πεπρωμένον, per syncop. a περατώ finio,
 parum usitat.
 Πέφαται, dictum est. imperat. πεφάδω, dictum sit.
 Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον, a πρέπω,
 decorus sum.
 Προσῆκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.
 Σημαίνει, signum datur. aor. 1. ἐσημίω. sub. σημιώ,
 a σημαίνω, signum do. Compos. ὀπσημαίνει.
 Συμφέρεi, confert. imperf. σωφέρε. partic. συμφέρον.
 fut. 1. σωφύσει. opt. pass. συμφέροιτο, a συμφέρω,
 comperto.
 Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσῃ. perf.
 συμβέβηκε. aor. 2. συνέβην. partic. συμβαίνον,
 συμβεβηκώς, συμβάν, a συμβαίνω, coningo.
 Ὑπάρχει, licet, vel necesse est. imperf. ὑπῆρχε. infi-
 nit. ὑπάρχεν. futur. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε.
 partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.
 Ὑπάρχει, pluit. Compos. ἐφύει, impluit.
 Φιλεῖ, solet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.
 Χρῆ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει.
 infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inusitat.
 Compos. ἀπέχρη, sufficit. imperf. ἀπέχρη. fut.
 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι,
 & ἀποχρῆν. Item ἀποχρεῖ, ἐκχρεῖ, & κατυχρεῖ,
 sufficit. futur. 1. ἐκχρήσει, κατυχρήσει. aor. 1.
 ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χρεῖω, com-
 modo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive
 significantia formam Imperpersonalium induere possunt,
 ut φαίνεται, apparet: γεγραπται, scriptum est: βροντᾷ,
 tonat: ἀσπάζει, fulgurat, &c. Similiter & Participia
 neutra verborum Personalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπίον
 μοι, venit mihi in mentem, &c.

De Defectivis.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & si quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Definunt autem fere in

αω:	μαθητέω, discere cupio.
υω:	ρήγνυω, rumpo.
εω:	ὀψείω, videre cupio.
υω:	ὀπίω, uxorem habeo.
μβω:	ῥέμβω, circumago.
ρβω:	φείρβω, pasco.
λδω:	μέλδω, elixo.
νδω:	κυλίνδω, volvo.
αζω:	κυνῶ, inclino me.
ιζω:	τοναχίζω, gemo.
αθω:	κιδῶ, vado.
εθω:	πρ φλεγέθω, uro.
υθω:	μινυθω, minuo.
χθω:	ἐρέχθω, scindo.
σκω:	μολίσκω, venio.
βλω:	μέμβλω, curo.
φλω:	ὀφλω, debeo.
ανω:	ἀμυρτύνω, pecco.
αινω:	πταίνω, tendo.
εινω:	φαίνω, luceo.
κνω:	δάκνω, mordeo.
ρσω:	ὄρσω, concito.
ψω:	ἔψω, concoquo.

Præter ita definentia, Defectiva sunt Verba Quintæ Conjugationis quæcumque habent primam syllabam ex Reduplicatione definentem in consonantem liquidam; ut παμπαίνω a παίνω, appareo; μαμμαίρω a μαίρω,

μαίρω, luceo : Tum quæ per pleonasmum sunt facta additione cujuscunque literæ ; ut μέμνω a μένω, maneo : πίκτω a τέκω, pario ; ὀρίσσω ab ἑρέπω, dico ; & similia, quorum nonnulla retinent ε simplicis, nonnulla mutant in ι : Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur ; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho : Tandem quæ fiunt a Præteritis ; ut πείρω ex πείρεκα, quod a ρείπω horreo : πεποιθώ, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, persuadeo.

Observatio.

Defectiva in εῖω sunt quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præsenti, respondentibus, quæ Latini appellant Desiderativa ; ut γαμήσειω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo : πολεμήσειω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ : τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in εῖω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora : ut κλείω, claudio, κλείσω, κέκληκα : σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in αῖω sunt & ipsa Desiderativa ; ut θάναπιάω, seu θάνατιάω, mori cupio : βασιλειάω, regnaturio : quibus accedunt Imitativa ; ut μελαμπιάω, nigricō.

Verbum πένδω, libo, etiamsi in νδω, tamen habet Fut. πείσω. Aor. 1. ἔπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia discrimen est inter Verba Defectiva, & Anomala : nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Personis, vel Temporibus destituitur ; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur, quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur : Anomalum proprie illud est, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur equaliter, cum a variis Verbis quasi subsidium petat, ut omnia sua Tempora expleat, sicut fero apud Latinos : ideo hic de Anomalis.

Ano-

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis; tamen habent in ratione Temporum, quod observetur: ut λέιπω, λέιψω, regulare Verbum est; attamen observandum in eo, fere non uti nos Aoristo primo Activo έλειψα, sed secundo έλιπον; non Perfecto Activo λέλειπα, sed Medio λέλοιπα. Simile quippiam existima in cæteris.

Verba Anomala.

Α

- Miror** Ἀγᾶμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. aorist. ἠγάσθην. aorist. 1. med. ἠγασάμην.
- Ago** Ἀγῶ. fut. ἄξω. præter. ἤχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἤγον, Attice ἠγάγον.
- Frango** Ἀγνυμι. fut. ἄξω. præter. ἤχα. aor. 1. ἤξα, & έαξα, unde κατέαξα. præter. med. ἦγα, inusitatum, unde έαγα, Attice, & κατέαγα.
- Dico** Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præter. εἶρηκα ab εἶρω.
- Cano** Ἀδῶ, futur. ἄρω, Aor. 1. ἦσα.
- Placeo** Ἀδῶ. præter. med. ἦδα, & έαδα.
- Capio** Ἀρῶ. futur. αἰρήσω. aorist. 2. έλον ab έλω inusitato.
- Eligo** Αἰρῶμαι. fut. αἰρήσομαι. præter. ἦρημαι. aor. 1. ἠρέθην. aorist. 2. med. εἰλόμην ab έλωμαι inusitato.
- Sentio** Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præter. ἦσθημαι. aorist. 2. med. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθόμαι inusitato.
- Arceo** Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλέξω, inusitato.
- Tollo** Αἶρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἦρα. aor. 2. ἦρον. præter. ἦρκα. aor. 1. imperat. act. ἄρον. subj. ἄρω, ης, η. part. ὁ ἄρας, ᾗ ἄρωντο. imperat. pass. ἄρθητι.
- Capior** Ἀλίσκομαι. fut. ἀλώσομαι. præter. ἦλωκα, & έάλωκα. aor. 1. ἦλωσα, & έάλωσα, ab αλόω, ῶ. aor.

ᾠ. aor. 2. ἤλων, ἤλωσ, ἤλω, & ἰάλων. aor. 2. inf. ἀλῶναι. part. ὁ ἀλὼς, ᾗ ἀλόντι. ab ἀλωμι.

Pecco Ἀμάρτανω. fut. ἀμάρτησω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἡμάρτον ab ἀμαρτίῳ inusitato.

Induo Ἀμφίεννμι. fut. ἀμφίεσω. præt. pass. ἡμφίεσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἡνήναμην.

Consumo Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in pass. ἀνήλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνέωγα, pass. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνέωχθην.

Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγιον ab ἀναγνώ, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθεῖμαι, ᾧμαι inusitato.

Perdo Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπέσκληκώς, ἀπέσκληκέναι ab inusitat. ἀποσκάω. optat. ἀποσκαίλω ab ἀποσκλημι, præteritum simplex est ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκληῖμι. Thema usitatum est σκέλλω, seu σκάλλω, exsicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc aoristus Æolicus σκήλαια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαιρῶ, ᾠ. aor. 1. ἀπῆῦρα. aor. 2. ἀπῆῦρον.

Placeo Ἀρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Ἀυξάνω, & αὐξῶ. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἡύξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Ἀχθεῖμαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθίομαι inusitat. aor. 1. ἡχθέσθην.

B

Mitto	Βάλλω . futur. βαλῶ . præter. βέβληκα, quasi a βλέω . aorist. 2. έβαλον .
Vado	Βαίνω . futur. βήσομαι . Aorist. 2. έβην , a βῆμι inusitato .
Germino	Βλαστάνω . fut. βλαστήσω , aor. 2. έβλαστον a βλατέω inusitat.
Vivo	Βίωω . fut. βιώσω . aor. 2. έβίον , έβίως , έβίω . partic. ό βιώς , & βιώντ@ a βίωμι inusitat.
Volo	Βύλομαι . fut. βυλήσομαι . præter. βεβέλημαι . plusq. έβεβηλέμην . aorist. 1. έβελήθην a βυλέσμαι inusitato .
Comedo	Βρώσκει . fut. βρώσω a βρώω inusit.

Γ

Duco uxorem	Γαμέω , ω . fut. γαμήσω . aor. 1. έγημα a γάμο ; & έγάμησα .
Gigno	Γείνομαι . fut. γενῆμαι . aor. 1. med. έγενάμην :
Lætor	Γηδέω . fut. γηθήσω . præter. γηγῆθην . præter. med. γέγηθα a γήθω .
Senesco	Γηράσκω . fut. γηράσω a γηράω γηρῶ inusitat.
Fio, Sum	Γίνομαι , & γίγνομαι . fut. γενήσομαι . præter. γένημαι . aor. 1. med. έγενησάμην . aor. 2. med. έγενόμην a γενάομαι inusitat. præter. med. γέγονα a γείνω inusitat.
Cogno- sco	Γινώσκω . fut. γνώσομαι . aor. 1. έγνωσα . præter. έγνωκα a γνώω ω . aor. 2. έγνωσ , ως , ω . imperat. γνώθι . infinit. γνώναι . particip. ό γνῶς , & γγίντ@ a γνώμι .
Vigilo	Γρηγορέω . futur. γρηγορήσω . præter. med. έγρηγόρα . plusq. έγρηγόρειν .

Scio,

Δ

- Scio, & Δαίω. fut. δαίσω a δαίω. præt. pass. δέδμημαι,
etiam & δέδασμαι a δέξομαι. aor. 2. ἐδάμ. præt.
Divido med. δέδα, & δέδηα.
Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἐδά-
κον a δήκω.
Oportet Δεῖ. fut. δέησει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἰδεν.
inf. δέν.
Timeo Δείδω. fut. δέισω. præt. δέδεικα. med. δέδοικα
pro δέδοικα, Jon. δέδια, Poet. δέδια. plusq.
ἐδέδιεν. imperat. δέδθι ab inusit. δέδημι.
Rogo Δέομαι. fut. δέησομαι. præt. δέδημαι. aor. 1.
ἐδέηθην a δέομαι δέμαι.
Suscipio Δέχομαι. futur. δέξομαι. præt. δέδωμαι. aor.
1. med. ἐδέξαμην.
Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt.
δέδεκα, & δέδηκα. præt. pass. δέδεμαι, &
δέδημαι. aor. 1. pass. ἐδέθην.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor.
1. ἐδίδαξα. præt. διδίδαχα.
Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω, aor. 2. διέ-
δρην, pro διέδρην. part. διεδράς, & διεδράν-
τος a διδραμί.
Existimo Δοκέω, ὤ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἐδόξα.
præt. δέδοκκα a δοκέω, δοκῆτω.
Facio Δράω, ὤ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1.
ἔδρασα.
Subeo Δύνω, & δύω, & δύμι. fut. δύσω. aor. 2. ἐ-
δω, unde κατέδω, & ἀνέδω. imper. δύθι.
Possum Δυνάμει, δυνάσαι, & δύνῃ, δυνάται. imperf.
ἐδυνάμην, Attic. ἡδυνάμην, præt. pass. δε-
δυνήμαι. aor. 1. ἐδυνήθην, seu ἡδυνήθην,
a δυνάω; vel ἐδυνάθην, seu ἡδυνάθην a δυ-
νάζω, aor. 1. med. ἐδυνασάμην. Caret im-
perativo per omnia tempora.

E

Sino	Eἶω ᾧ . fut. εἶσω . aor. 1. εἶσα .
Edo	Eἶω, præt. perf. ἦκα, Att. εἶδηκα, & per pleonasmum εἰδήδοκα. præt. med. ἦδα, Attic. εἶηδα. partic. εἰδώς, fut. med. εἶδομαι pro εἶδῃμαι.
Volo	Eθέλω . fut. ἐθέλω ab ἐθέλω .
Solitus sum	Eἶω, præter. med. εἶωθα pro εἶδα, per pleonasmum ω .
Excito	Eγείρω . fut. ἐγείρω . aor. 1. ἤγειρα .
Pollicor	Eγγύω . fut. ἐγγύσω . aor. 1. ἠγγύσα . præt. ἠγύνηκα, & ἐσσεγύνηκα .
Scio, & Video	Eἶδω . fut. εἶσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω . præt. perf. εἶδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ἦδα . infin. εἰδῆναι, & per Sync. εἰδέναι, partic. εἰδῆκώς, & εἰδώς . præt. med. οἶδα, & secunda singularis οἶδαθα, & οἶσθα, aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad scio, ἴδον .
Dico	Eἶπω . aor. 1. εἶπα; med. εἰπάμην in Compositis, infinit. εἰπασθαι; partic. εἰπάμεν . aor. 2. εἶπον; med. εἰπόμεν .
Abigo	Eλαύνω . fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα . aor. 1. ἤλασα . perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι . aor. 1. ἤλώθην; partic. ἐλαθεῖς, Venio
Venio	Eρχομαι . fut. ἐλεύσομαι ab ἐλέω . perf. ἤλθκα, Att. ἐλήλυκα . aor. 2. ἤλθον, ἤλθεις, ἤλθες, per Sync. ἤλθον, ἤλθεις, ἤλθες; infinit. ἐλθεῖν . præt. med. ἤλθθα, Att. ἐλήλυθα.
Operor	Εργάζομαι, perf. pass. ἐργασμαι; part. ἐργασμέν . aor. 1. ἐργάσθην . fut. 1. med. ἐργάσσομαι, & ἐργῶμαι, αἰ, αῖται . aor. 1. ἐργασάμην .
Dico	Εἶρω; & εἶρέω . fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω . præt. ἤρηκα, pass. εἶρημαι . paulo post fut. ἐρήσομαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην; partic. ἐρήθεις .
Interrogo	Εῖρομαι, & εἶρομαι, & ἐρέομαι . fut. 1. ἐρήσομαι, aor. 1. εἰρηάμην, & ἡράμην . aor. 2. ἡρόμην, & εἰρήμην poet.

Sor-

- Sortitus Εμμορα præt. med. a μείρω, μέρω, μέμορα, & sum Εμμορα.
- Speravi Εολπα. præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.
- Pereo Ερρώ. fut. ἐρρήσω. præt. ἐρρήκα.
- Invenio Εύρίσκω. fut. διρήσω. præt. διρηκα. aorist. 2. εὔρον ab διρέω διρω. aor. 1. med. διρησάμεν, & διράμεν; part. διράμεν.
- Habeo Εχω. fut. ἐξω, & χήσω. perf. ἔχικα a χέω. aor. 2. ἔχον in compositis; imperat. χεῖς; opta. χοῖμι, Att. χοίλω; subjun. χῶ; infin. χῆν; part. χῶν. fut. 2. χῶ, χεῖς, χεῖ.

Z

- Jungo Ζάγνυμι, & ζάγνύω. futur. ζάξω a ζάγω. præt. ἔζαχα.
- Vivo Ζάω ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα, utrumque interdum significat Active vivifico. imperf. ἔζω a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίλω, & ζῶλω a ζῶμι.
- Cingo Ζωννύω, ζώννυμι: fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. pass. ἔζομαι, & ἔζοσμαι.

H

- Lætor Ηδόμεαι. fut. ἥσομαι. perf. ἥσμαι. aor. 1. ἥδην. med. ἥσάμεν.
- Tristavit Ηκαχεν ab ἄχω.

Θ

- Sepelio Θάπω. fut. θάψω. perf. τέτυρα. aor. 1. ἔθαψα. perf. pass. τεθαμμαι. aor. 2. pass. ἐτάφην a τύρω. fut. 1. pass. τυρθήσομαι.
- Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aorist. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.
- Morior Θνήσκω. aor. 2. ἐθλον. fut. 2. med. θνήσκω a θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνηκα a θνάω.

Βαεοτ. autem τέθνηκα, vel τίθναα, a τίθνημι, unde præf. imper. τίθνηθι; optat. τίθναίτω; infin. τεθνήσκειν. præf. part. τεθνηκώς, τεθνηκυώς, τεθνηώς, τεθναώς, & poet. τεθνηώς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

- Pervenio** ἵκνεσθαι ἔμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἰκόμην ab ἵκομαι. perf. ἵγμαι.
- Placo** ἱλάσσομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.
- Volo** ἵπταμαι. fut. ἵήσομαι a ἵπῶ. præf. πέπταμαι. aor. 2. ἱπῶ ab ἵπῃμι; med. ἐπῶμαι, & ἐπῶμην; infin. πᾶσθαι, & πῆδαι; partic. πᾶμεν.
- Eundem** ἵτέον, & pleonasmo ἰτῆτέον ab εἶμι, vado. præf. act. inusitat. εἶκα; pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἶτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

- Se-** (καθέζω, & καθεζέσθαι. fut. 2. καθεδύμαι. deo (κάθημαι. fut. καθήσομαι.
- Demitto** καθίημι. aor. 1. καθήκα.
- Voco** καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα, Sync. pro κέκάληκα.
- Laboro** κάμω, & κάμω. futur. καμῶμαι. aor. 2. ἐκάμουν. perf. κέκμηκα.
- Misceo** κεραυνῶ, & κεραυνῶμι. fut. κερᾶσω, & Sync. κρήσω. perf. κέκρακα, pass. κέκραμαι; infin. κεκράσθαι per Sync. pro κέκερακα, κέκεραμαι, κέκεράσθαι.
- Clango** κλάζω. futur. κλάξω a κλάγω; Poet. κέκλαζω. aor. 1. ἐκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἐκλαγον. præf. med. κέκλαγα a κλήγω.
- Fleo** κλέω, vel κλαίω. fut. κλαύσω a κλαίω, & κλαιήσω a κλαιέω inusitato. aor. 1. ἐκλαυσα. perf. pass. κέκλαυμαι.

- Audio** Κλύμι α κλύω . fut. κλύσω . perf. κέκλυκα . imperf. & aor. 2. ἔκλυω ; imperat. κλύθι ; particip. κλύς , τῷ κλυίτω .
- Saturo** Κορεννύω , & κορέννυμι . futur. κορέσω , & κορήσω . aor. 1. ἐκόρεσα . perf. κεκόρηκα α κορέω . perf. med. κέκερα .
- Clamo** Κράζω . fut. κράξω . aor. 1. ἐκραξα , Attic. ἐκέκραξα . aor. 2. ἐκραγον . fut. 2. κραγῶ , præ. med. κέκραγα .
- Pendeo** Κρέμαμαι fut. κρεμάτομαι .
- Dormio** Καταδαρδάνω . fut. καταδαρθήσομαι . aor. 2. κατέδαρθον α καταδάρθω .
- Sum , & Κύρω , & κύρομαι . fut. 1. κύρω . aor. 1. ἔκυρσα ;**
Nanci- infin. κύρσαι ; part. κύρτας : Æolica sunt . Est
scor etiam κυρέω . fut. κυρήσω . aor. 1. ἐκύρητα ;
 infin. κυρήσαι .

Λ

- Sortior** Λαγχάνω . fut. κληρώσομαι α κληρώω perf. med. λέλουχα . præ. aor. λέληχα , Attic. ἔληχα . aor. 2. ἔλαχον α λήχω . fut. λήξω inusit.
- Capio** Λαμβάνω . fut. λήψομαι α λήβω : unde aor. 2. ἔλαβον . perf. ἔληφα , Att. ἔληρα .
- Lateo ,** Ληθάνω . fut. λήσομαι α λήθω . perf. med. ἔληθα .
 & obli- aor. 2. ἔλαθον . perf. ἔλησμαι . aorist. 2. med.
viscor ἔλαθόμην .
- Linquo** Λείπω . fut. λείψω . aor. 2. ἔλιπον .

Μ

- Infanio** Μαίνομαι . fut. μῶνῶμαι . præ. med. μέμνηα . aor. 2. pass. ἐμάνην .
- Disco** Μυθάνω . fut. μαθήσομαι α μαθίω . perf. μεμάθηκα . aor. 2. ἔμαθον α μήθω inusit.
- Pugno** Μαχομαι . fut. μαχῶμαι , & μαχέσομαι , & μαχίσσομαι α μαχέομαι inusitato . aorist. 1. med. ἐμαχόμην . præ. pass. μεμάχημαι .

- Curo** Μέλω, raro personale. Imperfon. μέλει, curæ est. fut. i. μελήσει. aor. i. ἐμέλησε a μελέω, inusitat. præt. med. μέμνηλα poet.
- Recordor** Μνησέω. fut. μνήσεται. præt. μέμνημαι a μνάω, plusq. ἐμμενήμην. aor. i. παθ. ἐμνήθην.
- Maneo** Μένω. fut. μενῶ. aor. i. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inusitato.
- Misceo** Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. παθ. ἐμίγην a μίγω inusitato.
- Abstergo** Μοργγύω. fut. μόρξω.

N

- Nuo** Νέω. fut. νέσω.
- Pasco** Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. i. ἔνειμα.

Ξ

- Lacero** Ξαίνω. fut. ξδνῶ.
- Intelligo** Ξυνίημι, & σωίημι. fut. ξυνήσω, & σωήσω. aor. i. σωήκα, & ξυνέηκα.

O

- Oleo** Οἶω. futur. οἰέσω, & οἰήσω. perf. ὤκηκα. præt. med. ὤδα, Att. ἔδωδα, & ἠδωδα. præt. pass. ὤσμαι.
- Eo** Οἶχομαι. fut. οἰχέσομαι. aor. 2. med. ὤχουμην.
- Puto** Οἶομαι, per Sync. οἶμαι, οἶει, οἶεται. imperfect. ὤουμην, per Sync. ὤμην, futur. οἰήσομαι ab οἶεσθαι, οἶσθαι inusit. aor. i. παθ. ὤθηλν.
- Juro** Οἰνύω, & οἰνύμι, & οἰμόω. fut. οἰμόσω, & οἰμῶμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.
- Ululo** Οἰολύζω. fut. οἰολύξω.
- Abstergo** Οἰμέρηνυμι. fut. οἰμέρξω.
- Debeo** Οφείλω, & ὀφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inusit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὤφλον.

Per-

Perdo, vel Οἰμῶ	, sive οἰμῶμι. perf. med. ὄλα, Att. ὀλωλα. aor. 2. ὄλον; med. ὀλόμην.
Pereo	
Video	Ὀράω. imperf. ὄρων. fut. ὄψομαι ab ὀπῶ. præt. ὄρακα. pass. ὄραμαι. aor. 1. pass. ὄφθην. præt. med. ὄπωπα pro ὄπα.
Moveo	Ὄρω. fut. ὄρω, Æol. ὄρσω. præt. med. ὄρη, Att. ὄρωρα.

Π

Patior	Πάχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πῆσομαι a πῆθω. præt. med. πέπονθα per pleonasm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἐπαθον a πῆθω.
Extendo	Πεταννύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πέτακα, & per sync. πέπτακα, unde præt. pass. πέπταμαι a πετύω inusit.
Figo	Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πύξω. præt. med. πέπηγα, fixus sum. aor. 2. pass. ἐπέγλυα a πήγω.
Bibo	Πίνω, ἐπίνων. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πῖω. aor. 2. ἐπιον a πῖω. fut. 2. med. πῖομαι pro πῖμαι. perf. pass. πεπόμαι, raro πεπόμαι. aor. 2. imperat. πίθι a τίμι; item πῶθι, & per apocop. πω a πῶμι.
Incendo	Πύρωμι, fut. πρήσω. aor. 1. ἐπρήσα a πρήθω.
Cado	Πίπτω. fut. πῶσω. aor. 1. ἐπίψα. præt. πέπηκα. part. πεπῶκώς, per crasin πεπῶς, a πῖω. aor. 2. ἐπεσον a πείσω; unde alius aor. 1. ἐπεσα; med. ἐπεσόμεν. futur. 1. πεσόμεν usitatum pro πέσομαι.
Fingo	Πλήττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; pass. πέπλασμαι.
Percutio	Πλήττω. aor. 2. ἐπλησον, cum ad corpus; ἐπλαγον, cum ad animum refertur.
Vendo	Πωδάσκω, ωράττω, ωράζω. fut. 1. ωράσω. præt. πέρωκα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔωρασα. præt. pass. πέρωμαι. aorist. 1. pass. ἐωράθην. Nam ωράττω, futur. ξω, facio.
Interrogo	Πυνθάσκειν. fut. πύσομαι a πύδομαι. præt. πύπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυνθόμεν.

P

- Facio.** Πέζω, & ἐρδω. futur. πέξω, & per Metath. ἐρξω; tanquam ab ἐργω. aor. 1. ἐρρέξα, & ἐρξα. aor. 1. part. pass. ῥέχθεις, præt. med. ἔοργα pro ἔρροργα, seu ἐροργα. plusq. perf. ἐώρσεν.
- Fluo** Ρέω. fut. ῥάσω, & ῥυήσω. præt. ἐρρύηκα. aor. 2. act. ἐρρύον; pass. ἐρρύημι a ῥυέω.
- Dico** Ρέω, vel ῥῆμι. aor. 1. pass. ἐρρήθην, & ἐρρέθην in indicativo; at in reliquis modis per ἵταν- tum. fut. 1. pass. ῥηθήσομαι.
- Rumpo** Ρήννυω, & ρήννυμι. fut. ῥήξω. præt. med. ἐρ- ῥωγα pro ἐρρήγα. aorist. 2. pass. ἐρράδην.
- Roboro** Ραννύω, & ραννυμι. fut. ῥάσω.
- Valco** Ραννύομαι. fut. ῥάσομαι; præt. ἐρρώμαι; im- perat. ἐρρώσε.

Σ

- Extinguo** Σβέννυω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inusit. aorist. 1. ἐσβησα. Sequentia passive significant; aor. 2. ἐσβην a σβήμι; inf. σβῆναι. perf. ἐσβηκα.
- Concutio** Σάω. aor. 1. ἐσασα, & ἐσα, infinit. σεύσαι, & σεύαι; part. σάσας, & σάας. præt. pass. σάομαι. præt. ἐσσυμαι. aor. 1. ἐσύθην.
- Putresco** Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. pass. ἐσάπην. præt. med. σέσηκα.
- Libo** Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inusitato. aor. 1. ἐσπηνσα. præt. pass. ἐσπεισομαι.
- Privo** Στερίσκω. fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα a στερέω.
- Sterno** Στρορνύω, & στρορνυμι. fut. στρέσω. aor. 1. ἐ- στέρετα a στρέω.
- Sterno** Στραρνύω, & τραρνυμι. fut. σρώσω. aor. 1. ἐσρα- σα.
- Cohibeo** Σχέω inusitatum: vide ἔχω.

Ex

T

- Extendo** Τανύω . fut. τύσω . præt. τέτυκα ; pass. τέτυμαι a τείνω .
- Seco** Τέμνω . fut. τεμῶ , & τηήξω a τηήγω , vel τηήσω a τηίω . præt. τέτμηκα . pass. τέτμημαι . aor. 1. pass. ἐτέμην . aor. 2. ἐτεμον , & ἔτεμον , vel ἐτμηγον , & ἐτμαγον . fut. 2. ταμῶ .
- Fabrico** Τάχω . fut. τάξω . aor. 1. ἐτάξα . aor. 2. ἐτυχον . præt. pass. τέτυγμαι .
- Pario** Τίκτω . fut. τέξομαι . aor. 2. ἔτεκον . præt. med. τέτοκα . præt. pass. τέτευμαι . aor. 1. pass. ἐτέχθην .
- Solvo** Τίνω . fut. πίο a πώ .
- Vulnero** Τιτρώσκω . fut. τρώσω . aor. 1. ἔτρωσα . præt. τέτρωκα a τρώω .
- Perforo** Τιτραίνω , vel πτράω . futur. τρήσω a τράω . præt. pass. τέτρημαι .
- Tolero** Τλάω . fut. τλήσω . aorist. 2. ἔτλην a τλήμι .
- Nutrio** Τρέφω . fut. θρέψω . aor. 1. ἔθρεψα . præt. med. τέτροφα . pass. τέθραμμαι . aor. 2. ἐτρέφην .
- Curro** Τρέχω . futur. θρέξω . præt. δεδράμηνκα a δραμέω . aor. 2. ἔδραμον . fut. 2. med. δραμέμαι . præter. med. δέδρομα .
- Comedo** Τρώγω . fut. 2. med. φάγομαι pro φαγῆμαι . aor. 2. ἔφαγον a φάγω , vel φήγω inusit.
- Sum, Sor** Τυχάνω . fut. τάξομαι a τάχω . præt. τετύχηνκα
tior, Nan- a τυχέω . aor. 2. ἐτυχον . præt. pass. τέτυγμαι ,
ciscor & τέτλημαι . aor. 1. part. pass. τάχθεις .

T

- Promitto** Ὑποσχῆναι . futu. ὑποσχίσομαι . præt. ὑπέσχηνμαι . aor. 1. pass. ὑπεσχέθην . aor. 2. med. ὑπέσχόμην .

Φ

- Fero** φέρω . fut. ὄσω ab ὄω inusitat. aor. 1. ἤνεγκα . aor. 2. ἤνεγκον ab ὀνέγω . præt. med. ἤνοχα ; Attic. ὀνήνοχα , tanquam ab ὀνέγω . præt. pass. ἤνεγμαι , & ὀνήνεγμαι . aorist. 1. pass. ἤνείχθην , & ἤνείχθην .
- Fugio** φάγω . fut. φάξομαι , & φάξῃμαι . præt. med. πέφυγα ; aor. 2. ἐφυγον .
- Ajo** φημι . fut. φήσω . aor. 1. ἔφησα . aorist. 2. ἔφην , infinit. φάναι .
- Prævenio** φθάω . fut. φθάσω a φθάω . præt. ἐφθακα . aor. 1. ἐφθατα , & aorist. 2. ἐφθην a φθῆμι ; participium φθάς .
- Tabesco** φθίω . fut. φθίσω a φθίω .
- Horreo** φείβο . fut. φείξω . præt. πέφευκα .
- Produco** φύω . futur. φύσω . præt. πέφυκα . aorist. 2. ἔφην a φύμι .

Χ

- Gaudeo** χαίρω . fut. χαρήσομαι a χαίρω . aor. 2. pass. ἐχάρην .
- Dehisco** χάσκω . fut. χωνῆμαι . præt. med. κέχνηα . aor. 2. ἐχώνην , a χαίρω .
- Fundo** χέω . futur. χέσω a χέω . aorist. 1. ἔχεα ; infin. χέαι .
- Coloro** χρανύω , & χρώνυμι . fut. χρώσω . præt. pass. κέχρωσμαι .
- Fundo** χύω . fut. χύσω , a χύω .
- Obruo** χρανύω , & χώνυμι . fut. χώσω , a χέω inusitato .
- aggere**

Ω

- Pello Ωΐτω . fut. ὠθήσω , & ὠσώ ab ὠθω : adr. 1. ὠθησα , & ὠσα , & ὠσα . præt. pass. ὠθημαι , ὠσμαι , & ὠσμαι .
- Emo Ωΐεσμαι . fut. ὠνήσομαι . præt. ὠνημαι , & Attice ἐώνημαι ; unde ἐωνημένῳ .

*Investigandi Thematis***Exemplum .**

Conjugationum exempla semper inspicienda sunt : consideranda item formatio Temporum in prima , penultima , & ultima syllaba : & eodem modo , quo ascenditur in illis formandis , vicissim in dissolvendis descendendum . Ut κολαθῶναι simile est τῷ τυφῶναι . Aoristus 1. Indic. Passivus ἐκολάθην , ut ἐτύφην . Tertia Persona singularis Perfecti Pass. κεκόλαπαι , ut τέτυπαι . Secunda , κεκόλαψαι , ut τέτυψαι . Prima κεκόλαμμαι , ut τέτυμμαι . Activum Perfectum , κεκόλαφα , ut τέτυχα . Futurum 1. κολάψω , ut τύψω . Thema igitur erit aut κολάπω , aut κολάβω , aut κολάφω , aut κολάπῳ . Nam ψ nascitur ex π , β , φ , πῖ . Lexicon vero ostendet κολάπῳ , tundo .

ἡγείτο , simile est τῷ ἐποιεῖτο . Dissolutum erit ἡγέετο , sicut ἐποιεετο . Præsens ergo ἡγέομαι , sicut ποίεομαι .

ἀνιώμενῳ , simile est τῷ βοώμενῳ . Dissolutum erit ἀνιαόμενῳ : nam ω ex αω nascitur . Thema ἀνιάομαι , mœreo .

κρατήσας , simile est τῷ ποιήσας , aut βοήσας : nam η nascitur ex ε , vel α . Thema igitur , aut κρατέω , aut κρατιάω . Ex Lexico autem habebis κρατέω , impero .

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor : Species , Significatio ,
Figura , Comparatio .

Species

Duplex est : Primitiva , ut χθές , heri : αύριον , cras ;
Derivativa , ut ἐλλωιςι , Græce : σοφῶς , sapienter .

Significatio .

I. Loci : ut ὄνταῦθα , hic ; αὐτόθι , istic ; ἐκεῖ , illic ; χαμαί , humi ; ἐγγύς , prope ; ἐπέκεινα , ultra ; μακράν , longe ; ἐκας , procul ; πολλαχῇ , multis in locis ; ὀλιγαχῇ , in paucis locis ; ἀπανταχῇ τῆς γῆς , ubique terrarum ; ὧιαχῇ , in quibusdam locis ; ἑασαχῇ , in singulis locis ; αὐτῷ , idest ἐπ' αὐτῷ τόπῳ , ibid. ἄλλαχῇ , alibi ; ἑδᾶμῳ , nuspiam .

Localia Adverbia triplicia :

Vel significant in loco , præsertim desinentia in θι , aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι : ut ἐρλωόθι , in Cælo ; ἀθλωήσι , Athenis ; οἴκοι , domi .

Vel ad locum , præsertim in δε , σε , ζε desinentia : ut , οἶκαδε , domum ; ἐρλωόσε , in Cælum ; ἀθήναιζε , Athenas .

Vel de loco , desinentia inθεν : ut , οἶκοθεν , domo ; ἐρλωόθεν , coelitus ; κυθηρῶθεν , ex Insula Cytheris ; ἀθηνῶθεν , Athenis .

Adverbia maxime loci , ac temporis regunt Genitivum : ut , ἐξω βελῶν , extra teli jactum : μεταξὺ λόγων , inter verba , idest inter dicendum . Sic & multa alia : ut , ἅλις δρυός , satis quercus ; ἅπαξ τῆς ἡμέρας , semel in die , &c.

Geni-

Genitivus nonnunquam mutatur interposita præpositione: ut ἄχει πρὸς τὴν πόλιν, usque ad urbem: ἄχει πρὸς ἑσπέρην, usque ad vesperam.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, statim; μεταίτερον, perindie; προχθές, nudius tertius; ἡμῶν, cum; τῇμῶν, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ἔφρα, dum; πόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσσκε, donec.
3. Numeri: ut, δῖς, bis; πολλάκις, sæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.
4. Negandi: ut, ἔ, non, ἑδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ἔδῃτι, haudquaquam. Dicimus ἔ sequente consonante; ἐκ sequente vocali tenuis spiritus; ἐχ sequente vocali aspirata; ἐχ' sequente vel tenui, vel aspirata vocali.
5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἡ μὲν, certe.
6. Demonstrandi: ut, ἰδὲ, ecce; ἐνθάδε, hic. Poet. λῶι, & λῶιδε, ecce.
7. Optandi: ut, εἴθε, Poet. αἶθε, & αἶ utinam; ὄφρα, ὄφρα, ὄφρα, utinam, movetur per tres personas.
8. Hortandi: ut, ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλει, mitte.
9. Ordinis: ut, ἐξῆς, deinceps; ἔτι, postea.
10. Interrogandi: ut, πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἄρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τί, τί Poet. pro τίποτε, curiam?
11. Similitudinis, & diversitatis: ut, ὡς, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἢ ὅτε, ὅτε τε sicut, Poetica sunt.
12. Qualitatis: ut, καλῶς, pulchre; ῥωμαῖς, Latine; ἀγελήδον, gregatim, ἀπασασαλῶτως, immote; μεμνηχθήμενος, solerter, aut subdole. Talia in ὡς formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in σ. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνομαστικὰ ὀπρῶματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ὡς ferme habent casum sui

- sui nominis, ut ἀξίως τῆς προγόνοισιν, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, idest, eodem modo quo alii &c.
13. Quantitatis, idest, intendendi, remittendi, diminuendi; ut, ἄγαν, valde; μονονυχί, tantum non; ὀλίγη, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.
14. Dubitandi, conjecturæ; ut ἴσως, fortasse. τάχα, forsitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.
15. Vocandi: ut, ὦ, ο. Euripid. Phænissis: ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μέλας πορδρόμοι. Heus, heus veneranda, progredere: ὦν, τίς ἐν πύλαισι δομάτων λυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus est? Ibidem.
- Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.
16. Separandi, distribuendi, excludendi: ut, ἀνδρῶν, sine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter. μόνον, tantum, πλεον, præter.
17. Jurandi: ut, νὴ per; μὲν, non per. Hujusmodi adverbium cum Accusativo ponuntur: ut νὴ Δία, per Jovem; μὲν Δία, non per Jovem. Huc addi potest ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad similem.
18. Eligendi: ut, μάλλον, potius; ὀφειότερον, citius.
19. Congregandi: ut, ἅμα, & ὁμῶς, simul; συλλήβδην, comprehensim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμῶς τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.
20. Concedendi ut, εἴεν, esto.
21. Prohibendi: ut, μὴ, ne; μηδαμῶς, nequaquam.
22. Eventus: ut, κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.
23. Comparandi: ut, μάλλον, magis; ἥσσον, minus; πλεον, plus; μέγιστα, maxime.
24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, scilicet; ἦγουν, videlicet; ταῦτέστι, hoc est: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.
25. Causæ: ut ἐνεκα, causa; χάριν, gratia.
26. Celandi: ut, λάθρα, clam.

Adverbium vestitum articulo fit nomen: ut, *χθής*, heri; *ὁ χθής*, hesternus, &c.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, *μέχρι πᾶ*, & *μέχρι τότε*; Quousque? &c. Fit hoc etiam cum idem significant, ut quatuor simul juncta apud Aristophan. *ἔτ' ὡ πάλιν αὖθις*, deinde rursum.

Figura

Triplex est: simplex, ut *αὔριον*; Composita, ut *μεταύριον*; Decomposita, ut *φιλοφρόπως*.

Comparatio.

ῥαδίως facile, *ῥᾶν*, *ῥᾶτα*, vel *ῥᾶτον*.

Μάλα valde, *μᾶλλον*, *μάλιστα*.

Πέρα, vel *πέρω* ultra, *περαιτέρω*, *περαιύτω*.

Πόρρω longe, *πορίωτέρω*, *πορρωτάτω*.

Πολλάκις sæpe, *πλεονάκις*, *πλειστάκις*.

Inter Adverbia numerantur

Interjectiones.

1. Admirandi; ut, *θαυαί*, *παρᾶ*; *οἶ*, *παρᾶ*; *παπαῖ* *ἄξ*, *ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει*: *Παρᾶ* quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope, *Ἄπιδον*, *οἷοις φροικίαις ἄρχη λίγυ*: Dii boni, qualibus proceramiis auspicias orationem! Idem Hercule fur.

2. Approbandi; ut *ὦγε*, euge.

3. Abominandi; ut, *ἀπαγε*, apage: *εὖρηνα φάνει*, bona verba quaeso: Eurip. Herc. *ὦ ὦ*, *ἰὲ ἰὲ* apage: Soph. in Coloneo.

4. Comminandi; ut, *ταί*, *ναί*.

5. *Ναί*.

5. Dolendi : ut οἶμι, hei mihi ; φεῖ , heu : ἰὼ , heu :
ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πατρὸς θεοῖς.
O nimis ego infelix, & inuisus diis . Sophocl. Philo.
6. Exclamandi : ut, ὦ, οὐ : ἰὼ ἰὼ . heu . Eurip. Hippolyn.
7. Metus : ut, ἄ ἄ at at ; ἔα ἔα, ὦ ὦ, ehem. Eurip. Rheso.
8. Indignandi : ut φεῖ, pro .
9. Lætandi : ut, δ'οῖ, evax ; ἰὼ iu . Eurip. Cyclope. ὦ
φιλοτάτη παῖ πατρός, o fili patris charissimi . Sophocl.
Philoctet.
10. Ridendi : ut, ἔ, ἔ, ἔ, ἔ, ha ha ha . Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt : Potestas , Figura , Ordo

Potestas.

1. Copulativæ : ut, καὶ & , τε que : μὲν quidem , ἔτι autem ;
interdum Copulativæ , interdum Adversativæ .
2. Disjunctivæ , ut ἢ aut , ἢ ἐ aut , ἢτοι sive .
Huc pertinent
Particulæ utramque rem tollentes , ut, ἢδὲ , ἢτε ,
neque : Dubitativæ : ut, εἰ , εἴ , ἄρα , an , num.
Poet. ἄκῃ , & αἰκῃ , si forte .
3. Adversativæ : ut, ἀλλὰ sed ; καίπερ interdum ; καίτοι ,
etsi : εἰ καί , si etiam ; ὅμως tamen ; καὶ μὲν atqui ; ὁ
μὲν ἀλλὰ verumtamen : Poet. ἔμπης tamen .

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον ὅ , potius , vel imo .
Diminuendi , γὰρ , γυν , καὶν , saltem .

4. Causales : ut, ὅτι enim ; καὶ ὅτι etenim ; ὅτι , quod : ἐ-
πειδὴ , postquam ; ἐπειδὴ περ , quandoquidem ; ἵ-
να , ut : ὅπως , ut ; ὥστε , ut ; μὴ , ne . Poet. ὅφρα ,
ut .

Huc pertinent

Conditionales , seu exceptivæ : ut , ἥ , quate-
nus ; εἰ , εἴ ; ἄν , εἴ ; εἰδὼς , εἴ ; ὡς , εἴ ; εἰ μὴ , nisi ;
ὅτι

ὅπ μὴ, nisi Poet. αἶκε, & αἶκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem ei rectius indicativo, & optativo; ὡς, ἂν, εἰδν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, si verberarem, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut, εἰ ἐτυπῶν. Item verberavisse: εἰ ἐτυψα, vel εἰ ἐτετύφην. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

5. Ratiocinativæ: ut, ἄρα, vel ἄρα, ergo; ἔν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τὸ, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδή; videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

6. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rursus; αὖθις, iterum; εἴτε, deinde.

7. Approbativæ: ut, γε, ἔν. Νῆ δῖα ἐνδοξοί γε ἀμρότεροι: Per Jovem illustres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὡς περ ἔν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ἑλῶν ἔφορος: ἕτερός. ὅτι βίος μετὰ τὸν πυρόντα: Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector; altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermone I. de Providentiâ.

8. Completivæ: ut, δὴ, νῦν, πέρ, ἴα, τοί, fane, quidem; πῶ dum.

9. Potentiales: ut, ἂν, καί, καὲν, utique. De usu ἂν valde observando statim post Syntaxim explicatus.

Figura

Duplex est: Simplex, ut καὶ; Composita, ut καὶ περ.

Ordo

Triplex: Præpositivus, ut καὶ ἀλλή. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσας ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Postpositivus: ut, μὲν, δέ.

Communis: ut, ἄρα, ἴνα.

De Præpositionibus.

Præpositiones sunt (Monosyllabæ sex : ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ
 (vel ἐξ, ἀπό, πρὸς, σὺν.
 (Dissyllabæ duodecim : ἀνά, ἀμφι,
 (ἀντι, ἀπό, διά, ὑπὲρ, κατὰ, μετὰ,
 (παρά, ὡς, ὑπό, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit : ut, Ἰησὺς σώζει τὸν λαὸν αὐτὴ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jesus servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione (Complet : ut, ζῦ bene ; ὑπέρω,
 (supra modum bene.
 (Minuit : ut, λευκός albus ; ὑπόλευκος subalbus.
 (Mutat : ut, λέγω ; dico ; συλλέγω, colligo.

Monosyllabæ.

1. Εἰν soli Dativo jungitur, & rei statum significat ; ut ἐν οἴκῳ, *in domo* : sed per Ellipsin Genitivo, ut ἐν Ἀθῇ, subaudi οἴκῳ, *in domo Platonis*.
 Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *inijicio*.
2. Εἰς, & Ἀττικῇ εἰς Accusativo *in*, cum motus significatur : ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.
 Composita *in*, cum motus significationem habet, ut εἰσέλκεμαι, *insilio*.
3. Εἰς sequente vocali, & ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας ὄργημα, *ex otio negotium*.

Com-

Composita auget, ut ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *eicio*.

4. Πρὸς *ante*, soli Genitivo, ut πρὸς θυρῶν, *præ foribus*.
Composita *præ* significat, ut πρὸςβάλλω, *præpono*.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεῷ, *a Deo*: *officium*, ἢ πρὸς φιλοσόφῳ, *non est Philosophi*: *coram*, πρὸς ἐπισκόπῳ, *coram Episcopo*: Jurandi quoque est nota, ut πρὸς χάριτον, *per Gratias*.

Cum Accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*: & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut πρὸςκαλῶ, *advoco*.

6. Σὺν, & Ἀτ. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Diffyllaba.

1. Ἀνὰ *per*, cum solo Accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poetice cum Dativo usurpatur.
Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurso*.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφοῖ ἀστέρων, *de astris*.
Cum Dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulyssæ*.

Cum Accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, *circa diluculum*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντιβέβω, *inverto*.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *a capite*: ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita auget, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium* etiam significat, ut εὐχόμαι, *precor*, ἀπαύχομαι, *imprecor*. *Exemplum* quoque significat, ut ἀποχεῖρω, *describo*.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίης, *per vitam*; δι' ἡδονῆς, *per voluptatem*, cum, ut διὰ μαχαίρων,

cum gladiis . Significat etiam *Potentiam* , ut *δι' ἐαυτῶν* , suis viribus .

Accusativo juncta *propter* , ut *διὰ φόβον* , propter timorem : *δι' αἰσχύνην* , propter pudorem .

Composita *dis* significat , ut *διάρταν* , dividere .

6. *Ἐπὶ* cum Genitivo *in* , vel *circa* , ut *ἔως ἧν γλώττης* , bos in lingua : *super* , ut *ἐφ' ἵππῳ* , super equo .

Cum Dativo *propter* , ut *ἔπ' τῷ κέρδει* , propter lucrum : *in* , ut *ἔπ' τῷ βιολεῖ* , in Regis potestate : *super* , ut *ἔπ' τῷ θεμελίῳ* , super fundamentum : *post* , ut *ἔπ' τῇ τῆς* , post hæc .

Cum Accusativo *ad* , ut *ἔπ' τῷ διδασκάλῳ* , ad Præceptores : *propter* , ut *ἔπ' τῷ* , propter hoc : *contra* , ut *ἐπ' ἐμέ* , contra me .

Composita *in* , seu *super* significat , ut *ἐπιγράφω* , inscribo : item *fero* , ut *ἐπιμυθάζομαι* , post factum consulo .

7. *Κατὰ* , cum Genitivo *contra* , ut *κατὰ χριστιανῶν* , contra Christianos : *de* , ut *κατὰ σοφιστῶν* , de studiosis : *per* in jurando , ut *κατὰ Θεῶν* , per Deos : *præ* , ut *κατὰ χειρῶν* , præ manibus : *super* , ut *κατὰ πετρῶν* , supra petras .

Cum Accusativo *secundum* , ut *κατὰ τύπον* , ad exemplar ; *κατὰ νόμον* , secundum legem : *pro* , ut *κατὰ δυνάμιν* , pro viribus .

Composita *deorsum* significat , ut *καταβαίω* , descendendo .

8. *Μετὰ* cum Genitivo *cum* , ut *μετὰ φίλων* , cum amicis : cum Dativo Poetice *inter* , ut *μετὰ πρώτοις* , inter primos .

Cum Accusativo *post* , ut *μετὰ τὸν πόλεμον* , post bellum ; *μετὰ τὴν γραφὴν* , post scriptionem .

Composita *translationem* significat , ut *μεταφέρω* , transfero .

9. *Παρά* cum Genitivo *a* , ut *παρὰ Κυρίου* , a Domino : Significat etiam *excellentiā* , ut *παρὰ πάντων τυγχάνει* , est super omnes , h. e. omnes excellit : *de contrariis* , ut *παρὰ λόγου* , contra rationem ,
Dati.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut $\omega\lambda\gamma\epsilon\tau\omega\ \tau\omega\ \kappa\alpha\epsilon\iota\omega$
 $\epsilon\lambda\epsilon\theta$, apud Dominum misericordia.

Accusativo *motum ad rem*, ut $\omega\lambda\gamma\epsilon\sigma\epsilon$, ad te :
Immorationem in aliqua re, ut $\omega\lambda\gamma\epsilon\tau\iota\ \mu\alpha\theta\eta\mu\alpha\tau\iota\kappa\alpha$, in studiis Mathematicis. Item *præter*,
 ut $\omega\lambda\gamma\epsilon\omega\ \rho\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu$, præter decorum.

Composita minuit, ut $\omega\lambda\gamma\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\theta$ $\rho\eta\tau\omega\ \rho$, malæ
 monetæ, h. e. adulterinus, orator. Significat &
comparationem, ut $\pi\alpha\ \rho\alpha\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$, confero : *con-*
trarium, ut $\omega\lambda\gamma\iota\sigma\mu\epsilon\theta$, iniquus. Item *prope*,
 ut $\pi\alpha\ \rho\alpha\chi\omicron\lambda\epsilon\theta\omega$, proxime sequor.

10. $\Pi\epsilon\epsilon\iota$ cum Genitivo *de*, ut $\omega\epsilon\iota\ \psi\upsilon\chi\eta\varsigma$, de anima :
 $\omega\epsilon\iota\ \phi\upsilon\sigma\iota\kappa\eta\varsigma\ \alpha\upsilon\kappa\omicron\upsilon\sigma\epsilon\omega\varsigma$, de Physica Auscultatione : *præ*,
 ut $\omega\epsilon\iota\ \alpha\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\ \rho$, præ omnibus.

Cum Accusativo *circa*, ut $\omega\epsilon\iota\ \tau\iota\ \tau\omicron\beta\epsilon\ \rho\alpha\ \eta\ \alpha\ \nu\delta\ \rho\epsilon\iota\alpha$,
 Fortitudo est circa terribilia.

Cum Dativo *ex*, ut $\omega\epsilon\iota\ \kappa\eta\ \rho\iota\ \phi\iota\lambda\omega\ \sigma\epsilon$, amo te
 ex animo. Homer.

Composita *circum* significat, ut $\pi\epsilon\ \rho\iota\ \pi\alpha\tau\acute{\epsilon}\omega$, ob-
 ambulo. Item *excellentiæ*, ut $\pi\epsilon\ \rho\iota\ \kappa\alpha\lambda\eta\varsigma$, ad-
 modum venustus; $\pi\epsilon\ \rho\iota\gamma\iota\sigma\mu\alpha\iota$, præsto.

11. $\Upsilon\pi\epsilon\ \rho$ cum Genitivo *pro*, ut $\omega\pi\epsilon\ \sigma\beta\acute{\alpha}\lambda\epsilon\ \upsilon\pi\epsilon\ \rho\ \eta\mu\omega\ \nu$,
 ora pro nobis : *de*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\ \omicron\ \nu\epsilon\ \sigma\kappa\iota\varsigma$, de um-
 bra asini : *super*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\ \kappa\eta\ \rho\omega\ \nu\ \omicron\ \rho\epsilon\ \kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, su-
 per hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\ \alpha\ \nu\theta\ \rho\omega\ \pi\epsilon\ \nu\ \phi\ \rho\omicron\ \nu\epsilon\iota$;
 supra hominem sapit : *præter*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\ \mu\omicron\iota\ \rho\delta\omega$;
 præter fatum.

Composita significat *defensionem*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\alpha\ \sigma\iota\zeta\omega$;
 defendo : *augmentum*, ut $\upsilon\pi\epsilon\ \rho\mu\alpha\lambda\lambda\omicron\ \nu\omicron\mu\alpha\iota$, nimis
 infanio.

12. $\Upsilon\pi\omicron$ cum Genitivo *sub*, ut $\upsilon\pi\omicron\ \kappa\acute{\omicron}\lambda\pi\epsilon$, *sub sinu* :
propter, ut $\upsilon\pi\omicron\ \alpha\iota\delta\acute{\epsilon}\varsigma$, *propter verecundiam*.
 α , ut $\upsilon\pi\ \alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\ \alpha\upsilon\ \iota\psi\omicron$.

Cum Dativo *sub*, ut $\upsilon\pi\omicron\ \tau\eta\ \lambda\epsilon\omicron\ \nu\tau\eta\ \gamma\epsilon\lambda\omicron\iota\omicron\ \nu\ \pi\iota\alpha$
 $\pi\iota\delta\eta\kappa\omicron\ \omega\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\lambda\lambda\epsilon\iota$, sub pelle leonina ridiculam
 simiam tegit.

Cum Accusativo *subter*, ut $\upsilon\pi\omicron\ \gamma\lambda\omega$, subter ter-
 ram.

Composita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, sub-
vereor: *Improbisatem materia*, ut ὑπόχρυσος,
aurum nequam.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur,
ut εἰρήνης περὶ, *de pace*; ionusque retrahitur,
diciturque εἰρήνης πέρι.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut
ἐν pro ἐνεσι *licet*: ἐπι pro ἐπεσι *ineſt*, *adeſt*: πέρι
pro περὶ ἐσι, *ſupra modum ſupereſt*: Sic ἀνα *ſurge*
pro ἀνδενθι.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tineſin diſſolvunt,
ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

*Omnes Præpositiones memoria cauſſa
his verſiculis clauduntur.*

Εἴ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.

Εἴ, σὺν cum dandi caſu. dabis εἰς, ἀνὰ quarto.

Cum patrio, & quarto καὶ, ὑπὲρ, διὰ, καὶ μετὰ
junges.

Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ,
ἀμφοῖν,

Καὶ ἐπὶ, καὶ ὑπὸ. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, καὶ μετὰ jun-
cta.

Præpositiones quædam inseparabiles,
quæ fere extra Compositionem
nihil significant.

Augent	{	αι:	αείδην, valde manifestus.
		ει:	εἰβρομ, graviter fremens.
		δα:	δάσκω, pro δασύσκω, spissam umbram faciens.
		ζα:	ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
		λαι:	λαικάζω, decipio, quod α λα, & καζω, orno.
		λι:	λιπόνηρ, valde improbus, quasi λίδω πονηρός.
		βω:	βελιμία, magna fames, quasi μέ- γας λιμός.
		ιππω:	ίππογνώμων, idest, ό μεγαλογνώμων, magnanimus.
Privant	{	α:	αθάνατος, immortalis.
		νη:	νήκερ, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολύ, multum; ut α-
ξυλ, lignosus: sic & νη; ut νήδυμ, ύπν, admo-
dum suaviter membra pervadens somnus. Interdum
άμα, simul; ut άλοχ, idest όμόλοχ, uxor. In-
terdum ίσον, æquale: ut ίσοτόλδωτ, æquiparandus.
Interdum ένδωπίον, contrarium; ut Φοίβω άσγνώμονες,
Phæbo adversariæ. Interdum φαυλότητι, vitium; ut
άπυς pro κακόπυς, qui infirmis est pedibus. Interdum
δυσ, non facile; ut άόρατον, quod non facile conspi-
citur. Interdum nihil facit, ut σάχυς, άσαχυς spica:
βληχερός, άβληχερός, debilis.

δυσ, cui adversatur ά, difficultatem, aut vitium si-
gnificat; δυσυχία, adversa fortuna: άτυχία, prospe-
ra fortuna.

De Accentibus.

Græci in suis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magister optimus est usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni syllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob causam syllabicus dici solet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonnisi natura, vel natura simul, & positione longam. Excipe tamen composita ex Articulo subiunctivo, & infinito τίς: nam τίς σδεις, ταῖς σδεις, ἵπτις, ἡσιν, ὦτι, ἥτι, Circumflexum habent in antepenultima.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici soleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Perispomenon est: quod in Penultima, Properispomenon.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu Acutum suum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινομένα, idest inclinata: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noster*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipsa orationis serie, si sequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus*

ΙΗΣ:

θεός : θεός ὄν, *Dens est*. Idem fit in fine periodi: ut πάν-*τα βλέπει ὁ θεός*. *omnia videt Dens*.

Interrogativum : τίς retinet ubique suum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abiectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit declinabilis; ut πολλά, καλῶ, χαλεπά, πηλὴ, κάλῃ, χαλέπῃ: si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut παρ' ἐμοί, pro παρὰ ἐμοί, ἀρῃα me.

Compositio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*; φιλόκαλός, *studiosus munditia*: σοφός, *sapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum est in particulis, α, δ, δυς: ut κινητός, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*; ἐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monosyllabis, quando componuntur: ut πᾶς, *pner*; ἀπαις, *bonos habens liberos*: πῆς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Augta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπήμεν, Jonice, pro τυπήμεναι Dorice, pro τύπην, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt: ut ἐγώ, pro ἐγώ, *hic*: ἐκεῖνος, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἐγώ, *ego quidem*: ἐμοί, *mihi quidem*: & cum o præcedit syllabam adjectam per Paragogen: semper enim in his est Accentus in penultima: ut πάντες, *omnes*, ἐργάται, *ἐργάται*, ἐμέθεν, *mei*.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando acuuntur: ut χεῖμι, χεῖ, *opus sum*: aliquando circumflectuntur: κεῖ pro κείδι, *hordeum*.

Monosyllaba longa post Aphæresin relicta circumflectuntur: ut ἔφω, φῶ, *dixi*: ἔφω, φῶ, *natus sum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima syllaba sit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλένθρωπος *humanus*; ἀγγέλ^{ος}, *angelus*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλόσοφος, ἀγγέλ^{ος}.

Excipiuntur

1. Genitivi Attici omnium numerorum secundæ Declinationis contractæ, ut πόλεως, πόλεων, πόλεων; δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
2. Participia Præteriti Passivi, ut τετυμμέν^{ος} *verberatus*; λελεγμέν^{ος} *dictus*.
3. Verbalia in έ^{ος}, ut ἴτεον *cundum*; σπιδασέον *cirandum*.
4. Composita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολογ^{ος} *Theologus*. Sed composita a κτείνω, occido; τρέφω *nurto*; φθείρω *corrumpo*, cum active capiuntur, sunt Paroxytona, ut μητροκτόν^{ος}, *matricida*; θνητρόρ^{ος}, *qui feras nurrit*; λαοφθίρ^{ος}, *qui populum corrumpit*: cum passive usurpantur, Proparoxytona sunt, ut μητρόκτον^{ος}, *a matre occisus*; θνητρόρ^{ος}, *a feris nurritus*; λαοφθορ^{ος}, *a populo corruptus*.
5. Omnes casus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μένελεως, μερέλεω, μερέλεων, &c.
6. Vocabula desinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magistri*; σύνεδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione sequatur aliqua consonans, longæ censentur, ut διδάσκαλοις, συνόδοις.

Composita a χέω, fundo; βάλω, jacio; πολῶ, verito; λέγω, vel λόγ^{ος}, cum habent Præpositionem,

Pro-

Proparoxytona sunt, ut ὄρχος, *aqualis; σύμ-*
βολος, omen; περίπολος, qui circumit; κατὰλο-
γος, catalogus: cum vero aliam particulam pra-
positam gerunt, sunt Paroxytona, ut οἶνοχος,
pingerna; ἐκπιβίλος, eminens jaculans; ὑμνοπέλος,
qui hymnos tractat; θεολόγος, Theologus.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut
ποιέτω, ποιῶτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut *σῶμα, corpus; μῆσα, mīsa.* At τύπῃς, τύπον Paroxytona sunt, quia sola positione producantur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἶκος *domi*, ad distinctionem οἶκος *Nominativi Pluralis* ab οἶκος, *domus.*
2. Tertia persona Aoristi primi Activi Optativi Modii, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad distinctionem Infinitivi ποιῆσαι. At πείσαι, *fac*, est Aoristus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ personæ Optativi Activi desinentes in οι: in his enim censetur hæc diphthongus longa, ut τετύποις, τετύποι; φάγοιμεν, φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima sola positione sit longa, ut χοϊνίξ, *chanix*: αἰκάξ, *silens*. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε

& coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: sic ποίετε, ποιείτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητώ, non λητῶ, *Lationam*: αἰδέα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc posterius aliqui circumflectant. Adde τῷ νέω, νῶ, α νόῳ, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus est in Recto, talis fere est in obliquo, nisi obftet aliqua ex infra scriptis Regulis: ut λόγῳ, λόγῃ, λόγῳ: αἰνέας, αἰνείῃ, αἰνείᾳ. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μηπέτης, *consiliarius*: ὁ ἄρυσπης, *late videns*, vel *sonans*: ὁ ἀκακῆτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δεσποτῆ, ὦ μηπέτῆ, ὦ ἄρυσπα, ὦ ἀκάκῆτα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si Rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός *Deus*, Θεῶ, Θεῶν, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεόν, Θεῆ, Θεοί, Θεῶ, Θεῆς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον *lignum*, ξύλου, ξύλων.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκῳ, οἶκου, οἶκῳ, οἴκοις, οἴκῃς.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἄνθρωπῳ, ἄνθρωπο, ἀνθρώπου, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπων.

Genitivus pluralis primæ, & secundæ Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ descendant a masculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Masculini: ut ὁ ἅγιος, *sanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *sancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπάς, λαμπάδ@, λαμπάδι, lampas : Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτήρ, σωτήρ@, σωτήρι, Salvator : ἀγών, ἀγών@, ἀγώνι, certamen.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transferitur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματ@, βήματι : μάρτυρ, μάρτυρ@, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ὀπζηρμα, ὀπζηρματ@, ὀπζηρματι : cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ὀπζηρμα, ὀπζηρμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ manus, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur

1. Participia θεὸς, δέντ@, qui posuit : εἶς, εἶντ@, qui stetit : δὲς, δέντ@, qui dedit : ὢν, ὄντ@, qui est.
2. Τίς, τί@ Interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus : sed τίς Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

3. Genitivi παιδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρῶς: δάδων a δᾶς; fax: δμῶων a δμῶς famulus. φῶτων a φῶς vir: θῶων a θῶς, lupus cervarius: ρῶδων a ρῶς, ρῶδς, uftio: κρᾶτων a κρᾶς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi εϋ, & ε finales circumflectuntur, ut ὁ βασιλεῦς, Rex: πανταχῶς, ubique. Adverbium tamen ἰδὲ, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδε, vide, distinguatur.

Vocativus in ις a Nominibus Propriis in ις est Proparoxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὁ Δημοσθένες: Σωκράτης, ὁ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῶ μιᾷ: μηδεμία, μηδεμιάς: ἀμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δύοιν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρος: τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὁ σῶ-τερ, ἀνερ, δᾶερ, πάτερ. a Nominativis σωτήρ, ἀνήρ, δαήρ, πατήρ.

Nulla accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, εἰ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὡς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά πινθ, *Audiui quemdam*: λόγῳ μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in sequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τις, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τί, *quis, quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine $\mu\alpha$, $\mu\omicron\iota$, $\mu\epsilon$: $\sigma\alpha$, $\sigma\omicron\iota$, $\sigma\epsilon$: ϵ , $\omicron$, ϵ cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est $\sigma\phi\epsilon$, & $\sigma\phi\omega$, seu $\sigma\phi\omega\epsilon$, quando accipitur pro $\sigma\phi\epsilon$ tertiæ personæ: nam $\sigma\phi\omega$ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est $\sigma\phi\iota\sigma$, & $\sigma\phi\iota\nu$, seu $\sigma\phi\iota$, pro $\sigma\phi\iota\sigma$, ut & $\sigma\phi\epsilon\alpha\varsigma$, pro $\sigma\phi\alpha\varsigma$; sed non semper omnes. Post Præpositionem, $\epsilon\nu\kappa\alpha$, & disjunctivam conjunctionem η non inclinant.
3. In Verbis $\epsilon\mu\iota$ *sum*, & $\phi\eta\mu\iota$ *dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
4. In Adverbiis $\pi\omicron\tau\epsilon$ *aliquando*: $\pi\omicron\delta\epsilon\nu$, $\pi\omicron\delta\epsilon$ *alicunde*: $\pi\omicron\delta\iota$ *alicubi*: $\pi\omega\varsigma$ *quodammodo*: $\pi\omega$ *adhuc*, *dum*; $\pi\eta$ *alicubi*: $\pi\eta$ *usquam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
5. In conjunctionibus $\gamma\epsilon$, $\chi\epsilon$, $\tau\epsilon$, $\chi\epsilon\nu$, $\pi\epsilon\rho$, $\rho\alpha$, $\nu\iota$, $\theta\iota\omega$, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut $\tau\upsilon\pi\epsilon\sigma\iota\pi\nu\epsilon\varsigma\ \mu\epsilon$, *verberant me aliqui*. & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplo allato.

Inclinant, hoc est transferunt Enclitica accentuum suum in dictionis precedentis finalem syllabam.

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut $\alpha\nu\theta\rho\omega\pi\acute{o}\varsigma\ \pi\iota$, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Trochæus: ut $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\ \pi$; $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\ \pi\omicron\tau\epsilon$; $\alpha\lambda\lambda\acute{o}\ \pi$; $\iota\varsigma\acute{\epsilon}\ \mu\epsilon$. Sed $\epsilon\mu\iota$, & $\phi\eta\mu\iota$ post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut $\sigma\omega\mu\acute{\alpha}\ \pi$, *corpus quoddam*. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut $\kappa\eta\rho\upsilon\grave{\varsigma}\ \epsilon\varsigma\iota$, *præco est*.

Amis-

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona : tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica : nam tunc servat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ πινος, *video quosdam*.

Exceptio.

Persona ὅτι habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post εἰ, καὶ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τῶν : ut εἰς πόλις, *est civitas* : εἰ εἰς, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum : ut καρπὸς σου, non καρπῖς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus : ut διὰ σέ, *propter te* : ἐξ σοῦ, *de te* : κατὰ μέ, ἢ σέ, *secundum me, aut te*.

*De Figuris dictionis.**Prothesis.*

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita : ut τετραγών pro τριγών, a τᾶζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur : ut ὁρτὴ pro ἑορτῇ, *festum* : ἱερὸς pro ἱεροῦ, *sanctus*.

Synco-

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut *διράμις* pro *διρσάμις*, *ἰνυένι*: *ἐγένετο* pro *ἐγενήσατο*, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut *ἐλαβε* pro *ἐλαβε*: *ὀπότερ* pro *ὀπότερ*, *inter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut *δῶ* pro *δῶμα*, *domus*: *ποσειδῶ* pro *ποσειδῶνα*, *Nepereus*: *βεῖ* pro *βυαροί*.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adiungitur: ut *ἦσα* pro *ἦς*, *eras*; *τύπτεκε* pro *ἐτυπτε*, *verberabat*.

Metaplasms.

Metaplasms est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut *κλόδι* pro *κλάδω*, *ramus*. Metaplasms vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli *ἀντίστοιχον* vocant) est literæ commutatio, ut *πόρσω* pro *πόρρω*, *procul*; *θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; *ῖρξω*, *faciam* pro *ῖρξω*; *ἑώραθον* pro *ἑπαρθον* a *παέρθω*, *vasio*; *ἑδρακον* pro *ἑδρακον* a *δέρκω* *video*; *καρτερός* pro *κρατερός*, *fortis*; *κάρτ* pro *κράτ*, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut *τὰ μὰ* pro *τὰ ἐμὰ*, *mea*; *τὸ νομα* pro *τὸ ὄνομα*; *τοῖμαπον* pro *τὸ ἱμάπον*, *vestimentum*, *ἔτιν* pro *ὃ ἔτιν*, ab *ἔτις*, *O amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut *κεκαμωσι* pro *κάμωσι*; *ἀττερτρός* pro *ἀττρός*; *ἐτήλυμι* pro *ἐτυμον*.

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Article: ut τὰ καλὰ ζῷα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζῶων.

Hoc cum sit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni participio, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigra. Basilins etiam sine partitione dixit, τὰ σίμπλωτα τῶν τῆδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut foeminino subjungitur adjectivum neutrum: ut ὁ ἀρετὴν λυσitteλές ἐστὶ, *virius est utile*, idest, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur solum, subaudito substantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. scilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *postridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in crastinum*; καὶ ἐκάστῃ, *quotidie*.

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὃν ἔχω, *ex iis, qua habeo*. Et ipsum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὃν ἔχω. Sic ἐξ ὃν ἐπέσειλας, *ex iis, qua scripsisti*, idest, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relative interdum vacant: ut μηδὲν ὄντα, *nullum*, apud Hermogenem: οἱ αἰσθηταί, *delicatissimus*: πάντες ὄντες, *omnes*: μισία ὄσα, *sexcenta*.

3. Re-

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito : ut τοῖς τοῖς ἐστίν, οἷος μὴ ψάδεσθαι, *is est, qui non mentiasur*, vel *talis, ut, &c.*

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut ταῦτά ἐπαινῆται, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo ὅστις, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἐστὶν ὅς, ἐστὶν ὅ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis, alicuius*, &c. Item pluraliter, ἐστὶν οἱ, ἐστὶν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἐστὶν ἴσως, &c. pluraliter ἐστὶν οἱ πᾶνες, quod & εἰσὶν εἰπῶνες, vel εἰσὶ τινες, οἱ, &c.

Item in adverbis: ἐστὶν ὅ, vel ὅπου, *alicubi*; ἐστὶν ὅτε, vel, ὁπότε, *aliquando*; ἐστὶν ὡς, vel, ὥπως, *aliquo modo*; ἐστὶν ὅν τρόπον. Vel sic. ἕωδ' ὅς, ἕωδ' ὅ, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus; ut ὁ λόγος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χεῖρ, ὁ μὲν, ὁ δέ, ὁ ὅν ἑρανῶ.

2. Nominibus propriis nunc additur ; sed rarius ; nunc non additur : ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet ὅς, quando de uno ac vero Deo loquimur ; & articulum requirit.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il, la, lo* : ut ἀπόδο μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum* : vel excellentiam : ut ὁ ποιητής, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit : ut ὁ λαὸς ὁ θαλάσσιος, *populus marinus* : nunc explicat : ut ἡμεῖς οἱ Θράκες, *nos Thracæ*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius* : ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, *Ptolemaus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum : ὁ Κλινίου, *Clinia filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τι cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo : ut τὸ τῆς τύχης, vel τι τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium* : *ratio itinerum*, idest, *itineræ*. Interdum alio sensu : ut τὰ τῷ Πλάτῳ, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat : ut οἱ τῶν φίλων ταῖς, *amicorum liberi*.

8. Articulus præpositivus servit divisioni : ut ὁ μὲν, ὁ 5, *hic, ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius.

1. ad Cor. II. ὁ μὲν πινῶ, ὁ 5 μεθύει, *Alius quidem est, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos : ut ἐς, ὅς, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente ; & eleganter adhæret Verbo substantivo ἐστίν. Vide supra de concordantiis.

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεῷ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἄνὴρ δὲ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας δὲ πυχρόντως ἔχειν, *bene instructum esse literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*. Εὖ ἤκων σοφίας, *eximia sapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo: ut νεωρίας δεξιὸς τῶ φύσιν, *adolescens bona indolis*.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, *Lucian. hordentm asino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τῶ τέλει, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu: ut ὁ ἐπὶ σοι πόθος, *mihi desiderium*: ἔχθρα εἰς Θεόν, *infensus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὖνοα, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, *κοινωνία*, ὁμοφροσύνη, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia: ut λίαν, ὅτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic αἰς πλείστα, ὅτι πλείστα, αἰς ὅτι πλείστα, *quæ plurima*. Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ: ut μετὰς, πλήρης, ἑμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἐρημνός, *desertus*, *nudus*, &c.

2. Communions; κοινωνός, *consors*, μέτοχον, *particeps*; μετόχον, *expers*. Item κοινωνός αὐτῶ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ; ut ἐμπειρόν, *peritus*, ἀπειρόν, *rudis*, imperitus; ἔσθας, *assuetus*.

4. Partitiva; ut ἕκαστον ἡμῶν, *unusquisque nostrum*; & partiue posita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in χον; ut τοῖς τοῖς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat*, αὐτὸν σὺν τῇ βίᾳ, *ante suppeditat vita necessaria*. Item verbalia in τον privantia, active sumpta: ut ἀγασθῶν, *qui non gustavit*; ἀτέατον, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλεγκτικῶς, *deficiente ἐν κα*: ut μακάρεσσιν, *beatus es propter visionem*; idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a sapientibus*; διάφορος τέτων, *ab his discrepans*; ἕτερον τὸ ἀγαθόν, *diversum a summo bono*.

8. Ἀξιόν, *dignus*; ἀνάξιόν, *indignus*; ἐγκρατής, *compos*, *qui coercere scit*, ac regere; ἀκρατής, idest, ἡττων, *qui vincitur*, *qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa; ut κροίσων πλουσιώτερον, *Craiso ditior*; σοφώτατον ἀπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut ἐξαιρέτερον, *eximius*; ἐξοχόν, *idem*; κορυφαῖον, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria; ut ἴσον, *æqualis*; ἀίσον, *inaequalis*; ὅμοιον, *similis*; παρόμοιον, *assimilis*; ἀνόμοιον, *dissimilis*.

2. Ἐπιτηδεύον, *idoneus*; ἀναγκαῖον, *necessarius*; πιστός, *fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut εὖνους, *benevolus*; κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi; ut λυσιτελής, *σύμφερον*, ὠφέλιμον, *εὐωφελής*, χρήσιμον, *utilis*; ἀλυσιτελής, *ἀσύμφερον*, ἀνωφελής, ἀχρησθόν, *inutilis*.

4. Com-

4. Composita a σω, & ὁμῶ: ut σὺσκληθῶ τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψυχθῶ ἐμοί, *mecum sentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζθῶ τῷ βασιλεῖ, *eadem cum rege mensa utens*.

5. Verbalia passively sumpta: ut ἀγνώσθων τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*, *aliis amulandus*.

6. Variantia quædam; γείτων τέτῳ, vel τέτῃ, *vicinus huic*, vel *huius*. Sic φίλθῶ, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἰδιθῶ, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίθῶ, *contrarius*, & similia.

Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen; subaudito κατὰ: ut λευκοὶ τὰς ὀδόντας, *albus dentes*, id est, *albis dentibus*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἀπλῆς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus huiusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρθῶ καὶ τὸ νομα, καὶ τῷ πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τὸν δεκάδον, *decem numero*: τοσῶτοι τὸ πληθῶ, *tam multi*: τηλικῶτοι τὸ μέγῃ, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione: ut πρόθυμθῶ εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulae.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλθῶ, καταραινῶ, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans*, i. *manifestum est*, vel *apparet*, *eum joculari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερθῶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλας, *inhumanus in alios*: πρόθυμθῶ εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*: φρίνημθῶ περὶ τέτων, id est, σφοδρὸς τῷδε, *peritus harum rerum*.

3. Genitivi παιδων puerorum, α παῖς: Τρώων Trojanorum, α Τρώς: δάδων α δαῖς, fax: δμῶν α δμῶς famulus. φῶτων α φῶς vir: θῶν α θῶς, lupus cervarius: φῶδων α ρῶς, ρωδός, ustio: κρέτων α κράς, caput: πάντων α πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi ου, & ε finales circumflectuntur, ut ὁ βασιλεῦς, ο Rex: πανταχῶς, ubique. Adverbium tamen ἰδὲ, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδε, vide, distinguatur.

Vocativus in εις a Nominibus Propriis in ης est Proparoxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὁ Δημοσθένες: Σωκράτης, ὁ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῷ μίῳ: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρος: τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὁ σωτήρ, ἄνερ, δάερ, πάτερ α Nominativis σωτήρ, ἀνὴρ, δαήρ, πατήρ.

Nulla accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐκ, ἐκ, εἰ, ὡς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσα πινε, *Audivi quemdam*: λόγῳ με, *sermo meus*.

Reperiuntur Enclitica in sequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τις, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τί, *quis, quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine *μῆ, μοι, με: σὺ, σοί, σε: ἔ, ἐ, εὖ* cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est *σφῆ*, & *σφω*, seu *σφωῆ*, quando accipitur pro *σφῆ* tertiæ personæ: nam *σφω* secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est *σφίσι*, & *σφιν*, seu *σφι*, pro *σφίσι*, ut & *σφέας*, pro *σφῶς*; sed non semper omnes. Post Præpositionem, *ἐνεκα*, & disjunctivam conjunctionem *ἢ* non inclinant.
3. In Verbis *εἰμι sum*, & *φημι dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
4. In Adverbiis *ποτε aliquando: ποθεν, ποθεν alicunde: ποδι alicubi: πῶς quodammodo: πῶ adhuc, dum; πῇ alicubi: πῶ usque*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
5. In conjunctionibus *γέ, κέ, τέ, κέν, πέρ, ῥα, νύ, θω*, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ junguntur, ut *τύπῳ σίπνές με*, verberant me aliqui. & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplo allato.

Inclinant, hoc est transferunt Enclitica accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam.

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut *ἄνθρωπός τις*, homo quidam.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Trochæus: ut *ἔτε τι; ἔτε ποτε; ἄλλο τι; ἴσέ με*. Sed *εἰμι*, & *φημι* post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut *σῶμά τι*, corpus quoddam. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut *κῆρυξ ἐστὶ*, praco est.

Amit-

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona : tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica : nam tunc servat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ πῶς, *video quosdam*.

Exceptio.

Persona ὅτι habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post ἐκ, ὅς, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τῶν : ut ἐστὶ πόλις, *est civitas* : εἰ ἐστὶ, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum : ut καρπὸς σου, non καρπός σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus : ut διὰ σέ, *propter te* : πρὸς σὺ, *de te* : κατὰ μέ, ἢ σέ, *secundum me, aut te*.

*De Figuris dictionis.**Prothesis.*

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita : ut τετυγὼν pro τυγὼν, ἀτάξω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur : ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum* : ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Synco-

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut *ἀράμην* pro *ἀρῆσάμην*, *inveni*: ἐγένετο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut ἐλαβε pro ἔλαβε: ὁπότερ, pro ὁπότερ, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Nepheus*: βεῖ, pro βυαροί.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut ἡδᾶ pro ἡς, *cras*; τυπῆσκε pro ἐτυπῆ, *verberabat*.

Metaplasms.

Metaplasms est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδω, *ramus*. Metaplasms vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίτοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔωραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *uaslo*; ἔδρακον pro ἔδωκον a δέκω *video*; κάρτερός pro κρατερός, *fortis*; κάρτ, pro κράτ, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὸ νομα pro τὸ ὄνομα; τοιμάπον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*, ὦτῃν pro ὦ ἔτῃν, ab ἔτης, *O amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κέκαμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρός pro ἀτηρός; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Article: ut τὰ καλὰ ζῷα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum sit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigra: Basilus etiam sine partitione dixit, τὰ σίμπλωτα τῶν τῆδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut foeminino subjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελεῖς ἐστὶ, *virtus est utilis*, idest, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur solum, subaudito substantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. scilicet *hiera*, *pridie*, *postridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in crastinum*; καὶ ἐκάστῃ, *quotidie*.

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὃν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipsum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὃν ἔχω. Sic ἐξ ὃν ἐπέσειλας, *ex iis, quæ scripsisti*, idest, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδὲνα ὄντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἱ αὐτοῦ, *delicatissimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μύρια ὅσα, *sexcenta*.

3. Re-

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito : ut τοῖς τοῖς ἐστίν, οἷ μὴ ψάδεσθαι, *is est, qui non mentiasur*, vel *talis, ut, &c.*

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut ταῦτα ἐπαινᾶται, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo ὅτι, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἐστὶν ὅς, ἐστὶν ὃ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis, alicuius*, &c. Item pluraliter, ἐστὶν οἱ, ἐστὶν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἐστὶν τις, &c. pluraliter ἐστὶν οἱ πᾶνες, quod & εἰσὶν οἱ πᾶνες, vel εἰσὶ τινες, οἱ, &c.

Item in adverbis: ἐστὶν ὅ, vel ὅπου, *alicubi*: ἐστὶν ὅτε, vel, ὁπότε, *aliquando*: ἐστὶν ὡς, vel, ὥπως, *aliquo modo*: ἐστὶν ὧν τρόπον. Vel sic. ἔσθ' ὅς, ἔσθ' ὃ, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus; ut ὁ λόγος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, ὁ δέ, ὁ ὧν ἑρανῶ.

Q 2

2. No-

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet ὁ, quando de uno ac vero Deo loquimur; & articulum requirit.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il, la, lo*: ut ἀπόδο μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητής, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lorus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θράκες, *nos Thracæ*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, *Ptolemaus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλενίου, *Clinia filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τι cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo: ut τὸ τῆς τύχης, vel τι τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*: *ratio itinerum*, idest, *itineræ*. Interdum alio sensu: ut τὰ τῷ Πλάτῳ, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων ταῖς, *amicorum liberi*.

8. Articulus præpositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν, ὁ 5, *hic, ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius.

1. ad Cor. II. ὁ μὲν πεινᾷ, ὁ 5 μεθύει, *Alius quidem esurit, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ἐς, ὅς, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente; & eleganter adhæret Verbo substantivo ἐστίν. Vide supra de concordantiis.

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo : ut θέλημα Θεῷ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἄνὴρ δὲ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene instructum esse literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*. Εὖ ἡκον σοφίας, *eximia sapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel ἐλλακῶς τῆς ἡλικίας, *magnopati* : aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo : ut νεολίας δεξιὸς τῷ φύσιν, *adolescens bona indolis*.

3. Substantivum sequitur Dativus : ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, *Lucian. hordenm asino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τῷ τέχνῳ, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu : ut ὁ ἐπὶ σοι πόθος, *mi desiderium* : ἔχθρα εἰς Θεόν, *insensus Deo animus* : ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὐνοία, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, *κοινωνία*, ὁμοφροσύνη, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia : ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia : ut λίθῳ, ἔτῳ, πολὺ, &c. *nimis, ita, multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic αἶς πλείσα, ὅτι πλείσα, αἶς ὅτι πλείσα, *quæ plurima*. Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ : ut μετὸς, πλήρης, ἐμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus* : κενὸς, *vacuus* : γυμνὸς, *nudus* : ἐρημῶς, *desertus*, *nudus*, &c.

2. Communions ; κοινωνός, *consors*, μέτοχον, *particeps* ; μετέχον, *expers*. Item κοινωνός αὐτῶ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ ; ut ἐμπειρόν, *peritus*, ἀπειρόν, *rudis*, imperitus ; ἐδάς, *assuetus*.

4. Partiitiva ; ut ἕκαστον ἡμῶν, *unusquisque nostrum* ; & partiitive posita : ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in κον ; ut τοῖς τοῖς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat*, aut *suppeditat vitæ necessaria*. Item verbalia in τον privantia, active sumpta : ut ἀγασθόν, *qui non gustavit* ; ἀδέατον, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλεγκτικῶς, *deficiente ἐνκα* : ut μακάρεσσιν ἡ τοῦ θεοῦ, *beatus es propter visionem* ; idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem : ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a sapientibus* ; διάφορος τέτων, *ab his discrepans* ; ἕτερον τὸ ἀγαθόν, *diversum a summo bono*.

8. Ἄξιον, *dignus* ; ἀνάξιον, *indignus* ; ἐγκρατής, *compos*, *qui coercere scit*, ac *regere* ; ἀκρατής, idest, ἡττων, *qui vincitur*, *qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa ; ut κροῖσεν πλουσιώτερον, *Craſo ditior* ; σοφώτατον ἀπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent : ut ἐξαιρέτερον, *eximius* ; ἐξοχόν, idem : κορυφαῖον, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc ;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria : ut ἴσον, *æqualis* ; ἀνίσον, *inaequalis* ; ὅμοιον, *similis* ; παρόμοιον, *assimilis* ; ἀνόμοιον, *dissimilis*.

2. Ἐπιτηδεύον, *idoneus* ; ἀναγκαῖον, *necessarius* ; πιστός, *fidelis* ; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant : ut εὖνους, *benevolus* ; κακένους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi ; ut λυσιτελής, *σύμφερον*, *ωφέλιμον*, *εὐπορελής*, *χρήσιμον*, *utilis* ; ἀλυσιτελής, *ἀσύμφερον*, *ἀνωφέλιμος*, *ἀχρηστος*, *inutilis*.

4. Com-

4. Composita a σω, & ὁμῶ: ut σὺσκλη τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμοληθῶ ἔμοι, *mecum sentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζῳ τῷ βασιλεῖ, *eadem cum rege mensa utens*.

5. Verbalia passivè sumpta: ut ἀγνοῖται τοῖς πολλοῖς, *vilgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*, *aliis emulandus*.

6. Variantia quædam; γείτων τέτῳ, vel τέτῃ, *vicinus huic*, vel *huius*. Sic φίλῳ, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἱδιῳ, *proprius*: κοινός, *communis*: ἐναντίῳ, *contrarius*, & similia.

Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen, subaudito κατὰ: ut λακός τὰς ὀδόντας, *albus dentes*, id est, *albis dentibus*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἀπλῆς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus hujusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρῳ καὶ τένοια, καὶ τῷ πατερίδα, *Syrus & nomine*, & *patria*. Vide substantiva.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τὸν εἰδυμόν, *decem numero*: τοσῶτοι τὸ πληθῶ, *tam multi*: τῆλικῶτοι τὸ μέγεθῳ, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione: ut πρόθυμῳ εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulae.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλῳ, κατὰνανός, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans*, i. *manifestum est*, vel *apparet, eum joculari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερῳ ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλας, *inhumanus in alios*: πρόθυμῳ εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*: φρίκη περὶ τέτων, id est, σφοδρὸς τῷδε, *peritus harum rerum*.

3. Genitivi παιδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρῶς: δάδων a δᾶς; fax: δμῶων a δμῶς famulus. φῶτων a φῶς vir: θῶων a θῶς, lupus cervarius: φῶδων a ρῶς, φῶδῶς, uftio: κρῶτων a κρᾶς, caput: πάντων a πᾶς, omnis; cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi ου, & ε finales circumflectuntur, ut ὁ βασιλεῦς, ο Rex: πανταχῶς, ubique. Adverbium tamen ἰδὲ, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδε, vide, distinguatur.

Vocativus in ις a Nominibus Propriis in ις est Proparoxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὁ Δημοσθένες: Σωκράτης, ὁ Σόκράτες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῷ μίῳ: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἀμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρου: τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὁ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ. α Nominativis σωτήρ, ἀνὴρ, δαῖρ, πατήρ.

Nulla accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, εἰ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὥς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσα πινου, *Audivi quemdam*: λόγῳ μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Enclitica in sequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τις, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τίς, quis, quid, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.

2. In

2. In Pronomine *μῶ, μοι, μὲ: σὺ, σοι, σε: ἔ, ἐ, οἷ, ἔ* cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est *σφῆ*, & *σφῶ*, seu *σφωῆ*, quando accipitur pro *σφῆ* tertiæ personæ: nam *σφῶ* secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est *σφίσι*, & *σφίν*, seu *σφι*, pro *σφίσι*, ut & *σφέας*, pro *σφᾶς*; sed non semper omnes. Post Præpositionem, *ἐν* & disjunctivam conjunctionem *ἢ* non inclinant.
3. In Verbis *εἰμι sum*, & *φημι dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
4. In Adverbiis *ποτε aliquando: ποθεν, ποθεν alicunde: ποδι alicubi: πῶς quodammodo: πῶ adhuc, dum; πῇ alicubi: πῶ usquam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
5. In conjunctionibus *γέ, κέ, τέ, κέν, κέρ, ῥα, ὃ, δὴ, & similibus*.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ junguntur, ut *τύπῃσι πνές με*, verberant me aliquis. & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplo allato.

Inclinant, hoc est transferunt Enclitica accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam.

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut *ἄνθρωπός τις*, homo quidam.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Trochæus: ut *εἰτέ τι; εἰτέ ποτε; ἄλλο τι; ἴσῃ με*. Sed *εἰμι*, & *φημι* post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut *σῶμά τι*, corpus quoddam. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut *κῆρυξ ἐστὶ*, præco est.

Amit-

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona : tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica : nam tunc servat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ πινος, *video quosdam*.

Exceptio.

Persona ὅτι habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post ἐκ, ὅ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, &c. τῷτο : ut ἔστι πόλις, *est civitas* : εἰ ἔστι, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum : ut καρπὸς σου, non καρπός σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus : ut διὰ σέ, *propter te* : ὡς σου, *de te* : κατὰ μέ, ἢ σέ, *secundum me, aut te*.

*De Figuris dictionis.**Prothesis.*

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita : ut τετυγὼν pro τυγὼν, a τᾶζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur : ut ὁρτὴ pro ἑορτῇ, *festum* : ἱερός pro ἱερὸς, *sanctus*.

Synco-

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut *ἀράμω* pro *ἀρσάμω*, *ἵνεναι* pro *ἐγένεσθαι*, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interferitur: ut *ἐλαβε* pro *ἐλαβε*: *ὀπότερ*, pro *ὀπότερ*, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut *δῶμα*, *domus*: *ποσειδῶ* pro *ποσειδῶνα*, *Νερτυνός*: *βεῖ*, pro *βυαροί*.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adiungitur: ut *ἡδᾶ* pro *ἡς*, *cras*; *τύπῃσιν* pro *ἐτυπῇ*, *verberabat*.

Metaplasmsus.

Metaplasmsus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut *κλάδι* pro *κλάδω*, *ramus*. Metaplasmsus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli *ἀντίστοιχον* vocant) est literarum commutatio, ut *πύρρῳ* pro *πόρρῳ*, *procul*; *θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; *ἱρξω*, *faciam* pro *ρέξω*; *ἔπαρθον* pro *ἐπαρθον* a *πέρθω*, *vastō*; *ἔδρακον* pro *ἔδρακον* a *δέρκω* *video*; *καρτερός* pro *κρατερός*, *fortis*; *κάρτ* pro *κράτ*, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut *τὰ μὰ* pro *τὰ ἐμὰ*, *mea*; *τὸ νομα* pro *τὸ ὄνομα*; *τοῖματιον* pro *τὸ ἱμάτιον*, *vestimentum*, *ᾧτιν* pro *ᾧ ἐτιν*, ab *ἐτις*, *O amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut *κακαμωσι* pro *κάμωσι*; *ἀκαρτερός* pro *ἀτηρός*; *ἐτήτυμον* pro *ἐτυμον*.

Q

SYN.

SYNTAXIS.

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Article: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum sit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovarum oblonga, Lanarum nigra. Basilus etiam sine partitione dixit, τὰ σίμπλωτα τῶν τῆδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut feminino subjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελεῖ ἐς, *virtus est utilis*, idest, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur solum, subaudito substantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. scilicet ἡμέρα, *pridie, postridie*, &c. εἰς τὸ αὔριον, *in crastinum*; καὶ ἐκάστω, *quotidie*.

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ πάντων, ὃν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipsum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὃν ἔχω. Sic ἐξ ὃν ἐπέσειλα, *ex iis, quæ scripsisti*, idest, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὄντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἱ αὐτοῦ, *delicatifsimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μισία ὅσα, *sexcenta*.

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito : ut τοῖός ἐστιν, οἷος μὴ ψάλλεσθαι, *is est, qui non mentitur*, vel *talis, ut*, &c.

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut ταῦτα ἐπαινῆται, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo ὅστις, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἐστὶν ὁ, ἐστὶν ὅ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis, alicuius*, &c. Item pluraliter, ἐστὶν οἱ, ἐστὶν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἐστὶν ἴσως, &c. pluraliter ἐστὶν οἵπνες, quod & εἰσὶν οἵπνες, vel εἰσὶ τινες, οἱ, &c.

Item in adverbii: ἐστὶν ὅ, vel ὅπου, *alicubi*: ἐστὶν ὅτε, vel, ὁπότε, *aliquando*: ἐστὶν ὡς, vel, ὅπως, *aliquo modo*: ἐστὶν ὅν τρόπον. Vel sic. ἔσθ' ὅς, ἔσθ' ὅ, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus; ut ὁ λόγος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, ὁ δέ, ὁ ἐν ὑρανῶ.

2. Nominibus propriis nunc additur ; sed rarius ; nunc non additur : ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet ὁ, quando de uno ac vero Deo loquimur ; & articulum requirit.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo* : ut ἀπόδο μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum* : vel excellentiam : ut ὁ ποιητής, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit : ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *læpus marinus* : nunc explicat : ut ἡμεῖς οἱ Θράκες, *nos Thracæ*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius* : ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, *Ptolemaus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum : ὁ Κλεινία, *Clinia filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo : ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium* : *ratio itinerum*, idest, *itineræ*. Interdum alio sensu : ut τὰ τῷ Πλάτῳ, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat : ut οἱ τῶν φίλων ταῖδες, *amicorum liberi*.

8. Articulus præpositivus servit divisioni : ut ὁ μὲν, ὁ 5, *hic*, *ille*. Interdum & subiectivus, sed rarius. 1. ad Cor. II. ὁ μὲν πενᾶ, ὁ 5 μεθύει, *Alius quidem esurit, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subiectivus idem valet, quod relativum apud Latinos : ut ἐς, ὅς, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente ; & eleganter adhæret Verbo sustantivo ἐσί. Vide supra de concordantiis.

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo : ut θέλημα Θεῶ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἄνὴρ δ' ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχράντως ἔχειν, *bene instructum esse literis*. Δεξιῶς ἔχον τῆς φύσεως, *bona indole*. Εὖ ἦκον σοφίας, *eximia sapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel ἐλθακῶς τῆς ἡλικίας, *magnopati* : aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo : ut νεωλίας δεξιὸς τῷ φύσιν, *adolescens bona indolis*.

3. Substantivum sequitur Dativus : ut κερδῇ τῷ ὄνῳ, *Lucian. hordenm asino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τῷ τέχνῳ, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu : ut ὁ ἐπὶ σοι πόθος, *tui desiderium* : ἔχθρα εἰς Θεόν, *insensus Deo animus* : ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὖνοα, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, *κοινωνία*, ὁμοιότης, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia : ut σπεῖδῃ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia : ut λίδῳ, ἔτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅπ πλείω, *plura*. Sic αἰς πλείεα, ὅπ πλείεα, αἰς ὅπ πλείεα, *quam plurima*. Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ : ut μεσὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus* : κενὸς, *vacuus* : γυμνὸς, *nudus* : ἔρημος, *desertus*, *nudus*, &c.

2. Communions; κοινωνός, *consors*, μέτοχον, *particeps*; μετόχον, *expers*. Item κοινωνός αὐτῶ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ; ut ἐμπειρόν, *peritus*, ἀπειρόν, *rudis*, imperitus; ἔθας, *assuetus*.

4. Partitiva; ut ἕκαστον ἡμῶν, *unusquisque nostrum*; & partitive posita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in χον; ut τολεσικὸς τῶν ἐπιτηδίων, *qui facile comparat, aut suppeditat vitæ necessaria*. Item verbalia in τον privantia, active sumpta: ut ἀγασθόν, *qui non gustavit*; ἀτίετον, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλεεινῶς, *deficiente ἐνκα*: ut μακάριον εἶπὺς θεός, *beatus es propter visionem*; idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a sapientibus*; διάφορος τῶν, *ab his discrepans*; ἕτερον τὸ ἀγαθόν, *diversum a summo bono*.

8. Ἀξιόν, *dignus*; ἀνδξιόν, *indignus*; ἐγκρατής, *compos*, *qui coercere scit, ac regere*; ἀκρατής, idest, ἡπών, *qui vincitur, qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa; ut Κρόισον πλουσιώτερον, *Cræso ditior*; Σοφώτατον ἀπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut ἐξαιρέτερον, *eximus*; ἐξοχόν, *idem*; κορυφαῖον, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria: ut ἴσον, *æqualis*; ἀνίστον, *inaqualis*; ὅμοιον, *similis*; παρόμοιον, *assimilis*; ἀνόμοιον, *dissimilis*.

2. Ἐπιτηδεύον, *idoneus*; ἀναγκαῖον, *necessarius*; πιστός, *fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut ἀγνός, *benevolus*; κακόνος, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi; ut λυσιτελής, *σήμερον*, *ωφέλιμος*, *εὐωφελής*, *χρήσιμος*, *utilis*; ἀλυσιτελής, *ἀσύμφορος*, *ἀνωφελής*, *ἀχρηστος*, *inutilis*.

4. Com-

4. Composita a σὺν, & ὁμῶς: ut σὺν πατρί, *contubernalis patri*: ὁμόφρονος, *meum sentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος, *tō βασιλεῖ, eadem cum rege mensa utens*.

5. Verbalia passivè sumpta: ut ἄγνωστοι τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτοὶ τοῖς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus, aliis amulandus*.

6. Variantia quædam; γείτων τέτω, vel τέτε, *vicinus huic*, vel *huius*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*, ἴδιος, *proprius*: κοινός, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & similia.

Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen; subaudito κατὰ: ut λευκοὶ τὰς ὀδόντας, *albus dentes*, id est, *albis dentibus*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἀπλῶς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus hujusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρος, & τένουα, & τῷ πατεῖδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τὸν δεκάδον, *decem numero*: τοσῶτοι τὸ πληθὺς, *tam multi*: τηλικῶτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione: ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulae.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλος, *καταφανής*, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans, i. manifestum est, vel apparet, eum joculari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλας, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hac*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*: φρίκη περὶ τέτων, id est, *σφοδρὸς τῶν τέτων, peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis : πλεονώτερος ; ἢ Κρείστος , ditior , quam Cræsus . *Reperiuntur* ὁ cum positivis : ut ἐδὲν ἄλλο , ἢ τὸτο , nihil aliud , quam hoc .

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva : ut τὸ διάφορον , idest , ἡ διαφορά , *differentia* , &c.

Item in aliis generibus , ὁ quidem in ἀλλήλων semper : ut ἐρίλυν ἀλλήλους , amabant inter se ; *in quibusdam non semper : ut πάντες* , πολλοί , ὀλίγοι , ἑσείτων , οἱ προσήκοντες , ὅμοιός , &c. *Ex hoc genere est* ἕκαστος , quod ὁ αὐτὸς ἕκαστος , ὁ ἕκαστός τις , &c.

3. Adjectiva neutra in singulari , & plurali fiunt adverbia : ut πότερον , & πότερα , *utrum* .

*Item in aliis generibus : ut*δρομαῖος ἦλθεν , *currens venit* , i. *cursiculo* , vel *cursim* : sic τυχεύς , &c. *Elegantius hoc fit in iis* , quæ significant tempus : ut *τεταῖος* , *tertianus* , idest , *tertio die* , &c.

De Pronomine .

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum : ut ὁ ἐμὸς , ὁ ἐμῷ , vel ὁ ἐμαυτῷ , *meus* , &c.

Possessivum σοῦτέρος cum genitivo relativi : ut τὰ σοῦτέρα αὐτῶν , *sua* : sic & τὰ ἴδια αὐτῶν .

2. Demonstrativum ἔπος ad hunc modum , αὐτὴ ἢ ἀρχὴ τῶν κακῶν , τὸ μὴ θέλειν , &c. (sic Demosthenes) vel τὸτο ἢ ἀρχὴ τῶν , &c. *hoc est principium malorum* , nolle , &c.

3. Relativum αὐτὸς , ipse : sed præposito Articulo ὁ αὐτὸς , *idem* . Atque hoc in dativo ponitur : ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν , *Idem sentit* , quod nos .

Pro Dativo interdum aliæ dictiones : ut Chrysost. ταυτὴν ποιήσεις , ὡς περ ἂν εἰ τὸν ἰχθῦν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες , *idem feceris* , ac si *piscem ex aqua extraxeris* .

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur , ut subaudiatur σὺ : ut εἶλε τῷ ναῦν αὐτοῖς πῶς ἐπιβάταις , *navem cepit ipse cum ipsis viatoribus* ,

De

De Verbo.

Verborum genera constituemus tria, Activum, Passivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacun- que terminatione Accusativum habent patientem : in Passivis, quæ Genitivum agentem : in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur Accusativo : ut ἀσκέειν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere* ; nunc præter Accusativum habent & alium casum, Genitivum videlicet in Possessivis, Dativum in Acquisitivis, Accusativum in Transi- tivis.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi : ut ἀναμνησέω, vel ὑπομνησέω σε τὸ ἔργον, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando transit in Accusativum : ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in Genitivo : ut αἰσέομαι, ἐπαισέομαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, χρά- φομαι (reperitur & χράω) τὸν ἀδελφεὸν προδοσίας, *ac- cuso fratrem prodicionis*.

Hic Genitivus criminis & manet in passivis : ut διώκο- μαι, κατηγορεῖμαι προδοσίας, *accusor prodicionis* ; & re- peritur in neutris : ut ἐπεξέρχομαι σοι φόβον, *arcesso te cædis*.

Crimen sæpe in Accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu : ut κατηγορῶ σε κλοπῇ : atque hoc re- cti- us, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti* : κατα- ψήφίζομαι σε κλοπῇ, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentissime in Accusativo : ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψήφίζομαι σε θάνατον, *πιμ- νωμαι σοι θάνατον : damno te capite* : raro in Genitivo, ταυτῇ

tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo : ut καταγινώσκω σε θανάτῳ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρημασι, χρήματι, & eis χρήματι, *mulleo te pecunia*. Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo : ut ζημιῶμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *mulleor morte, exilio, &c.*

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria : ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem* : ζηλῶ, idem : ἐπαινῶ, *laudo* : ἀποδέχομαι, *probo* : θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σε τῷ ἀρετῷ, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam : ut θαυμάζω σε, ὅπως λέγεις, &c. *Isocr. miror te non dicere, vel, qui non dicas, &c.*

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo : ut πολλὰ πρῶμαι ταῦτε, *magni hac æstimo* : πλείον, vel μέizon, *pluris* : πλείον, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositone πρὸς, vel ἀντὶ : ut πρὸς πάντας, vel ἀντὶ πάντων πρῶμαι, *maximi æstimo*, vel, *nihil est, quod malim, nihil est, quod æque cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris putem.*

Ποίωμαι ferme cum περὶ : ut περὶ πολλὰ ποίωμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magni facio* : περὶ πλείον, *pluris*, &c. ut supra : περὶ ἐλίου, *parvi* : περὶ ἐλάττον, *minoris* : περὶ ἰσότητος, *nihili* : ἰσὺς τίθεμαι, vel παρ' ἰσὺς τίθεμαι τὸ ὅτι γῆς, *ea, quæ in terris sunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud eundem Basilium reperitur, & hoc modo, ὅν μὲν γὰρ τίθεμαι, vel ποίωμαι, *magni facio*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *æstimo* : ut πόσον ἀξιῶς ταῦτε ; *quanti hac æstimas* ? Item dignῶμαι : ut κοινῇ τραπέζῃ ἀξιῶσας αὐτὸν, *communi cum dignatus mensa.*

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea sunt sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria : ut γέμιζω τὴν φιάλην οἶνῳ, *impleo phialam vino* : πίμπλημι,

μι, *impleo*. πλήρω, *idem*, κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πλήρω.

Ad implendi Verba referri potest γάρ σε τῶν θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *solvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit*.

Item cum præpositione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*, Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte, &c.*

3. Privandi: ut γυμῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*,

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi: ut διώκω, ἐλαίνω, ἐιβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: ἔργω, καλύω τὸν πατέρα φόβῳ, *prohibeo patrem cade*, idest, *impedio quominus cadem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξέλασαι, *Dei timorem ex animo expellere*,

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut λύκον τῶν ὠτῶν κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente, A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili:

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτῶμαι τὸ τοῦ πατρὸς Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & πεινῶν δέσμαι cum hujusmodi Genitivo: ut τίνος δέξαι παρ' ἐμῆς; quid est, quod a me petis? Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit activum. Xenoph. ὅτι δέοιτο αὐτὸς Κῆρυ, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδω-
κεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit se Deo*: ὁμολογῶ σοι χάριν, vel
χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de
servata fide*, vel *quod manseris in fide*: ἔγνων, ἔχω,
μémνημαι, εἶδα, εὐρίσκω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*:
πολλῶν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam*, *mul-
tum te amo*: χάριν οἶδά σοι τέτε, *huius rei habeo tibi
gratiam*: χάριν ἰδί, *beneficii loco pone*: χάριν σοι ὠρο-
δῆτες, Thucyd. id gratia apponent tibi.

Ἀποδύδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονόω, ἐκτίνω σοι χάριν,
refero tibi gratiam: ἀπεμνήσατε χάριν, *gratiam retulit*.
Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epist.
χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æsch. *parem gratiam
referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπο-
λαμβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud La-
tinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim
ponitur. Primo id, quo aliquem armamus, muni-
mus, vestimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus.
Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra.
Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra:
ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν ἐχ' ὅπλοις, ἀλλ' ἐχαῖς, *non armis,
sed orationibus se munivit*.

Multa sunt composita cum præpositione, ut ἐξε-
βάλλειν πνὰ μεγάλας συμφοραῖς, *conjicere aliquem in ma-
gnas calamitates*, &c.

Quædam Acquisitiva apud Latinos Transitive sunt
apud Græcos: ut ἐπείθω σε ταῦτα, *non possum tibi hac
persuadere*.

Transitive sunt, quæ sequuntur.

1. Αἰτῶ, flagito, peto: ἀπαιτῶ, posco, reposco, exi-
go: ἐκλέγω, ὠράπομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπρατῶ, exigo:
ut ὠράπομαί σε μὲν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, doceo, ἀναμνησκω, & ὑπομνησκω, ad-
moneo, commonefacio. Duo ultima etiam inter Posses-
siva posuimus.

De πείδω σε ταῦτε vide paulo supra.

3. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δοῶ, εὖ πείω, δεργέτω σε μέγ' ἄλ' α, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τῷτον, ἢ δρώης, ἢ ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μέγ' ἄλ' α, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίδω vide casus communes.

Si Accusativus rei detrahatur, erunt Ἀκτιῶν simpli-
cia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice sunt Transitive, quæ alioqui posses-
siva: ut Ἀφαιρῶμαί σε τὸ χεῖμα, *Spolio te pecunia*:
pro Ἀφαιρῶμαί σε τὸ χεῖμα, vel σε τὸ χεῖμα: sic
τὸ χεῖμα ἡμέτερα ἡμᾶς ἀπείρεται, *etiam ea, qua nostra sunt,*
nobis eripit.

Geminus Accusativus additur etiam verbis vocandi:
ut Τὸ καλῶσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποίω, ἀποδείκνυμι, ἀποραίνω, κα-
θίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν ἑδαιμόνα, *reddo eum felicem*:
χειροτονῶσιν αὐτὸν ὑπάτον, *creant eum Consulem*. In his,
& similibus uterque Accusativus ferme ad eandem rem
pertinet.

Quædam Ἀκτιῶν etiam ad alia pertinent genera.
Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Ἀκτιῶν in ω, & μι descendunt Passiva, de qui-
bus infra: sed non ab omnibus; πάχω, enim non fa-
cit πάχεται, &c.

Ab Ἀκτιῶν in μαι non formantur Passiva. Quædam
tamen ex hujusmodi Ἀκτιῶν aliquando etiam Passive
usurpantur: ut Πολλὰ ἐργάσαι κακὰ, *multa perpetrata*
sunt mala, &c.

De Passivis.

Passivis additur Genitivus agentis accedente præpo-
sitione ὑπὸ, ὑφ', πρὸς: & interdum ἐκ: ut Τύπτεμαι ὑ-
πὸ τῷ διδασκάλῳ, *varpulo a praeceptore*. Interdum Dati-
vus

vus absque præpositione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex Accusativo: ut Τυπῶ τὸν μαθητὴν, Οἱ μαθητὴς τύπεται, *verbato discipulum, discipulus verberatur.*

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγορεῖμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accusativo: ut κατεφροῖδην οὐγῆς, *exilio damnatus sum: ἐζημιώδην χεῖμασι, mulctatus sum pecunia: κατεκείδην θάνατον, damnatus sum capite.* Nunc vero nominativus est rei: ut κατεφροῖσαι, κατεκείνεται, κατέγνωσάμην θάνατος, *damnatus sum capite.*

Pro Genitivo pœna reperitur ὁ verbum infinitum, ut *Lucian. in Asino.* Κατέκειτο θηείοις ἀποδνεῖν, *damnatus erat ad bestias.*

In Acquisitivis Accusativus transit in Nominativum, manente Dativo: ut Προσάπῳ τοῖς ἐμοῖς πολλὰ: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προσάπεται, *impero meis multa.* Interdum Dativus ipse transit in Nominativum, manente Accusativo: ut Εἰςτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαυτον, αὐτοὶ εἰςτρέπονται τὴν δίαυτον, *permitto ipsis arbitrium, &c.* Εἰςίδεν ἐμοὶ τὴν βασιλείην: ἐγὼ εἰςιδόμην τὴν βασιλείην: *com-mittebat mihi, vel credebat mihi regnum.*

In Transitiuis persona ferme transit in Nominativum manente casu rei, ut ἀπαιτῶμαι ἰσχυῶν, *postulantur a me vires: διδίσκομαι ὕμνους, doceor, vel potius disco hymnos.*

Si uterque Accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum, ἀναγορῶ Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορᾷται ὕπατος, *renunciō Cicero-nem Consulem; Cicero renunciatur Consul.*

Quædam Passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva formantur ferme ex Activis. Vide supra in fine Activorum: raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva nonnunquam supplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Passivum, sed ejus lo-co

co dicimus εἰ πάσχω ὑπὸ φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μεγὰ ἀπὸ τέττοῦ ἔπαθεν, *magna ab hoc beneficia accepi*: sic κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpositio ferme est ὑπὸ. Quando vero pro adverbio est nomen: ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν, tunc præpositio est vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῷ φίλῳ, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῷ πολεμίῳ.

Ab Activis ἀντάδρω, ἀντάποιω, *beneficium repono, beneficium reddo*, Passivum erit ἀντάπάσχω, *beneficium mihi redditur*: sed sine casu agentis.

Passiva suppleuntur & per neutra: ut Ἀπέθανον ὑπὸ Ἡέκτορος, *interiit, idest, occisus sum ab Hectore*. Πέπην ὑπὸ τινος, *cadere ab aliquo, idest, prosterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τέττοῦ περιέπεσε, *in magnas ab hoc conjectus est calamitates*. Τὸ ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interiire, idest, interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa sunt ferme hæc.

1. Verba substantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *sum: gignere, sum, vel fio*: πέφυκα, *natus sum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπάρχον ἐτοίμοι, *omnes erant parati*.

Posterior Nominativus interdum est participium: ut τυγχάνω γράρων, *idest, γράφω, sum scribens, idest, scribo*: dicunt Itali: mi ritrovo a scrivere: già io scrivo.

Pro εἰμὶ, vel τυγχάνω *elegantè dicimus τυγχάνω ὦν*:
2. Verba vocandi Passive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλεῖμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκείνῳ ἀκούει ποιητῆς, *ille audit poeta, idest, vocatur*.

Observationes.

1. Ex duobus casibus, qui copulantur, posterior interdum transit in Genitivum assumpto articulo: ut Σωκράτης ὃς ἐστι σοφὸς, vel ἦς σοφῶν, *Socrates est sapiens, vel ex numero sapientum.*

2. Verbum substantivum sæpe omittitur, maxime si ex Nominativis, qui copulantur, alter est nomen adjectivum neutrum: ut Ἀσχαρὸν σιωπῶν, *tunc est tacere.*

3. Infinitum hujusmodi neutrorum non solum copulat Nominativos, & Accusativos, ut apud Latinos, sed etiam Genitivos, ac Dativos: ut ἦς δοκόντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni.* Ἐξέστιν ὑμῖν γινώσκειν μακαρίους, *licet vobis esse beatiss.*

Quæ genitivum regunt hæc sunt.

1. Verba Substantiva: ut εἰμι ἦς φίλων, *sum amicorum*, idest, *sum in are*, vel *numero amicorum.*

2. Ἐχέμαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχέμαι, *sustineo* (sed hoc sæpius habet Accusativum) ἀπέχέμαι, *abstineo*. Item ἀπλάγχνυζομαι σὺ, vel ὅτι σοι, *misereor tui.*

3. Ἀπολαύω, *fruior*: καθικνῆμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciscor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ ἦς οἴκοι ἐδράξατο, *si ad suos rediisset*: περῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & περῶμαι τ' ἀγαθὰ) σωίζομαι, *intelligo*: φείδομαι, *parco.*

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupisco*: γλίσχομαι, *ἐρίεμαι*, *ἐρέγομαι*, *appeto*, *ἐράω*, ὦ, *amore tentor*: ἀντιποιῶμαι, *mihi vindico*, *appeto*: σοχάζομαι, *tanquam propositum scopum peto*. Sed ποθῶ, *desidero*, *cupio*, *amo*, cum Accusativo.

5. Assequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem assequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἀμαρτάνειν, *ἀφαιμαρτάνειν*, *ἀποτυγχάνειν*, *non assequi*. Sic ἀτυχεῖν, *παιεῖν*, *σφάλῃσθαι*, *ψάδεσθαι*, *pro eodem.*

6. Copiæ, & inopiæ: ut ἄπερῶ, *abundo*: γέμω, *plenus sum*: πλετέω, *dives sum*, *abundo*: ἀπορῶ, *λεηζω*, *deco.*

ἔγωγε, *egoe*. Sic καθάρδω, *purus sum*; *vaco*.

Idem Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasi: ut ὧν χρεῖδω ἔχω: quibus *egoe*. ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσὶ: quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Aristotelem 3. *Ethic.* cap. 8. Ο πότῳ λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, cum destituntur multitudine, & apparatu. Item βρίω, *scateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accusativo.

7. *Communio*nis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps sum*, *socius sum*: κληρονομῶ, *heres sum*. Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. *Curæ*, & *negligentiæ*: ut φροντίζω, μέλομαι, ὀπμέλομαι, ὀπμιμελόμαι, κηδομαι, *curo*: ἀμελῶ, ὀλιμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*: ὀλιγοῶ, *parum curō*.

Sic ὁ φροντίζω, ὁ δὲ φροντίζω, τοσαύτον φροντίζω ἢ φίλων. Item cum Accusativo: τὰς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum *propositione*: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῆς ἐνδεῖας, vel ὅτι τὰ ἐνδεῖα: φροντίζε, ὅπως ποιήσεις: ὁ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτερον βιωσόμεθα.

9. *Differentiæ*, ac *distantiæ*: ut ἀφάρω, vel διενήνοχα, δίσταμαι, vel δίστακα, *differeo*: ἀπέχω, *absum*: πολὺ ἀφαιρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησθαι αποκτεῖναι, *parum aberas*, *qui interficerent*.

10. *Dominationis*: ut ἀρχω, *impero*: διαπύζω, κρατέω, κυριεύω, τυρδυνέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστέω, *principatum gero*: sic ὀπισατῶ, ὀροσατῶ, ὀροσατέω, *præsum*, *incor*. Item ἡγῶμαι, sed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγῶμαί σοι, *præsum tibi*, vel *duco te*. ἡγῶμαί σοι, *dux sum tibi*, *præco*.

11. *Excellentiæ*, ac *præstantiæ*: ut ὀροφέρω, ὀροέχω, ὑπερέχω, *præsto*: ἀφάρω, *excello*. Item *contraria*, ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus. Habent & constructionem passivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accusativum

R

vir.

virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ὑπὲρ βάλωσι, &c.

12. Incipiendi, ac desinendi: ut ἀρχομαι, incipio: παύομαι, λύγω, ἀφίσταμαι, desino, desisto. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, injuria laceessere; priorem esse in inferenda injuria.

13. Memoriae, & oblivionis: ut μένημαι, memini: λωθάνομαι, & sæpius ὀπλωθάνομαι, obliviscor: ἀμνημονῶ, non recordor. Reperitur & Accusativus. Demosth. ἰδ' ἀμνημονεῖ τὸς λόγους. Neque, obliviscitur sermones. Xenophon, ἐπελάθει π, ἐν ἐβέλυσ εἰπεῖν. Oblivus es aliquid eorum, quæ dicere volebas.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. ὃς τῷ ποδὸς ἀναιμνηθεῖς, pedis mentionem faciens.

14. Verba sensuum, ut ἀκίω, audio; ὀσφραίνομαι, olfacio; γούμαι, gūsto; ἀπομαι, θίγω, ψαύω, tangō; αἰσθάνομαι, sentio. At videndi verba Accusativum habent; interdum & alia.

15. Verba quædam absoluta sunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῷ φρενῶν, a mente discedere.

Quæ regunt dativum, hæc sunt.

1. Verba Substantiva: ὑπάρχει μοι χεῖματα, sunt mihi nuntii.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, opitulor: ἀμύνω, idem. συνγορεύω, & συναγορεύω, patrociner.

3. Colloquii, & consuetudinis: ut ἀλεγεινῶς, ἐν τυχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, cum Deo colloqui. Sic ἐγγίζειν, accedere: θαμίζειν, frequenter accedere, vel audire. Huc refer εὐχομαι, & προσέχομαι, precor.

4. Commodi, & contr. λυσitteλέω, συμφέρω, profum: λυμαίνομαι, noceo. Sed βλάπτω, ludo, noceo: ὠφελέω, ἵκνυο, profum: κακουργέω, infesto, Activa sunt.

5. Convenientiæ: ut ἀρμόζειν, vel ἀρμόττειν, ὀρέπειν; προσήκειν, convenire. Ex his primum etiam sequente præpositione: ut ἀρμόττει ὡρὸς ταῦτε, vel εἰς ταῦτε.

6. Even-

6. Eventus : ut πολλά μοι ἐγένετο, σωθήν, &c. *multa mihi acciderunt.*

7. Favoris, aut studii : ut ἀνοίω, *bene volo* : χαρίζομαι, *gratiscor* : φθονέω, *invideo*.

8. Fidei : ut πισδω, *credo*, *confido* : πέθομαι, *idem* : πέποιθα, *confido*, *hitor* : θάρρῳ, *idem*. Item θάρρῳ ποιεῖν, *audeo facere*.

9. Imperandi, ut παρῆγγελεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis, ab Hierosolymis ne discederent* : παρακαλῶ σοι γράφειν, *Sic παρακαλῶ, ὑποπιδεμαι*. Sed κελῶ σε ποιεῖν, *cum Accusativo*.

10. Iræ : ut ὀργίζομαι, *χαλεπαίνω*, *irascor*. Huc referri possunt ὀπίτιμῳ, ὀππλήτῳ, *increpo*, *objurgo* : μέμφομαι, *reprehendo* (*quod & cum Accusativo*) λοιδορῶμαι, *convicior*.

11. Obsequii : δουλῶ, λατρῶω, *servio* : ὑπηρετέω, *ministrio*, *famulor* : πέθομαι, *πειθαρχέω*, *obtempero* : ὑπακούω, *obedio* : ἔκω, *cedo* : συμφέρομαι, *consentio* : ὁμογυνώνω, *idem*.

12. Repugnantix : ut ἐρίζω, *φιλονεικέω*, *contendo* : ἀσπéρομαι, *diffideo* : μάχομαι, *rigno* : ἀντίσταμαι, *obfisto* : ἀνπλέω, *contradico* : παλαίω, *luctor* : ἀμφοισβητέω, *disfentio*.

13. Sequendi : ἀκολουθέω, ἔπομαι, *persequor*, *sequor*. At διώκω, *persequor*, *consequor*, &c. *cum Accusativo*.

14. Vicinitatis, & consuetudinis : ut γειτνιαζώ, *vicinus sum* : ἐγσίζω, *πλησιάζω*, *appropinquo*.

15. Utendi : ut χεῶμαι, *utor* : καταχεῶμαι, *abutor* : παραχεῶμαι, *idem* : Ἀδηνεσέρων ἄν ἐχεῶμεθα Φιλίππῳ, *infirmitate uteremur Philippo*.

16. Mixta quædam : ut ἀρέσκειν, *placere* : ἀπαρέσκειν, *displicere* : ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incutere* : ἀρκέειν, *satis esse* : εἰοικέναι, ὁμοῖσθαι, *similem esse* : ἠδεσθαι, *delectari* : κολλᾶσθαι, *affixum esse*, *adherere* : ἐπιπίπτεν, *incidere* : χαίρειν, *gaudere*, ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκειμαι, ἀρκέω, ἔργω, *Boni consulo*, *contentus sum* : sed vel cum Dativo, vel cum Accusativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *idest*, ἀγαπητὸν ἔξι μοι

ἔχειν, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, ignosco: μέμφομαι, reprehendo: βλαπείνω, invideo: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, socius, vel particeps sum: μετιδίδωμι, communico: ἀμφισβητῶ, in his abs te dissentio: hæc tibi non concedo.

Neutra interdum habent constructionem Passivorum.

Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut ἀμελῶ σε, negligo te: ἀμελῶμαι ὑπὸ σε, negligor abs te: πολεμῶ, bellum gero: πολεμῶμαι, bello pector.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τὸς κακούς, fugio improbos: φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν, actor (& in exilium agor) ab improbis: & φεύγω absolute, fugio, reus sum, exulo: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, accuso te injuria: ἔχομαι ὑπὸ τῆς λαίδος, habeor a Laide: ἔχομαι τῇ ἐλπίδι, amplector, vel tuncor libertatem.

De Impersonalibus.

Impersonalia construuntur his ferme modis.

1. Absolute: ut συνέφει, cælum obduclum est nubibus: ἔει, pluit: ἀστράπη, fulgurat, βροντᾷ, tonat.

2. Cum solo Genitivo: ut τί χεῖ φίλον; quid opus est amicis?

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δῆ, ἐν δῆ, προσδῆ, opus est: μέλει, cura est; μετιμέλει, pœnitet: ἀφ' ἑρέει, interest: μέτεσί μοι κινδύνων, idest, μετέχω. Sic δῆ μοι, idest, δέομαι, &c. Item cum particula, ut ἄριστ. 5. Ethic. cap. 3. ἔτε γδ, ἵνα ἐπαινῇται, μέλει αὐτῷ, ἔδ' ὅπως οἱ ἄλλοι φέγωνται. Neque enim ut laudetur, ipse cura est, neque ut alii reprehendantur.

4. Cum solo Infinito: ἐνδέχεται, ὅτι, copia est, libet: χεῖ, δῆ, oportet: ἀρμόζει, πρέπει; προσήκει, debet, convenit: συμβαίνει, contingit, accidit: ut ἐσι νυκί, ὅτι.

ἐστυχεῖν τῷ διδασκάλῳ ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

5. Cum Dativo, & Infinito: ἀρέσκει, *placet*: ἀπυρέσκει, *displicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἐξέσι, *licet*: ᾤεσι, *adatur*, *contingit*: συμφέρεi, *conducit*: ὀρέπει, *prospicit*, *συμβαίνει*, ut supra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπεί μοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, *ἐξαρκεῖ*, ἀπόχρη. *Reperitur* & ἀποχρᾶ apud Herodotum, & ἐκχρᾶ, & κατυχρᾶ, *satis est, sufficit*. Item ἀποχρεῖται apud eundem Herodotum, pro eodem.

6. Cum Accusativo, & Infinito: χρεῖ, δὲ, ὅτι: ut χρεῖ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

7. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut ἀγφέρει, *συμφέρεi*, ὀρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς ἀσεβεῖν, *colenda nobis est pietas*: sic ὀροθήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: ἱκανῶς εἰρηται, *satis dictum est*: ἱκανῶς ἦδη τεθρῶνται, *satis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cantum*, vel *in more positum est*: πέφρακται, *actum est*, *conclamatum est*.

Additur interdum casus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποεῖν, *interdictum est tibi, ne facias*: εἰμυρταί σοι νικᾶν, *in satis est tibi, ut vincas*: κινδυνῶνται μοι ἀφροθυλῶναι, *idest, κινδυνῶω*: sic ἦνκταί μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accusativus: γυμνὸς εἰστέγει νομίζεται, *nudos ingredi mos est*,

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποιήται χρυσῶ, *ex auro factum est*. Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non tota patitur: ut πίνειν ὕδατος, *quod & πίνειν ὕδωρ, aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν αἰτῶν, *auribus*

*suspensus sum, vel pendeo: τῆς ρινὸς ἔλκεν πνὶ, naso a-
liquem trahere.*

Sic κατέαγα τὴν κρανίαν, vel τῆς κεφαλῆς, per synecdo-
chem, comminutum est mihi caput. Nonnunquam ad-
ditur præpositio: ut τὸν ἐκτέμνωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, huius
secemus ventrem: ut κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου,
Suspendere seipsum collo. Sic & post nomen adjecti-
vum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὀπλῆς, incommodum ungula.

3. Pretium: ut ἐκ ἀνδραγαθίας ποσὶτι μετίνωιδω, non em-
tanti pœnitentiam: πέντε δραχμῶν ἐπειάμην, quinque
drachmis emi. Genitivo additur nonnunquam præ-
positio, sed raro. τὰ κοράσια ἐπώλην ἀντὶ τοῦ οἴνου, puell-
as vendebant vino. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ
φοβούμενοι ταῦτα, ἀνδ' ὅν ἐκείνα πιφράσκειται: Non reli-
ctis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι,
privato sanguine. Etiam hic addi potest præpositio ὅπῃ:
ut ὅπῃ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, magna mer-
cede libero te periculis.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, nocte venit. Vi-
de infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1. Instrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, manu
eum cecidit.

2. Causa: ut φθόνῳ τῶν ποιῶν, ex invidia hoc fa-
cit.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo
casu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκνῶσθαι ἐπὶ
γένοι, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλέτῳ, φουᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, ἰδε-
νὶ θέμις ὅτι, sumere genere, superbire divitiis, inflari
potentia nulli jus est. Xenoph.

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δέξας ὀρεγόμε-
νον, omnia sustinet gloria cupiditate.

3. Modus: ut ἀνὶ τρόπῳ γράφεις; quomodo scribis? πε-
ρὶ ἀγαθῇ τύχῃ, proficiscere bonis avibus.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Do-
mosth. διὰ κηρυξίας ἐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. Per patientiam
nihil

nihil non expugnabile est. Item per Accusativum sine præpositione: ut τὸν τὸν τρόπον, *hoc modo*; ἐν τὸν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Excessus, idest illud, quo excessus, differentia, ac similia significantur: ut ἀπάντων ἀφάρει τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis sapientia*.

Excessus effertur etiam per κατὰ cum Accusativo: ut κατὰ σωέσει, ἢ ἄλλο π. πορεύειν.

5. Quantitas, seu modus excessus: ut πούτω πορεύει ἢ ἄλλων, *tanto prestat ceteris*. Hoc & in Accusativo: ut πούτω, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea persona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδάω σοι τὸν υἱόν, *instituo tibi filium*.

In Accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accusativum nominis significantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίδω: γράφομαι σε γραφῶ. Sic δικάω σε γραφῶ: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδόν, & similia.

Multis Verbis additur Accusativus per Enallagen: ut μακρὸν βλέπειν, *torumque imperi*, &c.

Item per Synecdochen in Passivis: ut κείρομαι τὸ ἦπαρ *tondeor jecur*, idest, *tondeitur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὸ κεφάλην, *doleo caput*, idest, *dolet mihi caput, laboro ex capite*.

Verbis compositis frequenter additur casus virtute præpositionis: ut ὑπέρσταμαι ἐκείν, *pro illo sto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *stare promissis, servare pacta*: παρέπλωσθαι ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigantur hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῶ, *ubi*: ὅπῃ βαβυλῶν, *Babylone*: ἐπ' ἀγρᾶ, *in*: ἐν ἁδὺν, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Roma*: ἐν ἀγρᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: πρὸς Ἡσιόδῳ, *apud Hesiodum*.

Γ'ς ὑπατι οἰκῶν, *habitare Hypatis* : κατ' ἐρημίᾳ, *in solitudine*.

Motus de loco : πόθεν; unde? ἐκ Ρώμης, pro quo, & ἀπὸ Ρώμης, *Roma* : ἐξ ἀρχῆς, *Rurē* : παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum : ποῖ; quo? ἐπ' οἴκῳ, *domum* : ἔλθαι πρὸς τὴν γῆν, *ad terram appellere* : εἰς τὴν πόλιν, *ad urbem* : εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum* : πρὸς τοὺς φίλους, quod & οἷς; vel παρὰ τοὺς φίλους; *ad amicos*.

Motus per locum : πῇ; qua? διὰ τῶν ὄρων, *per montes* : τῇ κλίμακι, *per scalas* : παρὰ τὴν τέχνην, *præter mænia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo : ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίαις, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis : πότε; quando? νυκτὺς, *nocte*. Sic πολλῷ, ἐκ πολλῷ, *dudum* : τρίτον ἔτος, *tripertitum*, vel τρίτον ἔτος, *ab hinc triennium*, vel triennio : quæ responderi possunt ad interrogationem factam per *quandam* vel *quampridem*.

Ἀφίσκομαι ἔξω μετὰ τῶν, ἢ τεσσάρων ἡμερῶν : *revertar hinc triiduo, aut quatriiduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis : πόσον χρόνον; *quandam* πολὺν, vel συγχρόνῳ χρόνον, *dum* : τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos : ut οἶδα πολλὰς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, idest, οἶδα πολλὰς, ὅτι ἐλπίζουσι : *scilicet, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι*.

2 Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam : ut ἐπαγγέλλομαι ἔξαι, *polliceor me venturum*.

3. Pro

3. Pro Accusativo sæpissime est Nominativus : ut *ὁν αὐτὸς αἶπ* γέγενῆσθαι, *dicat se auctorem fuisse*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito sine ullo casu, ut *ἀρχαῖοςμαί γράφειν*, *pudet me scribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω : ut *μέλλω πείν*, vel *ποιῶ*, *sum facturus*. Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini Substantivo : ut *καὶ ρὸς ἔκεπ μέλλειν*, *tempus est jam non amplius cunctandi*.

Sæpissime Adjectivo : ut *δαῖς λέγει*, *eloquens* : *δαῖς ὁράειν*, *efficax*, *acer rebus gerendis* : *ἄξι*, *ἐπιτύδει* τυχεῖν, *dignus*, *idoneus*, *qui impetret*, &c.

3. Adhæret quibusdam Adverbiis : ut *ὥς*, *ὥς*, *ut* : *ἐπειδὴ*, *postquam* : *ὅριν*, *antequam*, &c.

4. Redundat aliquando : ut *τὸ νῦν εἶναι*, *nunc* : *ἐκὼν εἶναι*, *lubens*.

5. Ponitur absolute : ut *συμπελόντι φάναι*, *ut summam dicam* : *ὥς εἶπεν*, *ut ita dicam*, *pene dixerim* : *ὥς ἐπ* εἶπεν, &c.

6. Dependet a Verbo subaudito, maxime in salutationibus epistolarum : ut *Βασίλει Λιβανίω ὁ ὁράειν*, *Basilius Libanio S.* Sic *χαίρειν*, & *ὕγιαίνειν* : sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem Verbum *ᾠράειν*.

7. Præposito Articulo fit nomen : ut *τὸ μετῴησιν*, vel *μετῴησαι*, idest, *ἡ μετάνοια*, *pœnitentia*.

8. Reperitur posuim pro finito post dictionem relativam : ut *ὅσον καμὲ εἶδέναι*, *quod quidem ego sciam*.

9. Supplet Gerundia, ac Supina : Vide paulo infra.

10. Infiniti loco sæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: sed commode ea supplent præposito Articulo τῷ, τῶ, τὸ: ut ἐνεκα τῷ γράφειν, *causa scribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in scribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad scribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Substantivo est, exprimuntur per Verbalia in εὖν: ut γραπτεῖν ἐμοὶ (vel ἐμῇ) ἐπιστολῇ, *scribendum est mihi epistolam*, idest, *scribenda est mihi epistola*; quod & hoc modo, γραπτεῖν ἐμοὶ ἐπιστολῇ: ut γραπτεῖν ἐα-έον, respondeat Latinorum Gerundivo in *dus, da, dum*.

Item Gerundiya per Græcorum Infinita. Luc. ἄχαιον λαβὼν γωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut ἐκ ἡλθὼν ἀφελύσαι, *non veni solvere*, idest, *solutum*: καλὸς εἶναι, *pulcher visum*.

De Participio.

1. Participium cujuscunque casus vestitum Articulo præpositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo: ut τὸς λέγοντας, idest, οἱ, vel ὅσοι λέγουσιν: ἐκείνους, οἱ λέγουσι, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibusdam Adverbüs, & Conjunctionibus: ut μετὰ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio*, is, is, &c. *dum dormiebam*, vel *dormiebam*, &c. καὶ πρὶν εἶδως, *quamvis sciam*, &c. sic interdum & καὶ ποτε.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ὤσα, ὦν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita dissimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut εἰλεγε τὸ το ἀρχόμενος τὸ λόγον, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Non-

4. Nonnunquam vacat : ut ληρεῖς ἔχων, *pauperis*.

5. Reperitur pro Verbo finito : ut Ilocr. *ὡς σταντὸν* ὡς ἀνθρώπου ὡς ὑπομνηστικῆς, *si te hominem esse memineris*. Luc. *ὡς ἤδεις*, ὡς κομίζεν δέον : *an nesciebas afferendum esse?* Hujus vim habet χρεών, *oportet* (quod & χρεών ἐ-
σι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis : ut ἀγ-
τελῶ ποιῶν : *persevero faciens*, idest, *perpetuo facio* : παύομαι ἔργιζόμενος, *desino irasci* : σωίζημι ποροκόπων, *intelligo me proficere* : αἰδανύμαι ἁμαρτῶν, *sencio me errasse* : μέμνημαι ἀκυσας, &c. *memini me audisse* : σωϊοῖδα ἐμαυ-
τῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσων, *consciūs mihi sum impie me fecisse*, idest, ἀσεβῆσαι, vel ἐπὶ ἡσέβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficien-
tem, causam finalem, conditionem, conjunctionem
adversativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter
junguntur, etiam si propemodum vacare videantur :
ut ἀπίων, ἀποπλέων, *proficiscens*, ἀποπλάσας, *profectus*,
& similia cum εἶχαι, *abeo* : ut ὦχετο ἀπίων, *abijt*.
Sic ὦν cum τυγχάνω : ut τυγχάνομεν ὄντες, *sumus*,
&c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Sub-
stantivo, ut non vacet, sed utrumque simul sumptum
unius verbi habeat vim : ut ὡς ὁ θεράπων λέξας τύχη, idest,
λέξη, *si servus dixerit*, vel *si forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute : ut ἐμῷ
καθεδόντι, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum
ὡς, vel ὡσπερ.

Peculiare est illud : ταῦτα δόξω, *cum hac ita pla-*
cuisse.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nomina-
tivus, vel Accusativus : ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum*
oporteret : ἐξόν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus : ut πολὺ ὕδντι, &c.

& πολλῶ ὄντῃ, Magnis imbribus. Nisi forte hic subaudiatur Genitivus Διός.

Conjunctionis ἄν, apud Poetas κε,
& κεν, usus frequens, &
observandus.

1. Δωμηπῶς, *Potentialiter* significat, seu modum *Potentialem* supplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus, siue præponatur, siue postponatur.

Indicati.

Præs. δέμας ἔκ ἄν ὀρθῶς καπνᾷται: *corpus non recte fumet, vel fumaret.*

Imperf. ἔκ ἔλεγον ἄν τῷτο, vel ἔκ ἄν ἔλεγον τῷτο: *non dicerem hoc.*

Plusq. Perf. ἐξήρπασο ἄν τοῦτῃ: *ereptus fuisset homo ejusmodi.*

Aor. 1. ἔδεν ἄν ἐώραξε: *nihil fecisset.*

Aor. 2. ἐκείνον ἄν ἐξέβαλον: *illum eiecissent.*

Optati,

Præs. ἄχομιαι ἄν: *optem.*

Præt. τετύφοιμι ἄν: *verberaverim, vel verberavissem.*

Aor. 1. γράψαιμι ἄν: *scriberem, vel scripvissem.*

Aor. 2. ὄλοιτο ἄν: *periret, vel periisset.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἄν τῷτο ποιήσεις? *tu enim ut id faceris?*

Fut. 1. πισδίσοιμι ἄν τῷτο: *non crediderim hoc.*

Subjuncti.

Præf. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum sit.*

Præf. μάτην ἂν κακώμεθα: *frustra possideremus.*

Infinit.

Præf. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto, te scripturum.*

Aor. 1. ἐλπίζω χρησαομαι ἂν: *spero, me usurum.*

Aor. 2. ἠγάμαι πάντας ἂν εἰπείν: *puto, omnes dicturos fuisse.*

Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς κατατρονήσειν ἂν: *suspicio, vos contempturos.*

Particip.

Præf. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπείν: *taceo habens, quæ possem dicere, vel cum possem dicere.*

Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: *eorum, qui redarguantur.*

Aor. 2. ὡς ἄποτ' ἂν ἐλθὼν: *ut qui nunquam venire possit, vel potuisset.*

2. Ἀόριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅτι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρωτῶ, ὅποσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcumque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, εἰδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίβω λάβοιμι ἂν, *nec lac quidem avium huic vite præstulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective* cum ἂν subintelligitur: ut πῶς τις πέθεται; *quomodo aliquis obtemperaret?*

Si Propositioni, cui inserviat *εἰ*, respondeat Redditi-
tio, cui inserviat *ἂν*, utraque effertur per hos Mo-
dos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, *ἔδ' ἂν* ὀνομάζετε: *si* *saperetis*, neque no-
minaretis.

εἰ μὴν Ἀλέξανδρος ἦμιν, ἔλαβον *ἂν* ταῦτα: *si* *essem* A-
lexander, ista acceperissem.

εἰ κατεγόρησε, καὶ γὰρ *ἂν* ἀπελογίμην: *si* *accusaret*, ὅ *ego*
defenderem.

εἰ τις φίλων εἶδεν, *ἐκ ἂν* ἀνέγνω: *si* *quis amicorum* vi-
disset, non cognovisset.

Per Optati.

εἰ τίς θεός ἔχοι φίλους, δείκτω μὴδὲν *ἂν* ὄχοι: *si* *Deos*
quis habeat amicos, optinam divinationem habet.

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, εἰλοίμην *ἂν* μᾶλλον
ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν. *si* *alterutrum necesse esset*
facere, aut *pati injuriam*, mallem accipere, quam
facere.

ἢ τ' *ἂν* ἀμυνάμην, *εἰ* μοι δώαμίς γε πύρρην: *profecto ul-*
cisceretur, *si* *possem*.

Per Optativum εἰ: per Indicativum ἂν.

εἰ δόξειε τάλιθές αὐτῷ, εὐθὺς *ἂν* ἐπέειπεν: *si* *verum illi vi-*
sus esset, statim fuisset persuasus.

εἰ λυπημένῳ γ' ἄδοι, νιτάριον *ἂν* ὑπεκείζετο: *si* *tristem*
esse sensisset, Nitarium per blanditias appellabat.

εἰ τίνα λαβοίεν, ἀπέκτεινον: *si* *quem nacti essent*, interfici-
ebant. Hic *ἂν* subicitur.

Per Indicativum et: per Optativum ἄν.

ἀνόητος ἄν εἴη, εἰ καταρρόνητέ: *stultus esset, si contem-*
psisset.

εἰ δὴ σοι ὑπέξομαι, δειλός ἄν καλοίμην: *si tibi cederem,*
ignavus vocarer.

μακάριόν μὲ τις θεῶν ἐμελλεθήσειν, εἰ τύχοιμι σὺν ἴσμων:
beatum me aliquis Deorum reddisurus fuerat, si
se uxorem duxissem: pro ei εὐχον, ἐμελλεν ἄν.

De ἄν plura alia dabit longa animadversio.

DE PROSODIA,

sive carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonefis, Diæresis, & Cæsuræ.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ο, αι, οι, sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omitunt Græci, ut Homerus.

Ἦ γυναιὴ μάλιστα τὸ ἐπὶ νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abijciuntur vocales, & diphthongi, ut

Πάρ μέν οἱ ὦρα κέται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ γὰρ, *O bone*, ὦ νᾶξ, *O rex*, ὦ ἄνθρωπε, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπε.

Συνίησις (Synecphonefis est duarum syllabarum in Σύζαξις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιῆς.

Cum anteo scepro, & supplicavit omnibus Achivis.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hac sunt tenuia textu.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παῖς, *puer*, εὐφρων pro εὐφρων *hilaris*.

Cæsuræ est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Anci-

*Ancipitum vocalium quantitas decem
modis cognoscitur.*

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.

Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regula.
Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe si sequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ.
Hom. Iliad. 2. Iliad. 21.

σ tamen aliquando eliditur nulla positione facta.
Aratus.

Ὡρὴ ἐσπερίῃ κρώζει πελύρων κερώνη.

Hora vespertina crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet hand nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut etiam ante π, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

Αὐτὲς δ' ἐλώεῖα τεύχε κώεοσι.

Eccit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si Vocalem, aut diphthongum præcedant.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut *μῆσα*; cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultima, producit, ut *ἡ ὥρα*, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima, in *ρ* & *θ* purum, foemininum ejus longum est in ultima, ut *ἀγία*, *ayia*.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut *ἡ φύσις*, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut *πῦρ*, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut *ἐβόαε*, *ἐβόα*.

Dialectus.

(Doricum natum ex *η* longum est, ut *φάμα* pro *φήμη*, *fama*.
 A (Æolicum breve est, ut *νύμφα* pro *νύμφη*, *nympha*.
 (Ionicum breve est in penultimis præteritorum, ut *γέγαα*, pro *γέγακα* a *γᾶω*, *nascor*, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut *τετεύραται*, pro *τετευμένοι* *εἰσι*.

Verum α Jonice interpositum verbis in *αω*, longa syllaba antecedente producit, ut *μαίμαα*, pro *μαίμαε*. Ita etiam in tertiis personis Ionicis verborum in *μι*, ut *πιδέσσι*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, ὁ *νικητής*, *victor*, penultima ubique longa. Sed produciuntur ὁ *χ* ἡ *αἰδῶ*, *eternus*, & ὁ *χ* ἡ *αἰετα*, *perennis*, ab *αἰε* *semper*, prima brevi.

Com-

Compositio.

Composita simplicium quantitatem fere sequuntur, ut ἡ τιμή, honor, ὁ δὲ ἡ ἀτιμία, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἀτιμία, inhonorus; ἀκλῆς, inglorius. Particulæ etiam ζα, δει, εἰε, βει, δυσ, in compositione repertæ corripuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείας, Μασάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

Neutris in α, ας, ω, ut σῶμα, corpus; κρέας, caro; νέκτυρ, nebat.

Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Πάλλας, Pallas; ὁ μέλας, niger; in nominibus in ψ, ut Ἀραψ, βῶ; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κῶ; ἀδύλατος.

Masculinis & fœmininis in ω, & λε, ut ὁ μάκωρ, beatus; ἡ ἄλε, mare. Excipe ψάρ, sturnus.

Genitivus in ὠ longus est, quod patet ex accentu; ut Τῆτῶν, πῆτῶν, præter τέλων, & μέλων.

Genitivus in α, a nominibus in ας, brevis est, ut ναῦς, πᾶν, ναός, & nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, breviora sunt.

Incrementum.

Incrementum	breve est in	Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτⓄ.
		Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιⓄ, ιδⓄ, & ιτⓄ, ut ἔρις, ἐρίδⓄ.
	longū est in	Fœmininis acutitonis in ιδⓄ, ut ἡ πα- τεῖς, πατείδⓄ.
		Fœmininis, & masculinis, quæ duas ha- bent terminationes in recto, ut δελ- φίς, & δελφίν, δελφίνⓄ, ἀκρίς, & ἀκ- πίν, ἀκπίνⓄ.
		Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θιν, θινός, lit- tus; ἡ ρίν, ρινός; ἡ ἴν, vel ἴς, fibra; ὁ λίς, vel λί, Gen. λίος, leo; λῖς, λιτός, pauis; sed Δίς, Διός; Jupiter corri- pitur. Item ὄρνις, ὄρνιθⓄ, avis, penul- tima longa, & ἀκνήμιδες, bene ocrea- ti, passim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplu-
rimis breve est, ut θεῖξ, τεῖχος, capillus; ὁ χέρνιψ,
χέρνιβⓄ, pollubrum.

Υ incrementum.

Υ incremē- tum breve est a		Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς; μύς.
		Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυⓄ, genu. Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυⓄ, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρⓄ, testis.

Nomina in ω, quæ etiam in υς desinunt, produ-
cuntur, ut φόρκυς, & φόρκω, φόρκωⓄ, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum,
ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχⓄ, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβⓄ, Cha-
lybs.

Exci-

Excipiuntur *χεύψ*, *χευός*, *gryps*; *γύψ*, *γυαός*, *υη*
τηρ.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præfenti, ut *κρίνω*, *iudico*, *ἐκρινον*, *κρίνομαι*, *ἐκρινόμενος*, *κρινόμενος*, syllaba *κει*, ubique longa.

Verba in *υῖω*, producant penultimam in præfenti, & imperfecto, ut *μολαίω*, *contamino*.

Verba in *ᾰνω* penultimam corripunt, nisi formentur a futuro, ut *αἰξάνω*, ab *αἰξήσω*.

Verba in *υω*, & *ιω* quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ, nisi *ρ*, vel vocalis præcedit *α*, tunc enim *α* longum erit, ut in *ᾠδάω*, *facio*, *θεάω*, *specto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut *γελᾶω*, *γελᾶσω*, *γέγελακα*, *ᾠδεο*.

Tertia persona pluralis præteriti in *ασι* semper longa est, ut *Münnermus*.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆεες δὲ παρεῖχασιν μέλαιναί.

Non bonum: Parca autem nigra nobis astant;

Participium foemininum Aor. I. in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι,

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obster positio, brevis est: impropria fere longa,

A secundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in toto passivo, & medio omnium numerorum, & in singulari imperativi, ut ἴσατον, ἰσάτω, ἰσάταν, ἑσάσω, ἑσάσαι, ἑσάθω, ἑσάθεις. Producantur personæ in ασι,

Ἡ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producit in Duali, & plurali, & in toto passivo, & medio corripitur,

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producit, ut κλυδί με ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regula de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, tristitia; κόνια, pulvis; καλιά, nidus; ἑρμιά, linea piscatoris.

breve est in {
 Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, puellulus,
 Comparativis neutris, ut ἡδίων, suavius.
 Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, dignus.
 Multis substantivis, ut βίος, vita.
 Nominibus possessivis, & materialibus in νος, ut ἀνθρώπινος, humanus; λίθινος, lapideus.
 Illis item, quæ tempus significant, ut εἰαρινός, vernus, θερινός, æstivus.

Ἡ in pronomibus producit; ὑμῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμῆς.

In

In nominibus polysyllabis in *ων*, & *ους*, *υ* corripitur, ut *ἡδονῶν*, *gaudium*; *βραδύτης*, *tarditas*; *γλυκύτης*, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut *ἡ τράπεζα*, *mensa*, item *μαῖα*, *μοῖρα*, *τύχαια*, *τέτυρα*, *ἴνα*.

Producuntur { Nomina in *εα*, ut *θεα*, *σπεῖλαυλον*, in *δα*, & *θα*, in *εα*, a verbis in *δω*, ut *προφητεία*, & in *ια*, præter *δία*, *μία*, *πότνια*.
 Polysyllaba in *αια*, ut *σελλωαία*, cum Adjectivis in *οία*, ut *ὁμοιοία*.
 Nomina in *ρα* non præcedente diphthongo, ut *χαρά*, *gaudium*.
 Nomina oxytona secundæ simplicium ut *ἀνδρα*.
 Articuli fœminini numeri dualis, ut *ταί*.
 Vocativus nominum in *ας* primæ declinationis, ut *ὦ Αἰνεία*. Sed nominum in *ης* corripitur.
 Dualis primæ, & secundæ declinationis.
 Vocativi Poetici, ut *ὦ πολυδάμια*.
 A Doricum in Genitivo, ut *τῷ Αἰνείᾳ* pro *Αἰνείῃ*.

Αν finita corripuntur, ut *τράπεζαν*, *ἔτυφον*, *μέλδον*.

Excipiuntur { *Πᾶν*, nisi in compositis, nomina masculina in *δον*, ut *Τιτῶν*, & Adverbia, ut *πέρδον*, *ultra*, *λίδον*, *valde*. Sed *ὅταν*, *quando*, corripitur.
Αν primæ, ut *Αἰνείδον*, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut *φιλίδον*.

Ap finita corripuntur, ut νέκτω, ὄνυ, αὐτάρ, ἔφην.
Monosyllaba κάρ, ψάρ, producuntur.

As finita producuntur: ut Αἰνείας, τὴς μέσας, ὁ Αἴας, τὴς ψας.

Æoles tamen corripunt os in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Corripuntur { Fœminina in as, ut λαμπαίς; masculina, ut ὁ μέλας, μέσας, neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
Item Adverbia, ut ἐκὺς, ἀτρέμας.
Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τριτάνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νῦν, ἕποσι.
Item i ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὁδε, ταῦτι pro ταῦτα, τῇτι pro τῆτο.
Item κοί, & nomina literarum, ut ξί, πί.

Iv finita corripuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔσιν, μὶν, γιν, πιν, τεῖν, & syllabæ, quibus additur, ut τύπυσιν, ὄζιν.

Nomina duarum terminationum, ut ρὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Is finita corripuntur, ut πόλις, ἔρις, ἐλπίς, τυραννὶς, τερδωνίδις, δίδις, τεῖς, cum ejusmodi adverbis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ρίς, δελφίς, ὄρις, κνυμὶς, σοφίς, & κηίς.
Item monosyllaba, præter n̄s indefinitum.

T finita corripuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur { Τὸ, & adverbia fictitia, εἰ, εἶ, & γρῶ.
Nomina literarum, ut μῦς, νῦ.
Tertiæ personæ singulares quartæ
conjugationis in μι, in Imperfe-
cto, & Aoristo secundo, ut ἔδου,
ἔρου.

Τν finita corripuntur, ut πολὺ, βραδύ, σὺ, τοίγῃ,
conjunctiones.

Producuntur { Circumflexa; νῶ, νῆς, &c.
Dicatalecta, quæ duas habent termi-
nationes in recto.
Item quæ vs in nominat. habent lon-
gum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
Primæ personæ verborum in μι, ut
ἔδιδυν.

Τρ finita longa sunt, ut ὁ ψίδυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *i-
gnis*, quod tamen in obliquis breve.

In vs desinentia corripuntur, ut βαθὺς, *profundus*,
βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur { Κῶμυς, κῶμυθ, *fasciculus*, ἀρκυς, ἀ-
χλὺς, & monosyllaba, ut μῦς.
Participia in υς, ut ζῶνυς.
Substantiva, quæ declinantur per os pu-
rum, ut ἰλὺς, sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de sylla-
barum quantitate, sed quodammodo infinita est Poe-
tarum licentia, qui interdum longas corripunt,
aut breves producant, metri necessitate coacti, ut
cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vo-
cabulo, ut in his ἀδάκτ, *πριμιάδης*, primam sylla-
bam,

bam , quæ per se brevis est , extendant ; Ad hæc ,
 ancipitem in eadem dictione , in eodem versu , &
 producant , & corripiant : ut

*A*ρες, *A*ρες, βροτολογε, μαιφόνε, τεχνοειβλήτα.

Mars, *Mars*, *homicida*, *sanguinarius*, *manium*
subversor :

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A In Antepenultimis Syllabis productum.

1. A ante Vocalem αάατ⊕ medium α producit, αά-
γα⊕, αάει⊕, αάιδ⊕; αάιδ⊕ εἶτω, Theognis. ἀνδαλῆς,
αἶκες, αἶκη, αἶσω, ἀκράδντ⊕, αἶνες, ἀχαῖκός. βίδο-
μαι, βυγάϊ⊕, ἐκραάνδλω, ἐλαῖν⊕, ἰάομαι, καταλῶλω,
κεράατα, κράατα. λαάσι lapidibus, Orpheus, λαέρτης,
λαῖν⊕, λαῖνε⊕, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυ-
νάορ⊕. τραύνω, αάσε nocuit, ράῖσα, τούλγυτον, τεράατα,
τετράορ⊕.

Anceps est αάιδω, & ραάιδισι.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia
νεηγενής, ραγίζω, σφραγίζομαι, πηραγήτης. φαγίνε⊕.
quia φηγίνε⊕.

3. Αδ. αάηκός, ράδ⊕,

4. Αδ. γαθῆλλίς, ράδυμ⊕.

5. Ακ. ἀκέσ⊕, διάκον⊕, διακός⊕, τριακός⊕, &c.
λακέω, μακεδανός, συρακός⊕, τριακία.

6. Αλ. αλέα calor, αληκτ⊕, αλοσυή, αναλίσκω, ἀνέ-
λωσις, κεφαλῆνες, μαλακός, σαλαγμός, φαλαῖνη, ἀνάλω-
σας corripitur Aristoph. πλέτω, versu 381.

7. Αμ. αμντ⊕, αμντός, ἀπαμαία, δαμοίτης, ἀδαμίπ-
π⊕. Indiff. αμῶω.

8. Αν. ἀνέφελ⊕, ἀνεψιός, ἀνύμεν⊕, δάνηβις. κατύνε-
ται, κρυνίον, κράνειον, κρυνώνει⊕, μεθρικός, γεδνίος, παα-
νός.

Commune, αγδνώφρων.

9. Απ. ἀπάλαμν⊕, ἀπαιρ⊕, προήπειρ⊕, ἀπενγίν⊕, ἀ-
πιδανός, δραπέτης, δραπέτιδος, νάπεια. Anceps ἀπόλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἀρητῆρ, ἀρήτειρα, ἀ-
φλώη urbs, αἰσειον prandium, ἀμφοακίς, κάραβ⊕, καέων,
καρβομαι.

11. Ας.

11. Ατ. ἀσάδης, ἀσάπος, διπλάσιον, quia διπλήσιον, ἐκράσιον, ἐκράσια, ἰσισιόν, κοράσιον, πασάριον, πασφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι, primam producit: pro γάσασθαι, corripit.

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερ, ἀτηρός, βατήριον, διδυματικόν, θάτερον, λατομία, λατύπον.

13. Αφ. ἐπάφιον.

14. Αχ. τράχηρον.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀφραΐς, ἀκραΐς, ἀμφιδράς, ἀχραΐς, ἄων, δαήρ, ἐκκραΐς, θαΐς, κράας, λᾶας, λαΐγξ, λαός, λαΐς, ναΐς, ναός, παμφαής, παός, πολυαΐξ, ωραής, ωρά, ωράως, πολευαΐς, εἰών, φᾶ, χᾶων. Et composita ab αω: αλιαής, βαρυαής, δυσταής, ζαής. Et in αων pro ον declinata: ut αλημᾶων, αμυνᾶων, ἀρτιάων, διδυμᾶων, ἰκετιάων, λυκάων, μαχᾶων, ὀπᾶων, ωροπᾶων, σωιοπᾶων, τυφᾶων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producantur: ut, εἰάω, περάω. Excipe ἀμφιδάω, ἐψιδάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κᾶω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt αἰρ, αῖορ, ἱλα, μεμαώς.

2. Αγ. ααγής, αἰγίς, δαγής, εἰαγε, εἰαγώς, περιαγή, πεπραγώς, πρᾶγμα, σφαγίς, τῆγ.

3. Αδ. ἄδ, εἰς ἄδ, εἰαδε, εἰαδώς, λᾶδας, λᾶδων, οἴλαδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripuntur. ὀπαδός, παάδix.

4. Αθ. ἄθλον, κράθ, περαθίς, ωραθίς.

5. Ακ. ἄκκισ fluvius, ἄκκον invitus, δᾶκ, θράκη, λέλακας strepis. οἶακες, ab οἶαξ.

6. Αλ. ἄλεις, ἀμάλη. δαλός, κᾶλον lignum. ὀμράλη, ποντηκοντακέφαλον, σαλήμ, σαρδηνάπαλον, σύμφαλον, ἄλεις, τρικέφαλον.

Comunne καλός.

7. Αμ. ἀμὸς noster. ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theocriti.

criti. δᾶμις, δάμιον, πέφαμαι, συγκέκραμαι, τίμᾱ mea, φρασίδαμ⊙, βάλασμον, Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum, longa sunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὄραμα, χεῖμα, θῦμα. Excipe α μι: ut, δῖμα.

8. Αρ. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεσάνωρ, ἔρδω⊙, ἰᾶν⊙, ἰκάνω, ἱκάνω commune invenitur. κατάνεται consumitur. κιχάνω, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τείκραν⊙, φθάνω. Item dissyllaba in δω⊙ acuta, ut δδῶος, τρδῶος. Et Gentilia in δω⊙, & δωις, ut βειτδῶος, βρετδῶις.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἐδῶος, ἱαλιδῶος.

9. Ατ. ἀναπ⊙ fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, περίαπ⊙, σάραπις.

10. Αρ. ἄρα numquid. αἰσυρ⊙ fluvius, διμάρας, θυμῶνις, καρὶς piscis, κατύρα, λαρός, μυσυρός, νάρων fluvius, τέρμυρ⊙, τυρῶις, πνάρα, φᾶρις, φᾶρ⊙. Communia sunt, ἀρά, ἄρις.

11. Ατ. ἄπασι Dativus, ἄσι, ἄστον, γίγασι Dativus, ἰασ⊙, ἰασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασί, φᾶσις.

Verba in αω & ραω penultimam Futuri, & Aoristi producant: ut, εἶσω, εἶστα: ὁράσω, προορήσας apud Solonem: σπράσω, πειράσω, φυράσω. Sed ἔσασα, & ἤλαστα corripuntur, & γελάσωμεν in fine Theognidis. γέλασδω Epenthesis producit. Iliad. 10. V. 299. ἔασιν ἔκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀνπάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic πλάττω, πλάσω, πελάσας Epenthesi producantur.

12. Ατ. ἀθίατ⊙, ἀόρατ⊙, ἀπείρατ⊙, ἀπροσόρατ⊙, ἄρατ⊙, ἄτ⊙, ἄτη, ab ἄατ⊙ & δᾶτη: γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, δφράτης, θέατρον, θεατός, ἱατρός, κείρατ⊙ fluvius, κρατήρ. ἐλέσατε Aoristus. κέρατι, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιράτης, σαρπηδάτης, σαρπηᾶτης.

13. Αχ. τραχὺς cum compositis: ἰαχῆ anceps.

I. In Antepenultimis Syllabis productum.

1. I. ante Vocalem, Ἀργυρὸς, ἰάομαι, ἰαμέν, ἰάσκε-
 μ, ἰάσι, ἰάσ, ἰατήρ, ἰάπετος, ἰομαι, ἰονίη, ἰύζω,
 ἰύγη, ἰύγμος, ἰύκτης, ἰωχμός. Et ab ἰός composita,
 ἰεβόλ, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμεν, μινιάδης, ὀφιογίδης,
 παλλ(ω)ξίς, πηλυδιονίδης, παίνω, πίοται, πέρ, πέρ-
 ρ, πίομαι, πορ(ω)ξίς, φιδώτης, χιόνε, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιμρ, ἀνιμρς, ἰαίνω, ἰα-
 τρς, ἱερς, ἱμῖ & ἱμαι, eo: ἱμῖ mitto, ἱμαι cupio,
 μεθίετε, ἰομεν eamus.

2. Iβ, ἀλίβιπ, πβέρι, πβυρις, κερβληώτης, Αἰ-
 σtoph. πλάτω. 765.

3. Iγ. ὀρείγδων, vel ὀρείγδων: ῥίξω, ῥιγώ, ῥίξιον,
 σγάω, σγαλέως, σγαλόης.

4. Iδ. ἀκιδάλι, ἰδαῖ, ἰδάλιμ, ἰδάλιον, ἰδ-
 μεν(ε), πιδύτης, πιδύω, σιδόνι, χελιδόνιον.

5. Iε. ἰδυύω, ἰδυώτ, ἰδυτέρ, σιδωνία, πθλός.

6. Iκ. ἀρκίνη, ἱκάρ, ἱκάρ, ἱκασία, ἱκέσιον, ἱκ-
 σ, κικάμα, νικάω, νικίας, νικάδρ, σικληνίη, σικ-
 λίν, φοινίκε, φεικαλέ, φεικώδης.

Indifferentia, ἱκάω, ἱκελ.

7. Ιλ. ὀπιαδόν, ἱλαδόν, ἱλαμός, ἱλασρ, ἱλεός, ἱλγ-
 γ, ἱλι, ἱλίσος, ἱλυόεις, μελ(ι)λωτον, μίλητ, ὀμιλα-
 δόν, ὀμικέω, ὀμιλητής, πιλέω, φιλιτάω, φιλήτης, φίλ-
 μαι, χίλια, χιλιάς, χίλιοι, χιλώ, ψίλωδρον.

Indifferentia, ἱλαμαι, ἱλα, σιλωός.

8. Ιμ. βειμάω, βειμηδόν, δεμύλ, ἱμέρα urbs & fl
 ἱμερ, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμέν, μιμᾶμαι, μίμη-
 μα, μιμηλός, σμαῖθα, πμήεις, ἡμί, φιμάδης.

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκες, δελφίνι, δινής,
 δίνησις, δινώτς, εἰνέος, ἡνιόν, Τρνακίη, ἰναχός, ἰναπός,
 κινέω, κίνυμι, κινύφι fluvius, λακίνι, λακηνιάς, με-
 νάι, πινύσκω, πρίνι, σίνομαι, τρεπεδίστηδεν, Τρνα-
 κρία, χαλινώ. Et Verba in ἰνέω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινάω.

10. Ιπ. διππετής, Δελπίδης, λώπαπε, λικυρ, πυρίπ-
 λ apud Orphea, ῥίπδρον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ

11. Ἰρ. σεμίραμι, τυρίνθι.

12. Ἰσ. ἀφροδίσι, βισάλτης, βισαλτία, βεισηίς, ἰσά-
ζω, ἰσαῖ, ἰσθνδρ, ἰσήρης, ἰσοπαλῆς, ἰσοραεῖζω, κοι-
νίσαλλ, μισαρὸς, vel μισαρὸς, μισέω, νισυρὸς, ὀχλί-
σειδω, πισήεις, πισιδῆς, πισιδικός, σίσυμβρα, σίσυφ, σι-
συφίδης, τίσαωαι, πισφόνη, φθισίωωρ, χαιρίσι, χείσι-
μαι.

13. Ἰτ. ἰτέα salix, ἰπμωνδς, πίπζω, πίτυρ, τειπο-
γενής, τειπογένεια, τειπωνίς, φιτύω.

14. Ἰφ. διράω, διρήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνο, & alia ab ἴφι, ἴφι, ἴφισ, τειρυλλίς.

Indifferens πρῶτωςκα.

15. Ἰχ. ἰχθυῶ, κίχουα, ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. Ἰ ante Vocalem, αἰθεῖλω apud Solonem, pro-
pter ambientes, αἰκία, δι, δι, ἐνδι meridia-
nus. θεῖον, ἰός venenum, rubigo, ἰύγξ, κληίδων, κο-
νίω, pulverem excito. κελός, μνίον, ὀρμιά, πδναγείας
apud Phocyl. πῖωρ, πῖωρ, vel πῖωρ, pinguis. πορδω-
μῖν, σφωδῖον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίν, φθί, χί.

Et propria: θεῖ, κῖ, κελ, πῖ, πῖ, φλίας.

Item in ων per o declinata: ut, ἀμφίω, βραχίω, δολίω, ἐχίω, κίω, πδρυδίω, πῖω, πείω, ὑπερίω.
Excipe ὄρεκπῖω. Communia, ἀνία, εἰδῶς, ἡῖα, ἰε, ἰε, ἰεῖς, ἰεῖν, καλιά, κωριά, κροτίω, λίδω, μείδω Dionys.
Alexand. producit. πῖν, σοφία, ὑπ᾽ ἄλδς, ὠρίω.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίω, propter ambientes. κάκων, τάχιον.

Verba in ω sæpe communia. κυλίω, κλωίω irasce-
batur, εἰω, τίω.

Producuntur πείω, φθίω, χείω.

2. Ἰβ. ἀκρεβής, ἐρυσίβη, θλίβω, ἱβίς, εἰβή, τίβωρ, πβε-
εἰας apud Nonnum. τείβω, commune apud Nican-
dram.

3. Ἰγ. μάσιξ, μάσιγ, μίγω, πνίγ, ρίγ, σίγα, σιγή.
Com-

Commune πνίσω . Orpheus in Argonaut. semel γί-
ναι producit.

4. Ιδ. γλεκυσίδη, διδῶ, εἰλιδόν, ἰδῆ, κνίδη, πίδαξ,
πολυῖδῶ, χελιδών, χλιδή . σίδη indifferens in Nican-
dro .

Producunt hæc obliquos : ὀψίς, ἄψιδῶ : βαλβίς,
βαλβιδῶ : κηλίς, κηλιδῶ : κηίς, κηιδῶ : κνημίς, κνη-
μιδῶ : ἄκνημις, ἰδῶ : νησίς, νησιδῶ : βατραχίς, βα-
τραχιδῶ : πλοκαμίς, πλοκαμιδῶ : ραφιδίς, ραφιδῶ .
Aristoph. πλέτω, V. 544.

5. Ιδ. βεῖδῶ, βειδίς, βείδω, εἰδῶ, εἰδός, ἰδῶ,
κειδῶ, λῖδῶ proprium, σιδῶν, χυονοβειδής .

Producunt obliquos : ὄρνις, ὄρνιδῶ : μέρμις, μέρμι-
δῶ, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἀκίς, κελύικῶ, fl. θρήϊκι Thraci . κᾶϊκῶ, κη-
κός, νίκη, φοινίκη, φείκη . Producunt hæc obliquos :
βέμβιξ, ικῶ : σάδιξ, ικῶ : φοῖνιξ, ικῶ : φείξ, κίς .

μυρίκη indifferens Homero .

7. Ιλ. ἀργιλῶ, ἄργιλῶ, δεκάχιλοι, ὄντεάχιλοι, ἰλὺς,
ἴλῶ, κορίλη, νεόγιλῶ, οἴλδς, ὅμιλῶ, πέδιλον, πῖ-
λῶ, σμίλαξ, σμίλη, σμίλῶ, πῖλῶ, χιλός, χίλων,
ψιλός .

Indifferens φίλῶ .

8. Ιμ. βείμη, βειμῶ Proserpina . δειμύς . κάμιρῶ
urbs, κλίμαξ, λιμός, μῖμῶ, σιμός, σίμων, πιμή, φιμός .
Et composita, ἀπιμῶ, βάλιμῶ, ἰφθιμῶ . Et Verba
a Verbis penult producentibus : μιλώμα, χεῖμα .

Indifferens ἱμάς .

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπερσῆς, εἰνάς, εἰνός, θαμινός, θείαξ,
θριδακίνης, ἰνώ, κλίνη, μίμω, ῥινός clypeus : φινός, χα-
λινός . Et hæc Barytona in ηῶ & ινον : δῖνῶ, γυεῖνος,
κάμινῶ, κυκλάμινον, λαπῖνῶ, σαφυλῖνῶ, σέλινον, σμι-
νον, τελαυεῖνῶ . Item in ιη ultra tres Syllabas : ἀδρα-
σίη, ἐρικήη, ὑρωῖη, μολιβδίη : præter εἰλαπίνη . Pro-
ducuntur & trissyllaba : ἀξίη, δωπίη, ἐλξίη, ῥηπίη,
ὕρμινη, ὕσμινη . Et dissyllaba duo, δίνη, ρίνη . Præterea
Propria : αἶγινα, καμάρινα, κέρκινα . Et Verba in ινω :
κλίνω, κείνω, πίνω, ὠδίνω, πῖνισι Solon corripit, &
ἀνηπάτην Theognis .

Pro-

Producunt Obliquos: ρίς, ρινός, δάδιν; ινός: ποι-
εῖν, ἰνός. σίνος, indifferens Nicandro. ὀπωρινός Iliad.
5. & ὀρθρινός apud Aratum producuntur: alias corripi-
untur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εὐα-
ρινός, κέδρινος, ἰακινθίνος.

10. Ιπ. γελιδίς, ὀνιπιδίς, ὀνίπω, ἄριπτος, ἱπτός, κνι-
πός, πυρρηνόπιπης, ῥίπη urbs, ῥιπή, ῥιπιδίς, σίκων, σιπός,
σκίπων.

Indifferent. ὀνίπη, ἑρίπω.

11. Ιρ. ἱρις, ἱρτός, ἱρηξ, νιρίδης, ὄστιρις, πέρως.

12. Ισ. ἀγχιρίσσης, ἀμνισός, ἀμυρισός, βελιδίς, θεμισώ, ἴ-
σις, ἴσως, ἄρα, μίστος, ἡστος, πῖσα urbs, πῖστος-
bertas, τελμισός.

Indifferent. ἴστος, & pleraque composita, μίστος πια-
culum.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoristi sæpe
producunt: notentur tamen: ut, κυλίσω, μιλίσω, πῆ-
σω, βείσας.

In ιζω, dant ις breve: ut, κομίζω, κόμισθαι.

Producuntur tamen ἐκάπνισθαι, ἀκοντίσας: quia potest
in ipsis geminari τὸ σ.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήριτος, ἄπτος, ἴτων, urbs, ἴριτις,
καίτις, λήτις prædatrix, λίτων, λιτός, ὀνίτις, παλίντι-
τος, πέριχα, πυρίτις, σίττος, πῖταν, πῖφος, τριτών, ῥί-
τις. Et Nomina in ἰτη, ἰτης, ἰτις: ἀφροδίτη, μελίτη,
ὀπλίτης, πολίτης, πολίτις.

14. Ιρ. γρίφος, θεοδιφής Deum quærens, ἴφι, ἴφης,
ἰφιδίς, σέριφος, σίφων, σίφος.

ἡφός palus. indiff. νίφος.

15. Ιχ. ἰχώρ, τέριχος: σίχω a Nonno sæpe pro-
ducitur: cum tamen Homerus semper corripit.

Υ In Antepenultimis Syllabis productum.

1. Υ ante Vocalem, αἰσυντής, ἐνυάλιος, κυάνεος,
κυανοχαΐτης, μυελός, μύθος, μυρίζω, μυροδόκος, πνε-
τή, πλαπῆσθαι apud Theocrit.

Communia, πύελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλύμεν, ἀφελύμενος, κωλύέτω, μα-
ρύσσω, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

T

2.Υγ.

2. Τγ. γυγᾶ^Θ, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Τδ. κυδᾶλιμ^Θ, κύνιμ^Θ, κυδαίνω, κυδιόων, κυδά-
λέ^Θ, κυδάω.

4. Τδ. ἐρυδιόων, μυδᾶμαι, ᾠχμύδιον, πυθαγόρας, πυ-
δεδών, πίδι^Θ, ψιμμίδιον.

5. Τκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκνέω, μυκάομαι, μυκηθ-
μός, συκοφάντης, φυκίον, φυκίοεις.

6. Τλ. θυλακίς, θύλακ^Θ, θυλακίοεις, κογχύλιον, μυ-
λιόωντες, παμφυλία, σκυλᾶω, σκύλομαι, σύκιν^Θ, συλᾶω,
συλᾶω, σπονδυλεῖν, ὑλαῖ^Θ, ὑλακίδης, ὑλακίοεις, ὑλακό-
μωρ^Θ, φυλείδης, φύλοπις.

7. Τμ. ἀμυμῶν, εἰλυμέν^Θ, ζύμωμα, θυμᾶμαι, ἐνδυ-
μᾶμαι, ἐνθυμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, κατα-
δύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖ^Θ, κυμαίνω, ὑμέεις, ὑμέτε-
ρ^Θ.

8. Τν. ἀρτυώμαι, βθωιά, χρωί^Θ, ξωνήϊον, ξωνήμι;
ξωνώ, σωεχές, propter liquidam.

9. Τπ. λυπέμαι, ρύπαιεν, τρυπάω, τρύπασεν.

10. Τρ. γυραῖ^Θ, γυρέω, κινύρομαι, κυρλίη, κύρι^Θ, κυ-
εῖν^Θ, μυρτίρομαι, μυρί^Θ, μυρία, μυριότης, μύραινα,
μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύρι^Θ, πύραμ^Θ,
πυραμῖς, πυραυσε μέρ^Θ, πυρίτης, πυραΐχμης, πυρλωαῖον
ἔρ^Θ, σύριμαι.

Indifferent. πυραυγής, πυρλίη, συρίζω, σφύραινα, το-
ρόεις, φυράω.

11. Τσ. βελύσι^Θ, θαλύσα, λύσδωδρ^Θ, λυσίζων^Θ,
λυσίκακ^Θ, λυσιμελής, λυσιμέειμν^Θ, λυσίπενος, μύστ^Θ,
ρύσιον, ρυστάω, ρυσίγναθ^Θ, ρυσίζω^Θ Iliad. 3. χεύσει^Θ.

12. Ττ. ἀτρυτάνη, αὔτέω, ᾠρεσβυτικός, σκυτοτομ^Θ, φυ-
ταλία, οὐτάλιμ^Θ.

13. Τφ. εἰλυσάω, κεκρύφαλον, κελύφδον, κωλύφιον, τύ-
φομαι : τρυφέω Phocycles producit.

14. Τχ. βρυχδνᾶω.

In Penultimis.

1. Τ ante Vocalem. ἐνω, θυᾶς, κῡᾶξ, μῡς, μυῶν,
μῡωψ, πῡ^Θ, σῡᾶξ, ὡ.

Ver-

Verba in υω, habentia ante υ duas Consonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πύω, ποίπνυω, ίδρύω, ξύω, έρητύω, ή-
μύω.

Indifferentia sunt, άνύω, άρύω, βρύω, δακρύω, δύω, έρύω, θύω, κλύω, κακύνω, λύω, μνύω, φύω.

Δρύος; a δρύς, Hesiodus producit, cum alioqui corripitur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυών a μυς, extenditur.

2. Γβ. ύβός.

3. Γγ. άμαρυή, γύγης, ίύγη, λαεφύγων, όλολυγή, ό-
λολυγών, πηγή, τρυγών, κόκκυξ, κόκκυγ, Nicand. The-
riac. V. 854.

4. Γδ. άβυδ, βοτρυδών, έρικυδής, κυδ, λυδής, τυδός, φερεκύδης.

Indiff. ύγώ.

5. Γε. ζύθ, μύθ, μύθω Verbum, πυθώ Nomen. Βυθός commune.

Genitivi producantur, άγλυθ, κόμυθ.

6. Γκ. βρυκός, βούκω, κέρκυρα, μεμυκός, πέφυκα, συ-
κή, σύκον, φυκίς, φύκ.

Anceps έρύκω: δοίδυξ, δοίδυκ, Nicand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλάτ. 711.

7. Γλ. άτυλον, άτρακτυλός, έριφύλη, κένδυλα, μυλός, φύλ, τύλη, ύλαξ, ύλη, φύλας, φυλός, φυλή, φύλως. Item σκυλον, φύλον, έμψυλ. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. έπισρογγύλε-
ται producit.

8. Γμ. Verbalia hæc producta: άρτυμα, έλυμα, θύ-
μα, κύμα, ρύμα, χύμα, & aliquando λύμα. Deinde άμύμων, έγκύμων, θυμών, κύμνη acervus, τρυμών. Et dis-
syllaba in υμ: αρμός, ρυμός, χυμός, θυμός, τρι-
μ, Item ύμεις, ύμός.

Indiff. νώνυμ.

9. Γν. άμωνα, βιθωνός, γορτωνός, χρωδός, δέκτωα, μα-
ρδωδωός, ταιν pro σδ, ύνις, φορκωνός. Item μυή, φρύ-
νη, θύν, φρυή. Item άνάδωμ, βόδωμ, κίνδω-
μ, λάγωμ, όρκωμ, πάχωμ. Item ξωός, όπξω-
μ.

⊙. Et φόρῳ⊙, a φόρῳ. Item δυνώ, & polysyllaba in ωω: ut δηδυνώ, μολιυνώ, ὀτρυνώ. Aratus ἀμβλύνεται, corripit: Homerus ἀπαμβλύνεται, Herodot. βίω ὁμήρει: & Odyss. 4. ἀρτυνέει, Theognis ὀντυνέει: Homerus in Batrach. τραγωδιδυνόντι.

Anceps κορυμή.

10. Γπ. γρῦπ⊙, γῦπες, λύπη, ἄλυπ⊙, πανύπης in Hymnis Homerī.

11. Τρ. ἀγκυρα, ἀλκυμυρής, γέφυρα, γυρή, γυρός, κέρκυρα, κινυρη, κῦρ⊙, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρ⊙, ὄλυρα, ὀνόγυρ⊙, πάπυρ⊙, πίτυρα, πηλημυρίς, πυρός, σκῦρ⊙ insula, σῦελγξ, σφύρα malleus, τυρός, τυρώ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰχυρός (et si πλέτω Aristoph. V. 947. corripitur) οἷζυρός.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripunt ἀλμυρός: & Nicander Alex. 132. ἄδυρον.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσ⊙, φῦσα, χρυσός.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producentur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ὀνέφυσεν, ἥρσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσεις, εἰλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant vs breve: ut, κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτ⊙, ἀλίτρυτ⊙, ἄτρυτ⊙, αὐτή, βηρυτῆς, βελυτῆς, γωρυτῆς, κωκυτῆς, λῦτωρ, μελυτῆρ, μλυτῶρ, μλυτῆς, πρεσβύτης, πρεσβύτης, ρυτῆ, ρυτῆς, ρυτῆς, ρύτωρ, σκῦτ⊙.

14. Τρ. ἐνσυφ⊙, κέλυσ⊙, κυρός, κύφων, σῦφ⊙, ρύφω, τῦφ⊙. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχή, εἰλεβρύχης, σαμψύχ⊙, τρύχ⊙, ψυχή. Et Composita ab ὀρύττω: ποιχαρῦχ⊙, τυμβωρῦχ⊙. Et verba in υχω: ut βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus, Guiljoneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE CARMINIBUS

Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scansio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatiores, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalæphe, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsura carent.

4. Cæsura, vel saltem species Cæsurae crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut *χευτέω ἀνὰ σκήπτρῳ*. Iliad.

1. *χευτέω α*, Dactylus est.

7. Versus ἀκέφαλος: hoc est, cujus initium est indifferens: ut, *ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἐλλήσποντον ἴκοντο*. Iliad.

23. ubi initio Jambus pro spondaeo.

8. Versus μύκρος, hoc est postremo pede claudicans, sive circa finem angustus: ut *τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν*: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero longa fit.

10. Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figura Prosodie breviter comprehensa.

Synæresis, sive Synecphonesis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit.

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit.

Træsis membra vocis compositæ determinat, interventu unius, vel plurium dictionum.

T 3

Systē

Systole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ecſtaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis,
& initio pedis.

Licentia Poetica, quæ & nullis legibus conſtricta eſt,
& longas corripit, & breves producit, & ancipites
in eadem dictione, eodem verſu & producit, & cor-
ripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad nume-
rorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus,
ideo de Dialectis aliqua.

DE GRÆCIS DIALECTIS

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ sunt in usu præcipuo, ut scribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p. 338. Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet suas habebat.

Prima Declinatio.

- S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon. αἰνείας Poetice.
 G. τῷ αἰνείῃ Com. αἰνείῃ Jon. αἰνείας Æolice,
 vel Bœotice, αἰνεία Dorice, αἰνείῳ Poetice.
 D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
 A. τὸν αἰνείδῳ Com. αἰνείῳ, & αἰνείᾳ Jon.
 V. ᾧ αἰνείᾳ Com. αἰνείας Attice.
- D. N. & A. τὰ αἰνεία.
 G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
 V. ᾧ αἰνείᾳ.
- P. N. οἱ αἰνείαι.
 G. τοῖς αἰνείαι Com. αἰνείων Jonice, αἰνείων Æo-
 lice, αἰνείαν Dorice.
 D. τοῖς αἰνείαι Com. αἰνείης, αἰνείαισι, αἰνείῃσι;
 Jonice & Dorice.
 A. τὰς αἰνείας Com. αἰνείας Jonice.
 V. ᾧ αἰνείαι.

*Regule plurium partium Orationis
 communes.*

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut ἰσορία, ἰσορίη; δράω, δράτω, δρήσω; ὠρήξας, ὠρήξας; ἀναιδεῖδον, ἀναιδεῖλον.
2. η mutatur Dorice in α longum: ut χεύσης, χεύτας; λήψῃ, λαψῃ; σπομένη, σπομένα.
3. Ubi Doræ η servant, ibi Bœoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥφος, εἶφος; εἶδύ, ἥδύ.

Secunda Declinatio.

- S. N. ἡ μέλισσα.
 G. τῆς μελίσης Communiter, μελίσης Dorice.
 D. τῇ μελίση Communiter, μελίση Dorice.
 A. τῷ μελίση . Ἀπλοῖω pro Ἀπλοῖδῃ, Iliad. 9.
 V. 362.
 V. ᾧ μέλισσα.
 D. N. & A. τὰ μέλισσα.
 G. & D. τῶν μελίση.
 V. ᾧ μέλισσα.
 P. N. αἱ μέλισσαι.
 G. τῶν μελίση Communiter, μελίση Jonice ;
 μελίση Ἄεolicæ, μελίση Dorice.
 D. ταῖς μελίση, Communiter, μελίση, μελίση-
 σαισι, μελίσησι, Jonice, & Dorice.
 A. ταῖς μελίση.
 V. ᾧ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

- S. N. ὁ λόγος.
 G. τοῦ λόγου Communiter, λόγου Jonice, & Dorice.
 D. λόγῳ Dorice, sine Jota subscripto.
 D. τῷ λόγῳ.
 A. τὸν λόγον.
 V. ᾧ λόγῳ Communiter, λόγῳ Attice.
 D. N. & A. τὰ λόγῳ.
 G. & D. τοῖν λόγων Communiter, λόγων Poetice.
 V. ᾧ λόγῳ.
 P. N. οἱ λόγοι.
 G. τῶν λόγων.
 D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοις Jonice, &
 Dorice.
 A. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοις, & λόγῳ Dorice.
 V. ᾧ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumit o : ut, ὁ πετεῶς,
 τὸ πετεῶν, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & a Neutorum in εσ mutando : ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσι : τῷς, τῶες, τῶεσσι : ἔπῃ, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum Communis.

Poetice Casib. additur syllaba ϕι, aut ϕιν : ut,

ἡ ἑτέρα, ἑτέρῃ, vel ἑτέρῃν.

τῆς δυνῆς, δυνῆφι, ab δυνῆ.

τῇ λιόρῃ, λιόρῃφι, ab λιόρέα.

τῷ δυνῷ, δυνῷφι.

ᾧ ἐρλῷα, ἐρλῷαφι.

τῷ πόντι, ποντόφι, a πόντῳ.

ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.

τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχῳ, ἑῳ,

τὰ σῆθεα, σῆθεσφι, a σῆθεῳ.

τῷ αὐτῷ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή : ut, τὸ κεῖ, pro κεῖνον : τὸ σκέπα pro σκέπασμα ; τὸν ποσειδῶν, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἱγῶγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice :

G. ἐγώ.

- G. ἐμῶ, & μῶ Communiter, ἐμέο & ἐμῷ Ionice,
ἐμεῖθεν & ἐμέθεν Att, ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοι Com. ἐμὴν Dorice.
A. ἐμῶ, μῶ.
D. N. & A. νῶι & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῶν.
P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Ionice, ἄμμε Dorice,
ἄμμε Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Ionice, ἁ-
μῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμίων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἡμιν Att. ἡμῖν, ἀμὴν & ἀμῖν
Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Ionice, ἀμᾶς Dorice, ἄμμε
& ἄμμας. Æolice.

Σ Τ.

- S. N. σὺ Com. τὺ & τῷ Dorice.
G. σὺ Communiter, σέο & σεῷ Ionice, σέοθεν &
σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τείν Dorice.
A. σέ Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.
D. N. & A. σφῶι & σφῶ Communiter, ὕμμε Æolice.
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.
P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Ionice, ὕμμε Dorice,
ὕμμε Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Ionice, ὕμ-
μέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὕμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Ionice, ὕμμας Æolice.

Ο Ω.

- S. G. ὦ Communiter, ὦο & ὦο Ionice, ὦοθεν & ὦθεν
Attice, ὦ Dorice.
D. οἶ Apud Soph. σφῖν, εἰ.
A. ἔ Apud Eurip. σφέ, eum, eam.

- D. N. & A. σφωέ, σφέ.
 G. & D. σφωίν, σφίν.
 P. N. σφείς Communiter, σφείες Jonice, σφείς Dorice.
 G. σφών Communiter, σφείων & σφείων Jonice.
 D. σφίσι Communiter, σφί & σφίν Poetice.
 A. σφᾶς Communiter, σφείας Jonice, σφέ Æolice.
 Μν, vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt, Item νιν
 pro αἰνῆς, apud Sophoclem.
 Ἐκείν⊙ Communiter, κείν⊙ poetice, τῶ⊙ Dorice.

Verba.

Indicat.

Præsens.

S. τύτω,	τύτεις.	τύτεις,
Dor. τετύχω,	τύτεις,	τύττε.
Æolice τύτεις,		τύττη.
sine Jota subscripto.		

D. τύττον,	τύττετον,	τύττετον.
P. τύττομεν,	τύττετε,	τύττεσι.
Dor. τύττομες,		τύττοντι.

Ab ὀρῶ apud Homerum est ὀράας, pro ὀράς: ab εἶδ',
 εἶδα, pro εἶ, finit: priore α brevi, posteriore longo.

Imperf.

S. ἐτύττον,	ἐτύτεις,	ἐτύττε.
Poet. τύττεσκον,	τύττεσκες,	Jon. τύττεσκα.
D. ἐτύττετον,		ἐτύττεττω.
P. ἐτύττομεν,	ἐτύττετε,	ἐτύττον.
Dor. ἐτύττομες,		Bæot. ἐτύττεσθω.
		Poet. τάττεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt:
 ut,

τάτ-

Τάττε, pro ἔταττε: ἄκχε, pro ἤκχε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιαστικῶ plus æquo aug-
ment: ut, ἐχέροντο, κεχέροντο: λαβέδαι, λελαβέδαι.

Τάττεσκε a Communi ἔταττε, abijciendo Augmento,
& κε addendo. Sic Aoristi, ἔταξας, τάξασκε: ἔταγες,
τάγεςκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthong-
gi corripuntur: ut,

Ἐποίησ, ποίεσκε: ἐχρύτας, χρύσοσκε: ἐπίθης, πίθεσκε:
ἴσης, ἴσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔσης, σάσκε:
ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S.	τέτυχα,	τέτυχας,	τέτυχε.
D.		τετύχατον,	τετύχατον.
P.	τετύχαμην,	τετύχατε,	τετύχασι.
Dor.	τετύχαμει,		τετύχδωπι.
			τέτυχδω Chalcidice.

Plusq. perf.

S.	ἔτετύχην,	ἔτετύχεις,	ἔτετύχέη.
Ion.	ἔτετύχεα,		ἔτετύχες.
Att.	ἔτετύχη,		ἔτετύχη.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones, contractiones Atticorum:
ut,

Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἔτετύφρα, vel ἔτετύφρε, ἐ-
τετύφη.

D. ἔτετύχειτον, ἔτετυχείτω.

P. ἔτετύχεμεν, ἔτετύχετε, ἔτετύχεσδω.

Dor. ἔτετύχεμες, Att. ἔτετύχεν.

Abijcitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum
Personarum Singularis, & Pluralis numeri: ut,

συγγένει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσδω: α συγγένομαι,
θρυλλέομαι, ποιέω.

Aorist. 1.

S.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poet.	τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτω.
P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor.	ἐτάξαμες,		Bæot. ἐτάξασαν.

Aorist. 2.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Jon. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτω.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.
Dor.	ἐτάγομες,		Bæot. ἐτάγασαν.

Futur. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξῆς,	ταξῇ.
	Æol.	τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
	Dor.	ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξεσι.
Dor.	ταξεῖμες,	ταξεῖτε,	ταξεῖν.
Æoles pro	φάλω,	σπερῶ,	faciunt φάλω, & σπερῶ.

Futur. 2.

S.	ταγῶ,	ταγῆς,	ταγῇ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγῶμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖσι.
Dor.	ταγεῖμες,		ταγεῖν.

Imperat.

Præsens.

S.	τάττε,	ταττέτω.
D.	τάττετον,	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.
	Δι.	ταττύντων.

Præ-

	Præterit. perf.
S.	τέτυχε, τετυχέτω.
D.	τετύχεν, τετυχέτων.
P.	τέτυχετε, τετυχέτωσθω.

	Aorist. 1.
S.	τύξω, τυξάτω.
D.	τύξατον, τυξάτων.
P.	τύξατε, τυξάτωσθω.
	Att. τυξάντων.

	Aorist. 2.
S.	τύγῃ, τυγέτω.
D.	τύγον, more Syracusanorum.
P.	τύγετον, τυγέτων.
	τύγῃτε, τυγέτωσθω.
	Att. τυγόντων.

Optativus.

	Præsens.
S.	τύποιμι, τύποις, τύπτοι.
D.	τύποιτον, τυποίτῳ.
P.	τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.
	Dor. τύποιμες.

τρέφω pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴλω, εἰ τρέφωιν
τὰ τῶν πέλος. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείᾳ
ἔσται continetur.

	Præter. perf.
S.	τέτυχοιμι, τετύχοις, τέτυχοι.
D.	τέτυχονταν, τετυχοίτῳ.
P.	τέτυχοιμεν, τετύχοιτε, τετυχοίεν.
	Dor. τετύχοιμες.

Aorist. 1.

S.	τύξαιμι,	τύξαις,	τύξαι.
D.		τύξαιτον,	τύξαιίνω.
P.	τύξαιμεν,	τύξαιτε,	τύξαιεν.

Dor. τύξαιμές. Job. 18. θηράσαιτων.

ὀλέσασαν, ἔλθοισαν: pro θηράσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθειεν.

Aorist. 2.

S.	τύγοιμι,	τύγοις,	τύγοι.
D.		τύγοιτον,	τύγοίίνω.
P.	τύγοιμεν,	τύγοιτε,	τύγοιεν.

Dor. τύγοιμες.

εἵποιεν pro εἶποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὡς ἄν τις εἵποιεν.

Futur. 1.

S.	τύξοιμι,	τύξοις,	τύξοι.
D.		τύξοιτον,	τύξοίίνω.
P.	τύξοιμεν,	τύξοιτε,	τύξοιεν.

Dor. τύξοιμες.

Futur. 2.

S.	τυγοῖμι,	τυγοῖς,	τυγοῖ.
D.		τυγοῖτον,	τυγοίίνω.
P.	τυγοῖμεν,	τυγοῖτε,	τυγοῖεν.

Dor. τυγοῖμες.

Subjunct.

Præsens.

S.	εἰάν τύττω,	τύττης.	τύττη.
			τύττησι Jonice.
D.		εἰάν τύττητον,	τύττηίνων.
P.	εἰάν τύττωμεν,	τύττητε,	τύττωσι.

Dor. τύττωμες.

Præterit. perf.

S. εἰς τετάχῃ,	τετάχῃς,	τετάχῃ.
D.	εἰς τετάχῃτων,	τετάχῃτων.
P. εἰς τετάχῃμεν,	τετάχῃτε,	τετάχῃσι.
Dor. τετάχῃμες.		

Aorist. 1.

S. εἰς τάξῃ,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	εἰς τάξῃτων,	τάξῃτων.
P. εἰς τάξῃμεν,	τάξῃτε,	τάξῃσι.
Dor. τάξῃμες.		

Aorist. 2.

S. εἰς τάγῃ,	τάγῃς,	τάγῃ.
		Jon. τάγῃσι.
D.	εἰς τάγῃτων,	τάγῃτων.
P. εἰς τάγῃμεν,	τάγῃτε,	τάγῃσι.
Dor. τάγῃμες.		

Infinit.

Præfens.

τάττειν Communitè.

τάττειν Dorice.

τάττειν Æolice, & Dorice.

ταττέμεναι, Attice, & Dorice.

ταττέμεν Jonice.

βοᾷν Communitè, βοᾷς Æolice, χερσοῦν

Communitè, χερσοῖς Æolice.

Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa,
pro ἀσχαλᾶν.

Præterit. perf.

τετάχῃναι.

τετάχῃμεναι.

τετάχῃμεν.

Aorist. 1.

τάξει.

Aorist. 2.

ταγῆν.

ταγέν.

ταγέμενα.

ταγέμεν.

ταγέειν, dissolutione τ ταγῆν Ionica.

Futur. 1.

τάξειν, variatur ut præsens.

Futur. 2.

ταγῆν, variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Ionica fit etiam in aliis modis Activa
 ἀγγεῖν, itemque in quibusdam reliquarum ἀγγεῖν
 σίων: ut,

λειδῶ, λειδῶ. Iliad. 15. V. 261.

μενῆ, μενῆ. Nonnus cap. 14. ἀγγεῖν διαγ.

ἀγγελῶσι, ἀγγελέωσι. Iliad. 9.

ἀρτυῶσι, ἀρτυέωσι. Odyss. 1.

φάγοις, φαγέοις. Phocylides.

ἀγκυῶσι, ἀγκυέωσι. Iliad. 2.

μυῶσι, μυέωσι. Ibidem.

πλωῶσα, πλωέυσα. Odyss. 6.

Passivum.

Indicat.

Præsens.

S. τάττομαι,

τάττη,

τάττεται.

Jon. τάττει,

Attice τάττη.

D. ταττόμεθον,

τάττεσθον,

τάττεσθον.

P. τατπόμεθα,

τάττεθε,

τάττηται.

Dor. & Jon.

τατπόμεθα.

V

Im-

Imperf.

S. ἐπιτιτόμην, ἐπιτίτη, ἐπιτίττετο.

Jon. ἐπιτίττετο.

Dor. ἐπιτίττετο.

D. ἐπιτιτίμεθον, ἐπιτίττεσθον, ἐπιτιτίεθον.

P. ἐπιτιτόμεθα, ἐπιτίττεθε, ἐπιτίττετο.

Dorice, & Jonice, ἐπιτιτόμεθα.

Οὐ μετα-
tur Dori-
ce in

1. ω, extra Crasin: ut, μῆσα, μῶσα, βακέλῳ, βακόλῳ.

2. α, in Crasi: ut, Δημοδένεα, υς, Δημοδέναι: ποιέονται, ὄνται, ποιδύνται, ποιέσσα, ὤσα, ποιδῶσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισῶμαι, & κεισῶμαι.

3. οι, in Participiis femininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαί, τέταξαι, τέταχται.

D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.

P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσὶ.

Dor. τετάγμεθα, Jon. τετάχχαι.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέταχτο.

D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθον.

P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐτετάγμεθα, Jon. ἐτετάχχον.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.

D. ἐτάχθην, ἐτάχθην, ἐτάχθην.

P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.

Dor. ἐτάχθημεν. Barot. ἐτάχθεν.

ἐκείν.

ἐκρίνθω, & ἐκλίνθω Poetica sunt, pro ἐκρίθω, & ἐκλίθω; α κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγη, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐταγήτω.
P. ἐτάγημέν, ἐτάγητε, ἐτάγησθω.
Dor. ἐτάγημες. Boeot. ἐταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεται.
Att. ταχθήσει.
D. ταχθησόμεθον, ταχθησεσθον, ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα, ταχθήσεσθε, ταχθήσονται.
Dor. ταχθησόμεθα.

Futur. 2.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεται.
Att. ταγήσει.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεθα.

Paulo post Futur.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξει.
D. τεταξόμεθον, τετάξεσθον, τετάξεσθον.
P. τεταξόμεθα, τετάξεσθε, τετάξονται.
Dor. τεταξόμεθα.

Imperat.

Præsens.

S.

τάττε,

ταττέω.

Ion. τάττεο.

Dor. τάττω.

D.

τάττεωον,

ταττέωον.

P.

τάττεωδε,

ταττέωασθω.

Att.

ταττέωον.

εορμύεωον, coronentur: Synes.

ωχι δώρη.

Præterit. perf.

S.

τέταξο,

τετάχθω.

D.

τέταχθον,

τετάχθων.

P.

τέταχθε,

τετάχθασθω.

Aorist. 1.

S.

τάχθηπ,

ταχθήτω.

D.

τάχθητον,

ταχθήτων.

P.

τάχθητε,

ταχθήτωσθω.

Aorist. 2.

S.

τάγηδι,

ταγήτω.

D.

τάγητον,

ταγήτων.

P.

τάγητε,

ταγήτωσθω.

Optativ.

Præsens.

S. ταττοίμην,

τάττοιο,

τάττοιο.

D. ταττοίμεθον,

τάττοιοον,

ταττοίω.

P. ταττοίμεθα,

τάττοιδε,

τάττοιντο.

Dor. ταττοίμεθα,

Poet. ταττοίετο.

Præter. perf.

S. τεταγμένῳ	ἔλω, ἔης,	ἔη.
D. τεταγμένῳ	ἔντων,	εἰήτων.
P. τεταγμένοι	ἔημεν, ἔητε,	ἔησθε.

Aorist. 1.

S. ταχθεῖν,	ταχθεῖς,	ταχθεῖν.
D. ταχθεῖν,	ταχθεῖντων,	ταχθεῖντων.
P. ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖσθε.
Dor. ταχθεῖμεν.		
Syncope, ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖν.

Aorist. 2.

S. ταγεῖν,	ταγεῖς,	ταγεῖν.
D. ταγεῖν,	ταγεῖντων,	ταγεῖντων.
P. ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖσθε.
Dor. ταγεῖμεν.		
Syncope, ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι,	ταχθήσῃς,	ταχθήσῃς.
D. ταχθήσομεθον,	ταχθήσῃσθον,	ταχθήσῃσθον.
P. ταχθήσομεθα,	ταχθήσῃσθε,	ταχθήσῃσθε.
Dor. ταχθήσομεθα.	Poet. ταχθήσῃσθε.	

Futur. 2.

S. ταγήσομαι,	ταγήσῃς,	ταγήσῃς.
D. ταγήσομεθον,	ταγήσῃσθον,	ταγήσῃσθον.
P. ταγήσομεθα,	ταγήσῃσθε,	ταγήσῃσθε.
Dor. ταγήσομεθα.	Poet. ταγήσῃσθε.	

Paulo post Futur.

S. τεταξοίμην,	τετάξῃς,	τετάξῃς.
D. τεταξοίμεθον,	τετάξῃσθον,	τετάξῃσθον.
P. τεταξοίμεθα,	τετάξῃσθε,	τετάξῃσθε.
Dor. τεταξοίμεθα.	Poet. τετάξῃσθε.	

Subjunct.

Præsens.

S. εἰν τὰττωμαι,	τάττη,	τάττηται,
	Jon. τὰττηαι.	
D. εἰν τὰττώμεδον,	τάττηδον,	τάττηδον.
P. εἰν τὰττώμεδα,	τάττηδε,	τάττωται.
Dor. τὰττώμεδα,		

Præter. perf.

S. εἰν τεταγμένῳ,	ῶ,	ῆς,	ῆ.
D.	εἰν τεταγμένῳ	ῆτον,	ῆτον.
P. εἰν τεταγμένοι	ῶμεν,	ῆτε,	ῶσι,

Aorist. 1.

S. εἰν ταχθῶ,	ταχθῆς,	ταχθῆ.
D.	εἰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. εἰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι,
Dor. ταχθῶμεν,		

Aorist. 2.

S. εἰν τυγῶ,	τυγῆς,	τυγῆ.
D.	εἰν τυγῆτον,	τυγῆτον.
P. εἰν τυγῶμεν,	τυγῆτε,	τυγῶσι,
Dor. τυγῶμεν,		

Infinit.

Præsens.

	τάττωδαι.	
Præterit.	τετάχθαι.	
Aor. 1.	ταχθῆναι	Communiter, Att. &
Dor.	ταχθῆμεν	Jon.
Aor. 2.	τυγῆναι	Communiter, Att. & Dor.
	τυγῆμεν	Jon.

Fut.

Fut. 1. τυχθήσεσθαι.

Fut. 2. τυγνίσεσθαι.

Paul. post Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταρα,	τέταρας,	τέταγε.
D.	τετάγατον,	τετάγατον.
P. τετάγαμεν,	τετάγατε,	τετάγασθ.
Dor. τετάγαμες.		τετάγλην.

Plusq. perf.

S. ἐτέταγεν,	ἐτέταγεις,	ἐτέταγες.
Jon. ἐτέταξεν,		ἐτέταγες.
Att. ἐτέταγν,		ἐτέταγν.
Sic εἶδω, εἶδεν, ἤδεν, ἤδεα, ἤδεε, ἤδη.		
D.	ἐτέταγέτην,	ἐτέταγείτην.
P. ἐτέταγμεν,	ἐτέταχετε,	ἐτέταγεσθον.
Dor. ἐτέταγμεν.		

Aorist. 1.

S. ἐτάξαμην,	ἐτάξα,	ἐτόξατο.
Jon. ἐτάξας,		μνησασκετο,
pro ἐμνήσατο: Iliad. II. V. 565.		
D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξαδον,	ἐταξάδην.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξαδε,	ἐτάξδηντο.
Dor. ἐταξάμεθα.		

Aorist. 2.

S. ἐταγόμην,	ἐτάγξ,	ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγειο.		
Dor. ἐτάγδ.		
D. ἐτασόμεθον,	ἐτασεθον,	ἐταγέδηντο.

P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεοις, ἐτάγῃτο.
Dor. ἐταγόμεθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξη, ἰδξεται.
Dor. ταξῆμαι, &c. Jon. τυξίαι.

Att. τάξει.

D. ταξόμεθον, τάξεισθον, τάξεισθον.
P. ταξόμεθα, τάξειοις, τάξονται.
Dor. ταξόμεθα.

Futur. 2.

S. ταγῆμαι, ταγή, ταγῆται.

Jon. ταγῆαι.

Att. ταγῆι.

D. ταγέμεθον, ταγῆσθον, ταγῆσθον.
P. ταγέμεθα, ταγῆοις, ταγῆνται.
Dor. ταγέμεθα.

Imperat.

Præterit.

S. τίταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετύγετε, τεταγέτωσθον.

Aorist. 1.

S. τάξαι, ταξάσω.
D. τάξασθον, ταξάσθον.
P. τάξασθε, ταξάσωσθον.
Att. ταξάσθον.

Aorist. 2.

S. ταγῆ, ταγῆσθον.
D. τάγισθον, ταγῆσθον.
P. τάγισθε, ταγῆσωσθον.
Att. ταγῆσθον.

Opta.

Optativ.

Præterit.

S. τετάγομι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D. τετάγοιτον,	τετάγοιτε,	τετάγοιτε.
P. τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιτε.

Aorist. 1.

S. ταξάμην,	τάξαις,	τάξαιτο.
D. ταξάμεθον,	τάξαισθον,	ταξάσθην.
P. ταξάμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιτο.
Dor. ταξάμεσθα,	Poet. ταξάισθαι.	

Aorist. 2.

S. ταγοίμην,	τάγοις,	τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιτο.
Dor. ταγοίμεσθα.	Poet. ταγοίαιτο.	

Futur. 1.

S. ταξοίμην,	τάξοις,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιτο.
Dor. ταξοίμεσθα.	Poet. ταξοίαιτο.	

Futur. 2.

S. ταγοίμην,	ταγοίς,	ταγοίτο.
D. ταγοίμεθον,	ταγοίσθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	ταγοίσθε,	ταγοίτο.
Dor. ταγοίμεσθα.	Poet. ταγοίαιτο.	

Subjunct.

Præterit.

S. εἰν τετάγω,	τετάγῃς,	τετάγῃ.
D. εἰν τετάγητον,	τετάγητον,	τετάγητον.
		P. εἰν

P. εἰν τετάγωμεν, τετάγυτε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aorist. 1.

S. εἰν τάξωμαι, τάξη, τάξεται.

Jon. τάξῃαι.

D. εἰν ταξώμεθον, τάξῃον, τάξῃον.

P. εἰν ταξώμεθα, τάξῃδε, τάξονται.

Dor. ταξώμεσθα,

Aorist. 2.

S. εἰν τάγωμαι, τάγη, τάγεται.

Jon. τάγῃαι.

D. εἰν ταγώμεθον, τάγῃον, τάγῃον.

P. εἰν ταγώμεθα, τάγῃδε, τάγονται.

Dor. εἰν ταγώμεσθα,

Infinit.

Præterit.

τεταγῆναι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέ-
μεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.

Aor. 2. ταγέσθαι.

Fut. 1. ἰάξεσθαι.

Fut. 2. ταγῆσθαι.

Substantivum εἰμί

Indicat.

Præsens.

S. εἰμί, εἶς, καὶ εἴ. ὅτι.
Dor. εἰμὶ. Com. εἴ, ab εἶομαι. Dor. ὅτι.
Att. εἶ.

Dor.

	Dor. ἐοσί.	
D.	ἐσόν,	ἐσόν.
P.	ἐσμέν, ἐσέ,	εἰσί.
	Dor. εἰμέν,	Jon. ἔαστ,
	& πῖμές,	Dor. ὄντί,

Imperf.

S.	ῶ,	ῆς,	ῆ.
Jon.	ἔα,	Æol. ἦθα,	ῶ.
	ῆα,	Dor. ῆς,	
		Poet. ἔλω.	

Att. ῶ,	ῆλω.
Poet. ἔλω,	ῆεν,
	ἔον.

D.	ἔσκον,	ῆτον,	ἔσκε,	ῆτλω.
		ῆσον,	ῆσλω.	
		ἔσον,	ἔσλω.	
P.	ῆμεν,	ῆτε,	ῆσδν.	
	Dor. ῆμες,		ἔσδν,	
			ῶ, ῶ ἄρα,	

καὶ κεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate
apud Æschin. κατὰ κτησιφώντ.

Futur, I.

S.	ἔσομαι, ἔσῃ,	ἔσεται.
	Jon. ἔσεται,	Sync. ἔσαι,
	ἔσσεαι,	
Dor.	ἔσῶμαι, ἔσῃ,	ἔσσηται, &c.

Imperat.

	Præsens,	
S.	ἔσω,	ἔσω,
	ἴσθι,	ῆτο.
D.	ἔσεν,	ἔσων.
P.	ἔσε,	ἔσωσδν,
		ἔσω,

Optat.

Optat.

		Præsens.	
S. εἶλω,	εἶης,	Poet. εἶη.	
D. εἴητω,	εἴητε,	εἴητω.	
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἴησθω.	
Sync. εἴμεν,	εἴτε.	εἴεν.	
		Futur. I.	
S. εἰσοίμην,	εἴσοιο,	εἴσοιτο, &c.	

Subjunct.

		Præsens.	
S. εἰδὼ ὦ,	ἦς,	ἦ.	
εἴω,	εἴης,	εἴη.	
	ἦσθαι.		
D. εἰδὼ ἦτον,	ἦτον,	ἦτον.	
P. εἰδὼ ὦμεν,	ἦτε,	ὦσθ.	
		ἔωσθ.	

Infinit.

		Præsens.	
εἶναι	Communiter, εἶμεναι	Attice, & Dorice;	
εἴμεναι	Æolice, εἴμεν	Jonice, ἦμεν	Dorice.
		Futur. I. εἴσεσθαι.	

Participium.

ὄν, & εἰόν.

Ob.

Observationes quædam.

1. Attice fit *παγωγῇ*: ut, αἰτῶ, αἰτίζω: *σελαγῶ*, *σεῖ λαγίζω*.
2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur: ut, *παγήλαυτῶ*, pro *παγήλαυς*: *δικήμενῶ*, pro *δικησμέ- νῶ*: *θεόσδωρῶ* & *θεόσδοτῶ*, pro *θεόδωρῶ* & *θεόδο- τῶ*.
3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.
4. Duplex σ, Attice per duplex τ effertur: *θάλασ- σα*, *θάλαττα*: *ωράσω*, *ωράττω*.
5. Z Dorice in σδ solvitur: ut, *συρίζω*, *συρίσσω*.
6. Futura in σω, a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferun- tur: ut *λυγίζω*, *λυγίσσω*, *λυγιξῶ*.
7. Doreς ω sæpe in α mutant: ut, *ωρῶτῶ*, *ωρᾶτῶ*: *ἐποιήσω*, *ἐποίησα*, ab *ἐποίησάμην*. Hinc credo ω pronunciatum fuisse per α obscurum, si- cut Hebræorum Camez.
8. Dorica sunt, *δύοφῶ*, pro *γνóφῶ*: *Σωκράτη*, pro *Σωκράτης*: *μῆον* pro *μείον*.
9. Tenues Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, *χι- τῶν*, *κιτῶν*: *ἀρίκοντο*, *ἀπίκοντο*: *ἐφ' ἥς*, *ἐπ' ἥς*, At. *ἐνθεν- τα*, pro *ἐνταῦθα*.
10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut, *ἔτῶ*, pro *ἔτῶ*: *ἀπῆκε*, pro *ἀφῆκε*. Ideo olim uteban- tur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut, *ἐλέντω*, *Φελέντω*. Sic, *Φωήρ*, pro *ἀνήρ*.
11. Æoles præponunt, aut anteponunt, aut gemi- nant Consonantes: ut, *ῥαδινός*, *βραδινός*: *χαλυβικός*, *χαλυβδικός*: *ῥχῶ*, *ῥγ- χῶ*, *ᾠμαθῶ*, *συγκοπή ᾠμῶ*, Æolice *ᾠμαῶ*. Sic *ᾠχί- λῆς*, quia *ᾠχῶ* τοῖς Ἰλιδσιν ὄρεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice *Ἀχιλλῆς*. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.
12. Pro *τάλας*, & *ἰύψας*, dicitur Æolice *τάλας*, & *τύψας*.
13. Æo-

13. Æolice Πηλῆς, pro Πηλῆς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἱππῶ, ἱππῶρ: ἄτῶ, ἄτορ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur; Item in toto Eustathio. Καὶ τὰδε μὲν, βαρέαις ὁδωῖσι πεπαρμένῳ ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρῳ, ξυνέγραψα πολυπλῆνές ἔργον. Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλῳ φίλῳ καὶ θεοῖο, δόξα καὶ εἰς αἰῶνα περικυδέν ἅπασι.

GRÆCORUM MENSIVUM DISTRIBUTIO

Secundum
Gazam

μαιμακτηριών.
πυθνεψιών.
άνθεστηριών.
ποσειδεών.
γαμηλιών.

Secundum
Scaligerum.

1. εκατομβαιών.
2. μεταφειτνιών.
3. βοηδρομιών.
4. πυθνεψιών.
5. μαιμακτηριών.
6. ποσειδεών.
7. γαμηλιών.
8. άνθεστηριών.
9. έλαφιβολιών.
10. μηνυχιών.
11. θαργηλιών.
12. σκιρόφοριών.

Secundum
Petavium.

μαιμακτηριών.
πυθνεψιών.

His Græcis Mensibus Latini respondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Augustus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Distributio Scaligeri omnium probatissima est ;
quippe confirmata duabus marmoreis Inscriptionibus
ex Græcia recens erutis , & a Jacobo Sponio in suo
Itiner. Græciæ relatis.

Athe-

Athenienses enim a Solstitio æstivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue cursu Lunæ.

ἀνθεστηριον magis videtur fuisse Martius : ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Mensis Divisio.

Mensis dividitur in tres Decadas . Prima dicitur ἰσαμένε, sive ἀρχομένη μὴνας, instantis, vel ineuntis Mensis : altera μεσεγυῖ, vel ὅττι δέκα, vel ὅττι δεκάδι, seu δεκάτη, medii, vel supra decem : tertia φθινοντος, λήγοντος, vel ἀπιέτος, præcipitantis, desinentis, exeuntis.

Primus dies Mensis dicitur Νομηνία, Novilunium : quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἔνν, & νέα, Vetus & novus : quia inter elapsū, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum Mensis.

1	Dies	Calendæ	Νομηνία	}	ἰσαμένε, vel ἀρχομένη
2		III	διδύμεα		
3		II	τρίτη	}	
4		Prid. Non.	τετάρτη		
5		Nonæ.	πέμπτη	}	
6		VIII	ἕκτη		
7		VII	ἐβδόμη	}	
8		VI	ὀγδόη		
9		V	ἐνάτη	}	
10		III	δεκάτη		
11		II	δεκάτη	}	
12		Pridie Id.	διδύμεα		
13		Idus.	τρίτη	}	
14		XVIII	τετάρτη		
15		XVII	πέμπτη	}	

16	XVI	ἑκτὴ	} ὅπῃ δέκα ?
17	XV	ἑβδόμῃ	
18	XIII	ὀγδόῃ	}
19	XII	ἐνάτῃ	
20	XI	ἐκάς	}
21	X	δεκάτῃ φθίνοντῃ	

vel πρώτη ἐπὶ-εἰκάδι, seu μετὰ εἰκάδα, & sic deinceps

22	X	ἐνάτῃ	}
23	IX	ὀγδόῃ	
24	VIII	ἑβδόμῃ	}
25	VII	ἑκτῇ	
26	VI	πέμπτῃ	} φθίνοντῃ
27	V	τετάρτῃ	
28	III	τερίτῃ	}
29	II	διτέρα	
30	Pridie Cal. ἔνῃ καὶ νέᾳ, τετρακσί.		

Quando mensis erit 29. dierum, pro δεκάτῃ φθίνοντῃ dicebatur, ἐνάτῃ φθίνοντῃ; Quando plurimum quam triginta, post δεκάδα ἐνδεκάτῃ addebatur.

Usus apud Antiores.

ἑβδόμῃ ἰσαμένῃ, Septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαιρώνδῃ ἀρχοντῷ, ἐλαρηβολιῶν ἑκτῇ ἰσαμένῃ. Prætor Chæronda, 8. Idus Februarii: Demosth. περὶ τῆς

ἐπὶ ἀρχοντῷ μνησιφίλῃ, ἐκατομβαιῶν ἔνῃ καὶ νέᾳ: Mnesiphilo Prætor, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus:

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad ι denarium numerum: hac nota ς (quæ τὸ ὅπσιμον vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota η, quæ ἡ σκόπητα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ usque ad finem, pro nongenario, addita hac nota ται, quæ ἡ χαρακτήρα nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula Toni acuti subscribitur, vel, ut quidam volunt, supra inscribitur: prima classis millenariorum Monadas, secunda Decadas, tertia Centurias significat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem significat.

Π πέντε.

Δ δέκα.

Η εκατόν.

Χ χίλια.

Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π usque ad numerum quaternarium, sive per se, sive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinariorum, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, Literæ Π inclusa significant.

Major numerus in Compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ς	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.

12	ιβ	ΔΙΙ.
13	ιγ	ΔΙΙΙ.
14	ιδ	ΔΙΙΙΙ.
15	ιε	ΔΠ.
16	ις	ΔΠΙ.
17	ιζ	ΔΠΙΙ.
18	ιη	ΔΠΙΙΙ.
19	ισ	ΔΠΙΙΙΙ.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔΙ.
22	κβ	ΔΔΙΙ.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	ΙΔΙ.
51	να	ΙΔΙΙ.
52	νβ	ΙΔΙΙΙ.
60	ξ	ΙΔΙ Δ.
70	ο	ΙΔΙ. Δ Δ'
80	π	ΙΔΙ ΔΔΔ.
90	ϣ	ΙΔΙ ΔΔΔΔ.
100	ρ	Η.
200	ς	ΗΗ.
300	τ	ΗΗΗ.
400	η	ΗΗΗΗ.
500	θ	ΙΗΙ.
600	χ	ΙΗΙ Η.
700	ψ	ΙΗΙ ΗΗ.
800	ω	ΙΗΙ ΗΗΗ.
900	τυι	ΙΗΙ ΗΗΗΗ.
1000	α vel α	Χ.
2000	β	ΧΧ.
3000	γ	ΧΧΧ.
4000	δ	ΧΧΧΧ.
5000	ε	ΙΧΙ.
6000	ς	ΙΧΙ Χ.

X 2

7000

7000	ζ	ἑξήκοντα,
8000	η	ἑξήκοντα,
9000	θ	ἑξήκοντα,
10000	ι	Μ. &c.

Postremo notandum, ἑ quatuor significat, ὃ quatuor millia, ὀ quartam partem, Sicut Cos. significat 1. Consulem, Coss. 2. Consules, Imppp. 3. Imperatores; ita ἑξήκοντα, sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ἑξήκοντα, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗ'ΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ'.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ,

Α'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, Ἀγιοσθήτω τὸ ἔνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθῇτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἐρῶν, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ὀπίσκειν δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Ἀπασμοὺς τῷ Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν Ἀγιοσύνην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριστομένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἀλογημένη σου ἐν γυναιξί, καὶ ἀλογημένῳ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μητέρα Θεοῦ, προσάχῃς ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμωτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν, Ἀμήν.

Σύμβολον τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου,

ΠΙΣΤΩ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, πᾶσι τῶν Οὐρανῶν, καὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἑνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληθόντι ἐκ Πνεύματος Ἀγίου, γενηθόντι ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντι ὅτι Ποντίῳ Πιλάτῃ, σταυρωθέντι, θανόντι, καὶ ταφέντι.

Κατελθόντι εἰς Ἀδὲν, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελ.

Ἀνελθόντα εἰς τὰς Οὐράνους, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πα-
τρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κεῖναι ζῶντας, καὶ νεκροῖς.

Πιστῶ εἰς Πάτριμα Ἀγίον.

Ἀγίῳ Ἐκκλησίῳ Καθολικῷ, Ἀγίων κοινωνίῳ.

Εἰς ἀρεσὴν ἀμνηστῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Καὶ ζωῇ αἰώνιον. Ἀμήν.

Τῷ μὲν τορὸς τὴν Ἀγιοτάτῳ Παφθένον

M A P I A N.

Χ Αἶρε Δέσπονα, Μήτηρ ἐλέος, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλ-
πίς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σέ βοῶμεν οἱ τῆς Εὐσας ἐξό-
ριστοι παῖδες. Πρὸς σέ ἀτενίζομεν σενάζοντες, καὶ θρηνηῦντες
ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶν κοιλάδι. Ἀγε δὴ, Σωτήγору
ἡμῶν, τὸς ἀσπλάγχχνος σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσρεψον.
καὶ Ἰησοῦν τὸν διλοσημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μετὰ τῷ
υπεροεῖδῳ ταύτῳ, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὃ ὀπείκης, ὃ ἀσπλαγ-
χνε, ὃ ἡδεῖα Παφθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστῶν.

ΜΗκέτι Κεκροπὶν μεγάλ' ἄχου : ἡ θέμις ὅσον
Ἡελίε τυτθῶν ἄντι φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρέσις ῥήτρη βροτῶν ἄλλον εἰζείν,
Ὅς ποτε ἀρπυγίοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντῶν Ἀΐθρ' ἐνεκε νέκυτον : ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων ἔκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν : ἀλλὰ μιν ἔχε μόρῳ φθόνος. ἔκετ' Ἀθῶναι
Κύδιμοι : ὧ νεότης, φάγετε Κεκροπίῳ.

MAG 20-105-19

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

520 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL.

60637-1307

TEL: 773-936-5000

FAX: 773-936-5001

WWW.CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

CHICAGO.EDU

